

20th International Conference on Turkish Linguistics (ICTL)

Book of Abstracts

August, 2-4, 2021

Anadolu University
Faculty of Education
Department of Foreign Language Teaching
Program in English Language Teacher Training
Eskişehir

ORGANIZING COMMITTEE

Prof. Dr. F. Hülya ÖZCAN ÖNDER
fozcan@anadolu.edu.tr

Prof. Dr. İlknur KEÇİK
ikecik@anadolu.edu.tr

Prof. Dr. Ümit Deniz TURAN
udturan@anadolu.edu.tr

Prof. Dr. Handan KOPKALLI YAVUZ
hyavuz@anadolu.edu.tr

Lec. Ayla BALCI
abalci@anadolu.edu.tr

Lec. İlknur CİVAN
ilknurcivan@anadolu.edu.tr

Res. Asst. Merve Nur BOLDAN
mnboldan@anadolu.edu.tr

Res. Asst. Bayram ÇİBİK
bayramcibik@anadolu.edu.tr

Res. Asst. Musa TÖMEN
mtomen@anadolu.edu.tr

Lec. Samet DENİZ
sametdeniz@anadolu.edu.tr

Res. Asst. Tuncay KARALIK
tuncaykaralik@anadolu.edu.tr

SCIENTIFIC COMMITTEE

A. Sumru Özsoy
Ahmet Konrot
Aslı Altan
Aslı Göksel
Aslı Gürer
Aygül Uçar
Ayhan Aksu Koç
Aysun Kunduracı
Ayşe Gürel
Ayten Er
Balkız Öztürk
Barış Kabak
Başak Ümit Bozkurt
Belma Haznedar
Beste Kamalı
Bilal Kırkıcı
Cem Bozşahin
Cem Keskin
Christiane Bulut
Christoph Schroeder
Çiğdem Sağın-Şimşek
Çiler Hatipoğlu
Demet Gül
Deniz Tat
Deniz Zeyrek-Bozşahin
Derya Duman
Didar Akar
Dilek Fidan
Dilek Peçenek
Elçin Esmer
Elif Arıca Akkök
Emel Türker
Emine Yılmaz
Emine Yazar

Engin Arık
Eser Erguvanlı Taylan
Éva Ágnes Csató Johanson
Feyza Altınkamış
F. Hülya Özcan Önder
Filiz Çetintaş Yıldırım
Firdevs Karahan
Gül Durmuşoğlu Köse
Gülsüm Atasoy Kolbaşı
Gülsün Leyla Uzun
Gülşat Aygen
Gürkan Doğan
Hale Işık Güler
Handan Yavuz
Hatice Çubukçu
Hatice Sofu
Işıl Açıkalın
Işıl Özyıldırım
İclal Ergenç
İlknur Keçik
İpek Pınar Uzun
İsa Kerem Bayırlı
Jaklin Kornfilt
Kadir Gökgöz
Kamil İşeri
Lars Johanson
Lütfiye Oktar
Marcel Erdal
Martina Gračanin Yüksek
Mehmet Ali Akıncı
Mehmet Aygüneş
Meltem Kelepir
Mevlüt Erdem
Mine Güven

Mine Nakipoğlu
Murat Özgen
Mustafa Aksan
Nalan Büyükkantarcıoğlu
Nalan Kızıltan
N. Engin Uzun
Neslihan Kansu Yetkiner
Nihan Ketrez
Nilüfer Şener
Nurettin Demir
Oktay Ahmed Ayberk
Özge Can
Özgün Koşaner
Özgür Aydın
Özlem Kurtoğlu Zorlu
Pınar İbe Akcan
Selçuk İşsever
Selma Elyıldırım
Serkan Şener
Sıla Ay
Soner Akşehirli
Songül Ercan
Tooru Hayashi
Türkay Bulut
Uli Schamiloglu
Umut Özge
Ümit Deniz Turan
Yasemin Bayyurt
Yeşim Aksan
Yuu Kuribayashi
Zeynep Doyuran
Zeynep Erk-Emeksiz
Zülal Balpınar

Dear Colleagues,

It is our great pleasure to organize ICTL20 at Anadolu University. We would have very much preferred to hold the conference face-to face and host our esteemed colleagues at our university but, under the present circumstances, we can only organize this event online within the safety of our workplaces and/or houses.

The conference features two plenary talks, 4 round tables, 71 oral presentations and 24 poster presentations. There are four parallel sessions. The round tables will be 90 minutes including the presentations and the discussion. The oral presentations are allocated 20 minutes for presentation and 10 minutes for discussion. The poster presentations, on the other hand, are allocated 10 minutes for presentation and 10 minutes for discussion. We believe that all of the studies will provide invaluable contributions to the field of Turkish studies.

I would like to take this opportunity to extend sincere gratitude to the plenary speakers who kindly accepted our invitation. I am also very grateful to the members of the ICTL Scientific Committee for assessing the abstracts and providing constructive feedback. I would also like to thank all the authors who submitted an abstract.

I would like to express my gratitude to Anadolu University and Communications Office and The Linguistics Association for their institutional support.

Finally, I would like to warmly thank dearest members of the organizing committee, İlknur Keçik, Ümit Deniz Turan, Handan Kopkallı Yavuz, Ayla Balcı, and, our unsung heroes, İlknur Civan, Merve Nur Boldan, Bayram Çibik, Musa Tömen, Samet Deniz and Tuncay Karalık who have labored behind the scenes and provided the organizing committee with support services. Had it not been for them, we could not have conducted our business with such ease.

We wish you a fruitful and stimulating time during the conference.

F. Hülya Özcan Önder
(on behalf of the Organizing Committee)

CONTENTS

Verb patterns in Turkish: Semantic preference, formulaicity, and valency	2
<i>Mustafa Aksan, Yeşim Aksan, Gülsüm Atasoy, Umut Ufuk Demirhan, Selcen Erten</i>	
From verb valency to patternbank in Turkish	4
<i>Umut Ufuk Demirhan</i>	
Type frequencies and patterning in verbs	6
<i>Yeşim Aksan, Gülsüm Atasoy</i>	
Anla artık, anla beni ... Patterns of mental verbs in Turkish	8
<i>Selcen Erten, Mustafa Aksan</i>	
Farklı Açılardan Biçimbilimsel İşleme	10
<i>Bilal Kırkıcı, Esra Ataman, Ozan Can Çağlar, Enis Uğuz, Orhan Demir, Nurten Çelikkol Berk</i>	
Türkçede Anlam Belirsizliği Barındıran Biçimbirimlerin İşlenmesi: Sıfır Sonuçlar Üzerine Bir İnceleme	12
<i>Esra Ataman</i>	
Türkçe Sözcüklerde Biçimbirim Sınırındaki Harf Yer Değişikliklerinin Biçimbilimsel İşlemeye Etkisi: Ruhdilbilimsel Bir İnceleme	14
<i>Ozan Can Çağlar</i>	
Gelişen Okurlardaki Biçimbilimsel İşleme: Türk İlkokul Çocukları Üzerine Ruhdilbilimsel Bir Çalışma	16
<i>Enis Oğuz</i>	
İkinci Dilde Biçimbilimsel İşlemenin Davranışsal ve Sinirbilimsel İncelenmesi	18
<i>Orhan Demir</i>	
İkinci dilde birleşik isimlerin işlenmesi: Bir maskelenmiş hazırlama çalışması	20
<i>Nurten Çelikkol Berk</i>	
Türk Dillerinde Olumsuzluk	22
<i>Mevlüt Erdem</i>	
Türk Dillerinde Olumsuzluk Kategorisinin Gelişimi	24
<i>Mevlüt Erdem</i>	
Anadolu Ağzlarında Standart Dışı Olumsuz Yapılar	26
<i>Nurettin Demir</i>	
Türkmençe Olumsuzluk Sisteminde İlgili Çekici Bir Gramerleşme Örneği: Varlıksal Olumsuzluktan Morfolojik Olumsuzluğa –Anok	28
<i>Sema Aslan Demir</i>	
Tuvacada Olumsuzluk: Tipolojik Bir Değerlendirme	30
<i>İbrahim Ahmet Aydemir</i>	
Explicit vs. implicit encoding of discourse relations in English and Turkish: A corpus-based study on TED Multilingual Discourse Bank (TED-MDB)	32
<i>Deniz Zeyrek</i>	
Extending TED Multilingual Discourse Bank for an Annotated English-Turkish Parallel Corpus: How Discourse Relations are Translated into Turkish	34
<i>Zeynep Başer, Aytaç Çeltek, Özgür Şen Bartan, Deniz Zeyrek</i>	
Translations of multiple relations of the connective and in the TED-MDB corpus	36
<i>Özgür Şen Bartan, Zeynep Başer, Aytaç Çeltek, Deniz Zeyrek</i>	

Factors determining explicitation vs. implicitation of discourse relations in Turkish translated texts: A corpus-based study on TED-Multilingual-DiscourseBank (TED-MDB).....	38
<i>Aytaç Çeltek, Zeynep Başer, Özgür Şen Bartan, Deniz Zeyrek</i>	
Özbek Türkçesinde Evidensiyellik İşaretleyicisi chog'ı	42
<i>Melike Üzüm</i>	
Kyrgyz Encodes Non-Confirmativity in Its Past-Tense Paradigm.....	44
<i>Martin Rakowszczyk, Jonathan Washington, Tolgonay Kubatova</i>	
Türkçe Edilgenlik Biçim Biriminin Dilbilgiselleşme Süreci Üzerine Kuramsal Bir Çalışma	46
<i>Emrullah Şeker</i>	
Bir Deneyim Alanı Olarak “Yer” ve “Mekan” Üzerine Bilişsel Anlambilim Çerçevesinde Bir Çözümleme	48
<i>Ayşe Eda Gündoğdu, Mary Ann Walter</i>	
The more the merrier: a new dependency treebank for Turkish	52
<i>Utku Türk, Furkan Atmaca, Şaziye Betül, Gözde Berk, Seyyit Talha Bedir, Abdüllatif Köksal, Balkız Öztürk Başaran, Tunga Güngör, Arzucan Özgür</i>	
How do Female Instructors Respond to Compliments within their Workplace? A Case Study at a Private University in Ankara	56
<i>Cemre Çiçek Tümer</i>	
The Processing of Backness Harmony in Turkish: An ERPs Study	60
<i>Mehmet Aygüneş, Yasin Taşdemir</i>	
Sensory Norms for 925 Turkish Nouns.....	62
<i>Alper Kumcu, Emre Yağlı</i>	
Belirleyici (Determiner) Denotasyonları Üzerine Yeni Bir Genelleme	64
<i>İsa Kerem Bayırlı</i>	
Perception of Turkish nasals	66
<i>Cemil Yılmaz, Handan Kopkallı Yavuz</i>	
4-year-old Turkish speaking children's comprehension of conjunction `ve' in plural predicates	68
<i>Vasfiye Geçkin, Münevver Can Yaşar</i>	
Cross-cultural Pragmatics: Apology Strategies in Turkish and Korean in terms of Directness.....	70
<i>Esin Özge Esen, Zeynep Doyuran</i>	
Quit doing something; What do Turkish Presupposition Triggers ‘Bırakmak’, ‘Durdurmak’ and ‘Kesmek’ Tell Us?.....	72
<i>Filiz Çetintaş Yıldırım</i>	
The phonological nature of the Turkish front glide.....	74
<i>Semra Özdemir, Utku Türk, Stefano Canalis, Ümit Can Tunçer</i>	
A developmental study of -Dlr and -mİş as markers of genericity, specificity and source reliability in Turkish	76
<i>Merve Ataman, Ayhan Aksu-Koç, Gaye Soley</i>	
Tanık olma durumu ve tanıtıcılık: Sağlıklı Türk yetişkinlere ilişkin ön bulgular	78
<i>Semra Selvi Balo, Seçkin Arslan, İlknur Maviş, Fanny Meunier</i>	
An Investigation of Late Closure in Adverb Attachment Preferences of L1 and L2 Speakers of Turkish	80
<i>Özge Bakay, Ayşe Gürel</i>	
The Vowel Triangle of Turkish: An Alternative to the IPA Chart	82
<i>Göktuğ Börtlü, Zeynep Doyuran</i>	
Yunanistan’ da Yaşayan Türklerde /ε/ Sesinin Fiziksel Özellikleri.....	84
<i>Cemali Kampour, Elif Meryem Ünsal, Handan Kopkallı Yavuz</i>	

Can binding explain these five linguistic phenomena?	86
<i>Kadri Kuram</i>	
Impoliteness in English and Turkish Online Comments on a Chain Restaurant.....	88
<i>Yeliz Kızılay</i>	
Naif ve bilimsel düşünce modellerinde sesin kavramsallaştırılması: Türkçe üzerine bir çalışma	90
<i>Özay Önal</i>	
Compositional Analysis of Turkish Cleft Correlatives	92
<i>Kadernur Akpınar</i>	
Discursive construction of Syrian identity as 'the other' in Turkey: A critical overlook from the lens of DHA.....	94
<i>Emel Kökpınar Kaya, Hazal Özyürek</i>	
What are the effects of focus on quantifiers in Turkish: An evidence in the visual-world paradigm.....	98
<i>Cemre Ece Kırçalı, İpek Pınar Uzun, Özgür Aydın</i>	
"Verb Serialization and Aktionsart in Chuvash (2): A Critical Analysis of Descriptive Verbs in Chuvash"	102
<i>Uli Schamiloglu</i>	
Interactional Functions of 'Aynen' in Turkish: Evidence from Spoken Turkish Corpus.....	104
<i>Doğan Baydal, Nalan Kızıltan</i>	
On Cleft Constructions in Turkish.....	106
<i>Leyla Zidani-Eroglu</i>	
Pluractionality and reduplication in Turkish.....	108
<i>Yui Suzuki</i>	
Effects of L2 on causal structures in L1 frog story narratives in children	110
<i>Ayşe Doğan, Büşra Sena Özcan, Ceyda Özkan, Emre Lale, Aslı Aktan Erciyas</i>	
What it takes to acquire a rule: Evidence from children's acquisition of /k/-zero alternation	112
<i>F. Nihan Ketrez</i>	
Processing of Conversational Routines by Turkish Native Speakers.....	114
<i>Dilek Göymen, Mehmet Aygüneş</i>	
Türkçede Özneli Geçişsiz ve Nesneli Geçişsiz Eylemlerin İşlenme Süreci: Öz İlerlemeli Okuma Çalışması	116
<i>Senem Kuzu, Mehmet Aygüneş, Hürriyet Gökdayı</i>	
Processing of Attachment Preferences to Relative Clauses in Turkish.....	118
<i>Cengiz Turan</i>	
Görev Mi Sanat Mı? Türkçede Annelik ve Babalık Metaforlarının Karşılaştırılması.....	120
<i>Pınar İbe Akcan, Aygül Uçar</i>	
-(y)İş Adlaştırma Biçimbirimi İle Oluşturulan Adların Anlamsal Kategorilerinin Betimlenmesi.....	122
<i>Ayten Bülbül, Emine Oflaz Köleci</i>	
New Arguments for an Old Problem: Exceptional Case Marking in Turkish	124
<i>Cihan Başoğlu, Selçuk İşsever</i>	
The Choice of Null vs. Overt Objects in Turkish	126
<i>Ümit Deniz Turan, Özkan Aslan</i>	
Identifying Hate Speech in Turkish Media Texts: A Deep-Learning model	128
<i>Melce Hüsünbeyi, Arzuhan Özgür, Didar Akar</i>	
Kibarlık Stratejilerinin Kullanımında Toplumsal Cinsiyet Değişkeninin Rolü	130
<i>Gülsüm Songül, Baran Barış</i>	

Apologizing in Turkish as a foreign language	132
<i>Ciler Hatipoglu</i>	
Türkçede Adların Üstsöylemsel İşlevleri.....	134
<i>Esra Aydın Öztürk, Kamil İşeri</i>	
High Vowel Shortening	138
<i>Elif Sarmış, Stefano Canalis</i>	
Corpus-based approach to pluractionality in Turkish Sign Language.....	140
<i>Yasemin Güçlütürk</i>	
Numeral Quantifiers vs. Numeral Pronouns: Which one is easier to process?	142
<i>Ayşe Gül Özay- Demircioğlu</i>	
Functional interpretation of the verbal noun marker {-l2}s} in Kazakh.....	144
<i>Uldanay Jumabay, Irina Neveskaya</i>	
Contribution of "indecisive" consultants to linguistic research	146
<i>Tooru Hayasi</i>	
Anadolu Ağzlarında Kılınışları Bakımından "Gülmek" ve "Ağlamak" Eylemlerinin Troponimik Görüntüsü....	148
<i>Didem Akyıldız Ay</i>	
Türkçede Sayı Sözcüğü İçeren Öznelerin Konumu.....	150
<i>Melek Çelik</i>	
Attribution Markers and Reportatives in Turkish.....	152
<i>Ümit Deniz Turan, Betül Canıdar, Ahmet Arslan</i>	
Türkçe'de Alaycılık: Söylem Çözümlemesi ve Sesletim	154
<i>Çağla Karatepe</i>	
'Tabi' as an Interactional Marker in Turkish	156
<i>Ferdane Kaynarpınar, Aygül Uçar</i>	
1-8. Sınıf Türkçe Ders Kitaplarında Eşanlamlı Sözcüklerin Sıfat+Ad Eşdizimlilikleri	158
<i>Nermin Yazıcı, Leyla Çimen</i>	
The syntax-semantics interface of the auxiliary žat in Kazakh.....	160
<i>David Gyorfi</i>	
Is L1 transfer operative at the syntax-discourse interface? The acquisition of pragmatics of subjects by the advanced Turkish learners of Korean and Japanese speakers	162
<i>Oktay Çınar</i>	
Türkçede Olumsuz Hitapların Anlam ve Kullanım Özellikleri	164
<i>Nuriye Özer, Pınar İbe Akcan</i>	
Yazarın Metin Sesi: Türkçe Bilimsel Metinlerde Etkileşimsel Üstsöylem Belirleyicileri	166
<i>Özlem Dağ Tarcan</i>	
Boosting and Hedging in Turkish Research Articles	168
<i>Emine Yazar, Çiğdem Yalavaç</i>	
Türkiye Türkçesinde Algı Metaforları	172
<i>Fatma Özkan Kurt</i>	
Longitudinal Development of Turkish-Dutch Bilingual Children's Early Lexicon.....	174
<i>Feyza Altınkamış</i>	
Zihinsel Engelli Çocukların Dil Bozuklukları: Grice'in İşbirliği İlkeleri Çerçevesinde İnceleme	176
<i>Gaye Delgen, Ayşegül Özcan Vural, Eda Can</i>	

Kıbrıs Türkçesindeki -mlş'i ölçünlü Türkçedeki -mlş ile karşılaştırılması: Dilde değişme belirtileri (Comparing Cypriot Turkish -mlş with Standard Turkish -mlş: Evidence for Language Change)	178
<i>Yoryia Agouraki, Christos Nikolaou</i>	
The Role of Verbs in Assigning Accusative Case Marker in Turkish: A Corpus Based Approach	182
<i>Sakine Çabuk Ballı</i>	
Multiple exponence in the Karakalpak causative	184
<i>Bakhitgul Kdirbaeva, Matthew Zaslansky</i>	
H. P. Grice'in Pragmatik Kuramı Bağlamında Vaka Dosyalarının Karşılaştırılmalı Olarak İncelenmesi	186
<i>Tuğçe Arslan</i>	
Türkçe-Macarca Dil İlişkileri ve Türkçeden Macarcaya Geçen Kelimeler/ (Relationships Between Turkish-Hungarian Languages And Words Imported From Turkish Into Hungarian).....	188
<i>Gökhan Dilbaş</i>	
Paratactic clause combining in heritage Turkish in Germany and the U.S.	190
<i>Kateryna Iefremenko, Onur Özsoy, Christoph Schroeder</i>	
Determination of the Effect of "Spectral Subtraction" Noise Removing Tool in Praat Software on Vowel's F0 Value	192
<i>Tugay Rifat Duyar, Güven Mengü</i>	
The extent of connectivity devices and narrative chaining in Turkic varieties? Evidence from Turkish, Azerbaijani and Bashkir	194
<i>Dursun Ünüvar, Mehmet Akkuş</i>	
Turkish-French bilingual learners' writing processes and text quality in their L1, L2 and L3	196
<i>Gulay Tiryakioglu</i>	
Reinterpretation of /l/-alternation in Kyrgyz /jl/ and /rl/ sequences	198
<i>Kentaro Sukanuma, Jakshylyk Akmatalieva</i>	
Kazakh Esh-words. Existentials or Universals?	200
<i>Assem Amirzhanova</i>	
Kadın Cinayeti Haberlerinin Medyadaki Söylemsel Temsillerinin İncelenmesi.....	202
<i>Kübra Karaca</i>	

LIST OF PARTICIPANTS

Abdulkadir Dikisçioğlu
Abdullah Topraksoy
Adeel Mahmood Butt
Ahmet Arslan
Ahmet Emre Keser
Ahmet Sait Kurt
Akmatalieva Jakshylyk
Aleksandrina Gündoğan
Aleyna Vildan Tunçbilek
Alper Kumcu
Alperen Ünal
Altar Lüser
Annette Herkenrath
Arife Betül Yenice
Armağan Emre Ertekin
Aslı Göksel
Assem Amirzhanova
Ata Atak
Atakan Adil Boyacı
Aygül Uçar
Ayhan Aksu-Koç
Ayla Balcı
Ayşe Doğan
Ayşe Eda Gündoğdu-Çelik
Ayşe Gül Özay-Demircioğlu
Ayse Gürel
Ayşe Sumru Özsoy
Ayşegül Özkan
Aysel Kapan
Aytaç Çeltek
Ayten Bülbül
B. Ümit Bozkurt
Bahar Aksu
Bahtiyar Makaroğlu
Bakhitgul Kdirbaeva
Baran Barış
Baran Günay
Batuhan Ayberk Koçak
Bayram Çibik
Berkay Erkek
Berkay Topuk
Beste Çağlıbektaş
Betül Canıdar
Beyza Özdemir
Bilal Kırkıcı
Bilge Kağan Yıldız
Buse Aktaş
Büşra Atakoğlu
Cemil Yılmaz
Cemile Kart
Cemre Çiçek Tümer
Cengiz Turan
Ceren Açikel
Ceren Savtekin
Christoph Schroeder
Christos Nikolaou
Cihan Başoğlu
Çağla Baştürk
Çağla Karatepe
Çiğdem Yalavaç
Çiler Hatipoğlu
David Gyorfi
Deniz Güden
Deniz İster
Deniz Zeyrek Bozşahin
Didar Akar
Didem Akyıldız Ay
Dilan Kusanç
Dilara Balaban
Dobrinina Albina Albertovna
Doğa Aydın
Doğan Baydal
Dursun Ünüvar
Duygu Didem İleri
E. Sude Özarslan
Ebrar Başyigit
Ebru Esma Yağız
Ece İdil
Ecem Yıldız
Ekin Şen
Elçin Elif Eren
Elif Arıca Akkök
Elif Hatipoğlu
Elif Hazal Bilmiş
Elif Meryem Unsal
Elif Yılmaz
Elif Yılmaz
Emel Kökpınar Kaya
Emine Beyza Küçük
Emine Oflaz Köleci
Emre Karaceviz
Emre Yağlı
Emrullah Şeker
Enes Işıklı
Enes Us
Engin Anıl Yolcu
Engin Arık
Enis Uğuz
Esin Özge Esen
Esmâ Toksun
Esra Ataman
Esra Aydın Öztürk
Éva Á. Csató Johanson
Eylül Arslan
Ezgi Demir
F. Hülya Özcan Önder
F. Nihan Ketrez
Fatma Özkan Kurt
Fatma Salihi
Ferdane Kaynarınar
Ferit Akyıldız
Ferlin Yücel
Feyza Aksoy
Feyza Altınkamış
Filiz Çetintaş Yıldırım
Gamze Nur Aslan
Gaye Delgen
Gizem Kaya
Gökhan Dilbaş
Göksu Kayacılar
Gökтуğ Börtlü
Görkem Oruç
Gül Durmuşoğlu Köse
Gülay Tiryakioğlu
Güldeniz Kendigelen
Gülin Dağdeviren Kırmızı
Gülnihal Ay
Gülsüm Atasoy Kolbaş
Gülsüm Çörtük
Gülsüm Songül Ercan
G. Leyla Subaşı Uzun
Güven Mengü
Hamide Yılmaz
Handan Kopkallı Yavuz
Hatice Sofu
Hazal Özyürek
Hilal Karakorkmaz
Hilal Kotan
Hilal Özkan
Hilal Yıldırım Gündoğdu
Hülya Mısı

Hülya Ünsal
Hüsne Seyda Eroğlu
İbrahim Ahmet Aydemir
İclal Ergenç
İdil Lopez
İlknur Civan
İlknur Keçik
İlknur Maviş
İpek Çelik
İpek Pınar Uzun
İrem Bulut
İsa Kerem Bayırlı
Irina Nevskaya
Işın Tekin
Ivan Krasnov
Jaklin Kornflit
Jakshylyk Akmatallieva
Jonathan Washington
Kaan Bayar
Kadernur Akpınar
Kadir Çavundurluoğlu
Kadri Kuram
Kamil İşeri
Kateryna Iefremenko
Kentaro Suganuma
Kübra Karaca
Leyla Çimen
Leyla Zidani-Eroğlu
Martin Rakowszczyk
Matthew Zaslansky
Mehmet Akçay
Mehmet Akkuş
Mehmet Aygüneş
Mehmet Can Dadan
Mehmet Umut Mutlu
Melce Hüsünbeyi
Melek Çelik
Melike Baş
Melike Üzüm
Mert Kıyık
Merve Ataman
Merve Çontar
Merve Duraklar
Merve Nur Boldan
Merve Tosun
Mevlüt Erdem
Mine Güven
Muhammed İleri
Murat Özgen

Muratcan Bul
Musa Tömen
Mustafa Aksan
Mustafa Kaya
Münevver Can Yaşar
Müzeyyen Karaman
Nadide Sila Suvar
Nalan Kızıltan
Nazlıcan Yetimaslan
Nebahat Badem
Nermin Yazıcı
Neşe Karaca
Nida Nur Eroğan
Nihal Uludemir
Nisa Nur Koçhan
Nurbanu Korkmaz
Nurettin Demir
Nuriye Özer
Nurten Çelikkol Berk
Oktay Çınar
Ömer Tabak
Onur Özsoy
Onur Taşdemir
Orhan Demir
Oylum Savlak
Ozan Can Çağlar
Özay Önal
Özden Gamsız
Özge Bakay
Özgür Aydın
Özgür Şen Bartan
Ozgur Ugurlu
Özlem Başay
Özlem Berna Özkasap
Özlem Dağ Tarcan
Pınar Aslan Kubilay
Pınar İbe Akcan
Rabia Yalçinkaya
Rüveyda Şahyar
Rüveyda Zülal Tunçbilek
Saime Esmâ Masca
Sakine Çabuk Ballı
Samet Deniz
Seçkin Arslan
Selcen Erten
Selçuk İşsever
Selda Salich
Selin İstanbullu
Sema Aslan Demir

Semra Selvi Balo
Sena Gül
Sena Kurnaz
Senem Kuzu
Serkan Sarıoğlu
Sevval Nur Alageyik
Sibel Çapan Tekin
Sibel Söğüt
Soner Akşehirli
Stefano Canalis
Sude Vural
Süheyda Sarıkaya
Süleyman Kaan Solakoğlu
Süleyman Yaman
Tatiana Ryzhikova
Tooru Hayasi
Tugay Rifat Duyar
Tuğba Karayayla
Tuğçe Arslan
Tuncay Karalık
Ulaş Akarsu
Uldanay Jumabai
Uli Schamiloglu
Umut Ufuk Demirhan
Utku Türk
Ümit Can Tunçer
Ümit Deniz Turan
Vasfiye Geçkin
Yanghee Lee
Yasemin Güçlütürk
Yasin Taşdemir
Yekta Yağmur Öztürk
Yeliz Kızılay
Yeşim Aksan
Yeşim Karataş
Yoryia Agouraki
Yui Suzuki
Zeynep Aksağın
Zeynep Alkan
Zeynep Arslan
Zeynep Başer
Zeynep Belendir
Zeynep Doyuran
Zeynep Feyza Erdemir
Zeynep Topsakal
Zişan Doğdu
Zoltán Kövecses
Zülal Balpınar

PROGRAM

August 2, 2021				
10:00		Opening		
10:30-11:00		Coffee Break		
11:00-12:00		SALON ANADOLU Chair: Prof. G. Leyla Subaşı Uzun <i>Dilin beyindeki işlemlenışinde son dönem yaklaşımlar</i> Prof. İclal Ergenç		
12:00-13:00		LUNCH		
13:00-14:30		SESSION 1		
SALON ANADOLU Chair: Prof. Dr. Deniz Zeyrek		SALON YUNUS EMRE Chair: Prof. Dr. Hatice Sofu	SALON PORSUK Chair: Assoc. Prof. Dr. G. Songül Ercan	SALON LÜLETAŞI Chair: Prof. Dr. Çiler Hatipoğlu
13:00-13:30	<i>Compositional analysis of Turkish cleft correlatives</i> Kadernur Akpınar	<i>4-year-old Turkish speaking children's comprehension of conjunction `ve' in plural predicates</i> Vasfiye Geçkin Münevver Can Yaşar	<i>Anadolu ağızlarında kılınışları bakımından "gülmek" ve "ağlamak" eylemlerinin troponimik görüntüsü</i> Didem Akyıldız Ay	<i>The vowel triangle of Turkish: an alternative to the IPA chart</i> Gökтуğ Börtlü Zeynep Doyuran
13:30-14:00	<i>On cleft constructions in Turkish</i> Leyla Zidani-Eroğlu	<i>A developmental study of -Dlr and -mlş as markers of genericity, specificity and source reliability in Turkish</i> Merve Ataman Ayhan Aksu Koç Gaye Soley	<i>Discursive construction of Syrian identity as 'the other' in Turkey: A critical overlook from the lens of DHA</i> Emel Kökpınar Kaya Hazal Özyürek	<i>High vowel shortening</i> Elif Sarmış Stefano Canalis
14:00-14:30		<i>What it takes to acquire a rule: Evidence from children's acquisition of /k/-zero alternation</i> F. Nihan Ketrez	<i>Is L1 transfer operative at the syntax-discourse Interface? The acquisition of pragmatics of subjects by the advanced Turkish learners of Korean and Japanese speakers</i> Oktay Çınar	<i>Intonation of interrogative sentences in the Altai language</i> Dobrinina Albina Albertovna, Ryzhikova Tatiana Raisovna, Shamrin Anton Sergeyevich CANCELLED
14:30-15:00		Coffee Break		

15:00-16:30 SESSION 2			
ROUND TABLES		POSTERS	
SALON ANADOLU Round Table 1	SALON YUNUS EMRE Round Table 2	SALON PORSUK Poster Session 1 Chair: Dr. Filiz Çetintaş Yıldırım	SALON LÜLETAŞI Poster Session 2 Chair: Dr. Gülin Dağdeviren Kırmızı
15:00-16:30 <i>Round table: Verb patterns in Turkish: Semantic preference, formulaicity, and valency patternbank</i> Mustafa Aksan <i>From verb valency to patternbank in Turkish</i> Umut Ufuk Demirhan <i>Type frequencies and patterning in verbs</i> Yeşim Aksan Gülsüm Atasoy <i>Anla artık, anla beni ... Patterns of mental verbs in Turkish</i> Selcen Erten Mustafa Aksan	15:00-16:30 <i>Round Table: Farklı açılardan biçimbilimsel işleme</i> Bilal Kırkıcı <i>Türkçede anlam belirsizliği barındıran biçimbirimlerin işlenmesi: Sıfır sonuçlar üzerine bir inceleme</i> Esra Ataman <i>Türkçe sözcüklerde biçimbirim sınırındaki harf yer değişikliklerinin biçimbilimsel işleme etkisi: Ruhdilbilimsel bir inceleme</i> Ozan Can Çağlar <i>Gelişen okurlardaki biçimbilimsel işleme: Türk ilkököl çocukları üzerine ruhdilbilimsel bir çalışma</i> Enis Oğuz <i>İkinci dilde biçimbilimsel işlemenin davranışsal ve sinirbilimsel incelenmesi</i> Orhan Demir <i>İkinci dilde birleşik isimlerin işlenmesi: Bir maskelenmiş hazırlama çalışması</i> Nurten Çelikkol Berk	15:00-15:20 <i>The role of verbs in assigning accusative case marker in Turkish: A corpus based approach</i> Sakine Çabuk Ballı 15:20-15:40 <i>Clausal structure of Verb-Verb complex in Uyghur and Turkish</i> Yuu Kuribayashi CANCELLED 15:40-16:00 <i>"İki dillilik araştırmalarında ihmal edilen bir konu: Gönüllü göç ve elit iki dillilik meselesi" / "A neglected topic in bilingualism studies: Voluntary migration and the issue of elite bilingualism"</i> Engin Yılmaz CANCELLED 16:00-16:20 <i>Multiple exponence in the Karakalpak causative</i> Bakhitgul Kdirbaeva Matthew Zaslansky	15:00-15:20 <i>Research on present tense forms in Khakass language</i> Tatiana Borgoyakova CANCELLED 15:20-15:40 <i>Kazakh Esh-words. Existentials or universals?</i> Assem Amirzhanova 15:40-16:00 <i>Reinterpretation of /l/-alternation in Kyrgyz /jl/ and /rl/ sequences</i> Kentaro Suganuma Jakshylyk Akmatalieva 16:00-16:20 <i>Determination of the effect of "Spectral Subtraction" noise removing tool in Praat software on vowel's F0 value</i> Tugay Rifat Duyar Güven Mengü
16:30-17:00 Coffee Break			

17:00-18:30 SESSION 3

	SALON ANADOLU Chair: Prof. Dr. Leyla Zidani-Eroğlu	SALON YUNUS EMRE Chair: Prof. Dr. Selçuk İşsever	SALON PORSUK Chair: Prof. Dr. Nurettin Demir	SALON LÜLETAŞI Chair: Prof. Dr. Jaklin Kornfilt
17:00-17:30	<i>Does musical expertise modulate difference in sentence processing?</i> Veronika Zagvozdkina Özgür Aydın CANCELLED	<i>The more the merrier: a new dependency treebank for Turkish</i> Utku Türk Furkan Atmaca Şaziye Betül Gözde Berk Seyyit Talha Bedir Abdüllatif Köksal Balkız Öztürk Başaran Tunga Güngör Arzucan Özgür	<i>Bir deneyim alanı olarak "yer" ve "mekan" üzerine bilişsel anlambilim çerçevesinde bir çözümleme</i> Ayşe Eda Gündoğdu-Çelik	<i>-(y)İş adlaştırma biçimbirimi ile oluşturulan adların anlamsal kategorilerinin betimlenmesi</i> Ayten Bülbül Emine Oflaz Köleci
17:30-18:00	<i>Numeral quantifiers vs numeral pronouns: Which one easier to process?</i> Ayşe Gül Özay-Demircioğlu	<i>Naif ve bilimsel düşünce modellerinde sesin kavramsallaştırılması: Türkçe üzerine bir çalışma</i> Özay Onal	<i>Görev mi sanat mı? Türkçede annelik ve babalığa ilişkin metaforların karşılaştırılması</i> Pınar İbe Akcan Aygül Uçar	<i>Özbek Türkçesinde evidensiyellik işaretleyicisi chog'i</i> Melike Üzüm
18:00-18:30	<i>Processing of conversational routines by Turkish native speakers</i> Dilek Göymen Mehmet Aygüneş	<i>Contribution of "indecisive" consultants to linguistic research</i> Tooru Hayashi	<i>Türkiye Türkçesinde algı metaforları</i> Fatma Özkan Kurt	<i>Belirleyici (determiner) denotasyonları üzerine yeni bir genelleme</i> İsa Kerem Bayırlı

August 3, 2021				
10:00-11:00		SALON ANADOLU Chair: Prof. Dr. A. Sumru Özsoy		
		<i>Extended conceptual metaphor theory</i> Prof. Dr. Zoltan Kövecses		
11:00-11:30		Coffee Break		
11:30-13:00		SESSION 1		
SALON ANADOLU Chair: Prof. Dr. Éva Á. Csató Johanson		SALON YUNUS EMRE Chair: Prof. Dr. İlknur Keçik	SALON PORSUK Chair: Prof. Dr. İclal Ergenç	SALON LÜLETAŞI Chair: Assoc. Prof. Dr. Aytaç Çeltek
11:30-12:00	<i>Proximative and avertive in Kirghiz</i> Kenjegal Kalieva CANCELLED	<i>Cross-cultural pragmatics: apology strategies in Turkish and Korean in terms of directness</i> Esin Özge Esen Zeynep Doyuran	<i>What are the effects of focus on quantifiers in Turkish: An evidence in the visual-world paradigm?</i> Cemre Ece Kırcalı İpek Pınar Uzun Özgür Aydın	<i>Interactional functions of aynen in Turkish: Evidence from spoken Turkish corpus</i> Doğan Baydal Nalan Kızıltan
12:00-12:30	<i>Pluractionality and reduplication in Turkish</i> Yui Suzuki	<i>Türkçede olumsuz hitapların anlam ve kullanım özellikleri</i> Nuriye Özer Pınar İbe Akcan	<i>Processing of attachment preferences to relative clauses in Turkish</i> Cengiz Turan	<i>Türkçede adların üstsöylemsel işlevleri</i> Esra Aydın Öztürk Kamil İşeri
12:30-13:00	<i>Türkçe edilgenlik biçim biriminin dilbilgiselleşme süreci üzerine kuramsal bir çalışma</i> Emrullah Şeker	<i>Impoliteness in English and Turkish online comments on a chain restaurant</i> Yeliz Kızılay	<i>Sensory norms for 925 Turkish nouns</i> Alper Kumcu Emre Yağlı	<i>Tabi as an interactional marker in Turkish</i> Ferdane Kaynarpınar Aygül Uçar
13:00-14:00 LUNCH				

14:00-15:30 SESSION 2				
	SALON ANADOLU Chair: Dr. Özlem Dağ Tarcan	SALON YUNUS EMRE Chair: Prof. Dr. F. Hülya Özcan Önder	SALON PORSUK Chair: Prof.Dr. Elif Arıca Akkök	SALON LÜLETAŞI Chair: Prof. Dr.İlknur Keçik
14:00-14:30	<i>Perception of Turkish nasals</i> Cemil Yılmaz Handan Kopkallı Yavuz	<i>Fragment answers, (lack of) double negation and negative concord</i> Emrah Görgülü CANCELLED	<i>Quit doing something; what do Turkish presupposition triggers 'bırakmak; 'durdurmak' and 'kesmek' tell us?</i> Filiz Çetintaş Yıldırım	<i>How do female instructors respond to compliments within their workplace? A case study at a private university in Ankara</i> Cemre Çiçek Tümer
14:30-15:00	<i>The phonological nature of the Turkish front glide</i> Semra Özdemir Utku Türk Stefano Canalis Ümit Can Tunçer	<i>Towards a unified account of the Turkish plural DP marker –IAr</i> Furkan Dikmen Elena Guerzoni Tacettin Turgay CANCELLED	<i>Attribution markers and reportatives in Turkish</i> Ümit Deniz Turan Betül Canıdar Ahmet Arslan	<i>Identifying hate speech in Turkish media texts: A deep-learning model</i> Melce Hüsünbeyi Arzucan Özgür Didar Akar
15:00-15:30	<i>The processing of backness harmony in Turkish: An ERPs Study</i> Mehmet Aygüneş Yasin Taşdemir	<i>Tanımlanma durumu ve tanıtıcılık: Sağlıklı Türk yetişkinlere ilişkin ön bulgular</i> Semra Selvi Balo Seçkin Arslan İlknur Maviş Fanny Meunier	<i>The Syntax-semantics Interface of the Auxiliary žat in Kazakh</i> David Gyorfı	<i>Kıbrıslık stratejilerinin kullanımında toplumsal cinsiyet değişkeninin rolü</i> Gülsüm Songül Ercan Baran Barış
15:30-16:00 Coffee Break				

16:00-17:30 SESSION 3

ROUND TABLES		POSTERS	
SALON ANADOLU Round Table 1	SALON YUNUS EMRE Round Table 2	SALON PORSUK Poster Session 1 Chair: Assoc. Prof. Dr. Soner Akşehirli	SALON LÜLETAŞI Poster Session 2 Chair: Dr. Kadri Kuram
16:00-17:30 <i>Round Table: Explicit vs. implicit encoding of discourse relations in English and Turkish: A corpus-based study on TED Multilingual Discourse Bank (TED-MDB)</i> Deniz Zeyrek Bozşahin	16:00-17:30 <i>Round Table: Türk dillerinde olumsuzluk</i> <i>Türk dillerinde olumsuzluk kategorisinin gelişimi</i> Mevlüt Erdem	16:00-16:20 <i>The language of emotions in Turkish</i> Engin Arık Beril T. Arık Hande Kaynak	16:00-16:20 <i>Testing the mutual intelligibility of Turkish and Azeri in Iran and Turkey</i> Mohammad Salehi
<i>Extending TED Multilingual Discourse Bank for an annotated English-Turkish parallel corpus: How discourse relations are translated into Turkish</i> Zeynep Başer Aytaç Çeltek Özgür Şen Bartan Deniz Zeyrek Bozşahin	<i>Anadolu ağızlarında standart dışı olumsuz yapılar</i> Nurettin Demir	CANCELLED	CANCELLED
<i>Translations of multiple relations of the connective and in the TED-MDB corpus</i> Özgür Şen Bartan Zeynep Başer Aytaç Çeltek Deniz Zeyrek Bozşahin	<i>Türkmençe olumsuzluk sisteminde ilgi çekici bir gramerleşme örneği: Varlıksal olumsuzluktan morfolojik olumsuzluğa –Anok</i> Sema Aslan Demir	16:20-16:40 <i>The language of space in Turkish: Left-right and front-back</i> Engin Arık Beril T. Arık	16:20-16:40
<i>Factors determining explicitation vs. implicitation of discourse relations in Turkish translated texts: A corpus-based study on TED Multilingual Discourse Bank (TED-MDB)</i> Aytaç Çeltek Zeynep Başer Özgür Şen Bartan Deniz Zeyrek Bozşahin	<i>Tuvacada olumsuzluk: Tipolojik bir değerlendirme</i> İbrahim Ahmet Aydemir	16:40-17:00 <i>Paratactic clause combining in heritage Turkish in Germany and the U.S.</i> Kateryna Iefremenko Onur Özsoy Christoph Schroeder	16:40-17:00 <i>An endangered language: Salar in the Turkic speaking world</i> Adrien Alp Vaillant
	<i>Çuvaşçada standart olumsuzluk</i> Emine Yılmaz	17:00-17:20 <i>Türkçe-Macarca dil ilişkileri ve Türkçeden Macarcaya geçen kelimeler/ Relationships between Turkish-Hungarian languages and words imported from Turkish into Hungarian</i> Gökhan Dilbaş	17:00-17:20 <i>Creating an orthography for the nearly extinct Chulym Turkic Language: Challenges & current projects</i> Valeriya Lemskaya
	CANCELLED		CANCELLED

August 4, 2021				
SESSION 1 10:00-11:30				
	SALON ANADOLU Chair: Prof. Dr. Mevlüt Erdem	SALON YUNUS EMRE Chair: Prof. Dr. Tooru Hayashi	SALON PORSUK Chair: Assoc. Prof. Dr. Feysa Altinkamış	SALON LÜLETAŞI Chair: Assoc. Prof. Dr. Didar Akar
10:00-10:30	<i>1-8. sınıf Türkçe ders kitaplarında eşanlamlı sözcüklerin sıfat+ad eşdizimlilikleri</i> Nermin Yazıcı Leyla Çimen	<i>New arguments for an old problem: Exceptional case marking in Turkish</i> Cihan Başoğlu Selçuk İşsever	<i>Effects of L2 on causal structures in L1 frog story narratives in children</i> Ayşe Doğan Büşra Sena Özcan Ceyda Özkan Emre Lale Aslı Aktan Erciyes	<i>Corpus-based approach to pluractionality in Turkish Sign Language</i> Yasemin Güçlütürk
10:30-11:00	<i>Verb serialization and aktionsart in Chuvash (2): A critical analysis of descriptive verbs in Chuvash</i> Uli Schamiloglu	<i>Functional interpretation of the verbal noun marker {-l2}s} in Kazakh</i> Uldanay Jumabay Irina Neveskaya	<i>An investigation of late closure in adverb attachment preferences of L1 and L2 speakers of Turkish</i> Özge Bakay Ayşe Gürel	<i>Zihinsel engelli çocukların dil bozuklukları: Grice'in işbirliği ilkeleri çerçevesinde inceleme</i> Gaye Delgen Ayşegül Özcan Vural Eda Can
11:00-11:30	<i>Kyrgyz encodes non-confirmativity in its past-tense paradigm</i> Martin Rakowszczyk Jonathan Washington Tolgonay Kubatova	<i>Can binding explain these five linguistic phenomena?</i> Kadri Kuram	<i>Apologizing in Turkish as a foreign language</i> Çiler Hatipoğlu	<i>Boosting and hedging in Turkish research articles</i> Emine Yayar Çiğdem Yalavaç
11:30-12:00 Coffee Break				
	SALON ANADOLU Chair: Prof. Dr. Bilal Kırkıcı	SALON YUNUS EMRE Chair: Assoc. Prof. Dr. Murat Özgen	SALON PORSUK Chair: Assoc. Prof. Dr. B. Ümit Bozkurt	SALON LÜLETAŞI Chair: Prof. Dr. İlknur Maviş
12:00-12:30	<i>The choice of null vs. overt objects in Turkish</i> Ümit Deniz Turan Özkan Aslan	<i>Yunanistan' da yaşayan Türklerde /ε/ sesinin fiziksel özellikleri</i> Cemali Kampour Elif Meryem Ünsal Handan Kopkallı Yavuz	<i>Türkçe'de alaycılık: Söylem çözümlemesi ve sesletim</i> Çağla Karatepe	<i>Türkçede sayı sözcüğü içeren öznelerin konumu</i> Melek Çelik
12:30-13:00	<i>Türkçede özneli geçişsiz ve nesneli geçişsiz eylemlerin işleme süreci: Öz ilerlemeli okuma çalışması</i> Senem Kuzu Mehmet Aygüneş Hürriyet Gökdayı	<i>Longitudinal development of Turkish-Dutch bilingual children's early lexicon</i> Feysa Altinkamış	<i>Kıbrıs Türkçesindeki -mlş'i ölçünlü Türkçedeki -mlş ile karşılaştırılması (?): Dilde değişme belirtileri (Comparing Cypriot Turkish -mlş with Standard Turkish -mlş: Evidence for Language Change)</i> Yoryia Agouraki Christos Nikolaou	<i>Yazarın metin sesi: Türkçe bilimsel metinlerde etkileşimsel üstsöylem belirleyicileri</i> Özlem Dağ Tarcan
13:00-14:00 LUNCH				

SESSION 2 14:00-16:00

POSTERS

SALON ANADOLU**Poster Session 1****Chair:****Dr. İpek Pınar Uzun****14:00-14:20***Yurt dışındaki Türkoloji Bölümü öğrencilerinin yazma eğitimi ve karşılaştıkları sorunlar***Mehmet Kahraman****CANCELLED****14:20-14:40***Türkçe öğretmeni adaylarının yazılı metinlerinde metafor kullanımlarının betimlenmesi***Elçin Esmer****Feride Dün****CANCELLED****14:40-15:00***Turkish-French bilingual learners' writing processes and text quality in their L1, L2 and L3***Gülay Tiryakioğlu****SALON YUNUS EMRE****Poster Session 2****Chair:****Dr. Melike Üzüm****14:00-14:20***The extent of connectivity devices and narrative chaining in Turkic varieties? Evidence from Turkish, Azerbaijani and Bashkir***Dursun Ünüvar****Mehmet Akkuş****14:20-14:40***Kadın cinayeti haberlerinin medyadaki söylemsel temsillerinin incelenmesi***Kübra Karaca****14:40-15:00***Türkmencede nezaketlilik***Gulshen Sakhatova****CANCELLED****15:00-15:20***H. P. Grice'in pragmatik kuramı bağlamında vaka dosyalarının karşılaştırılması olarak incelenmesi***Tuğçe Arslan**

15:30-16:00 Coffee Break

16:00-17:00 CLOSING REMARKS

PLENARY TALKS

Plenary Talk 1

Prof. Dr. İclal Ergenç

Dilin Beyindeki İşlemlenışinde Son Dönem Yaklaşımlar

Plenary Talk 2

Prof. Dr. Zoltan Kövécses

Extended Conceptual Metaphor Theory

20th INTERNATIONAL CONFERENCE ON TURKISH LINGUISTICS

dilbilim
derneği

ROUND TABLES

Verb patterns in Turkish: Semantic preference, formulaicity, and valency

*Mustafa Aksan
Yeşim Aksan
Gülsüm Atasoy
Umut Ufuk Demirhan
Selcen Erten*

In an encyclopaedia entry on formulaic language, Wray (2006:265) notes that: “For although language makes it possible for us to express an idea in many different ways, native speakers of any given language know that there are certain preferred formulations of it”. The study of ordinary language use suggests that any form of discourse is dominated by the higher frequency of recurrent patterns, yielding variety of formulaic sequences, serving different functions. The emerging patterns of use have been evaluated from different perspectives. The prefabricated forms of use made it easier for communicating parties as they do not need to resort to additional resources in both production and comprehension of language in a rapidly developing communication event.

As implied in title, the proposal aims at analyzing observed semantic preferences of a set of verbs in Turkish and their collocates. First, the inquiry here will be on the semantic sets of collocations with the sample verbs following from their emerging preferences rather than simple listing of items that constitute collocational sequences (Sinclair, 1998; Stubbs, 2002). Second, the citations resulting from corpus search of selected verbs will be evaluated in terms of regular patterns that they form with items in their context of use, whether or not particular emerging sequences render an identifiable pattern with identifiable discourse function. These patterns then will be discussed in terms of their implication towards construction of corpus-driven valency dictionary of Turkish (Herbst, 2004; 2009). Finally, a specific set emerging patterns with ‘mental verbs’ will be discussed with their potential to derive formulaic expressions used in their peculiar contexts in a discourse (Kennedy, 2012).

Currently, there exist only a very few valency dictionaries of Turkish (Abdülhayağlı, 1990; Kahraman, 1996; Demirhan, 2020) and very small number of studies on verb complementation. In a new attempt towards construction of a corpus-driven valency dictionary of Turkish, the first study will present the initial construction steps of the Patternbank of Turkish by using the corpus-based valency dictionary of Turkish (Demirhan, 2020). The discussion will expand onto role of corpus data and corpus methodology in compiling a valency patternbank of verbs in Turkish. The outcomes of this study will shed light on semantic description of the lexical units taken as valency carriers and description of the semantic and lexical-collocational properties of the arguments, the relation of the arguments in different patterns of the same valency carrier in terms of identifying valency slots in the inventory. In addition, sample usages of the valency carrier, frequency information on the arguments and their patterns, statements about minimum and maximum valency in active and passive as well as general uses can be extracted as a result of this study.

The role of morpheme sequences in construction of patterns also have been discussed especially in connection with multiword units. It has been suggested that in agglutinative languages, it may be the recurrent morpheme sequences that needs to be investigated (Biber, 2009; Durrant, 2013). This is especially significant when we consider that colligational patterns of different verbs show their systematic combination with certain inflectional categories. The second study will present their analysis on frequency of combination of particular inflection categories with sample verbs and the deriving semantic preferences along with them. For instance, corpus-

driven observation on verb *yakışmak* indicates that different senses select different morpheme sequences.

The third presentation will focus on three mental verbs and the formulaic sequences that they derive in ordinary language use. *Bil-mek*, 'to know', *anla-mak* 'to understand' and *düşün-mek* 'to think' fabricate formulaic expressions in which due to semantic bleaching they undergo, yield special discourse functions (Ruhi, 2011; Aksan&Aksan, 2015; Partington, Duguid& Taylor, 2015). For example, expressions like 'sen ne anlarsın tarihten', 'bil bakalım', 'bir düşün ki', occur in particular juncture in discourse development and come to serve a special function in the immediate context of use.

Keywords: formulaicity, patternbank, collocation

References

- Abdülhayoğlu, S. (1990). *Türkisch-Deutsches valenzlexikon*. Hohengehren: Schneider.
- Aksan, M. & Y. Aksan (2015). Multi-word units in informative and imaginative domains. In D. Zeyrek et al. (Eds.), *Ankara Papers in Turkish and Turkic Linguistics*, (pp. 18-21). Berlin: Harrasowitz Verlag.
- Biber, D. (2009). A corpus-driven approach to formulaic language in English. *International Journal of Corpus Linguistics*, 14(3), 275–311.
- Demirhan, U. U. (2020). Construction of corpus-based predicate-argument structure dictionary of Turkish: A methodological study (Unpublished PhD thesis). Mersin University, Mersin.
- Durrant, P. (2013). Formulaicity in an agglutinating language. *Corpus Linguistics and Linguistic Theory* 9, 1–38.
- Herbst, T. (2009). Erlangen valency patternbank. (Available online at <http://www.patternbank.uni-erlangen.de/cgi-bin/patternbank.cgi>, Accessed on 2018-1- 12).
- Herbst, T., Heath, D., Roe, I. F., & Götz, D. (2004). *A valency dictionary of English: A corpus- based analysis of the complementation patterns of English verbs, nouns, and adjectives*. Berlin/New York: Mouton de Gruyter.
- Kahraman, T. (1996). *Çağdaş Türkiye Türkçesindeki fiillerin durum ekli tamlayıcıları*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Kennedy, G. (2012). Semantic preference of high-frequency mental Verbs in the British National Corpus. In T. Saito, R. Sigley, & S. Yamazaki (Eds.), *Approaching Language Variation Through Corpora: A Festschrift in Honour of Toshio Saito* (pp. 157-179). Berlin: Peter Lang.
- Sinclair, J. M. (1998). The lexical item. In E. Weigand (Ed.), *Contrastive Lexical Semantics* (pp.1-24). Amsterdam: John Benjamins.
- Stubbs, M. (2002). *Words and phrases: Corpus studies of lexical semantics*. Oxford: Blackwell Publishers.
- Partington, A., Duguid, A. & Taylor, C. (2013). *Patterns and meanings in discourse: Theory and practice in corpus-assisted discourse studies*. Amsterdam: John Benjamins.
- Ruhi, Ş. (2011, July). LOOK as an expression of procedural meaning in directives in Turkish: Evidence from the Spoken Turkish Corpus. Paper presented at 6th International Symposium on Politeness, METU.
- Wray, A. (2006). Formulaic language. In J. L. May (Ed.), *Concise Encyclopedia of Pragmatics*, (pp. 265-271). Amsterdam: Elseiver.

From verb valency to patternbank in Turkish

Umut Ufuk Demirhan

In recent years, rapid increase in the number and the type of corpora and advances in corpus processing tools led to a renewal of interest in verb patterns. Alongside a novel approach to deriving valency dictionaries, verb patterns cited in corpora presented challenging new data that called for detailed lexical analysis of verbs and their frequent patterns. It became clear that only through corpus data such structures can be detected and described.

The studies on verb patterns increased our understanding of their collocational behavior which ultimately led to compilation of patternbanks. The new enriched data sets are now being implemented in various linguistic analyses. Simply put, patternbanks are the output of valency dictionaries and the data derived from valency dictionaries help us:

- (1) to find out if all valency carriers occurring in a valency pattern share the same semantic properties,
- (2) to what degree all verbs in a valency pattern could be assumed to take the same argument structure construction,
- (3) which other valency patterns the verbs that appear in one pattern and what conclusions can be drawn from this about the essence of patterning (e.g. Erlangen Valency Patternbank (Herbst, 2009)).

In line with this purpose, this study aims to present the initial steps towards construction of the Patternbank of Turkish from the corpus-based valency dictionary of Turkish (Demirhan, 2020). In order to construct Turkish Patternbank, the verbs in the given dictionary is analyzed and evaluated. The outcomes of this study will shed light on lists of valency patterns of the selected verbs, the variety of valency patterns containing arguments and valency carriers occurring in valency patterns. In addition, sample usages of the valency carrier, frequency information on the arguments and their patterns, statements about minimum and maximum valency in active and passive as well as general uses can be extracted as a result of this study.

Keywords: valency, patternbank, Turkish

References

- Demirhan, U. U. (2020). Construction of corpus-based predicate-argument structure dictionary of Turkish: A methodological study (Unpublished PhD thesis). Mersin University, Mersin.
- Herbst, T. (2009). Erlangen valency patternbank. (Available online at <http://www.patternbank.uni-erlangen.de/cgi-bin/patternbank.cgi>, Accessed on 2020-2-12).

Type frequencies and patterning in verbs

*Yeşim Aksan
Gülsüm Atasoy*

Recent corpus-based researches on frequency and interaction of lexis and grammar show a variety of possibilities in terms of patterning, multiword units and formulaic uses in language (Hunston, 2008; Paquot, 2015; Wray, 2002). To find patterns, patterns and meanings or formulaicity in agglutinative languages, it is suggested that recurrent morpheme sequences need to be investigated (Biber, 2009; Durrant, 2013). In earlier studies, the frequency and effect of morpheme sequences in various domains and genres (Aksan&Aksan, 2015; Aksan&Mersinli, 2016; Aksan&Aksan, 2018), their semantic and pragmatic behaviors in discourse (Aksan, Demirhan & Aksan, in press) have been examined. In this study, the relation between verb and its systematic co-occurrences with inflectional categories are investigated on the base of sample verbs to show that preferred inflectional categories are changed according to verb's semantic class and to different senses of the same verb. Corpus-based (<http://v3.tnc.org.tr>) valency dictionary of Turkish consisting of 217 verbs along with their type frequencies and the relevant corpus citations constitute the database of this study (Demirhan, 2020). For instance, corpus-driven observation on verb *yakışmak* indicates that while the type frequency of *yakışmak* 'to be compatible with each other' as its first sense is mostly inflected with aorist morpheme (*Sana güzellik yakışır esmer güzeli* - Beauty suits you brunette beauty), as its third sense of *yakışmak* '(for clothing) to stand well on someone; to show beautiful' it co-occurs with imperfective morpheme that highlights the habitual use (*Ona bu tarz maskülen ve cool kıyafetler çok yakış-ıyor* 'This type of masculine and cool clothes suits her very well'). Even the very limited samples indicate that certain senses select certain types or morpheme sequences or vice versa, in order to analyze the regularities and idiosyncrasies between patterns and meaning, the analyses should be made via corpus data. In short, unraveling the patterning of inflectional morphemes in relation to verbs will shed light on lexicography, language teaching and natural language processing.

Keywords: morpheme sequences, patterning, meaning

References

- Aksan, M., & Aksan, Y. (2015). Multi-word expressions in genre specification. *Mersin University Journal of Linguistics and Literature*, 12(1), 1-42.
- Aksan, Y., & Mersinli, Ü. (2016). Biçimbirim dizilerinin farklı metin türlerindeki görünüşleri. B. Makaroğlu, İ. P. Bekar, & E. Arıca-Akkök (Eds.), 30. Ulusal Dilbilim Kurultayı Bildiri Kitabı (ss. 35-41). Ankara: Dilbilim Derneği Yayınları.
- Aksan, M. & Aksan, Y. (2018) Patterns and frequency: Evidence from the Turkish National Corpus (TNC). In M. A. Akıncı, & K. Yağmur (Eds.), *The Rouen Meeting: Studies on Turkic structures and language contacts (Turcologica; Vol. 114)* (pp. 107-118). Wiesbaden: Harrassowitz Verlag.
- Aksan, M., Demirhan, U. U. & Aksan, Y. (in press). Corpus evidence and discourse functions of –miş-DİR pattern. In D. Zeyrek, & U. Özge (Eds.), *Trends in linguistics series: Turkish discourse structure and meaning*. Berlin: De Gruyter.
- Biber, D. (2009). A corpus-driven approach to formulaic language in English. *International Journal of Corpus Linguistics*, 14(3), 275–311.
- Demirhan, U. U. (2020). Construction of corpus-based predicate-argument structure dictionary of Turkish: A methodological study (Unpublished PhD thesis). Mersin University, Mersin.
- Durrant, P. (2013). Formulaicity in an agglutinating language. *Corpus Linguistics and Linguistic Theory*, 9, 1–38.
- Hunston, S. (2008). Starting with the small words: Patterns, lexis and semantic sequences. *International Journal of Corpus Linguistics*, 13, 271–95.
- Paquot, M. (2015). Lexicography and phraseology. In D. Biber, & R. Reppen (Eds.) *The Cambridge handbook of English corpus linguistics* (pp. 460-477). Cambridge: Cambridge University Press.
- Wray, A. (2002). *Formulaic language and the lexicon*. Cambridge: Cambridge University Press.

Anla artık, anla beni ... Patterns of mental verbs in Turkish

*Selcen Erten
Mustafa Aksan*

A set of verbs are assigned to a class of their own under the title “mental verbs”. Although the term appears to be referring to a distinctive class of verbs for their basic lexical semantic properties, there is neither an agreement on the label of the class nor on the member verbs included (Biber, 2009). For the purposes of this study, we will use the term “mental” and will provide corpus evidence for detailed lexical semantic studies of these verbs.

In a relatively new understanding of “the lexical item” (Sinclair, 1998), as developed within corpus studies of lexis, semantic preference is defined as collocational relationship among an item and a set of semantically related other items (Stubbs, 2002). This means that collocations are not simply established between a number of lexical items that tend to co-occur but between semantically related set of words (Faulhaber, 2001). We expect that a corpus-driven description of mental verbs will enhance our understanding of these verbs and their collocation patterns that constitute formulaic expressions with various discourse functions (Kennedy, 2012).

The verbs *anla-mak*, *bil-mek*, and *düşün-mek* form multitude of patterns that serve for various discourse functions. The emerging formulaic meanings from these verb patterns are widespread and contribute in discourse construction mainly as connectives. The following frequent patterns are cited in the Turkish National Corpus v3.0:

(1)

Sen ne anlarsın iddiadan

Ben ne anlarım senin Fransızca kitaplarından

Ne anlarız biz fırından

Siz sanattan ne anlarsınız

(2)

Kim bilir belki de olurdu

Kim bilir belki de kazandık davayı

Kim bilir belki de biz uzaylılara benziyoruzdur

(3)

Bir bebek düşünün ki daha doğduğu gün

bir kilise düşünün ki en tepesine simge

bir devlet adamı düşünün ki sıkıştığında geçmişteki tüm

The data suggests that these recurrent sequences and their contexts of use require closer inspection of mental verbs patterns. CADS (Corpus-assisted Discourse Study) methodology (Partington, Duguid, and Taylor, 2013) is adopted in the analysis of such uses to reveal discourse functions of these expressions.

Keywords: mental verbs, formulaicity, semantic preference

References

- Biber, D. (2009). A corpus-driven approach to formulaic language in English. *International Journal of Corpus Linguistics*, 14(3), 275–311.
- Faulhaber, S. (2001). Verb valency patterns. A challenge for semantics-based accounts. Berlin: De Gruyter.
- Kennedy, G. (2012). Semantic preference of high-frequency mental verbs in the British National Corpus. In T. Saito, R. Sigley, & S. Yamazaki (Eds.), *Approaching Language Variation Through Corpora: A Festschrift in Honour of Toshio Saito* (pp. 157-179). Berlin: Peter Lang.
- Sinclair, J. M. (1998). The lexical item. In E. Weigand (Ed.), *Contrastive Lexical Semantics* (pp.1-24). Amsterdam: John Benjamins.
- Stubbs, M. (2002). *Words and phrases: Corpus studies of lexical semantics*. Oxford: Blackwell Publishers.
- Partington, A., Duguid, A., & Taylor, C. (2013). *Patterns and meanings in discourse: Theory and practice in corpus-assisted discourse studies*. Amsterdam: John Benjamins.

Farklı Açılardan Biçimbilimsel İşleme

*Bilal Kırkıcı
Esra Ataman
Ozan Can Çağlar
Enis Uğuz
Orhan Demir
Nurten Çelikkol Berk*

Keçiler veya çiçekçi gibi biçimbilimsel olarak karmaşık sözcüklerin görsel tanınma ve zihinsel depolanma süreçlerinin özellikleri, Psikodilbilim alanında uzun süredir tartışılmaktadır. Özellikle yetişkin İngilizce anadil konuşucularıyla yürütülen çok sayıda çalışmadan elde edilen sonuçlar, biçimbilimsel olarak karmaşık sözcüklerin otomatik bir biçimde ayrıştırıldığına işaret etmektedir (Rastle & Davis, 2008). Ancak ilgili alanyazında rapor edilen dillerin tipolojik çeşitsizliği, incelenen dilbilimsel yapıların kısıtlılığı ve katılımcı gruplarının çoğunlukla yetişkin anadil konuşucularından seçilmesi sebebiyle, elde edilen genel resim net değildir ve genelleştirilebilir görünmemektedir.

Bu yuvarlak masa toplantısında, biçimbilimsel olarak karmaşık sözcüklerin işlenmesini konu alan çalışmalarda rapor edilen genel sonuç örüntüleri, Türkiye’de yürütülen beş farklı çalışmanın sonuçlarıyla birleştirilerek tartışılacaktır. Yuvarlak masa toplantısında sunulacak bu beş çalışmanın ortak özellikleri, (a) biçimbilimsel işleme çalışmalarında yaygın olarak kullanılan maskelenmiş hazırlama (İng. masked priming) paradigmasını kullanmış olmaları ve (b) hedef dil ve/veya katılımcı grubu anadili olarak Türkçenin kullanılmasıdır. Bununla birlikte, sunulacak çalışmalar en az bir yöntemsel boyutta birbirlerinden fark arz ettiklerinden, biçimbilimsel işlemeyle dair tartışmaları çeşitli açılardan zenginleştirebilecek potansiyele sahiplerdir.

Yuvarlak masa toplantısının ilk üç konuşmasında, anadil konuşucularının biçimbilimsel işleme örüntüleri ele alınacaktır. Esra Ataman (ODTÜ), yetişkin Türkçe anadil konuşucularının yanıcı gibi Türkçede türetilmiş yapıdaki eş sesli sözcüklerde yer alan biçimbilimsel anlam belirsizliklerini ne şekilde işlemediklerini incelemiştir. Bunu yaparken, baş sözcük (İng. lemma) seviyesinde bir temsili ve anlam belirsizliği barındıran biçimbirimlerin anlam sıklıklarının işlememe örüntülerini ne derece açıklayabileceği sorularına da yanıt aramıştır. Yine yetişkin Türkçe anadil konuşucularıyla çalışan toplantının ikinci konuşmacısı Ozan Can Çağlar (ODTÜ), biçimbilimsel açıdan karmaşık sözcüklerin işlenmesinde anlamsal geçirimliliğin hedef sözcüklerin tanınması üzerindeki etkilerini ve harf yer değişikliklerinin anlamsal bilginin işlenmesindeki rolünü sınamıştır. Bu amaçla, çizim-ÇİZ gibi anlamsal olarak geçirimli, tuzak-TUZ gibi anlamsal olarak geçirimsiz, ve kasap-KAS gibi yalnızca yazımsal örtüşme gösteren sözcük çiftlerinin yanı sıra, çizim-ÇİZ gibi harf yer değişikliğine uğramış hazırlayıcı sözcüklerin uyarıcı olarak kullanıldığı sözcük çiftleri deneysel malzeme olarak kullanılmıştır. Yuvarlak masa toplantısının üçüncü konuşmacısı olan Enis Uğuz (İstanbul Üniversitesi), ilkokul ikinci ve dördüncü sınıfta okuyan Türkçe anadil konuşucularının Türkçede çekim eki almış ve yapım eki almış sözcükleri işleme örüntülerini incelemiştir. Bunu yaparken, katılımcıların sözcük ve imla yeteneklerinin de bu örüntü üzerindeki güçlü etkisini sınamıştır.

Son iki konuşmacı ise Türkçe yetişkin anadil konuşucularının İngilizce ikinci dildeki (D2) biçimbilimsel işleme örüntüleriyle ilgili bulgularını paylaşacaklardır. Orhan Demir (Çankaya Üniversitesi) standart davranışsal bir paradigma ve beyin görüntüleme (fonksiyonel manyetik rezonans görüntüleme, fMRI) kullanarak, iki farklı deneyde D1 Türkçe D2 İngilizce konuşucularının İngilizce yapım ekli, düzenli çekimli, düzensiz çekimli, geçirimsiz-opak, anlamsal ilişkili ve biçimsel ilişkili sözcükleri işleme örüntülerini incelemiştir ve bireysel farklılıkların bu sonuçlar üzerindeki

etkisini sınımlamıştır. Nurten elikkol Berk (Osmangazi Üniversitesi) farklı D2 dil seviyelerine sahip D1 Türkçe D2 İngilizce konuşucularının İngilizcede iki addan oluşun birleşik sözcükleri (örnek: bedroom, 'yatak odası") sözcük tanıma sürecinin en erken aşamalarında nasıl işlemlendiğini incelemiştir.

Anahtar Kelimeler: biçimbilimsel işleme, maskelenmiş hazırlama, otomatik biçimbilimsel ayrıştırma

Kaynakça

Rastle, K., & Davis, M. H. (2008). Morphological decomposition based on the analysis of orthography. *Language and Cognitive Processes*, 23(7-8), 942-971.

Türkçede Anlam Belirsizliği Barındıran Biçimbirimlerin İşlenmesi: Sıfır Sonuçlar Üzerine Bir İnceleme

Esra Ataman

Anlam belirsizliğinin işlenmesini araştıran ruhdilbilimsel çalışmalar günümüze kadar çoğunlukla sözlüksel anlam belirsizliğine (örn., İngilizce bank, banka ya da nehir kenarı) odaklanmıştır. Öte yandan, biçimbirimsel anlam belirsizliği (örn., yüzücü sözcüğündeki yüz) farklı dillerdeki yaygınlığına rağmen daha az çalışılmıştır (Tsang & Chen, 2010). Yazım ve anlam arasında yer alan baş sözcük seviyesinde bir temsilin (İng., lemma level representation) İngilizce (Taft & Nguyen-Hoan, 2010) ve Çincedeki (Tsang & Chen, 2013) anlam belirsizliği barındıran biçimbirimlerin işlenmesini başarılı bir şekilde açıkladığı ileri sürülmüştür. Buna ek olarak, anlam sıklığının da bu biçimbirimlerin işlenmesini etkilediği görülmüştür (Rice, Beekhuizen, Dubrovsky, Stevenson, & Armstrong, 2019; Shen & Li, 2016). Bu arka plana dayanarak, bu çalışma, yazım ve anlam arasında yer alan baş sözcük seviyesinde bir temsilin Türkçede türetilmiş yapıdaki eş sesli sözcüklerde yer alan biçimbirimsel anlam belirsizliğinin (Örn. yanıcı sözcüğündeki yan biçimbirimi) işlenmesini açıklamada kullanılıp kullanılamayacağını araştırmıştır. Çalışmanın ikinci amacı Türkçede anlam belirsizliği barındıran biçimbirimlerin anlam sıklıklarının (baskın yahut ikincil anlam) bu biçimbirimlerin işlenmesini etkileyip etkilemediğini incelemektir. Dört farklı hazırlayıcı sözcük türü (baskın, ikincil, geçirimsiz ve ilintisiz) ve iki farklı hedef sözcük türü (baskın ve ikincil) kullanılarak hazırlanan maskelenmiş hazırlama deneyi yetişkin ana dili Türkçe 56 katılımcıya uygulanmıştır. Sonuçlar istatistiksel olarak anlamlı bir biçim-anlambilimsel hazırlama etkisinin olmadığını göstermiştir. Anlam sıklığının anlamlı bir etkisi de bulunamamıştır. Bu sıfır sonuç (İng., null result) yazım ve anlam arasında yer alan baş sözcük seviyesinde bir temsile olan ihtiyacı ortadan kaldırmış gibi gözükse de veride istatistiksel olarak anlamlı olmayan ancak 'baskın' ve 'ikincil' hedef sözcüklerin işlenmesinde farklılık ortaya koyan göz ardı edilemeyecek bir örüntü saptanması yine de yazım ve anlam arasında yer alan baş sözcük seviyesinde bir temsil ve anlam sıklığının etkisiyle açıklanabilir. Öte yandan bu sıfır sonuç, herhangi bir etki çıkmadığı için çekmecede bırakılan çalışmalar sorunu (İng., file drawer problem) kapsamında düşünüldüğünde (Rosenthal, 1979; Franco, Malhotra, & Simonovits, 2014), bir etki elde edilmesi durumunda sorgulanmayacak noktaların altının çizilmesi açısından önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: biçimbirimsel anlam belirsizliği, anlam sıklığı, baş sözcük seviyesi temsili, sıfır sonuç, maskelenmiş hazırlama

Kaynakça

- Franco, A., Malhotra, N., & Simonovits, G. (2014). Publication bias in the social sciences: Unlocking the file drawer. *Science*, 345(6203), 1502–1505.
- Rice, C. A., Beekhuizen, B., Dubrovsky, V., Stevenson, S., & Armstrong, B. C. (2019). A comparison of homonym meaning frequency estimates derived from movie and television subtitles , free association , and explicit ratings. *Behavior Research Methods*, 51, 1399–1425.
- Rosenthal, R. (1979). The “File Drawer Problem” and tolerance for null results. *Psychological Bulletin*, 86(3), 638–641.
- Shen, W., & Li, X. (2016). Processing and representation of ambiguous words in Chinese reading: Evidence from eye movements. *Frontiers in Psychology*, 7, 1–11.
- Taft, M., & Nguyen-Hoan, M. (2010). A sticky stick? The locus of morphological representation in the lexicon. *Language and Cognitive Processes*, 25(2), 277–296.
- Tsang, Y. K., & Chen, H. C. (2010). Morphemic ambiguity resolution in Chinese: Activation of the subordinate meaning with a prior dominant-biased context. *Psychonomic Bulletin and Review*, 17(6), 875–881.
- Tsang, Y. K., & Chen, H. C. (2013). Early morphological processing is sensitive to morphemic meanings: Evidence from processing ambiguous morphemes. *Journal of Memory and Language*, 68(3), 223–239.

Türkçe Sözcüklerde Biçimbirim Sınırındaki Harf Yer Değişikliklerinin Biçimbilimsel İşlemeye Etkisi: Ruhdilbilimsel Bir İnceleme

Ozan Can Çağlar

Görsel sözcük tanımanın ilk aşamalarında, biçimbilimsel ayrıştırma esnasında anlamsal bilginin ulaşılabilirliği konusu, alanyazında belirgin bir görüş ayrılığına sebep olmuştur. Önce-biçim görüşü (Heyer & Kornishova, 2018; Longtin, Segui, & Hallé, 2003; Rastle & Davis, 2008), anlamın dahil olmadığı yalnızca biçim temelli bir çözümlemeyi desteklerken, hem anlam hem biçim görüşü (Diependaele, Morris, Serota, Bertrand, & Grainger, 2013; Feldman, Milin, Cho, Moscoso del Prado Martín, & O'Connor, 2015), çözümlemede anlamsal bilginin de rolü olduğunu savunmaktadır. Bu doğrultuda, mevcut çalışma Türkçe anadil konuşucularının, biçimbilimsel olarak karmaşık yapılardaki sözcüklerin erken işlenmesi esnasında anlamsal bilgiye ulaşıp ulaşamadıklarını incelemiştir. Anlamsal geçirimsizliğin hedef sözcüklerin tanınması üzerindeki etkilerini sınamak amacıyla iki maskelenmiş hazırlama deneyi uygulanmıştır. Çalışmanın temel hazırlayıcı sözcük koşulları şu şekildedir: (a) anlamsal olarak geçirimsiz (örn. çizim-ÇİZ, anlamsal ve biçimbilimsel olarak ilintili sözcük çiftleri), (b) anlamsal olarak geçirimsiz (örn. tuzak-TUZ, sözde biçimbilimsel ilişki gösteren anlamsal olarak ilintisiz sözcük çiftleri) ve (c) yalnızca yazımsal örtüşme gösteren (örn. kasap-KAS). Buna ek olarak, biçimbirim sınırında uygulanan harf yer değişikliklerinin anlamsal bilginin erken işleme esnasındaki rolü üzerine olan tartışmalara (Duñabeitia, Perea, & Carreiras, 2014; Rueckl & Rimzhim, 2011) katkısını görmek adına, her deneysel durum için, hazırlayıcı sözcüklerin biçimbirim sınırlarında harf sırası ve harf kimliği değişikliği değişimlemeleri uygulanmıştır (örn. harf yer değişikliğine uğramış hazırlayıcı sözcükler: çizm-ÇİZ, harf kimliği değişimine uğramış hazırlayıcı sözcükler: çürm-ÇÜR).

Sonuç olarak, hem geçirimsiz hem de geçirimsiz hazırlayıcı sözcüklerin istatistiksel olarak anlamlı hazırlama etkileri ortaya koydukları saptanmıştır. Fakat, biçimbirim sınırında uygulanan harf yer değişikliği sonucunda, geçirimsiz yapılarda elde edildikten anlamlı hazırlama etkisinin kaybolduğu gözlemlenmiştir. Diğer yandan, geçirimsiz yapılarda gözlemlenen hazırlama etkisinin, biçimbirim sınırlarındaki harf yer değişikliklerinden geçirimsiz yapılardaki kadar ciddi şekilde etkilenmediği görülmüştür. Bulgular, anlamsal bilginin biçimbilimsel olarak karmaşık yapılardaki sözcüklerin erken işlenmesi sürecine dahil olmadığını savunan önce-biçim görüşüyle çelişmektedir. Gözlemlenen hazırlama etkisi örüntüleri, biçim-anlambilimsel ve biçim-yazımsal bilgilerin erken işleme sürecinde eş zamanlı etkinleştirdiğini varsayan ikil-yollu işleme modellerinin öngörülerıyla örtüşmektedir.

Anahtar Kelimeler: biçimbilimsel işleme, anlambilim, harf yer değişiklikleri, Türkçe, maskelenmiş hazırlama

Kaynakça

- Diependaele, K., Morris, J., Serota, R. M., Bertrand, D., & Grainger, J. (2013). Breaking boundaries: Letter transpositions and morphological processing. *Language and Cognitive Processes, 28*(7), 988–1003.
- Duñabeitia, J. A., Perea, M., & Carreiras, M. (2014). Revisiting letter transpositions within and across morphemic boundaries. *Psychonomic Bulletin and Review, 21*, 1557–1575.
- Feldman, L. B., Milin, P., Cho, K. W., Moscoso del Prado Martín, F., & O'Connor, P. A. (2015). Must analysis of meaning follow analysis of form? A time course analysis. *Frontiers in Human Neuroscience, 9*, 1–19.
- Heyer, V., & Kornishova, D. (2018). Semantic transparency affects morphological priming . . . eventually. *Quarterly Journal of Experimental Psychology, 71*(5), 1112–1124.
- Longtin, C. M., Segui, J., & Hallé, P. A. (2003). Morphological priming without morphological relationship. *Language and Cognitive Processes, 18*(3), 313–334.
- Rastle, K., & Davis, M. (2008). Morphological decomposition based on the analysis of orthography. *Language and Cognitive Processes, 23*(7-8), 942–971.
- Rueckl, J. G., & Rimzhim, A. (2011). On the interaction of letter transpositions and morphemic boundaries. *Language and Cognitive Processes, 26*(4–6), 482–501.

Gelişen Okurlardaki Biçimbilimsel İşleme: Türk İlkokul Çocukları Üzerine Ruhdilbilimsel Bir Çalışma

Enis Oğuz

Birçok çalışma farklı dilde biçimbilimsel açıdan karmaşık kelimelerin işlenmesini incelemiş ve çeşitli teorik görüşlerin oluşmasına öncü olmuşlardır. Örnek olarak, McCormick, Rastle ve Davis (2008) kelime işlemede eklerdeki anlamsal saydamlığın önemli olmadığını söylerken, Feldman, Milin, Cho, Moscoso del Prado Martín, ve O'Connor (2015) bunun tam tersini savunur. Benzer şekilde, çift-yol modelleri sözcük işlemede iki ayrı mekanizma olduğunu savunurken (örn. Grainger & Ziegler, 2011), tek-yol modelleri ise tek bir mekanizma olduğunu ileri sürer (örn. Albright & Hayes, 2002). Birbiriyle çelişen bulgularla beraber aynı sonuçların farklı yorumları da zıt görüşlerin savunucularını sağlam ve tartışmasız bir ispatı aramaya devam etmelerini sağlamıştır.

Çalışmamız Türk çocuklarında biçimbilimsel işleminin erken aşamalarını sorgulamıştır. Türkçede çekim eki almış ve yapım eki almış sözcüklerin ilkökul ikinci sınıf ve dördüncü sınıf öğrencileri tarafından işlenmesi görsel maskelenmiş hazırlama paradigması kullanılarak incelenmiştir. Ayrıca, sözcük yetenekleri ve imla yetenekleri ölçülerek bu yeteneklerinin sözcük işleminin erken aşamalarındaki etkileri araştırılmıştır.

Hem ikinci sınıflar hem de dördüncü sınıflar ek almış sözcükler için hazırlama etkisi gösterirken, her iki sınıf kademesi için de yapım ekli ve çekim ekli hazırlayıcılar arasında istatistiksel bir fark bulunamamıştır. Bu bulgulara ek olarak, daha iyi sözcük yeteneğine sahip olan katılımcılar tüm koşullarda sözcüklere daha hızlı cevaplar vermişlerdir. Sonuçlar Türk ilkökul öğrencilerinin sözcük işleminin erken aşamalarında sahte ekler, yazımsal benzerlik, ya da anlamsal benzerlikten ziyade ek almış sözcüklere karşı duyarlılığı olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: maskelenmiş biçimbilimsel hazırlama, biçimbilimsel işleme, okuma gelişimi, görsel sözcük işleme

Kaynakça

- Albright, A., & Hayes, B. (2002, July). Modeling English past tense intuitions with minimal generalization. In Proceedings of the ACL-02 workshop on Morphological and phonological learning-Volume 6 (pp. 58-69). Association for Computational Linguistics.
- Feldman, L. B., Milin, P., Cho, K. W., del Prado Martín, F. M., & O'Connor, P. A. (2015). Must analysis of meaning follow analysis of form? A time course analysis. *Frontiers in human neuroscience*, 9.
- Grainger, J., & Ziegler, J. C. (2011). A dual-route approach to orthographic processing. *Frontiers in psychology*, 2.
- McCormick, S. F., Rastle, K., & Davis, M. H. (2008). Is there a 'fete'in 'fetish'? Effects of orthographic opacity on morpho-orthographic segmentation in visual word recognition. *Journal of Memory and Language*, 58(2), 307-326.

İkinci Dilde Biçimbilimsel İşleme Davranışsal ve Sinirbilimsel İncelenmesi

Orhan Demir

Bu çalışma, ikinci dilde biçimbilimsel işleme sürecini ve bu sürece etki eden faktörleri davranışsal ve sinirbilimsel yöntemlerle saptamayı amaçlamaktadır. Anadilde sözcüklerin tanınması ve işlenmesi üzerine yapılan tartışmalar önemli bir ilerleme göstermişse de (Rastle vd., 2000; 2004), aynı olgunun ikinci dilde nasıl gerçekleştiği halen oldukça tartışmalıdır. Sürecin anadildeki benzer olduğuna (Feldman vd., 2010), farklı mekanizmaların çalıştığına (Ullman, 2001) ve bazı koşullarda benzerliklerin mevcut olduğuna (Clahsen & Felser, 2006) dair savlar son yıllarda yoğun biçimde tartışılmaktadır. Bu çalışmada, daha önce tek bir deney kapsamında değerlendirilmemiş olan 6 farklı şekilde birbiriyle ilintili olan sözcük çiftlerinin (yapım ekli, düzenli çekimli, düzensiz çekimli, geçirimsiz-opak, anlamsal ilişkili ve biçimsel ilişkili) hazırlama etkisine yol açıp açmadığı zamansal ve uzamsal yönlerden sınanmıştır. Çalışmanın bir diğer amacıysa, ikinci dilde biçimbilimsel işleme sürecinde gözardı edilen bireysel farklılıkların etki seviyesini ortaya koymaktır. Maskelenmiş hazırlama paradigmasının kullanıldığı sözcüksel karar verme görevini İngilizceyi ikinci dil olarak edinen 112 katılımcı tamamlamıştır. Deney sonucunda, biçimbilimsel olarak ilintili sözcük gruplarında (yapım ekli, düzenli/düzensiz çekimli ve opak) hazırlama etkisi ortaya çıkarken anlamsal veya biçimsel benzerliklerin sözcüklerin tanınması ve işlenmesinde tek başlarına etkili olmadıkları görülmüştür. Bireysel farklılıkları dikkate alınan analizlerse, sonuçlara etki eden tek faktörün ikinci dilde yeterlik olduğunu, sözcük ve imla bilgisine göre yapılan değerlendirmelerin anlamlı sonuçlar vermediğini göstermiştir. Aynı paradigmanın ve deneysel öğelerin kullanıldığı ve ilk deneyin katılımcılarının alt grubu olarak değerlendirilen 45 kişinin katıldığı fonksiyonel manyetik rezonans görüntüleme (fMRI) çalışmasında ortaya çıkan davranışsal sonuçlar, ilk çalışmayı teyit eder niteliktedir. Sözcüksel karar verme görevi esnasında elde edilen beyin aktivasyonları incelendiğinde ise, zamansal ve uzamsal paralellik görülmüştür. Diğer bir ifadeyle, hazırlama etkisinin olduğu ve biçimbilimsel olarak ilintili sözcüklerin işlendiği durumlar anlamlı aktivasyonlar ortaya çıkarırken aksi durumlarda aktivasyon da bulunamamıştır. Sözcüksel ilinti temelli aktivasyonlar incelendiğindeyse, yapım ve çekim eklerine dair ortaya konan kuramları (Anderson, 1992) destekleyen sonuçlar görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: biçimbilim, işleme, fMRI

Kaynakça

- Anderson, S. R. (1992). *A-morphous morphology*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Clahsen, H., & Felser, C. (2006). Grammatical processing in language learners. *Applied Psycholinguistics*, 27, 3-42.
- Feldman, L. B., Kostić, A., Basnight-Brown, D. M., Filipović Đurđević, D., & Pastizzo, M. J. (2010). Morphological facilitation for regular and irregular verb formations in native and non-native speakers: Little evidence for two distinct mechanisms. *Bilingualism: Language and Cognition*, 13 (2), 119- 135.
- Rastle, K., Davis, M.H., Marslen-Wilson, W.D., & Tyler, L.K. (2000). Morphological and semantic effects in visual word recognition: A time-course study. *Language and Cognitive Processes*, 15(4/5), 507-537.
- Rastle, K., Davis, M.H. & New, B. (2004). The broth in my brother's brothel: Morpho-orthographic segmentation in visual word recognition. *Psychonomic Bulletin and Review*, 11(6), 1090–1098.
- Ullman, M.T. (2001b). The neural basis of lexicon and grammar in first and second language: The declarative/procedural model. *Bilingualism: Language and Cognition*, 4(2), 105-122.

İkinci dilde birleşik isimlerin işlemlenmesi: Bir maskelenmiş hazırlama çalışması

Nurten Çelikkol Berk

Alanyazındaki çalışmaların çoğu D1 konuşucularının biçimbilimsel işleme sürecinin altında yatan bilişsel mekanizmanın çalışma prensipleri odaklanırken D2 konuşucularının işleme örüntülerini araştıran sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Dolayısıyla, söz konusu çalışma ile ikinci dil İngilizcede iki isimden oluşan birleşik sözcüklerin ana dili Türkçe olan kişilerce sözcük tanıma sürecinin en erken aşamalarında nasıl işlendiği incelenmektedir. Bu çalışmanın bir diğer amacı birleşik sözcüklerin bileşenlerine ayrılmasında sözcüklerin anlamsal ve yüzey-biçim özelliklerinin etkisini araştırmaktır. Ayrıca, sözcüklere erişim ve bu sözcüklerin zihinde temsil edilme şekillerine birleşik sözcüklerin bileşenlerinin etkisi incelenerek bir birleşik sözcüğün ilk ya da ikinci bileşenini eşit şekilde hazırlayıp hazırlamadığını keşfetmek amaçlanmıştır. Son olarak, bu çalışmada ikinci dildeki yeterlilik düzeyinin biçimbilimsel açıdan karmaşık yapıların işlemlenmesindeki yeri değerlendirilmiştir.

İkinci dilde birleşik sözcüklerin işlemlenme süreçlerini incelemek üzere dört adet maskelenmiş hazırlama deneyi uygulanmıştır. Bunların ikisinde birleşik sözcükler hazırlama sözcüğü, birleşik sözcüklerin birinci bileşenleri de hedef sözcük olarak kullanılmıştır (Örn: bedroom “yatak odası” – BED “yatak”). Bu deneylerden ilkinin katılımcılarını İngilizce düzeyleri düşük olan diğerinin katılımcılarını ise İngilizce düzeyi yüksek olan D2 konuşucuları oluşturmuştur. Öte yandan, diğer iki deney birleşik sözcüklerin ikinci bileşenlerini hazırlamasını test etmiş olup (Örn: bedroom “yatak odası” – ROOM “oda+sı”), benzer şekilde sırasıyla D2 İngilizce düzeyleri düşük ve yüksek olan katılımcılara uygulanmıştır.

Deneylerden elde edilen bulgular, erken sözcük tanıma süreçlerinde D1 Türkçe ve D2 İngilizce konuşucularının birleşik isimleri bileşenlerine ayırarak işlemlediğini ve bu sürecin sözcüklerin ortografik özelliklerinden ve bileşenleri ile birleşik sözcük arasındaki anlam ilişkisinden bağımsız olduğunu göstermektedir. Ayrıca, ikinci dil İngilizcede birleşik sözcüklerin işlemlenmesinde sözcüğün ilk bileşeninin sözcük tanıma sürecinde önemli bir rol oynadığı gözlemlenmiştir. Öte yandan, her iki yeterlilik düzeyinde kullanılan işleme mekanizmalarının benzer olduğu, ancak yeterlilik düzeyi daha düşük olan konuşucularda ikinci dil İngilizcedeki birleşik isimlerin işlemlenmesinin bildirimsel belleğe daha çok dayandığı gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İkinci dilde biçimbilimsel yapıların işlemlenmesi, Birleşik Sözcükler, Maskelenmiş Hazırlama, Ruhdibilim

Kaynakça

- Alonso, J. G., Castellanos, S. B., & Müller, O. (2016). Masked constituent priming of English compounds in native and non-native speakers. *Language, Cognition and Neuroscience*, 31(8), 1038-1054.
- Jiang, N. (2012). *Conducting Reaction Time Research in Second Language Studies*. Florence: Taylor and Francis.
- Ji, H., Gagné, C. L., & Spalding, T. L. (2011). Benefits and costs of lexical decomposition and semantic integration during the processing of transparent and opaque English compounds. *Journal of Memory and Language*, 65(4), 406–430.
- Libben, G. & Jarema, G. (2006). *The Representation and Processing of Compound Words*. Oxford: Oxford University Press.
- Li, M., Jiang, N., & Gor, K. (2015). L1 and L2 processing of compound words: Evidence from masked priming experiments in English. *Bilingualism: Language and Cognition*, 20(02), 384-402.
- Ullman, M.T. (2001). The Declarative/Procedural Model of Lexicon and Grammar. *Journal of Psycholinguistic Research*, 30(1), 37-69.
- Zwitserlood, P. (1994). The role of semantic transparency in the processing and representation of Dutch compounds. *Language and Cognitive Processes*, 9(3), 341-368.

Türk Dillerinde Olumsuzluk

Mevlüt Erdem

Evrensel bir kategori olan olumsuzluk dillerde farklı dilsel araçlarla (ekler, fiiller, zarflar, koşaç, belirleyiciler) ifade edilebilir. Olumsuz ifadelerin anlam ve biçimi ve olumsuzluğun diğer operatörlerle ilişkisini inceleyen araştırmalar sanıldığından daha karmaşıktır ve bunlar sözdizimi, anlambilim ve edimbilimi kurallarının etkileşimini yansıtır (Horn 2015). Türk Dillerinde Olumsuzluk Yuvarlak Masası, Türk dillerindeki olumsuzluk kategorisinin genel tipolojisi çıkarmayı ve Türk dillerindeki olumsuzluk kategorisiyle ilgili sorunları artzamanlı ve özellikle eşzamanlı tartışmayı amaçlamaktadır. Bu yuvarlak masa oturumunda konuyla ilgili aşağıdaki bildiriler sunulacaktır:

Doç. Dr. Mevlüt Erdem tarafından hazırlanan ilk bildiri Türk Dillerinde Olumsuzluk Kategorisinin Gelişimi adını taşımaktadır. Çağdaş Türk dillerinde olumsuzluk kategorileri tarihsel veriyle büyük oranda örtüşür. Türk dillerinde, tarihi dönemlerde olduğu gibi eylemcil olumsuzluk eki -mA / -BA'dır. Türk dillerindeki en büyük farklılık ad cümlelerinin olumsuz yapılmasında (değil ~ emes) görülür. Erdem, bu sunumunda ilk önce Türkçe olumsuzluk işaretleyicilerini artzamanlı olarak inceleyecek daha sonra Modern Türkçede ve Çağdaş Türk dillerinde farklılaşan olumsuzluk işaretleyicilerinin, özellikle varlıksallık olumsuzlaştırıcısının genel işlevlerini ana hatlarıyla karşılaştırarak Türk dillerinin olumsuzluk tipolojisini ortaya çıkarmaya çalışacaktır.

Bu oturumdaki ikinci sunum Prof. Dr. Nurettin Demir tarafından hazırlanan Anadolu Ağzlarında Standart Dışı Olumsuz Yapılar'dır. Yerel konuşma biçimi olan ağızlar, olumsuzluk işaretleyicileri konusunda üzerinde durulması gereken sesbilimsel, biçimbilimsel ve işlevsel deşikeleresahiptir. Örneğin -mA-biçimbiriminin ağızlarda ölçünlü dilde görülmeyen deşikeleriyle karşılaşılır: gelme:ce:n, yapma:yoru vb. Yine ağızlarda 'eskiden geliyordu, artık gelmiyor' anlamında gelmeyiverdi biçimi görülür. -DIK+iyelik+yok yapısı, kiplik anlam ayrıntılarıyla birlikte ölçünlü dildeki görünüş/zaman işaretleyicilerinin olumsuzunu andıran işlevlerle kullanılabilir: Bildi:m yok (ÖT Bilmiyorum). Bildiride ağız araştırmalarının yöntemleri çerçevesinde, olumsuzluk işaretleyicilerindeki bölgesel deşikelere işaret edilerek, olumsuzluk işaretleyicilerinin işlevsel farklılıklarına yoğunlaşılacaktır. Bildiride kullanılacak örnekler yazarın ağız derlemelerinden ve yayımlanmış ağız metinlerinden seçilecektir.

Bu oturumdaki Türkmence Olumsuzluk Sisteminde İlgili Çekici Bir Gramerleşme Örneği: Varlıksal Olumsuzluktan Morfolojik Olumsuzluğa -Anok adını taşıyan sunum Doç. Dr. Sema Aslan Demir'e aittir. Aslan Demir, Türkmence fiil çekim morfolojisinde yalnızca olumsuz çekim paradigmasıyla yer alan asimetrik görünümlü -Anok biçimbirimini inceleyecektir. Bu biçimbirim, varlıksal olumsuzluk bildiren yoksözcüğünün, -Ansıfat fiili+iyelikeki+yok yapısının gramerleşmesiyle oluşmuş ilgi çekici bir yapıdır. Böyle bir morfemin, artzamanlı olarak varlıksal olumsuzluktan fiil çekim morfolojisi tipi bir olumsuzluğa gelişmesi sık rastlanmaz (bk. Croft 1991: 13). Tipolojik sınıflandırma açısından Türkmencede -Anok biçimbiriminin gramatikal statüsü, artzamanlı olarak ikinci tipten (olumsuzluk partikelleri) birinci tipe (morfolojik olumsuzluk) gelişmiş görünmektedir. Dilbilimsel literatürde Croft döngüsü olarak da adlandırılan varsayımın gelişim yönü (A>B, B>C ve C>A) izlendiğinde Türkmence -Anok yapısının B>C tipi bir aşamaya işaret ettiği düşünülebilir. Yazar, sunumunda -Anok biçimbiriminin, Türkmence fiil çekim morfolojisinde zaman ve görünüş referansı ile ilişkili olarak ne tür bir olumsuzlama gerçekleştirdiğini, simetrik olarak olumlu bir karşılığı bulunmadığı için neyi olumsuzladığını ve varlıksal olumsuzluktan fiil çekim morfolojisine geçiş sürecini tartışacaktır.

Doç. Dr. İ. Ahmet Aydemir tarafından hazırlanan Tuvacada Olumsuzluk: Tipolojik Bir Değerlendirme bildirisi Sibiryâ bölgesindeki Türk dillerinde (özellikle Tuvaca) olumsuzluk kategorisine odaklanmakta ve Dahl'in (2010) tipolojik modeline göre konuyu ele almaktadır. Bu modele göre Tuvacadaki olumsuzluk işaretleyicileri sırasıyla şöyledir: a) -BA, -GAIK (barbadim 'gitmedim', uluğ sooq egeleek (egele-gelek) 'büyük soğuk henüz başlamadı'), b) Olumsuzluk partikeli emes 'değil' (Men başqı emes men 'Ben öğretmen değilim'), c) Olumsuz yardımcı fiil čada- (udup čadadim 'uyuyamadım'), d) Voroluşsal cümlelerde olumsuzluk işaretleyicisi čoq 'yok' (Nom čoq 'Kitap yok.'), e) Olumsuz belirsizlik zamirleri: tin-da 'hiçbir şey' (Ögde tin-da oq irgin. 'Evde hiçbir canlı yokmuş.'). Aydemir, Tuvacadaki olumsuzluk kategorisini Standart Tuvaca ve Tuvacanın izole ağızları olan Tsengel ve Jungar Tuvacasından gelen örneklerle özellikle bildirme cümleleri temelinde inceleyerek Tuvaca olumsuzluk yapılarını, simetrik ve asimetrik olumsuzluk (bk. Miestamo 2005) açısından da bir sınıflandırmaya tabi tutacaktır.

Yuvarlak masanın son bildirisi Prof. Dr. Emine Yılmaz tarafından hazırlanan Çuvaşçada Standart Olumsuzluk'tur. Yılmaz, sunumunda Modern Çuvaşçadaki olumsuzluk işaretleyicilerinin kaynağını tartışacaktır. Pek çok açıdan genel Türkçeden ayrılan Çuvaşçada, emir dışında, standart olumsuzluk fiil tabanlarına eklenen ve Altay dilleri kuramı açısından -ma/-me biçiminde rekonstrüksiyonu yapılan -mA ekiyle yapılır: kay-ma-ri-m 'gitmedim', yura-mast-ıp 'sevmiyorum', makir-mi-p 'ağlamayacağım'. Emir biçiminde ise Çuvaşça, genel Türkçeden ayrılarak asimetrik bir yapı sergiler. Birinci kişide olumsuzluk bildiren sözlüksel mar 'değil', ikinci ve üçüncü kişide yine olumsuzluk bildiren sözlüksel an 'değil' biçimi kullanılır: il-em mar 'almayayım', an il 'alma'. Olumsuzlayıcı an biçimi, bir yandan Altayistler tarafından Ana Altayca *aŋ, Orta Türkçe aŋ (Divanü Lugati-t Türk) biçimine bağlanırken, bir yandan da dil ilişkileri bağlamında incelenerek Ural dil ailesinden Udmurtçada, aynı işlevde kullanılan en biçimine bağlanır: Udmurt goz"ja 'yaz!'/ en goz"ja 'yazma!'. Bu bildiride Çuvaşça standart olumsuzluk, genetik dilbilim/ Altayistik, dil ilişkileri, tipoloji, morfolojik rekonstrüksiyon ve gramerleşme açılarından ele alınacaktır. Yukarıdaki özetlerden de anlaşılacağı gibi, ilgili oturum Türkçe olumsuzluk kategorisinin işlevlerine odaklanıp artzamanlı / eşzamanlı verilerin de yardımıyla Türk dillerinde olumsuzluk tipolojisinin belirlenmesine ve işlevlerinin daha iyi anlaşılmasına katkı yapacaktır.

Anahtar Kelimeler: Olumsuzluk, Türk dilleri, Ağızlar, Modern Türkçe, Türkmence, Tuvaca, Çuvaşça, tipoloji, gramerleşme, genetik akrabalık.

Kaynakça

- Croft, W. (1991) The Evolution of Negation. *Journal of Linguistics*, Vol. 27, No. 1 (Mar, 1991), pp. 1-27.
- Dahl, Östen (2010) Typology of negation. Laurence R. Horn (ed.). *The Expression of Negation*. Berlin: De Gruyter Mouton, 9-38.
- Horn, Laurence R., Wansing, Heinrich (2015) Negation. In Zalta, E. N. (Ed.), *The Stanford Encyclopedia of Philosophy*. <https://plato.stanford.edu/archives/spr2017/entries/negation/> (ET: 03.02.2020).
- Miestamo, Matti (2005) Standard Negation. *The Negation of Declarative Verbal Mein Clauses in an Typological Perspective*. Mouton de Gruyter: Berlin, New York.

Türk Dillerinde Olumsuzluk Kategorisinin Gelişimi

Mevlüt Erdem

Sıradan bildirme cümlesinin doğruluk değerini reddeden olumsuzluk her dilin sahip olduğu evrensel bir kategoridir. En geniş kapsam alanı cümle olan ve sözdizimi ve anlambilimi alanlarının etkileşimini yansıtan bu kategorinin bir dilde gerçekleşmesi ve gelişmesi dilden dile farklılık gösterir (Croft 1991; Dahl 2010; Willis 2013). Bu bildiride Türk dillerindeki olumsuzluk kategorisinin genel tipolojisi çıkarılarak bu tipolojinin oluşmasında tarihsel verinin oynadığı rol üzerinde durulacaktır. Modern Türkçede olumsuzluk kategorisinin temel unsurları, eylemcil olumsuzluk eki -mA, adsıl olumsuzluk değil, varlıksal olumsuzluk gösteren yok sözcüğüdür. Adsıl sözcüklere gelen ve kelime yapımı sınırları içinde kalan -sXz ve kimi zarflar (hiç, asla vb.) da olumsuzluğun anlamını doğrudan etkiler.

Türkçenin bütün dönemlerinde eylemcil olumsuzluk işaretleyicisi -mA, varlıksallık olumsuzlaştırıcısı yok ve adsıl sözcüklere gelen -sXz'in kullanımı aşağı yukarı aynıdır. Artzamanlı verilerdeki en büyük farklılaşma Orta Türkçe döneminde ad cümlelerde görülür. Ad cümlesi olumsuzlaştırıcısı değil Karahanlı Türkçesinde seyrek görülürken (bu a:t tas tægül. Dankoff & Kelly 1982:261) Eski Anadolu ve Osmanlı Türkçesinde (Aña la:yık olası ben degülem. Mansuroğlu 1998:265) standart bir olumsuzlaştırıcıya dönüşmüştür. Diğer taraftan ermes/z Kıpçak ve Çağatay Türkçesinde ad cümleleri için (la'i:m ermes men. Eckmann 1966:182) standart olumsuzlaştırıcıdır. Çağdaş Türk dillerinde olumsuzluk kategorileri tarihsel gelişimle büyük oranda örtüşür. Türk dillerinde tarihi dönemlerde olduğu gibi eylemcil olumsuzluk eki -mA / -BA'dır. Türk dillerindeki en büyük farklılık ad cümlelerinin olumsuz yapılmasında görülür. Oğuz grubundaki Türk dilleri (veya Gagauzca diil, Azerbaycan Türkçesi dèyil, Türkmence dœel) ve Kıpçak grubundaki bazı Türk dilleri (Kırım Tatarcası degil, Kumukça tægül, Karaimce t'uv'ul / d'iwil, Nogayca tuwıl) değil kelimesiyle ad cümlelerini olumsuzlaştırır. Türk dillerinde görülen yaygın olumsuzlaştırıcı er- fiilinden gelişip gramerleşen emes'tir. Emes Güney-doğu grubunda ve birçok Kıpçak grubunda (Kazakça ve Kırgızca vb.) aynıdır. Olumsuzluk kategorisinde Sibiry grubu özel bir yere sahiptir. Sibiry grubunda -sXz eki yerine yok olumsuzlaştırıcısı (qorÿis čoh 'fearless', Schönig 1998: 414), Yakutçada adsıl olumsuzlaştırıcı var-yok (baar ~ soux) değil yerine kullanılır (bu aan baar 'This is a door.' ~ manna Petr soux 'Peter is not here.' Krueger 1962: 119').

Bu bildiride ilk önce Türkçe olumsuzluk işaretleyicileri artzamanlı olarak incelenecek daha sonra da Modern Türkçede ve Çağdaş Türk dillerinde olumsuzluk işaretleyicilerinin, özellikle varlıksallık olumsuzlaştırıcısının genel işlevleri ana hatlarıyla karşılaştırılacak ve Türk dillerinin olumsuzluk tipolojisi ortaya çıkarılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Olumsuzluk, Türk Dilleri, Olumsuzluk işaretleyicileri, tipoloji

Kaynakça

- Croft, William (1991). The Evolution of Negation. *Journal of Linguistics* 27: 1-27.
- Dahl, Östen (2010). Typology of negation. In Horn, L. R. (Ed.), *The Expression of Negation*. Berlin, New York: De Gruyter Mouton. 9-38.
- Dankoff, Robert; Kelly, James (eds.) (1982). *Mahmūd el-Kāşgarī Türk Şiveleri Lügatı (Dīvānū Luğāt-it-Türk)*. Cambridge, Duxbury, Mass.: Harvard Üniversitesi.
- Eckmann, János (1966). *Chagatay Manual*. Surrey: Curzon Press.
- Krueger, John Richard (1962). *Yakut Manual*. Bloomington: Indiana University.
- Mansuroğlu, Mecdud (1998). Eski Osmanlıca. Akalın, Mehmet (Çev.). *Tarihi Türk Şiveleri*. Ankara: Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü. 247-276.
- Schönig, Claus (1998). South Siberian Turkic. In Johanson, L. & Csató, É. Á. (Eds.), *The Turkic Languages*. London & New York: Routledge. 403-416.
- Willis, David; Christopher Lucas; Anne Breitbarth (2013). Comparing diachronies of negation. In Willis, D. C. L. A. B. (Ed.), *The History of Negation in the Languages of Europe and the Mediterranean, Volume I: Case Studies*. Oxford: Oxford University Press. 4-50.

Anadolu Ağzlarında Standart Dışı Olumsuz Yapılar

Nurettin Demir

Türkçede olumsuzluk alışılmış olarak eylem köklerinde –mA-, isim çekiminde ise değil ile işaretlenir. Ayrıca var olmamayı [non-existent] göstermek için yok da kullanılır. Kaynaklarda eylemlerin olumsuzluğuyla ilgili olarak geniş zaman çekimindeki farklılığa (bilmem, bilmez), yeterlik fiilinin olumsuzunun –AmA- ile yapılmasına, -mA- işaretleyicisinin belli pozisyonlarda ünlüsünün daralmasına da işaret edilir (Adamović 1995 s. 72, Banguoğlu 2007, 402, Demir ve Yılmaz 2014: 198, Ergin 2009, 200). Ayrıca olumsuzluk işaretleyen –mAdAn gibi yapıların varlığından, isimlerde yokluk bildiren –slz ve ne ... ne ... hiç, hiçbir şey gibi olumsuzluk işaretleyicilerinden de söz edilir (Lewis 1967, 142, Kornfilt 1997, 123 vd., Göksel ve Kerlake 2005, 271 vd., Demir 2017: 92-93). Sayıları hiç de az olmayan ağız monografilerinde ise olumsuzluk konusu ayrıca bir tartışma konusu yapılmaz. Öyle ki örnek sayılacak biçimde ayrıntılı dil incelemesi veren ağız araştırmalarında bile olumsuzluk ayrıca incelenmez. Oysa yerel konuşma biçimi olan ağızlar, diğer alanlarda olduğu gibi olumsuzluk işaretleyicileri konusunda da üzerinde durulması gereken sesbilimsel, biçimbilimsel ve işlevsel değişkelere sahiptir. Örneğin –mA- biçimbiriminin ağızlarda ölçünlü dilde görülmeyen değişkeleriyle karşılaşılr: gelme:ce:n, yapma:yoru vb. Yine ağızlarda ‘eskiden geliyordu, artık gelmiyor, gelmeyi bıraktı’ anlamında gelmeyiverdi biçimi görülür. –DİK + İyelik + yok yapısı, kiplik anlam ayrıntılarıyla birlikte ölçünlü dildeki görünüş/zaman işaretleyicilerinin olumsuzunu andıran işlevlerle kullanılabilir:

A:mat geldi mi? = ÖT ‘Ahmet geldi mi?’

Bildi:m yok = ÖT ‘Bilmiyorum’

Gız isdemeye geldiklerini bildi:m yo:du = ÖT ‘Kız istemek için geldiklerini bilmiyordum’

Bildiride ağızlarda kullanılmakla birlikte ölçünlü dilde alışılmış olmayan olumsuzluk işaretleyicileri incelenecektir. Ağız araştırmalarının yöntemleri çerçevesinde, işaretleyicilerdeki bölgesel değişkelere işaret edilecektir. Ancak çalışmanın ağırlık noktasını yapısal veya biçimsel değişkeler değil, işlevsel farklılıklar oluşturacaktır. Bu yüzden incelemede işlevsel dil incelemelerinin yöntemleri kullanılacaktır. Bildiride açıklamaları kanıtlamak için sunulacak örnekler yazarın ağız derlemelerinden ve yayımlanmış ağız metinlerinden seçilecektir.

Anahtar Kelimeler: Türkçe, olumsuzluk, ağızlar

Kaynakça

- Adamović, Milan (1995). Konjugationsgeschichte des türkischen Sprache. Leiden: E.J. Brill.
- Banguoğlu, Tahsin (2007). Türkçenin Grameri. Ankara: TDK.
- Demir Nurettin ve Emine Yılmaz (2014). Türk Dili El Kitabı. Ankara: Grafiker.
- Demir, Nurettin (2017). "İsim Çekimi". Türkçe Biçim Bilgisi. Ed. Hülya Plancı. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi. 76-99.
- Ergin, Muharrem (2009). Türk Dil Bilgisi. İstanbul: Bayrak.
- Göksel, Aslı ve Celia Kerslake (2005). Turkish. A comprehensive Grammar. London and New York: Routledge.
- Kornfilt, Jacklin (1997). Turkish. London and New York: Routledge.
- Lewis, G. E. (1967). Turkish Grammar. Oxford: Clarendon Press.

Türkmençe Olumsuzluk Sisteminde İlgi Çekici Bir Gramerleşme Örneği: Varlıksal Olumsuzluktan Morfolojik Olumsuzluğa –Anok

Sema Aslan Demir

Oğuz dil alanının kuzeydoğusuna konumlanan Türkmençe, Oğuzca özelliklerin yanı sıra Kıpçak ve Çağatay grubu Türk dili alanına geçiş oluşturabilecek dilbilimsel özelliklere de sahip bir Türk dilidir. Türkmençenin, Oğuz grubu Türk dillerinin ve genel anlamda Türk dili ailesinin tarihsel fonoloji ve morfolojisiyle ilgili kimi olgulara ışık tutabilecek verilere sahip olmasının yanı sıra dil ailesi içi dilbilimsel tipoloji (intra-family linguistic typology) açısından Oğuzca dışı kimi tipolojik görünümlere sahip olması nedeniyle de ilgi çekici bir dilbilimsel konumda olduğu görülür.

Bu çalışmada ise Türkmençe fiil çekim morfolojisinde yalnızca olumsuz çekim paradigmasıyla yer alan, aynı sistemde olumlu (affirmative) bir karşılığı bulunmayan, bu nedenle asimetric görümlü –Anok biçim birimi üzerinde durulacaktır. Bu biçim birim, varlıksal olumsuzluk (existential negator) bildiren yok sözcüğünün, -An sıfat fiili+iyelik eki +yok yapısıyla gramerleşmesi sonucu oluşmuştur. Varlıksal olumsuzluk bildiren ad soylu bir yüklem olan yok'un, içinde bulunduğu dilbilgisel yapılarla birlikte gramerleşerek Türkmençe fiil çekim morfolojisinin tam paradigma ile çekimlenen bir üyesine dönüşebilmesi ilgi çekicidir. Teklik kişiler için sırasıyla –Amok, -Aňok,-Anok, çokluk kişiler için –Amzok, -Aňzok, -Anoklar biçiminde çekimlenen bu morfemin, art zamanlı olarak varlıksal olumsuzluktan fiil çekim morfolojisi tipi bir olumsuzluğa gelişmesi dilbilimsel açıdan sık rastlanan bir durum değildir (bk. Croft 1991: 13, bu tür süreçler için "Unusual").

Olumsuzlukla ilgili dilbilimsel çalışmalarda genellikle üç ana tip olumsuzluk yapısından söz edilir: (i) Morfolojik olumsuzluk (ii) olumsuzluk partikelleri (negative particles) (iii) olumsuzluk fiilleri (Dahl 2010: 12). Bu sınıflandırma açısından değerlendirildiğinde Türkmençede –Anok biçim biriminin gramatikal statüsü, art zamanlı olarak ikinci tipten birinci tipe gelişmiş görünmektedir. Croft, dillerdeki olumsuzluk bildiricilerinin eş zamanlı tipoloji açısından gözden geçirilmesi ile tipolojik görünümün, test edilmiş üç tip üzerinde yoğunlaştığını belirtir: Tip A'da fiil olumsuzlayıcısı (verbal negator), varlıksal olumsuzluk yüklemi olarak da kullanılır. Tip B'de fiil olumsuzlayıcısının yanı sıra özel bir varlıksal olumsuzluk yüklemi de bulunur (Türkçede olduğu gibi). Tip C'de fiil olumsuzlayıcıyla aynı olan özel bir varlıksal olumsuzluk yüklemi bulunur. Gramatikleşmenin kuralları izlendiğinde, diyakronik olarak bu tipler arasındaki geçişin A>B, B>C ve C>A biçiminde olması beklenir (Croft 1991: 6). Dilbilimsel literatürde Croft döngüsü olarak da adlandırılan bu varsayımın gelişim yönü izlendiğinde Türkmençe –Anok yapısının, gramatikal süreç bakımından B>C tipi bir aşamaya işaret edebildiği de düşünülebilir.

Bu çalışmada Türkmençedeki –Anok biçim biriminin, Türkmençe fiil çekim morfolojisinde zaman ve görünüş referansı ile ilişkili olarak ne tür bir olumsuzlama gerçekleştirdiği, simetrik olarak olumlu bir karşılığı bulunmadığı için neyi olumsuzladığı ve varlıksal olumsuzluktan fiil çekim morfolojisine geçiş süreci incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Türk dilleri, Türkmençe, olumsuzluk, gramerleşme, -Anok

Kaynakça

- Croft, W. (1991). The Evolution of Negation. *Journal of Linguistics*, Vol. 27, No. 1 (Mar, 1991), pp. 1-27.
- Dahl, O. (2010). Typology of negation. Laurence R. Horn (Ed), in: *The Expression of Negation* (9-38). De Gruyter Mouton.

Tuvacada Olumsuzluk: Tipolojik Bir Değerlendirme

İbrahim Ahmet Aydemir

Bu bildiride, Tuvacada olumsuzluk yapıları tipolojik açıdan ve eşzamanlı olarak incelenecektir. Türk dillerinin Sibiryaya (Kuzeydoğu) grubuna mensup olan Tuvaca, günümüzde Güney Sibiryada (Tuva Özerk Cumhuriyeti), Batı Moğolistan'da (Tsengel) ve Çin'de (Sincan (Xinjiang) Uygur Özerk Bölgesi) konuşulmaktadır.

Dilbilimsel açıdan, „olumsuzluk“, bildirme cümlelerindeki (declarative sentences) önermelerin olumsuzlanmasını sağlayan bir kategoridir (bk. Miestamo 2005: 3) ve bu kategori için her dilde belli morfosentaktik yapılar kullanılmaktadır.

Tuvacada olumsuzluk bildiren farklı morfosentaktik yapılar vardır. Bu yapılar, Dahl 2010'daki „tipolojik model“ de dikkate alınarak şu şekilde sınıflandırılabilir:

- Olumsuzluk ekleri -BA, -GAIAK: barbadim ,gitmedim', uluğ sooğ egeleelek (egele-gelek), büyük soğuk henüz başlamadı'.
- Olumsuzluk edatı emes ,değil': Xaraņęilap ölür emes bis ,Açlıktan ölecek değiliz. Men başęi emes men ,Ben öğretilen değilim'.
- Olumsuz yardımcı fiil čada-: udup čadadim ,uyuyamadım'.
- Voroluęsal cümlelerde olumsuzluk işaretleycisi čoę 'yok': Nom bar be? Nom čoę 'Kitap var mı? Kitap yok.' Uruu čoę 'Kızı yok'.
- Olumsuz belirsizlik zamirleri: kiži-daa ,hiçkimse'. Ögde tın-da joę irgin ,Evde hiçbir canlı yokmuş'.

Bu bildiride olumsuzluk, öncelikle bildirme cümleleri temelinde incelenecektir. Ayrıca Tuvaca olumsuzluk yapıları, „smetrik olumsuzluk“ ve „asimetrik olumsuzluk“ (bk. Miestamo 2005) açısından da bir sınıflandırmaya tabi tutulacaktır. Burada kullanılan örnekler, Standart Tuvacanın yanı sıra Tuvacanın izole ağızları olan Tsengel Tuvacası ve Jungar Tuvacasından alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Türk dilleri, Tuvaca, olumsuzluk, tipoloji, morfosentaks

Kaynakça

- Aydemir, İbrahim Ahmet 2009. Konverbien im Altai-Tuwinischen. Eine Untersuchung unter besonderer Berücksichtigung des Altai-Dialekts (Turcologica 80.) Wiesbaden: Harrassowitz.
- Dahl, Östen 2010. Typology of negation. Laurence R. Horn (ed.). The Expression of Negation, Berlin: De Gruyter Mouton, 9-38.
- Kahrel, Peter & Van Den Berg, René (eds.) 1994. Typological Studies in Negation. John Benjamins Publishing Company: Amsterdam/Philadelphia.
- Miestamo, Matti 2005. Standard Negation. The Negation of Declarative Verbal Main Clauses in a Typological Perspective. Mouton de Gruyter: Berlin, New York.

Explicit vs. implicit encoding of discourse relations in English and Turkish: A corpus-based study on TED Multilingual Discourse Bank (TED-MDB)

Deniz Zeyrek

Paper 1: "Extending TED Multilingual Discourse Bank for an Annotated English-Turkish Parallel Corpus: How Discourse Relations are Translated into Turkish"

Paper 2: "Translations of multiple relations of the connective and in the TED-MDB corpus"

Paper 3: "Factors determining explicitation vs. implicitation of discourse relations in Turkish translated texts: A corpus-based study on TED Multilingual Discourse Bank (TED-MDB)"
E-posta(lar)/Email(s): dezeyrek@metu.edu.tr

Discourse relations (DRs) are semantic relations that hold between clauses and may be expressed through overt cues, namely, discourse connectives (DCs) (so, because, however) or implicitly via the adjacency of clauses. Coherence of texts crucially relies on inferring the sense of DRs. Therefore, it is of interest to discourse researchers to understand the mechanisms underlying explicit realization of DRs in comparison to their implicit realization. The existing work on European languages shows that explicit vs implicit realization of DRs is affected by (a) Murray (1997)'s Continuity Hypothesis (CH) which holds that in on-line processing, people have a bias towards deictic continuity, and readers expect events to follow each other in a continuous manner; (b) Causality-by-default-Hypothesis (Sanders, 2005), which holds that readers assume that unless the semantic content of discourse units prevents a causal interpretation, the relation between discourse segments is causal by default; (c) perspective shift in discourse (a shift of perspective between an external source and the speaker's own perspective), e.g. confirmation, concessive, and corrective relations are difficult to convey by implicit means (Zufferey & Gyges 2016). Research on monolingual and multilingual corpora revealed that discontinuous relations (concession, temporal precedence) tend to be more explicit than continuous relations (causality, temporal sequence, instantiation). However, little is known about how Turkish encodes DRs linguistically in monolingual and translated texts. With an empirical goal, the papers of the roundtable will present aspects of a corpus-based work on English and their translation to Turkish.

Our data is English TED talks and their Turkish translations in TED-Multilingual Discourse Bank, a manually annotated parallel corpus of six TED talks (Zeyrek et. al 2019). The corpus is based on the principles of the Penn Discourse TreeBank (Webber et al 2019) and extended with yet another TED talk for the purpose of the present research. The DR types below were annotated with their meaning and constitutive discourse units.

- Explicit relations, where a discourse relation is marked overtly with a connective,
- Implicit relations, where a discourse relation lacks a connective,
- Alternative lexicalizations, where an alternative device (for this reason) marks the relation,
- Entity relation, where a relation holds between an entity and an eventuality,
- No relation, where no semantic relation holds between two adjacent sentences,
- Hypophora – question-response sequences.

The roundtable consists of three papers with the following preliminary analyses on seven TED talks (2231 annotated relations):

- PAPER 1 will describe the DR types in the corpus and explain the annotation scheme with examples from both languages. It will present descriptive corpus statistics and focus on the differences between the explicit vs implicit realization of English and Turkish DRs. It will show that in English, explicit relations (n=518, 46%) are overall more frequent than implicit relations (n=390, 35%), i.e., English displays a higher degree of explicitness than the Turkish translations. In Turkish texts, explicit relations (n=474, 42%) are lower and implicit relations (n=415, 37%) are higher than English.
- PAPER 2 will examine the annotated tokens of the conjunction and focusing on two conditions; (a) where and has a secondary sense (additive + result); (b) where and occurs with another connective (and then). It will investigate whether the translated texts retain or implicate (omit) and in these conditions. Preliminary analyses show that in condition (a), the secondary meaning of and tends to be omitted in translation, and in condition (b), and tends to be omitted totally, while the other connective is retained.
- Focusing on the implicature (omission) strategies of DCs in translation, PAPER 3 argues that in addition to CH and the Causality-by-default-Hypothesis, perspective shift, encoded by parenthetical expressions (I believe) have an effect on the use of DCs. The paper will show that when such expressions are used with and in English, and tends to be omitted, mostly together with the parenthetical function of the expression.

The results will be discussed quantitatively and qualitatively focusing on the constraints posed by and, the characteristics of TED presentations and the translation process.

Keywords: Discourse, discourse relations, discourse connectives, translation, implicature, explicit discourse relations, implicit discourse relations

References

- Murray, J. 1997. Connectives and Narrative Text: The role of Continuity. *Memory and Cognition* 25: 227-236.
- Ruhi, Ş. 1992. Ve'yi nerede inceleyelim? Sözdiziminde mi anlambiliminde mi yoksa ..? C. Aksoy, G. Doğan ve A. Kocaman (Eds), 20. Yıl Yazıları. Ankara: Karaca Dil Kursu: 104- 132.
- Sanders, T. 2005. Coherence, causality and cognitive complexity in discourse. Presented at the Proceedings of the First International Symposium on the Exploration and Modelling of Meaning (pp. 105–114), Biarritz, France.
- Zeyrek, D., Mendes, A., Grishina, et al. (2019). TED Multilingual Discourse Bank (TED-MDB): A parallel corpus annotated in the PDTB style. *Language Resources and Evaluation*: 1-27.
- Zufferey, Sandrine and Gygax, Pascal M. 2016. The Role of Perspective Shifts for Processing and Translating Discourse Relations, *Discourse Processes*, 53:7, 532-555, DOI: 10.1080/0163853X.2015.1062839
- Webber, B., Prasad, R., Lee, A., and Joshi, A. (2019). The Penn Discourse Treebank 3.0 Annotation Manual. (2019). <https://catalog.ldc.upenn.edu/docs/LDC2019T05/PDTB3-Annotation-Manual.pdf> (retrieved August 28, 2020).

Extending TED Multilingual Discourse Bank for an Annotated English-Turkish Parallel Corpus: How Discourse Relations are Translated into Turkish

*Zeynep Başer
Aytaç Çeltek
Özgür Şen Bartan
Deniz Zeyrek*

There is a growing interest in understanding how discourse relations are processed and translated into different languages (Zufferey & Gygax, 2016; Hoek et al., 2017; Crible et al., 2019). This study aims to extend the TED-Multilingual-DiscourseBank/TED-MDB as an annotated resource of an English-Turkish parallel corpus and to lay the ground for further research on how discourse relations are processed and translated into Turkish. The main relation types involve explicit discourse relations, which are conveyed by a connective, and implicit relations, which lack an overt connecting device. Given that English and Turkish are typologically different languages, analyzing the translation data will contribute to our understanding of cross-linguistic differences (Myhill, 2001). In addition to the TED-MDB project (Zeyrek et al., 2019), an English TED Talk (talk 1756) and its Turkish translation were annotated. The preliminary analysis shows that:

- there is a total number of 2261 discourse relations annotated in this parallel corpus of English and Turkish TED Talks (of these relations, 785 belong to talk 1756),
- the corpus consists of 11.305 words in English and 8.046 in Turkish (in these total numbers, the additional TED Talk has 4.327 words in English and 2.890 in Turkish),
- explicit relations (n=520, 46%) are overall more frequent than implicit relations (n=406, 36%), displaying a higher degree of explicitness in English, as compared to Turkish translation data, where explicit relations (n=478, 42%) are lower and implicit relations slightly (n=422, 37%) higher than English.

Furthermore, an analysis of the aligned and non-aligned tokens will be presented. More precisely, how multiple relations of discourse connectives (Webber et al., 2019) are translated into Turkish will be discussed in comparison with where they are annotated by one single sense, particularly bearing in mind the influence of register and translator expertise on the translation data of discourse relations (Dupont and Zufferey, 2017).

Keywords: TED-MDB, Penn-Discourse-TreeBank/PDTB, discourse relations, discourse annotation

References

- Crible, L., Abuczki, A., Burkšaitienė, N., Furkó, P., Nedoluzhko, A., Rackevičienė, S., Valūnaitė Oleškevičienė, G. & Zikánová, Š. (2019). Functions and Translations of Discourse Markers in TED Talks: A Parallel Corpus Study of Underspecification in Five Languages. *Journal of Pragmatics* 142, 139-155.
- Dupont, M., & Zufferey, S. (2017). Methodological issues in the use of directional parallel corpora: A case study of English and French concessive connectives. *International Journal of Corpus Linguistics*, 22 (2), 270-297.
- Hoek, Jet, Sandrine Zufferey, Jacqueline Evers-Vermeul, and Ted JM Sanders. (2017). Cognitive complexity and the linguistic marking of coherence relations: A parallel corpus study. *Journal of Pragmatics* : 113-131.
- Myhill, J. (2001). Typology and discourse analysis. In D. Schiffrin, D. Tannen, & H.E. Hamilton (Eds.), *The handbook of discourse analysis*, (161-174). Blackwell.
- Webber, B., Prasad, R., Lee, A., and Joshi, A. (2019). The Penn Discourse Treebank 3.0 Annotation Manual. (2019). <https://catalog.ldc.upenn.edu/docs/LDC2019T05/PDTB3-Annotation-Manual.pdf>
- Zeyrek, D., Mendes, A., Grishina, Y. Kurfalı M., Gibbon, S., and Ogrodnicz, M. (2019). TED Multilingual Discourse Bank (TED-MDB): A parallel corpus annotated in the PDTB style. *Language Resources and Evaluation*: 1-27.
- Zufferey, Sandrine and Gygax, Pascal M. 2016. The Role of Perspective Shifts for Processing and Translating Discourse Relations, *Discourse Processes*, 53:7, 532-555, DOI: 10.1080/0163853X.2015.1062839

Translations of multiple relations of the connective and in the TED-MDB corpus

*Özgür Şen Bartan
Zeynep Başer
Aytaç Çeltek
Deniz Zeyrek*

The conjunction *and* is a highly frequent and polyfunctional word (Crible et al. 2019). In the Penn-Discourse-Tree-Bank/PDTB-3, multiple relations are categorised in four conditions: 1) where a single explicit connective has multiple senses; 2) in the absence of any explicit connective, 3) where there are multiple explicit connectives; 4) and where an explicit connective or an alternative connecting device conveys one relation between a pair of spans but annotators infer a separate sense as well (Webber et al., 2019).

This research analyses the connective *and* and its translation into Turkish in conditions 3 and 4. In these conditions, the following questions are addressed: How does the implicature (omission) strategy of multiple relations occur in translation? Do English and Turkish multiple relations differ in number and in relation sense?

The corpus of the study consists of three TED talk transcripts in English and their translations into Turkish. Two TED transcripts (no. 1978, 1971) were selected from the previously annotated texts for the TED-Multilingual-Discourse-Bank/TED-MDB project (Zeyrek et al., 2019). Moreover, an additional TED Talk (no. 1756) was annotated and checked by a researcher for annotation consistency.

Our initial findings indicate that there are 164 annotated instances of *and*. Regarding type 3, the connective group *and then* was used frequently (47%) in English. However, in Turkish translations, only *sonra* was retained in these cases; *ve sonra* (*and then*) was used only once. Also, the most frequent implicature type was carried out in cases where *and* has an implicit secondary meaning (type 4) such as *result* (n=27 of 59 multiple relations, 45%), followed by *temporal precedence* (n=13 of 59, 22%). These findings are consistent with those of Altenberg (2007) who found a tendency for implicature for causal connectives. In short, this study argues how multiple relations of *and* differs in two languages in depth.

Keywords: TED-MDB corpus, multiple relations, *and*, translation, PTDP-3

References

- Altenberg, B. (2007). The correspondence of resultive connectors in English. *Nordic Journal of English Studies*, 6(1)
- Crible, L., Abuczki, A., Burkšaitienė, N., Furkó, P., Nedoluzhko, A., Rackevičienė, S., Valūnaitė Oleškevičienė, G. & Zikánová, Š. (2019). Functions and Translations of Discourse Markers in TED Talks: A Parallel Corpus Study of Underspecification in Five Languages. *Journal of Pragmatics* 142: 139-155.
- Webber, B., Prasad, R., Lee, A., and Joshi, A. (2019). The Penn Discourse Treebank 3.0 Annotation Manual. (2019). <https://catalog.ldc.upenn.edu/docs/LDC2019T05/PDTB3-Annotation-Manual.pdf> (retrieved August 28, 2020).
- Zeyrek, D., Mendes, A., Grishina, Y., Kurfalı, M., Gibbon, S., & Ogródniczuk, M. (2019). TED multilingual discourse bank (TED-MDB): A parallel corpus annotated in the PDTB style. *Language Resources and Evaluation*, 54(2), 587-613. doi:10.1007/s10579-019-09445-9

Factors determining explicitation vs. implicitation of discourse relations in Turkish translated texts: A corpus-based study on TED-Multilingual-DiscourseBank (TED-MDB)

*Aytaç Çeltek
Zeynep Başer
Özgür Şen Bartan
Deniz Zeyrek*

Discourse relations are expressed either with a discourse connective or conveyed with no connective, referred to as implicit relations. Both forms of expression affect the translation of the texts. Translators may omit the connectives which are explicit in the source text, which is implicitation; or they may add connectives which are merely inferred in the source text, which is explicitation (Cartoni et al. 2011; Hoek and Zufferey 2015; Zufferey 2016, among others). Previous research has suggested that there are certain factors that determine the explicitation and implicitation processes. Factors for implicitation and explicitation can be explained by the following hypotheses: Continuity hypothesis (Murray 1995, 1997), Causality-by-default hypothesis (Sanders 2005) and Perspective shift (Zufferey & Gygax 2016). The existence of continuity and causality effects in discourse processing have been confirmed in several experimental studies (Murray 1997; Sanders & Noordman 2000) and in corpus data (Penn-Discourse-TreeBank/PDTB, Prasad et al. 2008).

The main aim of this preliminary research is to find out how explicitation and implicitation processes of discourse relations in translated texts are affected by all of the previous hypotheses focusing on the perspective shift especially conveyed by and-parentheticals (for example and I believe, and I think, and it seemed to me) (Kavalova 2007; Dehé 2014) on a small-scale corpus study. The data is a selection of English and Turkish translations of TED Talks taken from TED-Multilingual-DiscourseBank (TED-MDB) annotated at the discourse level following the PDTB approach (Zeyrek et al. 2019).

The analysis of the data will reveal whether the explicitation and implicitation processes in translated Turkish texts are affected by the above-mentioned hypotheses. Furthermore, our preliminary findings show that although most of the cases which involve and-parentheticals mark perspective shift in the source text, and-parentheticals undergo the process of implicitation in Turkish translated texts.

Keywords: discourse connectives, discourse relations; translation, implicitation, explicitation, perspective shift, and-parentheticals

References

- Cartoni, Bruno, Zufferey, Sandrine, Meyer, Thomas, and Popescu-Belis, Andrei. 2011. How comparable are parallel corpora? measuring the distribution of general vocabulary and connectives. In Proceedings of the 4th Workshop on Building and Using Comparable Corpora: Comparable Corpora and the Web. Association for Computational Linguistics, 78–86.
- Dehé, Nicole. 2014. Parentheticals in Spoken English: The Syntax-Prosody Relation [Studies in English Language]. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hoek, Jet and Zufferey, Sandrine. 2015. Factors influencing the implicitation of discourse relations across languages. In Proceedings 11th Joint ACLISO Workshop on Interoperable Semantic Annotation (isa-11). TiCC, Tilburg Center for Cognition and Communication, 39–45.
- Kavalova, Yordanka. 2007. And-parenthetical clauses. In Parentheticals [Linguistik aktuell/ Linguistics today 106], Nicole Dehé & Yordanka Kavalova (eds.), Amsterdam/ Philadelphia: John Benjamins. 145-172.
- Murray, J. 1995. Logical connectives and local coherence. In Sources of Cohesion in Text Comprehension, R. Lorch and E. O'Brien (eds.), 107-125. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Murray, J. 1997. Connectives and Narrative Text: The role of Continuity. *Memory and Cognition* 25: 227-236.
- Prasad, R., Dinesh, N., Lee, A., Miltsakaki, E., Robaldo, L., Joshi, A., and Webber, B. (2008). The Penn Discourse Treebank 2.0. In Proceedings of the Sixth International Conference on Language Resources and Evaluation. (LREC'08).
- Sanders, T. 2005. Coherence, causality and cognitive complexity in discourse. Presented at the Proceedings of the First International Symposium on the Exploration and Modelling of Meaning (pp. 105–114), Biarritz, France.
- Sanders, T., & Noordman, L. (2000). The role of coherence relations and their linguistic markers in text processing. *Discourse Processes*, 29, 37–60.
- Zeyrek, D., Mendes, A., Grishina, Y. Kurfalı M., Gibbon, S., and Ogrodniczu, M. (2019). TED Multilingual Discourse Bank (TED-MDB): A parallel corpus annotated in the PDTB style. *Language Resources and Evaluation*: 1-27.
- Zufferey, Sandrine and Gygax, Pascal M. 2016. The Role of Perspective Shifts for Processing and Translating Discourse Relations, *Discourse Processes*, 53:7, 532-555, DOI: 10.1080/0163853X.2015.1062839
- Zufferey, Sandrine. 2016. Discourse connectives across languages. *Languages in Contrast* 16(2):264–79.

ORAL PRESENTATIONS

Özbek Türkçesinde Evidensiyellik İşaretleyicisi chog'ı

Melike Üzüm

Bilgi; görme, işitme, çıkarımda bulunma, farkına varma, koklama, tatma vb. yollarla edinilebilir. Konuşucu ifadesinde, edindiği bilginin kaynağını çeşitli araçlarla bildirebilir. Dilbilimcilerce işlevsel bir alan olarak değerlendirilen "bilginin kaynağı", evidensiyellik kategorisi altında incelenir ve birçok dilde görülmesi sebebiyle alan yazınında evrensel bir kategori olarak kabul edilir (Aikhenvald 2004; Cornillie 2009; De Haan 1999).

Türk dilleri evidensiyellik kategorisini tercihe bağlı olarak kullanan diller arasındadır. Bu konuda Türkçe üzerine çalışmalar bulunsa da Özbek Türkçesi ayrıntılı olarak incelenmemiştir (bk. Demir 2012; Johanson 2000; Csato 2000). Özellikle Türk dillerinde sözcüksel işaretleyiciler ele alınmamıştır.

Bu çalışmada, edimsel yaklaşımla chog'ı sözcüksel işaretleyicisi evidensiyellik bildirimini açısından korpus temelli olarak incelenmiştir. Ayrıca söz diziminde kullanıldığı pozisyonlar anlambilim açısından değerlendirilmiştir. İncelenen veri, Özbek Türkçesinin modern döneminden seçilmiştir. Özbek edebiyatı ve dili için önem taşıyan Eshiklar ochiq (EA, 1995; 197 s.) ve Bolalik Xotiralarim (B, 1963; 273 s.) adlı eserler taranmış, ayrıca BBC Uzbek haber metinlerinden faydalanılmıştır. Kuramsal çerçevenin oluşturulmasında Aikhenvald'ın (2004; 2015) ve Johanson'un (2000; 2003) evidensiyellik hakkındaki görüşleri temel alınmıştır. Araştırmada odaklanılan sorular şu şekildedir: Özbek Türkçesinde evidensiyellik işaretleme yolları nelerdir? Sözcüksel işaretleyicilerin genel özellikleri nasıl tanımlanabilir? Sözcüksel işaretleyicilerden chog'ı tümcede hangi pozisyonda kullanılır? Söz dizimi ve anlam ilişkisi nasıldır? chog'ı sözcüksel işaretleyicisi tümcenin anlamına nasıl etki eder? Tümcedeki kapsama alanı nasıl tanımlanabilir?

Araştırmanın amacı; chog'ı sözcüksel işaretleyicisinden hareketle, Özbek Türkçesinde sözcüksel evidensiyellik işaretleyicilerinin anlambilimsel ve söz dizimsel özelliklerini genel olarak belirlemektir. Bu amaç doğrultusunda araştırma, Özbek Türkçesinde evidensiyellik kategorisinin görünümü hakkında bilgi vermenin yanı sıra genel dilbilimin bulgularına da katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Özbek Türkçesi, evidensiyellik, anlambilim, söz dizimi

Kaynakça

- Aikhenvald, Alexandra (2004). Evidentiality. Oxford: University Press.
- Aikhenvald, Alexandra (2015). Evidentials: Their links with other grammatical categories. *Linguistic Typology*, 19(2): 239–277.
- Cornillie, Bert (2009). Evidentiality and epistemic modality on the close relationship between two different categories. *Functions of Language* 16/1. 44–62.
- Csató, Éva Agnes (2000). Turkish mış- and ımış- items. *Evidentials: Turkic, Iranian and neighbouring languages*. Ed. Lars Johanson & Bo Utas. Berlin & New York: Mouton de Gruyter. 29-44.
- De Haan, Ferdinand (1999). Evidentiality and epistemic modality: Setting boundaries. *Southwest Journal of Linguistics* 18: 83-101.
- Demir, Nurettin (2012). Türkçede Evidensiyellik. *bilig* 62: 97-118.
- Johanson, Lars (2000). Turkic indirectives. *Evidentials: Turkic, Iranian and neighbouring languages*. Ed. Lars Johanson ve Bo Utas. Berlin & New York: Mouton de Gruyter. 61-87.
- Johanson, Lars (2003). Evidentiality in Turkic. *Studies in Evidentiality: Typological Studies in Language* 54. Ed. A. Aikhenvald ve R. Dixon. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing. 273-290.

İncelenen Veri

- Mamatqul Xazratqulov (2009). *Eshiklar ochiq*. Toshkent: Ga'fur G'ulom nomidagi nashriyot-matbaa ijodiy uyi. 168 s.
- Oybek (1963). *Bolalik Xotiralarim*. Toshkent: Hikmet Neşriyat. 273 s.

Kyrgyz Encodes Non-Confirmativity in Its Past-Tense Paradigm

*Martin Rakowszczyk
Jonathan Washington
Tolgonay Kubatova*

The Kyrgyz language exhibits several distinct finite past-tense forms. The semantic distinctions between these different past-tense forms, like those of related languages (Straughn 2011), have been subject to various competing theories, and there is no scholarly consensus as to how they are conditioned. In Kyrgyz there are four main affirmative past tense forms: *-/DI/*, *-/GAn/*, *-/(l)ptlr/*, and *-/GAn eken/*. The former two are often considered to differ from the latter two along the dimensions of temporal distance (Straughn 2011; Abduldayev 1987; Aqmataliyev 2015; Qudaybergenov 1980) or perfective aspect (Imart 1981; Hebert & Poppe 1963), and *-/DI/* and *-/(l)ptlr/* are often considered to differ from *-/GAn/* and *-/GAn eken/* along the dimensions of evidentiality or dubitativity (Imart 1981; Qudaybergenov 1980), mirativity (Hebert & Poppe 1963), or a combination of these features (Abduldayev 1987; Aqmataliyev 2015). Many sources also specify that temporal distance is only specified for *-/DI/* and not any other form (Abduldayev 1987; Qudaybergenov 1980), while others disagree on this point (Hebert & Poppe 1963; Imart 1981).

This paper aims to determine the semantic distribution of these endings. We perform a survey of past tense forms found in Kyrgyz literature, including the novels *The Broken Sword* (Kasymbev, 1980) and *Jamila* (Aitmatov, 1957/1972), as well as the Kyrgyz translation of the Russian Orthodox Bible (IBT, 1990). These works, among others, were used to create a small database of Kyrgyz verb forms and determine the semantic differences in how these forms are used. Each form, based on its contextual use, was evaluated for tense, temporal definiteness and distance, perfective aspect, dubitativity, mirativity, evidentiality, non-confirmativity and agentive volition using a modified version of the temporal semantic framework established by Jakobson (1957/1971) and expanded by Aronson (1991). Non-confirmativity is a label applying to any situation involving the agent not being directly witness to an event, including mirativity (expressing surprise), dubitativity (expressing doubt), and evidentiality (expressing a lack of first-hand knowledge).

Results from the survey suggest that the affirmative Kyrgyz finite past-tense morphology is conditioned on axes of temporal distance and non-confirmativity, and that perfective aspect and temporal definiteness are not relevant in this paradigm. It is a novel finding that non-confirmativity—including evidential, mirative, and dubitive statements which are not distinguished morphologically—as opposed to any single sub-type of non-confirmativity, conditions the use of different past-tense forms. Kyrgyz verbal morphology is severely understudied and more research is warranted on this topic, which can help shed light on the semantics of other Turkic languages as well.

Keywords: Kyrgyz, Evidentiality, Non-Confirmativity, Morphology, Semantics, Past Tense

References

- Abduldayev, E. et al. 1987. Грамматика киргизского литературного языка. Фрунзе: Илим.
- Aitmatov, Chingiz. 1975. Жамийла. Translated by Chingiz Aitmatov.
- Aqmataliyev, A.A. et al. 2015. Кыргыз тилинин жазма грамматикасы, азыркы кыргыз адабий тили. Бишкек: Аврасия.
- Aronson, Howard I. 1991. "Towards a Typology of Verbal Categories." In *New Vistas in Grammar: Invariance and Variation*, edited by Linda R. Waugh and Stephen Rudy, 111- 31. Amsterdam: John Benjamins.
- Hebert, Raymond J., and Nicholas Poppe. 1963. *Kirghiz Manual*. Richmond, Curzon. Uralic and Altaic Series 33.
- Ыйык Китеп. ИВТ.
- Imart, Guy. 1981. *Le Kirghiz (Turk d'Asie Centrale Soviétique)*. Description d'une langue de litérisation récente. Aix-en-Provence, U de Provence.
- Jakobson, Roman. 1957/1971. "Shifters, Verbal Categories, and the Russian Verb." In *Roman Jakobson: Selected Writings II*, 130-147. The Hague: Mouton.
- Kasymbekov, Tölögön. 1980. *Сынган кылыч*.
- Qudaybergenov, S. et al. 1980. *Кыргыз адабий тилинин грамматикасы*. Фрунзе: Илим.
- Straughn, Christopher A. 2011. *Evidentiality in Uzbek and Kazakh*. U of Chicago, PhD dissertation.

Türkçe Edilgenlik Biçim Biriminin Dilbilgiselleşme Süreci Üzerine Kuramsal Bir Çalışma

Emrullah Şeker

Bu kuramsal çalışmanın amacı Türkçe edilgenlik biçim biriminin tarihsel gelişimini Humboldt'un (1999) dört safha teorisi ve Diessel'in (1999) dilbilgiselleşme ölçütlerine göre değerlendirmek ve kökenine dair çıkarımlarda bulunmaktır. Bu bağlamda Ana-Eski Türkçe döneminden (MS I-VI. yy) itibaren kullanıldığı tahmin edilen edilgenlik biçim birimi üzerine yapılan araştırmalarda bu biçim biriminin Türkçenin farklı dönemleri ile farklı lehçelerindeki görünüşleri incelenmiştir (Bkz. Eckmann, 1996; Karaşlar, 2015; Tekin, 2000; Timurtaş, 1994; Türk, 2004, 2006; Uçar Erdem, 2016; Yıldız, 2005). Bu çalışmalarla birlikte edilgenliğin başka dünya dillerindeki görünüşleri (Bkz. Keenan, 1985) ile edilgenlik dışında farklı işlevlere sahip diğer biçim birimlerinin dilbilgiselleşme süreçleri ile ilgili çalışmalar da incelenmiştir (Bkz. Alibekiroğlu, 2015; Bernd ve Kuteva, 2004; Devitt 1990; Gökçe, 2010; Karaağaç, 2009; Kaşgarlı, 2015; Kinsui, 1997; Korkmaz, 1959; Mohamed, 2001). Bu çalışmalarda ayrıca dilbilgiselleşme süreçlerinde çok önemli bir etken olan yardımcı fiil kullanımları incelenmiş, bu kullanımların farklı işlevsel kategorilerde veya dillerdeki dilbilgiselleşme süreçleri Türkçe edilgenlik biçim biriminin gelişim sürecini belirlemede örnek oluşturmuştur. Çalışmada elde edilen verilere göre Türkçede edilgenlik çatı biçim birimi olan -II ekinin tahminen İlk Türkçe döneminde (MÖ 3000-MS V) 'ol (bol)' fiilinin bazı Altay dillerinde kullanılan farklı yardımcı fiillerde gözlenebildiği gibi edilgenlik çatı yardımcı fiili olarak kullanılırken ses düşmesi, kaynaşma gibi ses değişimleri ile dilbilgiselleştiği sonucuna varılmıştır. Bu çalışma Türk dilinin hem tarihi hem günümüz lehçelerindeki edilgenlik biçim birimsel yapısını diğer bazı dünya dillerindeki edilgen yapı görünüşleri ve farklı işlevsel kategorilere ait biçim birimlerinin dilbilgiselleşme süreçleri ile kıyaslayarak Türkçe edilgenlik biçim biriminin evrimsel sürecini dilbilgiselleşme ölçüt ve kuramları çerçevesinde açıklamaya çalışması açısından özgün bir çalışmadır. Çalışma dilbilgiselleşmeyi edilgenlik örneği ile ele almasının yanı sıra, dil evrenselleri ve dil değişimleri hakkında önemli bilgiler sunmakta ve günümüz Türkçesinin dilbilgisel yapısı ile Ana-Türkçe ve Ana-Altayca dil yapısını açıklamaya yönelik çalışmalara katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: dilbilgiselleşme, edilgenlik, yardımcı fiil, biçim birim, Türkçe

Kaynakça

- Alibekiroğlu, S. (2015). Ol-Fiilinin Türkiye Türkçesi Standart Dilindeki Kullanımları. The Usages of the Verb "to be" in Written Turkish. *Gaziantep University Journal Of Social Sciences Is A Peer-Reviewed And International Academic Journal*, 14(1), 193-206.
- Bernd, H., Kuteva T. (2004). *Word Lexicon of Grammaticalization*, Cambridge University Press.
- Devitt, D. (1990). Diachronic Development Semantics in Copulas, *Proceedings of the Sixteenth Annual Meeting of the Berkeley Linguistics Society*.
- Diessel, H. (1999). "Demonstratives: form, function and grammaticalization", *Typological Studies in Language*, 42, Vol. 42, Amsterdam/ Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
- Eckmann, J. (1996) *Harezmi, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar*, (Yayıma Hazırlayan: Osman Fikri Sertkaya) Ankara: TDK Yayınları.
- Gökçe, H. (2010). Başkurt Türkçesinde Gramatikalleşme örnekleri üzerine. *Türkoloji Dergisi*, 17(1), 83-104.
- Heine, B., & Kuteva, T. (2011). Grammaticalization theory as a tool for reconstructing language evolution. *The Oxford Handbook of Language Evolution*, eds, 512-527.
- Von Humboldt, W., & von Humboldt, W. F. (1999). *Humboldt: 'On Language': On the Diversity of Human Language Construction and Its Influence on the Mental Development of the Human Species*. Cambridge University Press.
- Karaağaç, G. (2009). *Türkçenin Söz Dizimi*, Kesit yay. İstanbul.
- Karaşlar, M. Selda. *Altay Dillerinde Edilgenlik Eki. İdil 4.18* (2015): 25-44.
- Kaşgarlı, R. A. (2015). Bol- Fiilinin Yeni Uygurcadaki İşlevi Üzerine, *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, Ll: 96-135.
- Keenan, E. L. (1985). Passive in the world's languages. *Language typology and syntactic description: Clause structure*, Vol. by Timothy Shopen, 243-281.
- Kinsui, S. (1997). The influence of translation on the historical development of the Japanese passive construction. *Journal of pragmatics*, 28(6), 759-779.
- Korkmaz, Z. (1959) *Türkiye Türkçesinde İktidar ve İmkan Gösteren Yardımcı Fiiller ve Gelişmeleri*. TDAY-Belleten, Ankara: TDK Yayınları, 107-124.
- Mohamed, M. A. (2001). *Modern Swahili Grammar*. East African Publishers.
- Tekin, T. (2000). *Orhon Türkçesi grameri* (Vol. 9). M. Ölmez.
- Timurtaş, F. K. (1994) *Eski Türkiye Türkçesi (XV. Yüzyıl, Gramer, Metin, Sözlük)*, İstanbul: Enderun Kitabevi
- Türk, V. (2004). *Kutadgu Bilig Örneği ile Türkçede Ana Yardımcı Fiil (er-)*, V. Uluslararası Türk Dil Kurultayı Bildirileri, s. 2993-3006, Ankara.
- Türk, V. (2006). İsimden Fiil Yapan -al-/-el-/-l- ve -ar-/-er-; -r Eklerinin Kökeni. *İlmî Araştırmalar*, 21, 183-191.
- Uçar Erdem F. M. (2016). Çağatay Türkçesinde Bol- Fiilinin Çok Anlamlı Yapısı. *Dil Araştırmaları*, Güz, 19: 125-151.
- Yıldız, M. (2005). *Kutadgu Biligde İl-Yardımcı Fiilinin Fiil+ Fiil Şeklinde Kurulan Birleşik Fiil Yapılarındaki Kullanımı Üzerine*. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (13), 419-423.

Bir Deneyim Alanı Olarak “Yer” ve “Mekan” Üzerine Bilişsel Anlambilim Çerçevesinde Bir Çözümleme

Ayşe Eda Gündoğdu

Deneyim, dış dünyadan gelen uyarıcılara değer biçme ve onları bilişsel açıdan kategorize etme süreci olarak ele alındığında, bireylerin deneyim kazandıkları ve bu deneyimleri yorumladıkları alanların başında yer ve mekan gelmektedir. Söz konusu alanlar, her ne kadar benzer anlamsal uzanımları paylaşıyor gibi görünseler de bireylerin bilişsel arka planında ve bunun uzantısı olarak dilsel örüntülerinde farklı kavramlaştırmaların ürünü olarak yer almaktadır. Bu açıdan, yakın anlamlı olarak değerlendirilen sözcük çiftlerinin, farklı deneyimler sonucu, birbirinden ayrı uzanımsal kategoriler çerçevesinde şekillenebileceği söylenebilir. Bu çalışmada yer/mekan sözcüklerinin Türkçe dil kullanıcılarının bilişsel şemalarında nasıl şekillendiği ve hangi kavramsal bileşenler sonucu ortaya çıktığının karşılaştırmalı olarak ele alınması amaçlanmaktadır.

Araştırmada betimsel tarama yöntemi kullanılacak, betimsel tarama sonucunda elde edilen veriler tematik analiz yöntemi ile çözümlenecektir. Katılımcı grubunun, Necmettin Erbakan Üniversitesi Dilbilim bölümünde öğrenim gören 1-4. sınıf öğrencilerini kapsamı planlanmaktadır. Bilişsel şemaları ortaya koyabilmek için yararlanılacak dilsel veriler, araştırmacı tarafından geliştirilecek olan “Yer/Mekan Sözcüklerine İlişkin Dil Kullanıcısı Yargı Testi” aracılığıyla elde edilecektir. Yargı testi kapsamında altı farklı anlamsal/bilişsel boyutun incelenmesi tasarlanmaktadır: Bağlamsal görünüm, eşdizimlilik, sahneler/şemalar, anlam ağları, çağrışımsal alanlar, deneyim sınırları. Çalışmanın özelde yer/mekan sözcüklerine ilişkin, bireylerde temellenmiş olan bilişsel şemaların dilsel veriler aracılığıyla saptanması ve anlamsal sınırlarının çizilmesi; genelde sözcüklerin anlamlarının özgülleştirilmesi sürecinde bilişsel anlambilimin sağlayabileceği kuramsal ve yöntemsel olanakların ortaya konması açılarından önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: deneyim, bilişsel anlambilim, yer, mekan

Kaynakça

Perceptual Dialectology in Northern Cyprus

Mary Ann Walter

Perceptual dialectology (Preston 1999, Long & Preston 2002) investigates how non-linguists perceive dialect variation. It addresses questions like: According to the general public, what different dialects of their language exist? Where is each one used? What are they like? How are they different, either from your own speech, or from the 'standard' version? Why?

Northern Cyprus offers a special case for developing our understanding of how dialect ideologies arise, due to the major demographic changes occurring both before and after the de facto division of the island in 1974. This division resulted in massive relocations, as well as more exposure to standard Turkish.

Dialect variation in northern Cyprus is not well-understood, and the literature focuses on Cypriot versus standard Turkish, rather than variation within Cypriot Turkish (Kizilyurek & Gautier-Kizilyurek 2004, Osam 2004, Demir & Johanson 2006, Evripidou & Çavuşoğlu 2015). However, there is general agreement that a kind of dialect leveling has occurred, leading to the development of a new shared variety of Cypriot Turkish, and possibly less variation in it now, than in the past (Petraiki 2011, Gülle 2014, Kappler & Tsiplakou 2018).

This project is a first look at the public perception of variation in Cypriot Turkish. A version of the 'map task' was used (Cramer 2016). Young adult Turkish Cypriots (n=40), all born at least 20 years after the division of the island, drew lines on a map of northern Cyprus, showing where people speak differently. They also gave their comments and opinions about the speech of people living there.

Preliminary results indicate that young Turkish Cypriots do believe that dialect variation exists within northern Cyprus, and that different varieties are associated with each of the urban centers. Dialect levelling on the island is either not complete (possibly coexists with local variation), or not perceived to be complete.

Keywords: sociolinguistics, Cyprus, perceptual dialectology

References

- Cramer, J. (2016). Perceptual Dialectology. Oxford Handbooks Online. Oxford: Oxford University Press.
- Demir, N., & Johanson, L. (2006). Dialect Contact in Northern Cyprus. *International Journal of Sociology of Language*, 181: 1-9.
- Evrpidou, D., & Çavuşoğlu, Ç. (2015). Turkish Cypriots' Language Attitudes: The Case of Cypriot Turkish and Standard Turkish in Cyprus. *Mediterranean Language Review*, 22: 119–138.
- Gülle, V.O. (2014). Structural Convergence in Cyprus. Dissertation, Ludwig-Maximilians-University, Munich.
- Kappler, M., & Tsiplakou, S. (2018). Two Cypriot Koinai? Structural and Sociolinguistics Considerations. *Mediterranean Language Review*, 25: 75-96.
- Kızılyürek, N., & Gautier-Kızılyürek, S. (2004). The Politics of Identity in the Turkish Cypriot Community and the Language Question. *International Journal of Sociology of Language*, 168: 37–54.
- Long, D. & Preston, D. (Eds.) (2002). *Handbook of Perceptual Dialectology*, vol. 2. Amsterdam: John Benjamins.
- Osam, N. (2004). Kıbrıs Ağzında Dilsel Tutum Saptaması: Olgu çalışması [Language Attitudes in Turkish Cypriot Dialect: A Case Study]. K. İmer & G. Doğan (Eds.), *In Current Research in Turkish Linguistics* (207–219). Gazimağusa: Mediterranean University Press.
- Petraki, E. (2011). From Napan to N'haber: Is Reshaping Language, Reshaping National Identity?: The Case of Cypriot Turkish. MA thesis, University of Nottingham.
- Preston, D. (Ed.) (1999). *Handbook of Perceptual Dialectology*, vol. 1. Amsterdam: John Benjamins.

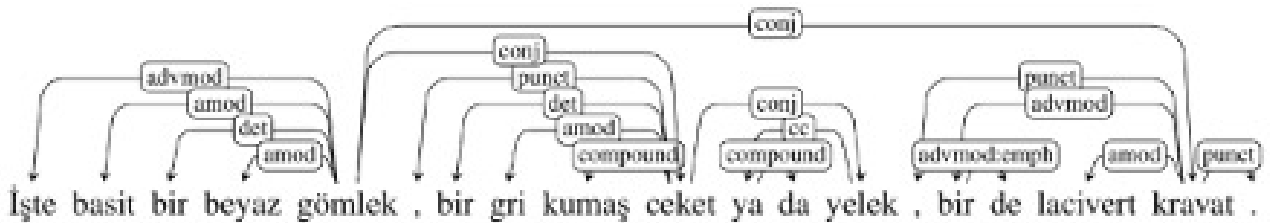
The more the merrier: a new dependency treebank for Turkish

*Utku Türk
Furkan Atmaca
Şaziye Betül
Gözde Berk
Seyyit Talha Bedir
Abdüllatif Köksal
Balkız Öztürk Başaran
Tunga Güngör
Arzucan Özgür*

This study reports on the largest and the most comprehensive treebank in Turkish (BOUN Treebank) with the efforts of 4 linguists and 5 NLP specialists. We annotated a subset of Turkish National Corpus (Aksan et al., 2012). Our treebank introduces 9,761 authentic Turkish sentences from 5 different text types: essays, broadsheet national newspapers, instructional texts, popular culture articles, and biographical texts. In the annotation of the BOUN Treebank, we encoded the syntactic and the morphological informations using the Universal Dependencies (UD) framework which has been originated with the works of De Marneffe et al. (2014) and Nivre et al. (2016). The raw text acquired from the corpus was first translated into the UD format, and all the sentences were manually annotated over the course of nine months. We also followed the previous unification of annotation schemes for Turkish within the UD framework. We provide detailed guidelines and justification for our improvements and decisions within the annotation process. Moreover, we provide a new annotation tool specifically designed for agglutinative languages. All our data, history of changes, tools regarding the manual annotation, and scripts for error checks are available online (link is hidden due to blind review). The annotated treebank can be used in various applications. In this study, we report improvements in the results of a state-of-the-art dependency parser in identifying heads and syntactic relations within sentences. We also report the overall improvement when the parser is fed with all the existing UD Treebanks including our new treebank. Inter-annotator agreement and parsing scores for different text types can be seen in Table 1 and Table 2 respectively. An example sentence from our treebank is presented in Figure 1 and a screenshot of the annotation tool can be seen in Figure 2.

Treebank	Number of Sentences	UAS	LAS
Essays	1,953	63.83	54.51
National Newspaper	1,898	~62	~53
Instructional Texts	1,976	73.95	65.14
Popular Culture Articles	1,962	74.18	65.89
Biographical Texts	1,972	~72	~64
New Treebank (Total)	9,761	~70	~60
Re-annotated IMST	5,635	75.49	65.53
Re-annotated PUD	1,000	78.70	70.01
All Treebanks	16,396	~79	~69

Table 2: UAS and LAS scores of the parser on each of the five sections of the our Treebank and the score for the entire treebank, as well as re-annotated IMST, PUD and the total of all Turkish UD treebanks. Scores with tilde symbol reports approximate scores.

İşte basit bir beyaz gömlek, bir gri kumaş ceket ya da yelek, bir de mavi kravat.
 see basic a white shirt, a gray fabric jacket or FOC vest, a FOC blue tie.

'See, a simple white shirt, a gray blazer or a vest, and also a blue tie.'

Figure 1: An example sentence from our new treebank.

Data Viewer

Prev 4 Ca Write your note here... Next

ID FORM LEMMA UPOS XPOS FEATS HEAD DEPREL DEPS MISC
 Abbv Animacy Aspect Case Clarity Definite Degree Echo Evident Foreign Gender Mood NounClass NumType
 Number Number[gsat] Person Person[gsat] Polarity Polite Poss PronType Reflex Register Tense VerbForm Voice

ID	FORM	LEMMA	UPOS	XPOS	FEATS	HEAD	DEPREL	DEPS	MISC
1	Ramiz	Ramiz	PROPN	Prop	Case=Nom Number=Sing Person=3	3	nsubj	--	--
2	yerinden	yer	NOUN	Noun	Case=Ab Number=Sing Number[gsat]=Sing Person=3 Person[gsat]=3	3	abl	--	--
3	kalkmış	kalk	VERB	Verb	Aspect=Perf Voice=Act Mood=Ind Number=Sing Person=3 Polarity=Pos Tense=Pres	0	root	--	--
4	Naci	naci	PROPN	Prop	Case=Nom Number=Sing Person=3	6	nmod:poss	--	--
5	Bayın	bay	NOUN	Noun	Case=Cac Number=Sing Person=3	4	flat	--	--
6	yahına	yah	ADJ	Adj	Case=Cac Number=Sing Number[gsat]=Sing Person=3 Person[gsat]=3	6	amod	--	--
7	kadar	kadar	ADP	PODAB	--	6	case	--	--
8	sekişmekte	sekiş	VERB	Verb	Aspect=Perf Mood=Ind Number=Sing Person=3 Polarity=Pos Tense=Pres Voice=Pass	3	cop	--	SpaceAfter=No
9	.	.	PUNCT	Punct	--	8	punct	--	--

Figure 2: A tabular view of our tool. Tree view is created under the tabular view.

Keywords: Turkish, dependency, treebank, corpus, manual annotation

References

- Aksan, Y., Aksan, M., Koltuksuz, A., Sezer, T., Mersinli, Ü., Demirhan, U. U., Yilmazer, H., Kurtoglu, Ö., Atasoy G., Öz S., Yıldız İ. (2012, May). Construction of the Turkish National Corpus (TNC). In LREC (pp. 3223-3227).
- De Marneffe, M. C., Dozat, T., Silveira, N., Haverinen, K., Ginter, F., Nivre, J., & Manning, C. D. (2014, May). Universal Stanford dependencies: A cross-linguistic typology. In LREC (Vol. 14, pp. 4585-4592).
- Nivre, J., De Marneffe, M. C., Ginter, F., Goldberg, Y., Hajic, J., Manning, C. D., ... & Tsarfaty, R. (2016, May). Universal dependencies v1: A multilingual treebank collection. In Proceedings of the Tenth International Conference on Language Resources and Evaluation (LREC'16) (pp. 1659-1666).

How do Female Instructors Respond to Compliments within their Workplace? A Case Study at a Private University in Ankara

Cemre Çiçek Tümer

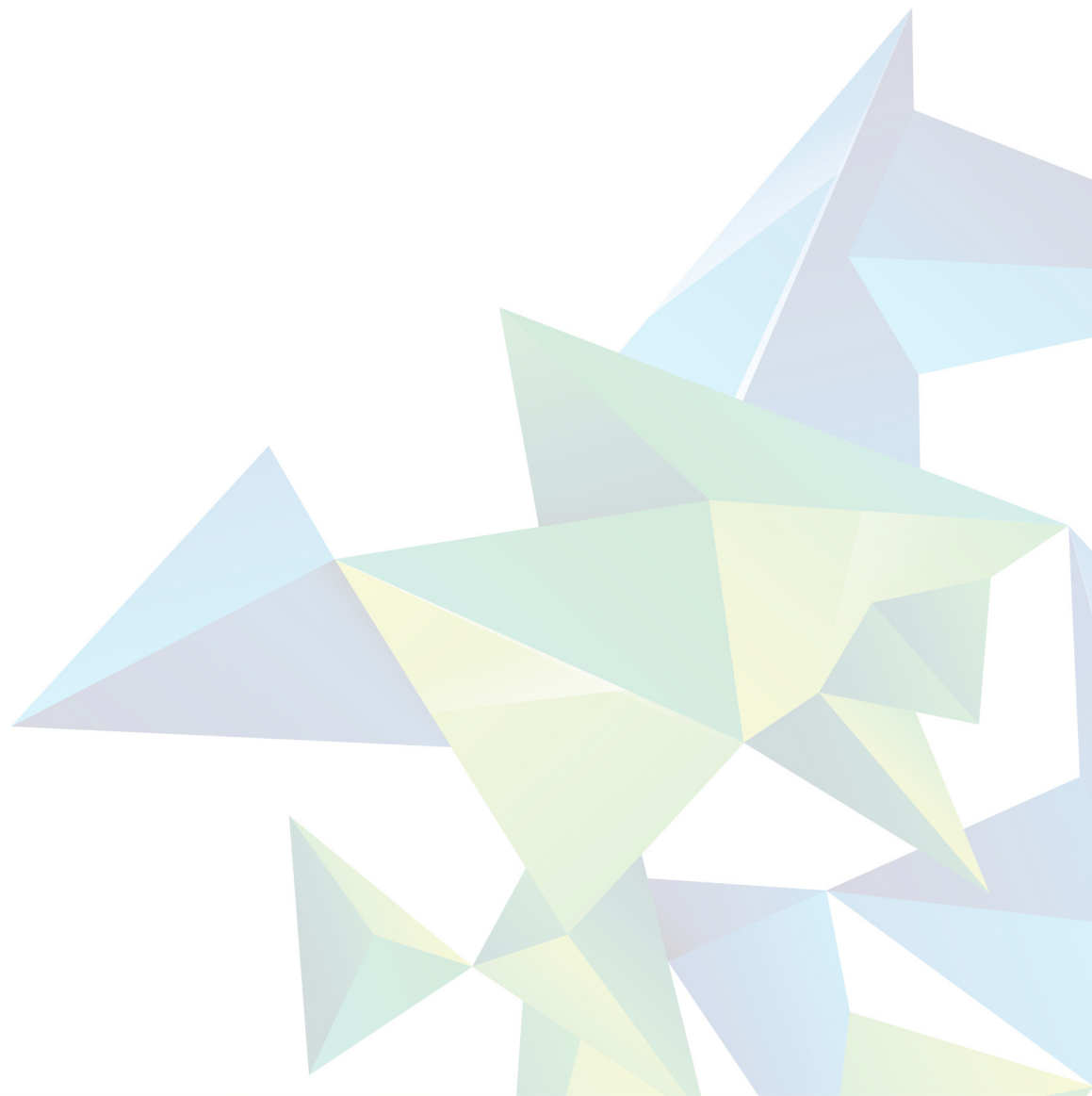
The present study evaluates compliment response strategies (CRS) of female English language instructors, whose mother tongue is Turkish, for compliments they received in their workplace in Turkish about their physical appearance and abilities from several compliment givers whose gender, level of distance to the instructors and hierarchical position vary in order to find out whether (1) gender, (2) level of distance between the compliment payer and receiver, (3) hierarchical position and (4) type of the compliment have an effect on the strategies employed by the female Turkish native speakers when they respond to compliments in their workplace. 10 English language instructors at a department of basic English of a private university in Ankara participated. The data were collected through 12-item oral DCT test whose items were decided upon conducting a prior study to obtain the most authentic compliments instructors receive in terms of type and the structure and 4 interview questions which further asked the reason why they prefer certain types of CR strategies. A mixed-method case study approach was employed. Thus, after transcribing each session, the data was first analyzed by categorizing the CRS of participants for different variables via Cheng's (2011) schema. Later the frequencies of the CRS of the participants were examined. Finally, the qualitative data was evaluated. The findings revealed that each variable has an effect on the CRS of the participants. However, it looked as if level of distance and hierarchical position have the most prominent roles. The results also demonstrated that participants preferred to receive different types of compliments depending on the distance and hierarchical position of the compliment givers. The results of the study might aid teaching Turkish as foreign language field and encourage researchers to conduct cross-gender, cross-cultural studies in the light of the findings of the present study.

Keywords: Speech act, compliment, compliment response, pragmatics, workplace discourse, Turkish language

References

- Austin, J. (1962). *How to do things with words*. Oxford: Oxford University Press.
- Billmyer, K. and Varghese, M. (2000). Investigating instrument-based pragmatic variability: Effects of enhancing discourse completion tests. *Applied Linguistics*, 21 (4), 517-552.
- Brown, P. & Levinson, S. C. (1987). *Politeness: Some Universals in Language Usage*, Cambridge, CUP.
- Cao, M. (2016). Backward Pragmatic Transfer: An Empirical Study on Compliment Responses among Chinese EFL Learners. *Theory and Practice in Language Studies*, 6 (9), 1846-1854.
- Cedar, P. and Setiadi, A. (2016). Performance of Indonesian EFL Learners and Thai EFL Learners on Compliment Responses in English. *International Journal of Applied Linguistics & English Literature*, 5 (7), 2200- 3592.
- Chen, R. (1993). Responding to Compliments: A Comparative Study of Politeness Strategy Between American English Speakers and Chinese Speakers. *Journal of Pragmatics*, V. 20, pp. 49-75.
- Chen, R. and Yang, D. (2010). Responding to compliments in Chinese: has it changed? *Journal of Pragmatics*, 42.7: 1951–63.
- Cheng, D. (2011). New insights on compliment responses: A comparison between native English speakers and Chinese L2 speakers. *Journal of Pragmatics*, 43 (2011), 2204-2214.
- Creswell, J. W. (2013). *Qualitative inquiry & research design* (3rd Ed). Thousand Oaks, CA: Sage.
- De Lima Zanella, M. (2017). Investigating Responses to Compliments by Brazilian Portuguese Speaking EFL Learners: A Contrastive Analysis. *Advances in Language and Literary Studies*, 8(1), 215–220.
- Danziger, R. (2018). Compliments and Compliment Responses in Israeli Hebrew: Hebrew University in Jerusalem Students in Interaction. *Journal of Pragmatics*, 124 (2018), 73-87.
- Dornyei, Z. (2007). *Research methods in applied linguistics*. New York: Oxford University Press.
- Durmuşoğlu, G. (1990). Türkçe'de iltifat ve Hakaret Olgusunun Kullanımbilim Açısından İncelenmesi. [A Pragmatic Investigation of Compliment and Insult Concepts in Turkish] IV. Dilbilim Sempozyumu Bildirileri [Proceedings of 4th Linguistics Symposium] (Ed. Özsoy, S. ve Sebüktekin, H.). İstanbul, Boğaziçi University Publications.
- Eslami, Z. R. and Yang, X. (2018). Chinese-English Bilinguals' Online Compliment Response Patterns in American (Facebook) and Chinese (Renren) Social Networking Sites. *Discourse, Context & Media*, 26 (2018), 13-20.
- Eslami, Z. R., Jabbari, N., Kuo, L. J. (2015). Compliment Response Behavior on Facebook: A Study with Iranian Facebook Users. *International Review of Pragmatics*, 7 (2015), 244-277.
- Etikan, I., Musa, S. A., Alkassim, R. S. Comparison of Convenience Sampling and Purposive Sampling. *American Journal of Theoretical and Applied Statistics*, 5 (1), 1-4.
- Golato, A. (2002). German compliment responses. *Journal of Pragmatics*, 34, 547–571.
- Grice, P. (1957). Meaning. *The Philosophical Review*, 66 (3), 377-388.
- Grice, P. (1975). Logic and conversation. In: Cole, P., Morgan, J. (Eds.), *Syntax and Semantics*, vol. 3. *Speech Acts*. Academic Press, New York, pp. 41–58.
- Herbert, K. (1986). Say "thank you" or something. *American Speech*, 61(1), 76-88.
- Herbert, K. (1990) Sex-based differences in compliment behaviour. *Language in Society*, 19: 201- 224.
- Hofstede, G., Hofstede, G. J. and Minkov, M. (2010). *Cultures and organizations: software of the mind*. McGraw-Hill.
- Holmes, J. (1986). Compliments and compliment responses in New Zealand English. *Antropological Linguistics*, 28:485-508.
- Holmes, J. (1988b). Paying Compliments: A Sex-Preferential Positive Politeness Strategy. *Journal of Pragmatics*, V. 12, pp. 445-465.
- Holmes, J. & Brown, D. (1987). Teachers and students' learning about compliments. *TESOL Quarterly*, 21, 523-546.
- Hornoiu, D. (2017). Compliments and compliment responses in Romanian conversational discourse. *Bucharest Working Papers in Linguistics*, (2), 93.

- Istifci, I. (2008b). A Cross-Cultural Study on Compliment Responses. Proceedings of the Seventh Worldwide Forum on Education and Culture, Rome, Italy, 4-5 December, 2008, Edited by R. Bergami, S.L. Pucci & A. Schuller, pp. 319-330, Regent University, USA.
- Istifci, I. (2017). Comparison of Chinese and Turkish EFL learners on the use of compliment responses. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 13 (2), 14-29.
- Kyzy, J. A. (2012). A Comparative Study of Compliment Responses in Russian and Turkish. *Evropejskij Issledovatel*. 27(8-2), 1259-1268.
- Lakoff, R. (1973). Language and Woman's Place. *Language in Society*, 2(01), 45-79.
- Leech, G. N. (1983). Principles of pragmatics. London: Longman.
- Pomerantz, A. (1978). Compliment Responses: Notes on the Co-operation of Multiple Constraints. In J. Schenkein (Ed.) *Studies in the Organization of Conversational Interaction*, New York, Academic Press.
- Pour, V.S., Zarei, G. R. (2017). Investigating the use of compliments and compliment responses in Persian: effect of educational background. *International Journal of Applied Linguistics and English Literature*, 6 (1), 2200-3592.
- Razmjoo, S. A., Barabadi, E., & Arfa, A. (2013). An investigation into the speech act of compliment response in Persian. *International Journal of Applied Linguistics and English Literature*, 2(1), 44- 52.
- Ruhi, Şükriye (2002) Complimenting women in Turkish: Gendering and otherness. In A. Duszak (ed.), *Us and others: Social identities across languages, discourses and cultures*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins, pp. 401-427.
- Ruhi S. (2006). Politeness in compliment responses: a perspective from naturally occurring exchanges in Turkish. *Pragmatics*, 16: 43-101.
- Sari, A. M. W. (2013). Gender based differences in compliment and compliment response behavior in American Talk Show "the Oprah Winfrey Show". *English Language Education*, 4(2),
- Sarkhosh, M., & Alizadeh, A. (2017). Compliment response patterns between younger and older generations of Persian speakers. *Pragmatics and Society*, 8(3), 421– 446. doi:10.1075/ps.8.3.05sar
- Searle, J. R. (1969). *Speech acts: An essay in the philosophy of language*. London: Cambridge University Press.
- Shabani, M. and Zeinali, M. (2015). A comparative study on the use of compliment response strategies by Persian and English native speakers. *Advances in Language and Literature studies*, 6(5), 2203-4714.
- Shahsavari, S., Alimohammadi, B., Rasekh, A. E. (2014). Compliment responses: A comparative study of native English speakers and Iranian L2 speakers. *Social Behavioral Sciences*, 98(2014), 1744-1753.
- Sperber, D., & Wilson, D. (1995). *Relevance: communication and cognition*. Blackwell
- Sucuoğlu, E., & Bahçelerli, N. M. (2015). A Study of Compliment Responses in English: A Case of North Cyprus. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 174, 3285–3291. doi:10.1016/j.sbspro.2015.01.995
- Tajfel, H. E. (1978). *Differentiation between Social Groups: Studies in the Social Psychology of Intergroup Relations*. Cambridge, MA: Academic Press.
- Tamimi Sa'd, S. H. (2015). The use compliment response strategies among Iranian learners of English: Researching interlocutors' relative power and gender. *C.E.P.S. Journal*, 5(4), 89-108.
- Tran, G. (2006). *The naturalized Role-play: An innovative methodology in cross-cultural and Interlanguage pragmatics*.
- Wolfson, N. (1981a). "Compliments in cross-cultural perspective. *TESOL Quarterly*, 15(2), 117–124.
- Wolfson, N., (1984). Pretty is as pretty does: a speech act view of sex roles. *Applied Linguistics* 5, 236– 244
- Yu, M. (2003). On the universality of face: evidence from Chinese compliment response behavior. *Journal of Pragmatics*. 35 (10-11), 1679-1710.

The Processing of Backness Harmony in Turkish: An ERPs Study

*Mehmet Aygüneş
Yasin Taşdemir*

It is stated that vowel harmony violation causes larger amplitude of MMN and P3a in the ERP (Event Related Potentials) literature (Aaltonen et al., 2008; Scharinger et al., 2011; Ylinen et al., 2016). The aim of this study is to examine the cognitive processing of backness harmony in Turkish. In this study, two experiments were done using ERP. In the first experiment, 320 pseudo-words of vowel-consonant-vowel sequence were presented to the participants. The pseudo-words consisted of harmonic (such as adza, ehε) and disharmonic ones (such as adzε, εha). In the second experiment, 4 conditions each consisting of 160 words were created by adding the plural suffix -lar to these pseudo-words:

Root harmonic-Suffix harmonic: adzalar

Root harmonic-Suffix disharmonic: adzaler

Root disharmonic-Suffix harmonic: afeler

Root disharmonic-Suffix disharmonic: afelar

Statistical analysis showed that no difference exists between the conditions in the first experiment. In the second experiment, statistically significant difference between the conditions was observed in the 300-700 ms time interval for suffix harmony [$F(1,23)= 4.470, p <.05$], in the 700-1100 ms for root harmony [$F(1,23)= 16.835, p <.001$] and for suffix harmony [$F(1,23)= 4.470, p <.05$], in the 1100-1500 ms. for root harmony [$F(1,23)= 5.846, p <.05$] and suffix harmony [$F(1,23)= 6.734, p <.05$].

As a result, no difference was observed in the processing of root backness harmony. However, when the suffix is added, the processing differences occur between both the harmonic and disharmonic structures and the FN400 + P600 and late FN400 components are formed. These findings support the literature which is skeptical about the active presence of vowel harmony in Turkish roots although it is active in the presence of suffixes, which means that it has a context and directionality (Kabak, 2011; Kabak & Weber, 2013).

This study is supported by the Istanbul University Scientific Research Unit (Project ID: SDP-2019-34179)

Keywords: backness harmony, processing, ERPs, FN400, P600

References

- Aaltonen, O., Hellström, Å., Peltola, M. S., Savela, J., Tamminen, H., & Lehtola, H. (2008). Brain responses reveal hardwired detection of native-language rule violations. *Neuroscience Letters*, 444(1), 56–59.
- Kabak, B. (2011). Turkish Vowel Harmony. In *Oxford Companion to Phonology*, Marc van Oostendorp, Colin J. Ewen, Elizabeth Hume, Karen Rice (eds.), 2830-2854. Wiley-Blackwell.
- Kabak, B., & Weber, S. (2013). Markedness, context, and directionality in Turkish harmony: A corpus study on vowel co-occurrence patterns. *Dilbilim Araştırmaları Dergisi*, 1, 53-85.
- Scharinger, M., Idsardi, W. J., & Poe, S. (2011). Neuromagnetic reflections of harmony and constraint violations in Turkish. *Laboratory Phonology*, 2(1).
- Ylinen, S., Huuskonen, M., Mikkola, K., Saure, E., Sinkkonen, T., & Paavilainen, P. (2016). Predictive coding of phonological rules in auditory cortex: A mismatch negativity study. *Brain and Language*, 162, 72–80.

Sensory Norms for 925 Turkish Nouns

*Alper Kumcu
Emre Yağlı*

Extensive behavioral (e.g., Connell & Lynott, 2012) and neural (e.g., González et al., 2006) evidence within grounded-embodied views of language (e.g., Zwaan, 2014) suggests that sensory information plays a fundamental role in language comprehension and processing. In parallel, the number of norming studies offering sensory measures for words in English (Amsel, Urbach, & Kutas, 2012; Lynott & Connell, 2009; Lynott, Connell, Brysbaert, Brand, & Carney, 2019) and in other languages such as Chinese (Chen, Zhao, Long, Lu, & Huang, 2019), Dutch (Speed & Majid, 2017), French (Chedid et al., 2019), Italian (Morucci, Bottini, & Crepaldi, 2019; Vergallito, Petilli, & Marelli, 2020) and Spanish (Díez-Álamo, Díez, Alonso, Vargas, & Fernandez, 2018) is increasing. Such norming studies aid researchers in developing and controlling word stimuli to be used in performance-based language tasks (e.g., lexical decision, word naming, word recognition, and property verification). Previous norming studies in Turkish have presented measures for frequency (Göz, 2003), concreteness, imageability and free association (Tekcan & Göz, 2005), subjective age of acquisition (Göz, Tekcan, & Erciyes, 2017) and emotionality (Kapucu, Kılıç, Özkılıç, & Sarıbaz, 2018). However, no study has yet to present sensory information norms for Turkish words. The current on-going research aims to fill this gap and collect sensory strength and modality exclusivity norms in six perceptual modalities (vision, hearing, taste, smell, touch, and interoception) for 925 Turkish nouns (see Paivio, Yuille, & Madigan, 1968) along with the demographic information (age, gender, educational level, location, and language) and a number of lexical (subjective frequency and gender ladenness) and semantic measures (valence, imageability, and concreteness) to correlate with sensory measures. Norms will be available via the Open Science Framework and an interactive web application. The current poster will communicate the methods and preliminary results of the research.

Keywords: grounded-embodied cognition, sensory strength, perceptual modality, Turkish norms, ratings

References

- Amsel, B. D., Urbach, T. P., & Kutas, M. (2012). Perceptual and motor attribute ratings for 559 object concepts. *Behavior Research Methods*, 44(4), 1028–1041. <https://doi.org/10.3758/s13428-012-0215-z>
- Chedid, G., Brambati, S. M., Bedetti, C., Rey, A. E., Wilson, M. A., & Vallet, G. T. (2019). Visual and auditory perceptual strength norms for 3,596 French nouns and their relationship with other psycholinguistic variables. *Behavior Research Methods*, 51(5), 2094–2105. <https://doi.org/10.3758/s13428-019-01254-w>
- Chen, I. H., Zhao, Q., Long, Y., Lu, Q., & Huang, C. R. (2019). Mandarin Chinese modality exclusivity norms. *PLoS ONE*, 14(2), 1–18. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0211336>
- Connell, L., & Lynott, D. (2012). Strength of perceptual experience predicts word processing performance better than concreteness or imageability. *Cognition*, 125(3), 452–465. <https://doi.org/10.1016/j.cognition.2012.07.010>
- Díez-Álamo, A. M., Díez, E., Alonso, M. Á., Vargas, C. A., & Fernandez, A. (2018). Normative ratings for perceptual and motor attributes of 750 object concepts in Spanish. *Behavior Research Methods*, 50(4), 1632–1644. <https://doi.org/10.3758/s13428-017-0970-y>
- González, J., Barros-Loscertales, A., Pulvermüller, F., Meseguer, V., Sanjuán, A., Belloch, V., & Ávila, C. (2006). Reading cinnamon activates olfactory brain regions. *NeuroImage*, 32(2), 906–912. <https://doi.org/10.1016/j.neuroimage.2006.03.037>
- Göz, İ. (2003). *Yazılı Türkçenin Kelime Sıklığı Sözlüğü*. Ankara: Türk Dil Kurumu.
- Göz, İ., Tekcan, A. I., & Erciyes, A. A. (2017). Subjective age-of-acquisition norms for 600 Turkish words from four age groups. *Behavior Research Methods*, 49(5), 1736–1746. <https://doi.org/10.3758/s13428-016-0817-y>
- Kapucu, A., Kılıç, A., Özkılıç, Y., & Sarıbaz, B. (2018). Turkish Emotional Word Norms for Arousal, Valence, and Discrete Emotion Categories. *Psychological Reports*. <https://doi.org/10.1177/0033294118814722>
- Lynott, D., & Connell, L. (2009). Modality exclusivity norms for 423 object properties. *Behavior Research Methods*, 41(2), 558–564. <https://doi.org/10.3758/BRM.41.2.558>
- Lynott, D., Connell, L., Brysbaert, M., Brand, J., & Carney, J. (2019). The Lancaster Sensorimotor Norms: multidimensional measures of perceptual and action strength for 40,000 English words. *Behavior Research Methods*. <https://doi.org/10.3758/s13428-019-01316-z>
- Morucci, P., Bottini, R., & Crepaldi, D. (2019). Augmented Modality Exclusivity Norms for Concrete and Abstract Italian Property Words. *Journal of Cognition*, 2(1), 1–14. <https://doi.org/10.5334/joc.88>
- Paivio, A., Yuille, J. C., & Madigan, S. A. (1968). Concreteness, imagery, and meaningfulness values for 925 nouns. *Journal of Experimental Psychology*, 76(1, Pt.2), 1–25. <https://doi.org/http://dx.doi.org/10.1037/h0025327>
- Speed, L. J., & Majid, A. (2017). Dutch modality exclusivity norms: Simulating perceptual modality in space. *Behavior Research Methods*, 49(6), 2204–2218. <https://doi.org/10.3758/s13428-017-0852-3>
- Tekcan, A., & Göz, İ. (2005). *Türkçe Kelime Normları*. İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi Yayınları.
- Vergallito, A., Petilli, M. A., & Marelli, M. (2020). Perceptual modality norms for 1,121 Italian words: A comparison with concreteness and imageability scores and an analysis of their impact in word processing tasks. *Behavior Research Methods*. <https://doi.org/10.3758/s13428-019-01337-8>
- Zwaan, R. A. (2014). Embodiment and language comprehension: Reframing the discussion. *Trends in Cognitive Sciences*, 18(5), 229–234. <https://doi.org/10.1016/j.tics.2014.02.008>

Belirleyici (Determiner) Denotasyonları Üzerine Yeni Bir Genelleme

İsa Kerem Bayırlı

Muhafazakarlık Kısıtı'na göre (Conservativity Constraint, Barwise & Cooper, 1981, Keenan & Stavi, 1986) doğal dil belirleyicileri CONS1 ilişkiler (CONS1 relations) gösterir (yani, herhangi iki $A, B \subseteq E$ için $D(A, B) \Leftrightarrow D(A, A \cap B)$). Bu sunumda savunacağımız temel tez, doğal dil belirleyicilerinin ikinci argümanda yarı-muhafazakarlık olarak ifade edilebilecek ikinci türden ek bir kısıta tabi olduğudur. İkinci argümanda yarı-muhafazakarlık kavramı şöyle tanımlanabilir: Bir belirleyici denotasyonu D ikinci argümanda yarı-muhafazakar ancak ve ancak herhangi iki $A, B \subseteq E$ için $D(A, B) \Rightarrow D(A \cap B, B)$ ise. Doğal dil belirleyicilerinin ikinci argümanda yarı muhafazakar olan ilişkiler ifade ettiği tezini çürütme potansiyeline sahip üç tip belirleyici vardır: (1) ilgi öbeği içeren yapılardaki oran ifadeleri ("öğrencilerin dörtte üçü", "sınıfın yarısı" vb.), (2) hariçlik yapıları ("Ali dışında her öğrenci", "ikisi dışında/hariç her memur" vb.) ve (3) bazı kullanımlarında "az" (İng. "few") belirleyicisi. Yazının geri kalanında bu belirleyicilerin gerçek anlamda karşı-kanıt oluşturmadığını savunacağız.

(1) İlgi öbeği içeren oran yapıları, "tamlık" ifade ettiklerinde ikinci argümanda yarı-muhafazakar olan bir ilişki göstermezler. Sayı ifadeleriyle ilgili genel varsayımlara dayanarak (Horn, 1972 vd.) "tamlık" çıkarımlarının "en azlık" bildiren denotasyonlardan bir tür pragmatik güçlendirme ile ortaya çıktığını çeşitli bağlamlardaki anlamlara bakarak savunacağız (Horn, 1972 vd.). (2) Hariçlik yapıları için Keenan ve Stavi (1986) tarafından geliştirilen analiz bunların ikinci argümanda yarı-muhafazakar olmadığını sezdirmektedir: $Ali_dışında_her(A, B) \Leftrightarrow A - B = \{ali\}$. Burada da bu analizin doğru olduğu tartışmalıdır (bkz. Hoeksema, 1990). Örneğin şu tümce devamı kabul edilir görünmektedir: "Ali dışında her öğrenci bu soruyu yanıtladı. Ancak Ali yanıtladı mı yanıtlamadı mı bilmiyorum." Keenan ve Stavi'de bahsi geçen anlamı veren güçlendirmenin ne şekilde oluştuğunu konuşmamızda detaylandıracağız. (bkz. Gajewski, 2008 ve Hirsch, 2016) (3) "Az öğrenci bu bursa başvurdu" gibi bir ifade "Öğrencilerin azı bu bursa başvurdu" şeklinde anlaşılabilir. Bu durumda ikinci argümanda yarı-muhafazakar olmayan bir ilişki ifade edilmiş olur. Burada "az" belirleyicisinin "çok" belirleyicisi ve olumsuzluk operatöründen oluştuğunu savunacağız. (Romero, 2015)

Anahtar Kelimeler: muhafazakarlık, belirleyici, niceleme

Kaynakça

- Hirsch, A. (2016). An Unexceptional Semantics for Expressions of Exception. UPENN WPL 22/1.
- Hoeksema, J. (1990). Exploring Exception Phrases. In Proceedings of the Seventh Amsterdam Colloquium, eds. M. Stokhof and L.Torenvliet, 165-190. ITLI
- Horn, L. (1972). On the semantic properties of logical operators in English. UCLA, PhD thesis.
- Keenan, E. L. & Stavi, J. (1986). A Semantic Characterization of Natural Language Determiners. L&P 9(3) 253–326
- Lappin, S. (1988) The semantics of 'many' as a weak determiner, Linguistics 26, 977-998.
- Romero, M. (2015). The conservativity of 'many'. In Proceedings of 20th Amsterdam Colloquium. Eds. T. Brochhagen, F. Roelofsen, and N. Theiler

Perception of Turkish nasals

*Cemil Yılmaz
Handan Kopkallı Yavuz*

Speech perception is a process whereby listeners hear, interpret and deduce meaning. As speech is composed of strings of sounds, perception of speech sounds is one question speech perception research tries to answer. Speech sounds are acoustic signals containing a number of cues that enable listeners to differentiate the phonetic categories of the sounds. This study investigates the acoustic cues used in the perception of nasals (/m, n/) in Turkish. Previous studies in other languages, although limited, have shown that nasal murmur and formant transitions are crucial in distinguishing the place of articulation of the nasals. In this study, to determine which acoustic cues Turkish listeners use to differentiate the place of articulation of nasals /m/ and /n/, an experiment was designed in which the length of the nasal murmur and formant transitions were varied. The test stimuli were extracted from disyllabic words produced by a male participant in two vowel environments. The words were of CV-NVC (i.e., damak, demet, sanat, senet) syllable structure to include vowel transitions to and from the nasal. 76 stimuli for each nasal were produced. A total of 152 stimuli were presented to 30 listeners at two separate sessions. The experiment was a forced-choice test in which listeners were asked to decide whether the stimuli they heard contained /m/ or /n/. The results showed that the strongest acoustic cue for place of articulation of nasal sounds is when both nasal murmur and formant transitions were present. Nasal murmur alone was found to have a role in the perception of place of articulation but was not as robust as were the formant transitions. The findings are discussed in terms of whether listeners of different languages use different acoustic cues in the perception of speech sounds.

Keywords: nasal sounds, nasal murmur, perception

References

- Kurowski, K., Blumstein, S.E. (1984). Perceptual Integration of the Murmur and Formant Transitions for Place of Articulation in Nasal Consonants. *Journal of Acoustical Society of America*, 76(2), 383-390.
- Malecot, A. (1956). Acoustic Cues for Nasal Consonants: An Experimental Study Involving a Tape-Splicing Technique. *Linguistic Society of America*, 32(2), 274-284.
- Recasens, D. (1982). Place Cues for Nasal Consonants with Special Reference to Catalan. *Journal of Acoustical Society of America*, 73(4), 1346-1353.

4-year-old Turkish speaking children's comprehension of conjunction 've' in plural predicates

Vasfiye Geçkin
Münevver Can Yaşar

The interpretation of disjunction (i.e. or) in the scope of 'before', 'every/all' or 'not' has long been a topic of interest in first language acquisition [e.g., 1, 2, 3, 4]. Yet, studies exploring monolingual children's semantic interpretation of conjunction in different scopal relations are quite limited [e.g., 5]. This paper specifically investigates the flexibility of Turkish children's interpretation of conjunction in plural predicates. When two predicates that apply to a single entity at the same time in the scope of a plural definite, the interpretation conjunction receives is an intersective (Boolean) one as in 'Bu ayılar büyük ve beyazdır'. However, when the two predicates do not apply to the same individual at the same time as in 'Bu ayılar büyük ve küçüktür', conjunction receives a weaker 'split' interpretation [6, 7, 8]. A total of thirty 4-year-old Turkish speaking preschoolers ($M=4;07$, $SD= 2.37$, $range=4;00-4;11$) along with a control group of twenty-five Turkish-speaking adults ($M=19.16$, $SD= 0.8$ $range=18-20$) were given a Truth Value Judgement Task where the participants were asked to watch a series of pictures and to judge whether they agreed with the statements of a puppet. The test items comprised of 4 compatible and 4 incompatible test items ('Bu ayılar büyük ve beyazdır' vs. 'Bu ayılar büyük ve küçüktür'). The test items were randomized and presented along with 2 training items, 6 fillers and 8 control items of plurality and singularity. The design is a 2x2 design with group (adults vs. children) as between-subject factor and compatibility of conjoined predicates (compatible vs. incompatible) as within subject factor. A two-way ANOVA revealed a significant main effect of compatibility, $F(1,106) = 38.14$, $p<.001$) but no main effect of group. As illustrated in Figure 1, child and adult preferences were consistent and similar in assigning 'weak' (split) readings to incompatible predicate conjunctions, but different from adults, children assigned weak readings to the incompatible ones, too. The 4-year-olds in this study have not developed sensitivity to 'strong' (Boolean) reading of conjunction in compatible plural predicates.

Figure 1 Child and adult responses in the phrasal incompatible and compatible conditions. Yes-responses were indicative of weak readings, and no-responses were indicative of strong readings.

Keywords: plural predicates, conjunction, Turkish, child language

References

- Notley, A., Zhou, P., Jensen, B., & Crain, S. (2012). Children's interpretation of disjunction in the scope of 'before': a comparison of English and Mandarin. *Journal of Child Language*, 39(3), 482–522.
- Geçkin, V., Crain, S., & Thornton R. (2016). The interpretation of logical connectives in Turkish. *Journal of Child Language*, 43(4), 784–810.
- An, S., Zhou, P., & Crain, S. (2020). The interpretation of disjunction in the scope of dou in child Mandarin. *Frontiers in Psychology*, 11, 3582.
- Pagliarini, E., Reyes, M. A., Guasti, M. T., Crain, S., & Gavarró, A. (2021). Negative sentences with disjunction in child Catalan. *Language Acquisition*, 28(2), 153–165.
- Tieu, L., Romoli, J., Poortman, E., Winter, Y., & Crain, S. (2018). Children's comprehension of plural predicate conjunction. *Journal of child language*, 45(1), 242–259.
- Krifka, M. (1990). Boolean and non-Boolean 'and'. In L. Kálmán & L. Pòlos (Eds.), *Papers from the Second Symposium on Logic and Language*, 161–188. Budapest: Akadémiai Kiadó.
- Laserson, P. (1995). *Plurality, conjunction and events*. Dordrecht: Kluwer Academic Publishers.
- Winter, Y. (1996). A unified semantic treatment of singular NP coordination. *Linguistics and Philosophy*, 19(4), 337–392.

Cross-cultural Pragmatics: Apology Strategies in Turkish and Korean in terms of Directness

*Esin Özge Esen
Zeynep Doyuran*

Pragmatics is often defined as the study of language use in context, while keeping its primary focus on meaning. In pragmatics, the meaning of an utterance cannot be interpreted alone, rather it depends on the social and situational context. Therefore, culture and pragmatics are inevitably connected with each other. Cross-cultural pragmatics is the field that deals with the comparison of language use in different cultures. It explores how native speakers of one community use language and compares with another culture. Apology is a speech act which includes the acceptance of a fault, and regret. Recently there have been a growing interest in the investigation of speech acts, and especially apology speech acts for the sake of cross-cultural pragmatics. Even though apology is a universal speech act, when or how to apologize differs from one culture to the other. The purpose of this study is to investigate the similarities and differences between the apology strategies in Turkish and Korean. This study aims at providing insights on cross-cultural variation in apology speech act strategies. With this aim, two groups of informants participated in the study; (1) native speakers of Turkish (NTR), and (2) native speakers of Korean (NKR). The data were collected by means of a written discourse completion test (DCT) which consisted of sixteen situations. Each situation is designed differently in terms of power and social distance between speakers. For the analysis, the apology strategies of NTR and NKR are classified according to a coding manual modified from a previously developed taxonomy. It is hypothesized that there are significant differences in the apology strategies of NTR and NKR.

Keywords: cross-cultural pragmatics, apology strategies, speech acts

References

Austin, J. L. (1962). *How to Do Things with Words*. Oxford University Press.

Hatipoğlu, . (2012). Apologies and gender in Turkish and British English. *Dilbilim Araştırmaları*, 1, 55-79.

Olshtain, E., & Cohen, A. D. (1983). Apology: A speech act set. In N. Wolfson, & E. Judd (Eds.), *Sociolinguistics and Language Acquisition*, (pp. 18-35). Newbury House.

Searle, J. R. (1969). *Speech acts: An essay in the philosophy of language*. Cambridge University Press.

Özyıldırım, I. (2010). The level of directness in Turkish apology forms in relation to the level of education. *Edebiyat Fakóltesi Dergisi*, 27(1), 179-201.

Quit doing something; What do Turkish Presupposition Triggers 'Bırakmak', 'Durdurmak' and 'Kesmek' Tell Us?

Filiz Çetintaş Yıldırım

Presupposition is one of the most focused topics in both semantics and pragmatics. Frege, and Russell introduced and detailed the term 'presupposition' from a semantic perspective while Strawson asserted that in order to explain presupposition, the speaker point of view should be considered; thus, started the pragmatic debate (Jackendoff, 1972; Brown and Yule, 1983; Levinson, 1983; Kiran, 2001; Ying, 2013). From both perspectives (beginning with Russell), different classifications were made on expressions having a kind of presupposition. Most of the classifications roughly propose thirteen different kinds of expressions which trigger presuppositions in a conversation (Gumperz, 1982; Beaver, 1996; Zeevat, 2002).

This research contains quantitative results and qualitative debates about three different presupposition triggers in Turkish. These triggers include lexical items like temporal/aspectual modifiers. The verbs 'bırakmak', 'kesmek' and 'durdurmak' are taken into consideration according to their presuppositional implications. When Turkish Dictionary (TDK, 2011) is scanned, it is seen that there are 24 entries for 'bırakmak', eleventh of which defines the presuppositional meaning 'to quit'. For 'durdurmak' there is only one entry, which does provide the speaker to create a presupposition. For 'kesmek' there are 26 entries, the seventh having the sense 'to quit'. Most of the other studies about these verbs focuses on their polysemous structure, and there is not information about their presuppositional meanings (Uçar, 2009; Arı, 2014; Erköse, 2014). So, this reasearch tries to answer the questions:

- How does the speaker encodes the presuppositional meaning by using the Turkish verbs 'bırakmak', 'durdurmak' and 'kesmek'?
- How can these verbs be scaled according to their presuppositional meanings?

In order to give explanations about the questions stated above, this study takes samples from Turkish National Corpus (TNC) (Aksan et al., 2012). 2505 concordance lines for 'bırakmak', 69 for 'durdurmak' and 396 for 'kesmek' are examined. The samples in which the verbs trigger presuppositional meanings are labeled, so the frequencies can be compared. The results bring out that 'bırakmak' conveys presuppositional meaning, 'to quit', the most. It is followed by 'kesmek' and 'durdurmak' in the scale respectively.

Keywords:

References

- Aksan, Y. et al (2012). Construction of the Turkish National Corpus (TNC). In, Proceedings of the Eight International Conference on Language Resources and Evaluation (LREC)İstanbul, Turkey. <http://www.lrec-conf.org/proceedings/lrec2012/papers.html>
- Arı, G. (2014). Dil Bilgisi ve Sözcük Öğretiminde Alt Eylemler. Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 11:25,191-201
- Beaver, D. (1996). Presupposition. In, Benthem, J. V. and Meulen, A. T. (Eds.). The Handbook of Logic and Language (p. 1-57). Cambridge, Mass:MIT
- Brown, G. and Yule, G. (1983). Discourse Analysis. Cambridge: CUP
- Erköse, Y. (2014). The Posture Verb Dur- 'Stand' in Turkish: A Corpus-Based Cognitive Semantic Study. Unpublished Master's Thesis. Institute of Social Sciences, Mersin University: Mersin
- Gumperz, J. J. (1982). Discourse Strategies. Cambridge: CUP
- Jackendoff, R. S. (1972). Semantic Interpretation in Generative Grammar. Cambridge:MIT
- Kıran, Z. (2001). Dilbilime Giriş. Ankara: Seçkin
- Levinson, S. C. (1983). Pragmatics. Cambridge: CUP
- TDK (2011). Türkçe Sözlük. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları
- Uçar, A. (2009). Türkçe Eylemlerde Çokanlamlılık: Uygunluk Kuramı Çerçevesinde Bir Çözümleme. Unpublished PhD Thesis. Institute of Social Sciences, Ankara University: Ankara
- Ying, C. (2013). Presupposition Revisited: The Role of Context. The Linguistics Journal, 7 (1), 189-208
- Zeevat, H. (2002). Explaining Presupposition Triggers. In, van Deemter, K. and Kibble, R. (Eds.). Information Sharing: Reference and Presupposition in Language Generation and Interpretation (p. 61-87). Stanford: CSLI

The phonological nature of the Turkish front glide

*Semra Özdemir
Utku Türk
Stefano Canalis
Ümit Can Tunçer*

It is typically assumed that Turkish has a [+sonorant] palatal glide /j/. However, growing evidence suggests that the instantiation of identical feature specifications is not constant across languages, and speakers know fine phonetic details of their own language that are neither universal nor automatic (a.o., see Cohn 2011). One implication is that the same feature may have different phonetic realizations cross-linguistically. Here we argue that, despite its phonetic realization, the Turkish 'glide' is actually a [-sonorant] consonant, i.e. the voiced palatal fricative /j/. We offer five pieces of evidence to prove our point.

1. Word-final clusters. Turkish allows several Sonorant-Obstruent clusters word-finally: *sarp*, *renk*, *vals*, etc. However, compared to [l, r, n, m], the distribution of [j] is much more restricted: it only occurs in some loanwords; most obstruents never occur after it, and even the few attested clusters are broken by an epenthetic vowel (see e.g. the alternation [kejif] – [kejfi]).
2. Distribution of approximants. The phonological inventory of Turkish suggests that its phonetic glides are realizations of fricatives; for example, Turkish speakers consistently adapt [w] as [v] in loanwords.
3. [h]-deletion. Syllable-final [h] is optionally deleted when followed by a sonorant consonant: /fihrist/ → [fi:rist]. However, [h] cannot be deleted when [j] follows: /myhje/ → *[my:je].
4. /e/-lowering. [æ] is an allophone of /e/ before tauto-syllabic /l/, /m/, /n/, /r/, but not before [j] (Göksel & Kerslake 2005; Gopal & Nicholas 2017 as well as an experiment we conducted confirm that [j] does not trigger lowering).
5. Phonetics. A preliminary phonetic survey suggests that Turkish [j] sometimes actually has friction. In particular, we found that its harmonics-to-noise ratio significantly decreases syllable-finally.

We conclude that Turkish [j] is [+continuant], but not [+sonorant], i.e. an underlying voiced palatal fricative.

Keywords: phonological features, glide, phonetic implementation

References

- Cohn, A. C. (2011). Features, segments, and the sources of phonological primitives. Where do phonological features come from, 15-42.
- Göksel, A. & Kerslake, C. (2004). Turkish: A Comprehensive Grammar. London: Routledge.
- Gopal, D. & Nichols, S. (2017). Sonorant-conditioned mid vowel lowering in Turkish. Old Word Conference on Phonology, (February).

A developmental study of -Dlr and -mlş as markers of genericity, specificity and source reliability in Turkish

*Merve Ataman
Ayhan Aksu-Koç
Gaye Soley*

Children build knowledge through communication with others as well as their own experiences. Since such knowledge forms the basis for generalizations and scientific thinking, it needs to be reliable. Turkish marks genericity and information source, respectively, with the suffixes -Dlr and -mlş/-(y)mlş that function at the interface of epistemic and evidential modalities (1,2). Previous research (3) indicates that young children generalize information conveyed with generic -Dlr but not with evidential -mlş/-(y)mlş statements. However, it is not known whether the lack of generalization is due to an interpretation of -mlş/-(y)mlş statements as inference or hearsay, and whether different degrees of source reliability are attributed to these two functions, a factor that may affect generalizability. The present study, therefore, explored whether young children attribute different degrees of reliability to the inferential vs. hearsay uses of -mlş/-(y)mlş and whether (un)reliability plays a role in their generalization of information in response to statements so marked.

Forty-eight monolingual Turkish 4-year-olds, and 48 6-year-olds participated in the study. A between-subjects design was used to test the generalizability of information under the generic -Dlr, the inferential -mlş/-(y)mlş and the hearsay -mlş/-(y)mlş conditions, and a within-subjects design was used to test the reliability attributed to inferential vs. hearsay -mlş/-(y)mlş statements indicating information source.

Results showed that 4-year-olds generalized information conveyed with generic -Dlr statements but not with inferential or hearsay -mlş/-(y)mlş statements, Wilks' Lambda(Λ)=.65, $F=3.50$, $p<.01$, $\eta^2=.20$; however, 6-year-olds generalized information in all conditions. Both 4- and 6-year-olds attributed higher reliability to inferential than to hearsay -mlş/-(y)mlş statements, $t(47)=22.49$, $p<.001$; and $t(47)=22.87$, $p<.001$, respectively. No significant interaction between source reliability and generalization was found. The results indicate that reliability of source is not what blocks generalizability of properties expressed with -mlş/-(y)mlş statements, suggesting, instead, an episodic interpretation whereby the predication is limited to specific situations.

Keywords: evidentiality, reliability, generalizability, comprehension, development

References

Palmer, F. R. (2001). *Mood and modality*. Cambridge: Cambridge University Press.

Aksu-Koç, A. (2016). The interface of evidentials and epistemics in Turkish. In M.Güven, D. Akar, B. Öztürk, & M. Keleşir (Eds.), *Exploring the Turkish linguistic landscape. Essays in honour of Eser Erguvanlı-Taylan*. Amsterdam: John Benjamins.

Tamm, A., Çağlar, L. R., Aksu-Koç, A., & Csibra, G. (2014). Generic grammar makes Turkish preschoolers generalize statements and tolerate exceptions. Poster presented at the Budapest CEU Conference on Cognitive Development (BCCCD 2014) January 9–11.

Tanık olma durumu ve tanıtsallık: Sağlıklı Türk yetişkinlere ilişkin ön bulgular

*Semra Selvi Balo
Seçkin Arslan
İlknur Maviş
Fanny Meunier*

Giriş Tanıtsallık, önerme cümlelerinde bilginin nasıl elde edildiğinin anlaşıldığı bir dilbilgisi kategorisidir (Aikhenvald, 2004; Plungian, 2001; Willett, 1988). Türkçede “doğrudan tanıt/kanıt”, konuşmacının bir olaya doğrudan tanık olduğunu ifade ederken, “dolaylı kanıt” konuşmacının olay ile ilgili doğrudan bir kanıtının olmadığını; ancak konuşmacının olaya ilişkin çıkarım yaptığını veya olayın konuşmacıya başkası tarafından aktarıldığını ifade eder (Aksu-Koç ve Slobin, 1986). Türkçe konuşan yetişkinlerde tanıtsallıkta çevrimiçi süreçlerin işlemlenmesi alanyazında çok yeni çalışılmış konulardandır (bkz Arslan, 2015). Bu çalışmada sunulan ön bulgular, Türkçe konuşan yetişkinlerle yapılmakta olan bir projenin ön verileridir. Bu çalışmanın amacı, anadili Türkçe olan sağlıklı yetişkinlerde yaşam boyunca çevrimiçi tanıtsallık işlemlenmesinin süresini ve hangi faktörlerin (yaş, olay tanıklığı vb.) kanıt işlemlenmede bireysel farklılıkları yordadığını açıklamaktır.

Yöntem Çalışmada öncelikle 80 hareket fiili içeren cümle (örn., bir etkinlikte bir şiir okumak gibi) çevrimdışı anket aracılığıyla anadili Türkçe olan toplam 60 kişiye sunulmuş ve katılımcılardan söz konusu cümlelerdeki olaylara günlük hayatlarında tanık olma olasılıklarını 7 puanlık bir ölçekte değerlendirmeleri istenmiştir. Ardından bir dizi bilişsel tarama testi ile birlikte yaşları 18-69 arasında değişen 40 kişilik bir gruba kendi hızlarında okuma deneyi (self-pace reading experiment) uygulanmıştır. Tanık olma ve bildirilen bilgi kaynağı katılımcılara 80 cümle ile 4 koşulda sunulmuştur (doğrudan/ dolaylı kanıt, yanlış eşleşme/eşleşme- örn., Ben gördüğüme eminim/ Başkaları gördüğünü söylüyor, Anıl etkinlikte şiirini okumuş/ okudu). Katılımcılar cümleleri kendi hızlarında okuyup kabul edilebilirliği işaretlemişlerdir.

Bulgular ve Sonuç Cümle sonu yanıt verileri, Yaş x Yanlış Eşleşme (Yanlış Eşleşme vs. Eşleşme) x Kanıt (Doğrudan vs. Dolaylı) arasında üç yönlü bir etkileşim olduğunu göstermiştir, bu durum kanıtın yanlış eşleşmelerini tanımanın ilerleyen yaşla birlikte daha zor hale geldiğini düşündürmektedir. Yaş ve Yanlış Eşleşme faktörlerindeki ölçümler, yaş arttıkça okuma sürelerinin arttığını; yine de okuma sürelerindeki koşul farklılıklarının yaş faktörü ile değişmediğini göstermiştir. Daha da önemlisi, olaya tanık olma durumunun Türk okurlarının çevrimiçi okuma profilini etkilediği; tanık olunması daha mümkün olan olayların daha az tanık olunabilecek olaylara göre daha hızlı okuma süreleri gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: tanıtsallık, tanık olma, normal yaşlanma

Kaynakça

Aikhenvald, A. Y. (2004). *Evidentiality*. Oxford: Oxford University Press.

Aksu-Koç, A., & Slobin, D. I. (1986). A psychological account of the development and use of evidentials in Turkish. In C. Wallace & J. Nichols (Eds.), *Evidentiality. The linguistic coding of epistemology*. (pp. 159-167). New Jersey: Ablex Publishing Corporation.

Arslan, S. (2015). *Neurolinguistic and Psycholinguistic Investigations on Evidentiality in Turkish*. (PhD Thesis). University of Groningen, Groningen.

Plungian, V. A. (2001). The place of evidentiality within the universal grammatical space. *Journal of Pragmatics*, 33(3), 349-357.

Willett, T. (1988). A cross-linguistic survey of the grammaticization of evidentiality. *Studies in language*, 12(1), 51-97.

An Investigation of Late Closure in Adverb Attachment Preferences of L1 and L2 Speakers of Turkish

*Özge Bakay
Ayşe Gürel*

Background: Being one of the two universal principles in human sentence processing mechanism, Late Closure contends that incoming words tend to be attached to the phrase/clause that is being processed rather than to structures farther back in the sentence [6]. Accordingly, in the sentence “She’ll implement the plan she proposed tomorrow”, the initial attachment of tomorrow to the verb proposed is inevitable, leading to a garden path effect due to temporal mismatch [1]. In addition to cross-linguistic studies showing evidence both for [2] and against [4] the universality of Late Closure in L1 speakers, several studies investigated whether the same principle is applied in L2 processing [5,7]. The present study, to our knowledge, is the first one to investigate this principle both in L1 and L2 speakers’ attachment preferences of time adverbs in Turkish embedded sentences. Study: A preliminary study involving 10 L1 and 5 L2 speakers tested, in a word-by-word self-paced reading experiment designed via PsychoPy [8], the processing of time adverbials in three conditions: (a) early closure; (b) late closure; and (c) ambiguous (Example 1). Due to tense agreement, *dün* (yesterday) obligatorily attaches to the matrix verb in Condition a and to the embedded verb in Condition b. In Condition c, its attachment is globally ambiguous as it agrees with the tense of both verbs [9]. Results: Data collection is still in progress but available preliminary results demonstrated that the RT difference between Conditions a and b (Table 1) is not statistically significant in either L1, $t(47) = 2.01, p > .05$, or L2 groups, $t(23) = 2.26, p > .05$. The comprehension questions for Condition c also showed that the Early Closure interpretation was preferred in the case of ambiguity by both L1 (%64) and L2 (%56) groups. Conclusion: The results suggest that the late closure principle is not always strictly followed and that the difference between L1 and L2 speakers is only a matter of time as their attachment preferences seem to be similar [cf. 3].

Keywords: Late Closure, Adverb Attachment in Turkish, Sentence Processing in L1 Turkish, Sentence Processing in L2 Turkish

References

- Altmann, G. T. M., van Nice, K. Y., Garnham, A., & Henstra, J-A. (1998). Late Closure in Context. *Journal of Memory and Language*, 38, 459-484.
- Carreiras, M., & Clifton, C. (1993). Relative clause interpretation preferences in Spanish and English. *Language and Speech*, 36(4), 353-372.
- Clahsen, H., & Felser, C. (2006). How native-like is non-native language processing? *Trends in Cognitive Sciences*, 10, 564–570.
- Cuetos, F. & Mitchell, D. (1988). Cross-linguistic differences in parsing: restrictions on the use of the Late Closure strategy in Spanish. *Cognition*, 30, 73-105.
- Dinçtopal-Deniz, N. (2010). Relative clause attachment preferences of Turkish L2 speakers of English: Shallow parsing in the L2? In B. VanPatten & J. Jegerski (Eds.), *Research in second language processing and parsing*. Amsterdam, Philadelphia: John Benjamins (pp. 27-63).
- Frazier, L. (1978). *On comprehending sentences: Syntactic parsing strategies* (Unpublished doctoral dissertation). University of Connecticut.
- Papadopoulou, D. (2005). Reading-time studies of second language ambiguity resolution. *Second Language Research*, 21(2), 98-120.
- Peirce, JW. (2007). PsychoPy - Psychophysics software in Python. *Journal of Neuroscience Methods*, 162(1-2), 8-13.
- Taylan, E. E. (1984). *The function of word order in Turkish grammar*. Berkeley: University of California Press.

The Vowel Triangle of Turkish: An Alternative to the IPA Chart

*Göktuğ Börtlü
Zeynep Doyuran*

Turkish vowels have been studied by a number of scholars in terms of the IPA quadrilateral; however, no consensus has been reached on the number and characteristics of Turkish vowel phonemes and allophones. Lindsey (2017) claims that the vowel space is wrongly depicted due to the vowel quadrilateral of the IPA. This is parallel to the argument of Wells (2009) that “the middle of the IPA chart represents an excessive enthusiasm for a non-Jonesian extension of the Cardinal Vowel scheme” and that some IPA symbols for vowels are the result of “a desire to label every intersection of lines on the chart, rounded and unrounded.” The IPA still promotes an acoustically unrealistic vowel chart which is conventionally formed as a quadrilateral. The Handbook of the IPA (1999) accepts that the vowel quadrilateral must be seen as an abstraction. Lindsey (2017) suggests a triangular vowel system shaped by the mean values of the first two formants of Wells’ and Jones’ vowels to present an alternative vowel chart to the IPA chart. In this study, Turkish vowel phonemes and their allophones were analyzed with the help of phonological rules and processes. As a result, a total of 12 allophones (i.e. [ɑ a e ε ɯ i o ɔ ø u ɯ y]) and 8 phonemes (i.e. /ɑ e ɯ i o ø u y/) surfaced. 96 vowel occurrences, 8 instances for each allophone, were articulated by 10 people (5 male, 5 female) who are standard Turkish speakers. This study also examines the Turkish vowel system by analyzing F1 and F2 of all its vowels on PRAAT. Specifically, as it is the major aim of this study, an alternative triangle vowel chart for Turkish is proposed rather than an abstraction suggested by the IPA.

Keywords: phonetics, phonology, vowel triangle, formant analysis, PRAAT, allophones, phonemes

References

- Coşkun, V. (2008). Türkçenin ses bilgisi. İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık.
- Demircan, Ö. (2009). Türkçenin ses dizimi. İstanbul: Der Yayınları.
- Ergenç, İ., & Bekâr Uzun, P. (2017). Türkçenin ses dizgesi. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Erguvanlı-Taylan, E. (2015). The phonology and morphology of Turkish. İstanbul: Boğaziçi University Press.
- Handbook of the International Phonetic Association: A guide to the use of the International Phonetic Alphabet. (1999). Cambridge: Cambridge University Press.
- Hayes, B. (2009). Introductory phonology. Malden, MA: Wiley-Blackwell.
- Lindsey, G. (2017). Charting the vowel space. In G. Lindsey, & A. Nevins (Eds.), *Sonic signatures* (pp. 133-144). Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
- Selen, N. (1979). Söyleyiş sesbilimi, akustik sesbilim ve Türkiye Türkçesi. Ankara: TDK Yayınları.
- Wells, J. (2009, June 3). John Wells's phonetic blog. Retrieved October 8, 2019, from <http://phonetic-blog.blogspot.com/2009/06/blog-post.html>

Yunanistan' da Yaşayan Türklerde /ε/ Sesinin Fiziksel Özellikleri

*Cemali Kampour
Elif Meryem Ünsal
Handan Kopkallı Yavuz*

Türkçe'de sekiz ünlü sesbirimi ve bu ünlülerin sesbirimcikleri bulunmaktadır. Alanyazında ünlülerin sesbirimciklerini belirleyen etkenlerin hece sayısı, hecenin açık veya kapalı olması, vurgu alıp almaması ve kendisinden önce veya sonra gelen ünsüzler oldukları belirtilmektedir. Ancak bu sesbirimciklerin fiziksel özelliklerini inceleyen çalışma sayısı azdır. Bir ön, orta-dil, düz ünlü olan /ε/'nin etkilendiği sesçil ortam ve sesbirimcikleri üzerinde alanyazında, fiziksel özelliklerini incelemeyen, çeşitli tartışmalar mevcuttur. Kimi kaynaklar /ε/ ünlüsünün açıklık-kapalılık özelliğinin ünlünün birinci veya ikinci hecede bulunmasına göre değiştiğini belirtirken diğerleri /ε/'nin bazı ünsüzlerden önce gelmesinin daha belirgin bir etkisi olduğunu savunmaktadır. Daha önce Türkiye Türkçesi ile yapılan bir çalışmada ve İskeçeli Türklerle yürütülen bir diğer çalışmada /ε/'nin formant değerleri ölçülmüş ve /m, n, l, r/ gibi sonorant ünsüzlerden önce gelmesi halinde /ε/'nin daha açık sesletildiği, ancak sözcüğün birinci veya ikinci hecesinde olmasından yahut açık veya kapalı hecede yer almasından etkilenmediği sonucuna varılmıştır. Bu araştırmanın amacı, yukarıda belirtilen bulguların diğer Türkçe değişkelerinde de geçerli olup olmadığını belirlemektir. Bu nedenle, bu çalışmada Yunanistan'ın İskeçe, Gümölcine ve Dedeoğaç şehirlerinde yaşayan Türklerde /ε/ ünlüsünün fiziksel özelliklerinin hece sayısı, hece tipi veya kendisinden sonra gelen ünsüze göre değişiklik gösterip göstermediği incelenmiştir. 18-25 yaşları arasında İskeçeli (2 kadın, 2 erkek), Gümölcineli (2 kadın, 2 erkek) ve Dedeoğaçlı (1 kadın, 1 erkek) toplamda 10 kişiden veri toplanmıştır. Katılımcılara 69 sözcükten oluşan 7 liste okutularak ses kayıtları alınmış ve PRAAT programında /ε/'nin formant (F1, F2 ve F3) değerleri ölçülmüştür. Her bir katılımcı için /ε/'yi içeren 345 sözcük, toplamda 1380 sözcük analiz edilmiştir. Elde edilen sonuçlara göre İskeçe, Gümölcine ve Dedeoğaç'ta doğup büyümüş Yunanca-Türkçe çift-dilli bireylerin üretimlerinde /ε/ kendinden sonra gelen ünsüzden etkilenmektedir. Her üç katılımcı grubunda da diğer ünsüz ortamlarına göre /m, n, l, r/ sonorant ünsüzlerinden önce gelen /ε/'nin F1 değerleri yükselme, F2 değerleri ise düşme eğilimi göstermektedir. Çalışmanın bulguları sesçil bağlamın, çift-dilliliğin ve coğrafi farklılıkların etkileri açısından tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Akustik sesbilim, artikülasyon, akustik analiz, çift dillilik, ünlü

Kaynakça

Ergen., İ., & Bekar-Uzun, İ. P. (2017). Türkçenin Ses Dizgesi. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Kampour, T., Sezer, B. N., & Ünsal, E. M. (2019, Mart). Yunanistan'da Yaşan Türklerin /ε/ Sesinin Akustik İncelemesi. I. Ulusal Dil ve Konuşma Terapisi Öğrenci Kongresinde sunuldu. Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.

Yavuz, H. (2018, Ağustos). A Phonetic Analysis of Turkish Mid-front Unrounded Vowel /e/. XIX. Uluslararası Türk Dilbilim Kurultayında sunuldu. Astana, Kazakistan.

Can binding explain these five linguistic phenomena?

Kadri Kuram

This talk presents an offer to unite four seemingly unrelated linguistic phenomena. These are indexicality, logophoricity, evidentiality, switch reference and null subjects. Gültekin Şener and Şener (2011) already presented a relationship between two of them: Turkish only allows indexical shift if the subject is null. Null subjects are variables that are bound by a NP that either c-commands the variable or appears in the discourse before the variable. Indexicals, on the other hand, are the variables that are bound by the speaker or the addressee. They are not full NPs, but variables since they shift from speaker and addressee for reference to the subject and indirect object of the matrix sentence when they are embedded (Schlenker 1999, 2003). Already, we see a possible unification of the phenomena in binding by a discourse entity or an argument. Logophoric pronouns are lexical items that appear in embedded clauses and present the matrix subject's state of mind. They can be unified with the abovementioned linguistic phenomena on the grounds that they are linguistic variables that obligatorily shift to subject. Switch reference is when two adjacent clauses are forced to share the subject. This means the (null) subject of the non-finite clause is obligatorily bound within the sentence, by the matrix subject. Finally, evidentiality presents a state where the speaker presents as the source of information either the speaker herself or another entity. Evidential alternation (the famous -miş/-dı alternation in Turkish) marks the shift between the speaker for the source of information and another pragmatic entity. Thus far, a possible unification seems unlikely since a sentence only goes as high as CP and it doesn't include such entities as speaker, addressee and source of information. Furthermore, discourse, where speaker and addressee live, is assumed to be a chaotic domain where no hierarchy is observed. However, Speas (2004) and Speas and Tenny (2003) argue otherwise. This paper is intended to start a debate and look for possible syntactic ways to account for these seemingly unrelated linguistic phenomena.

Keywords: indexicality, logophoricity, evidentiality, null subjects, switch reference, discourse roles.

References

- Gültekin Şener, N. & Şener, S. (2011). Null subject, indexicality in Turkish and Uyghur. In Proceedings of the 7th Workshop on Altaic Formal Linguistics (WAFL7), ed. by Andrew Simpson. MIT Working Papers in Linguistics 62. Cambridge, MA: MIT, MIT Working Papers in Linguistics.
- Schlenker, P. (1999). Propositional Attitudes and Indexicality (A Cross-Categorial Approach), Ph.D. dissertation, MIT.
- Schlenker, P. (2003). A Plea for Monsters. *Linguistics and Philosophy*, 26, 1, (pp. 29-120).
- Speas, M. (2004). Evidentiality, logophoricity and the syntactic representation of pragmatic features. *Lingua* 114, 255-276.
- Speas, P. & Tenny, C. (2003). Configurational Properties of Point of View Roles. In DiSciullo, A. (ed.), *Asymmetry in Grammar*. Amsterdam: John Benjamins. 315-344.

Impoliteness in English and Turkish Online Comments on a Chain Restaurant

Yeliz Kızılay

Comments and reviews posted on online platforms have led to some studies on linguistic impoliteness. Offering various contexts, online data promise an extended study area to see impoliteness and its strategies in native and foreign languages by comparison. This paper aims to find out impoliteness strategies used in Turkish and English online comments on a chain restaurant. Culpepper's theory of impoliteness (2011) is taken into consideration in our analysis. Impoliteness relates to a negative attitude which causes offence or arises emotional consequences, and face and social norms can be at the centre of impolite interactions (Culpepper, 2011). The data sets consist of 55 Turkish online comments from an application called Foursquare and 55 English online comments from a website called TripAdvisor. To reach online comments, three branches of a chain restaurant located in Athens, Milan and Frankfurt are selected. Data analysis procedure is based on the categories proposed by Culpepper (2011) and Lai (2019). Findings show that Turkish comments employ more "stuff-oriented" pointed complaints and indignant exclamations, while English comments include more mixture of approval and criticism and "staff-oriented" pointed complaints. Moreover, Turkish comments involve insults while this strategy is not seen in English comments. In general, 83 Turkish and 73 English online comments employ impoliteness strategies. These results suggest that English speakers tend to be more indirect than Turkish speakers. English comments try to display a positive image for a restaurant by protecting the other people's face in negative expressions. On the other hand, Turkish people threaten the face of the place they are complaining about through unpalatable questions. The findings of the study shed light on intercultural differences across cultures and may lead speakers to appreciate intercultural communication distinctions, enhancing their awareness to what can be considered as appropriate in relevant contexts.

Keywords:

References

- Culpepper, J. (2011). *Impoliteness: Using language to cause offence*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Lai, X. (2019). Impoliteness in English and Chinese online diners' reviews. *Journal of Politeness Research*, 15(2), 293–322.

Naif ve bilimsel düşünce modellerinde sesin kavramsallaştırılması: Türkçe üzerine bir çalışma

Özay Önal

Bilişsel Dilbilim çalışmalarının dilbilim çevrelerine tanıttığı önemli alanlardan biri de “Düşünce Modelleri”dir. “Bilişsel Modeller” olarak da adlandırılan bu alan, dile zemin teşkil eden düşüncenin biçimlenişinde etkin olan imge şemaları, metafor ve metonimi gibi düşünce yapılandırıcı zihinsel araçlar üzerinden kavramsallaştırma örüntülerini inceler. İki temel düşünce modelinin varlığı kabul görmektedir. Naif/folk modeller, sıradan insanın gözlemlerine, geleneksel inançlarına dayanır. Bu modeller yaşam deneyimi kaynaklıdır, bilimsel gerçeklerle her zaman uyumaz ve kültürden kültüre değişkenlik sergiler (Ungerer ve Schmid,2006:55; Kay,1989:76). Bilimsel/uzman modeller ise eğitimle kazanılan, bilimsel niteliğe sahip düşünceyi/bilgiyi barındırmaktadır. Nesnel yaklaşım içerir, bilimsel doğruluk esasına dayanır ve bir kültürden diğerine değişim sergilemezler. Lakoff (1987:119), bilimsel modellerin naif modellerden doğarak geliştiğini belirtir. Bu bildirinin amacı, Türkçede “ses düşünce modeli”nin imge şematik metaforik ve metonimik olarak nasıl yapılandırıldığını örnek dilsel kullanımlar üzerinden incelemektir. Sesin yükseklik, gürlük, tını gibi alt bileşenleri ve ezgi, hareket gibi oluşumlarının insan zihni tarafından somutlaştırılmaya ihtiyaç duyulan soyut kavramlar olarak algılandığı, dilsel kullanımlarda karşılaşılan imge şemaları, kavramsal metafor ve metonimi örüntülerinden anlaşılmaktadır. İrdelenen örnekler, iki temel düşünce modelinin ürünü olan alanlardan seçilmiştir. Bunlardan ilk ikisi, bilimsel/uzman model kavramsallaştırmaları içeren Türkçe müzik ve sesbilim üstdili; diğeri ise naif/folk kavramsallaştırmaların hâkim olduğu deyimler, atasözleri ve gazete haber dili örneklerdir. Bu amaçla, Türkçe müzik teorisi ve sesbilim/dilbilim kaynaklarından tipik üstdil örnekleri toplanmıştır. Diğer yandan naif/folk bilginin temsil edildiği dil kullanımları için deyimler/atasözleri sözlüklerinden; ayrıca internet haberlerindeki ilgili kullanımlardan yararlanılmıştır. Bulgular Türkçede müzik ve sesbilim üst dilinde diklik ve kalınlık imge şemaları kaynaklı kavramsal metaforun sesin yüksekliğinin nitelendirilmesinde etkin olduğunu göstermektedir. Özellikle müzik üstdilinde sesin hareketinin kavramsallaştırılmasında kaynak- yol-hedef imge şemasının rolü dikkat çekicidir. Modeller arasında sesin bileşen ve oluşumlarının kavramsallaştırılma biçimleri açısından bazı farklılıklar olduğu da gözlemlenmiştir. Örneğin, sesin hareketinin kavramsallaştırılması iki düşünce modelinde farklılıklar sergilemektedir. Naif/folk ses kavramsallaştırmalarında metoniminin işlevi dikkat çekicidir. Tüm bunlara ilaveten, müzik ve sesbilim üstdillerinde kullanılan ses terimlerinin büyük ölçüde günlük dil kaynaklı oldukları ve metafor üzerinden anlam genişlemesine uğrayarak terimleştikleri de gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ses; sesbilim; müzik; üstdil; imge şemaları; metafor; metonimi

Kaynakça

- Bölge ağızlarında atasözleri ve deyimler. (2016). Ankara: TDK.
- Demircan, Ö. (2015). Türkçenin sesdizimi. İstanbul: Der Yayınları.
- Ergenç, İ. (2002). Konuşma dili ve Türkçenin söyleyiş sözlüğü. İstanbul: Multilingual.
- Evans, V. ve Green, M.G. (2006). Cognitive linguistics: An introduction. Edinburg University Gibbs, R. (1994). The poetics of mind: Figurative thought, language, and understanding. New York: Cambridge University.
- Jackendoff, R. (1983). Semantics and cognition. Cambridge: MIT.
- Johnson, M. (1987). The body in the mind. Chicago: The University of Chicago.
- Lakoff, G. (1987). Women fire and dangerous things. The University of Chicago.
- Lakoff, G. ve Johnson, M. (1980). Metaphors we live by. Chicago: The University of Chicago.
- Langacker, R. (1983). Foundations of cognitive grammar. Indiana University.
- Longman dictionary of contemporary English (2003). Longman.
- Kay, P. (1989). Linguistics competence and folk theories of language:two English hedges. Cambridge University.
- Önal, Ö. (2012). Ses, dil ve müzik. Dil Dergisi, Sayı 155. Ocak Şubat Mart. s.7-23.
- Önal, Ö. (2018). Bilişsel düşünce modelleri ve etkileşimleri. (Ed) Zeynel Karacagil ve Efcan Anaz. Sosyal Bilimlerde Güncel Tartışmalar İnsan Çalışmaları I. s. 692-699. Ankara: Bilgin Kültür Sanat.
- Özsoy, S. (2002). Türkçe'nin yapısı-I Sesbilim. İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi.
- Öztuna, Y. (2000). Türk mûsikîsi kavram ve terimleri ansiklopedisi. İstanbul: Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı.
- Parlatır, İ. (2007). Atasözleri. Ankara: Yargı.
- Püsküllüoğlu, A. (2017). Türkçe Deyimler Sözlüğü. Ankara:Arkadaş Yayınevi
- Taylor, J.R. (2003). Cognitive grammar. Oxford: Oxford University. Türk Dil Kurumu Türkçe Sözlük. (2005). Ankara: Akşam Sanat Okulu.
- Say, A. (1985). Müzik ansiklopedisi. Ankara: Başkent.
- Say, A. (2010). Müzik ansiklopedisi. Ankara: Müzik Ansiklopedisi.
- Ungerer, F. ve Schmid, H. (2006). An introduction to cognitive linguistics. Edinburgh: Pearson.
- Vardar, B. (2001). Dilbilimin temel kavram ve ilkeleri. İstanbul: Multilingual.
- Vardar, B. (2002). Dilbilim terimleri sözlüğü. İstanbul: Multilingual.

İnternet Kaynakları

- <http://www.alparslan.edu.tr/icerik.xhtml?icerik=5060>. 13 Aralık 2108. [Erişim 31 Mart 2019]
- <http://www.enbursa.com/haber/soloturk-gokleri-titretti-52242.html/01.03.2019>. [Erişim 31 Mart 2019]
- <https://www.haberler.com/senol-gunes-ulker-stadi-koridorlarinda-emek-10062740-haberi/> 25.09.2017. [Erişim 31 Mart 2019]
- <https://www.haberler.com/ilk-defa-hizli-trene-binen-genc-kiz-ciglik-6454502-haberi/> 6 Eylül 2014. [Erişim 31 Mart 2019]
- <http://www.milliyet.com.tr/amerika-yi-salladi-magazin-2326141/> 13 Ekim 2016.[Erişim 14 Aralık 2018]
- <https://www.yeniakit.com.tr/yazarlar/ali-osman-aydin/tekbilek-konseri-uskupu-titretti-19986.html>. [Erişim 14 Aralık 2018]

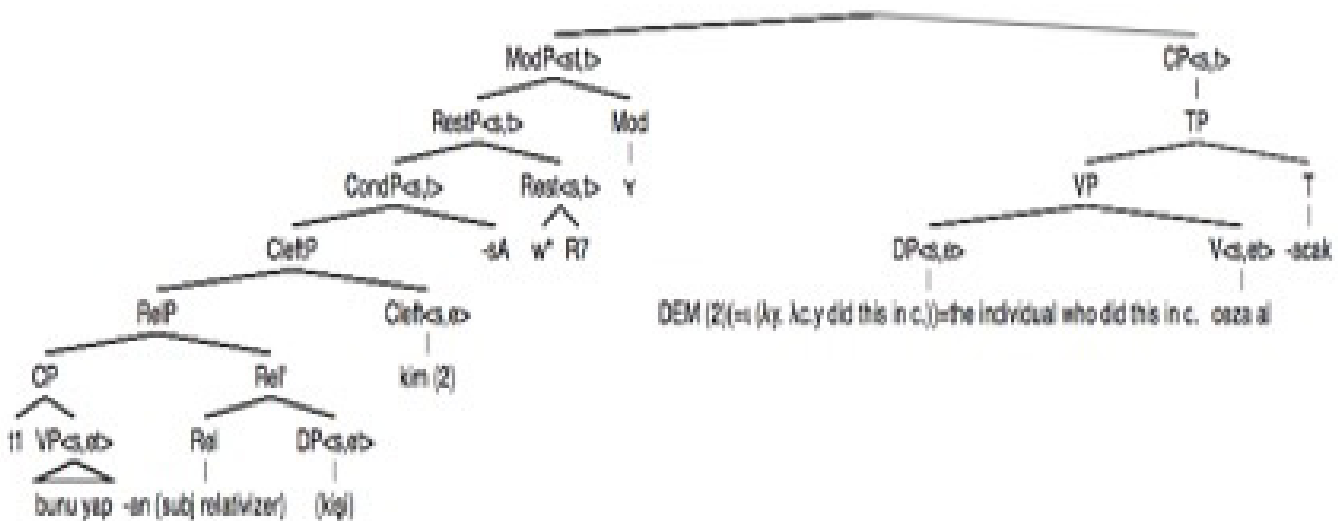
Compositional Analysis of Turkish Cleft Correlatives

Kadernur Akpınar

This paper proposes a compositional analysis of sentences like (1a) as including a correlative, which in turn contains a clefted wh-phrase(kim). I.e. (1a) originates from (1b) by clefting kim.

1. a. Bunu yapan (kişi) kimse (o) ceza alacak.
Whoever did this will be punished
- b. John kimi çağırırsa o partiye gelir (From [1])
Whoever John invites will come to the party.

The present view departs from [1]'s analysis of (1b) in terms of question semantics, and instead suggests that, due to the presence of the conditional marker -sA (see [2]), Turkish correlatives (both 1a and b) receive a standard conditional semantics as restrictors of modals ([7]). Wh-phrases(kim) in them don't generate a question semantics insofar they denote individual variables (of type e) ([9]) that aren't bound by a question morpheme. The position of kim and the presence of a relative clause marker with -An in (1a) is due to clefting kim (compare with: wrt here the example it was john who did this). The RC modifies a covert or overt noun (kişi) and the resulting complex predicate applies to the clefted item (John or kim). Finally clefting of kim induces the presupposition that someone did this. Accordingly, the proposed LF structure of (1a) is (2).

The prediction is that this sentence presupposes that someone did this, and it is true in a world w if and only if:

3. $\forall w^{\wedge}, \forall x$ s.t w is epistemically accessible from w^{\wedge} , the individual x who did this in w^{\wedge} will be punished in w

This naturally extends to other wh- including correlatives (e.g.:Senin yediğin şey neyse ben ondan istiyorum/I want whatever you ate).In short, this paper offers a unified compositional analysis for Turkish cleft-correlatives by adopting only independently motivated assumptions relative to their parts.

Keywords: correlatives, cleft sentences, conditionals, compositional

References

- Demirok, O. (2017). A compositional semantics for Turkish correlatives. In WCCFL 34: Proceedings of the 34th West Coast Conference on Formal Linguistics (pp. 159-166).
- Göksel, A., & Kerslake, C. (2005). Turkish: A comprehensive grammar. Routledge.
- Heim, I. (1990). E-type pronouns and donkey anaphora. *Linguistics and philosophy*, 13(2), 137-177.
- Heim, I., & Kratzer, A. (1998). *Semantics in generative grammar* (Vol. 1185). Oxford: Blackwell.
- Heim, I., & Von Stechow, P. (2011). *Intensional semantics*. Unpublished Lecture Notes.
- Heim, I. (2018). Functional readings without type-shifted noun phrases. *Reconstruction Effects in Relative Clauses*, ed. Manfred Krifka and Mathias Schenner, 283-302.
- Kratzer, A. (1986). Conditionals. *Chicago Linguistics Society* 22(2).1-15
- Montague, R. (1973). The proper treatment of quantification in ordinary English. In *Approaches to natural language* (pp. 221-242). Springer, Dordrecht.
- Rullmann, H., & Beck, S. (1998, October). Presupposition Projection and the Interpretation of which-Questions. In *Semantics and linguistic theory* (Vol. 8, pp. 215-232)

Discursive construction of Syrian identity as 'the other' in Turkey: A critical overlook from the lens of DHA

*Emel Kökpınar Kaya
Hazal Özyürek*

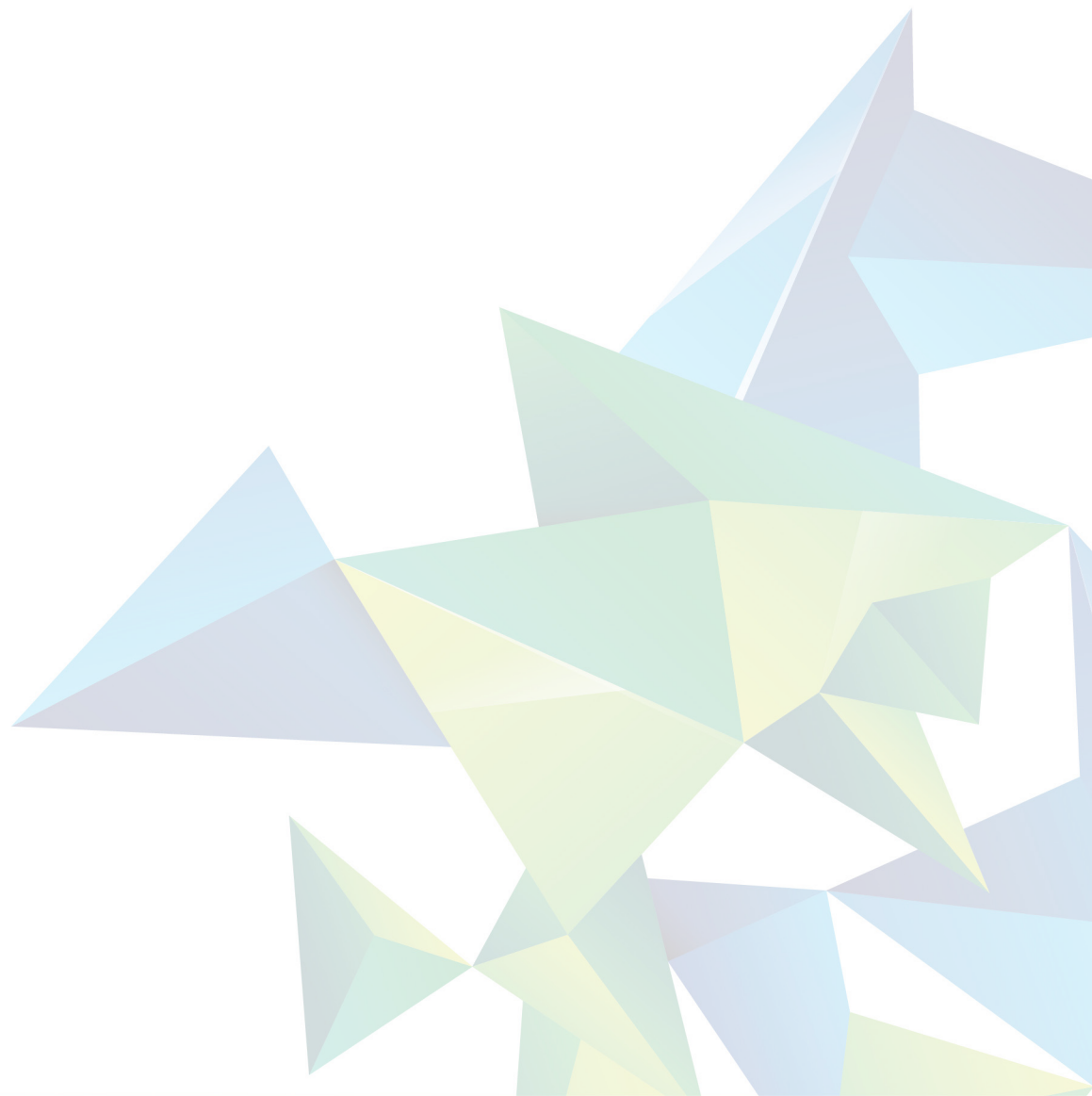
The present study concerns with the Syrians living in Turkey due to the Syrian uprising in April 2011 and ongoing conflicts in Syria. The study endeavours to explore the discursive construction of the Syrians living in Turkey as 'the other'. More specifically, it attempts to highlight how Syrians are represented by the host community in terms of the ways that they are addressed, attributed via specific traits, characteristics and qualities, and discussed through specific argumentation schemes. At this context, the study deals with the strategies and the linguistic realisations of the positive self-representation of the host community and negative other-representation towards the newcomers. In this regard, the study rests upon the tenets of CDA (Fairclough, 2003; 1998; 1995a; Van Dijk, 2001; Wodak & Meyer, 2001; Fairclough & Wodak, 1997; van Leeuwen, 1996; Wodak, 1995) and the Discourse Historical Approach (DHA) of Wodak et al. (1999/2009). Grounded on the principle of triangulation, the data of the study is gathered from different sources: EkşiSözlük and Twitter entries, news texts from the online versions of six newspapers (BirGün, Cumhuriyet, Hürriyet, Sabah, Yeni Akit and Yeni Çağ) fused with different ideological standpoints, private interviews with university students and people from different parts of Turkey in various age groups and professions. The study, following a qualitative and critical perspective, concludes that the host community mostly represents the newcomers as a problem, a danger and a threat, and features them as an ethnic group different from themselves. What is more, the newcomer community is labelled by being irresponsible, selfish, conformist and pleasure-seeking. Here, the study evaluates that a social control of the host community over the newcomers appears and Syrian identity is discursively constructed in negative and obstrusive terms by lacking essential humanitarian traits. The study also discusses this otherisation process in terms of the concept of 'stigma' by Goffman (1963): The Syrian newcomers are not normals but they are stigmatised individuals of a stigmatised community.

Keywords: discursive construction, identity, immigrants, refugees, stigma, Critical Discourse Analysis (CDA), Discourse Historical Approach (DHA)

References

- Baker, P., Gabrielatos, C., Khosravini, M., Krzyżanowski, M., McEnery T., & Wodak, R. (2008). A useful methodological synergy? Combining critical discourse analysis and corpus linguistics to examine discourses of refugees asylum seekers in the UK press. *Discourse and Society* 19(3), 273-306.
- Burroughs, E. (2014). Discursive representations of 'illegal immigration' in the Irish newsprint media: The domination and multiple facets of the 'control' argumentation. *Discourse and Society*, 26(2), 1-19.
- Fairclough, N. (1989). *Language and power*. London: Longman.
- Fairclough, N. (1995a). *Media discourse*. London: Edward Arnold.
- Fairclough, N. (1995b). *Critical discourse analysis*. Boston: Addison Wesley.
- Fairclough, N. (1992a). *Discourse and social change*. Cambridge: Polity Press.
- Fairclough, N. (1992b). Intertextuality in Critical Discourse Analysis. *Linguistics and Education* 4, 269-293.
- Fairclough, N. (1998). *Language and ideology. Critical Discourse Analysis: The critical study of language*. New York: Longman.
- Fairclough N. (2003). *Analyzing Discourse*. London: Routledge.
- Fairclough, N. & Wodak, R. (1997). Critical discourse analysis. In T. A. van Dijk (Ed.), *Discourse as social interaction* (pp. 258-284). London: Sage.
- Goffman, E. (1963). *Stigma: Notes on the Management of Spoiled Identity*. Englewood Cliffs ,NJ: Prentice Hall.
- Goffman, E. (1981). *Forms of talk*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Kress, G. (1990). Critical discourse analysis. *Annual Review of Anthropology*, 11, 84-97.
- KhosraviNik, M. (2009). The representation of refugees, asylum seekers and immigrants in British newspapers during the Balkan conflict (1999) and the British general election (2005). *Discourse and Society*, 20(4), 477-498.
- Korkut, U. (2016). Pragmatism, moral responsibility or policy change: The Syrian refugee crisis and selective humanitarianism in the Turkish refugee regime. *Comparative Migration Studies*, 4(2), 1-10.
- Martinez Guillem, S. (2013). Constructing contexts, (re)defining immigrants: Mental models and social representations in immigration policy defence. *Discourse and Society*, 24(2), 208-228.
- Mohd Don, Z. and Lee, C. (2014). Representing immigrants as illegals, threats and victims in Malaysia: Elite voices in the media. *Discourse and Society*, 25(6), 687-705.
- Özdora-Akşak, E. (2019). Discursive construction of Syrian refugees in shaping international public opinion: Turkey's public diplomacy effects. *Discourse & Communication*, 00(0), 1-20.
- Pandır, M. (2019). Stereotyping, victimization and depoliticization in the representation of Syrian refugees. *Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 21(2), 409-427.
- Reisigl, M. & Wodak, R. (2009). The discourse-historical approach (DHA). In R. Wodak & M. Meyer (Eds.), *Methods of Critical Discourse Analysis* (pp. 87-121). London: Sage.
- Ricento, T. (2003). The discursive construction of Americanism. *Discourse & Society*, 14(5), 611-637.
- Tekin, B. Ç. (2008). The construction of Turkey's possible EU membership in French political discourse. *Discourse & Society*, 19(6), 727-763.
- Tischer, S., Meyer, M., Wodak, R. & Vetter, E. (2000). *Methods of text and discourse analysis*. London: Sage.
- Toğral-Koca, B. (2016). Syrian refugees in Turkey: from "guests" to "enemies". *New Perspectives on Turkey*, 54, 55-75.
- Van Dijk, T. A. (2001). Critical discourse analysis. In D. Tannen, D. Schiffrin & H. Hamilton (Eds.), *Handbook of Discourse Analysis* (pp. 352-371). Oxford: Blackwell.
- Van Leeuwen, T. (1996). The representation of social actors. In C. R. Caldas-Coulthard & M. Coulthard (Eds.), *Texts and practices, readings in Critical Discourse Analysis* (pp. 32-70). London: Routledge.
- Wodak, R. & Unger, J. (2016). *Critical discourse studies and social media data*. London: Sage Publications.
- Wodak, R. (1995). Critical linguistics and critical discourse analysis. In J. Verschueren, J.-O. Östman, & J. Blommaert (Eds.), *Handbook of pragmatics* (pp. 204-210). Amsterdam: John Benjamins.

- Wodak, R. (1996). *Disorders of discourse*. London: Longman.
- Wodak, R. (1999). The discursive construction of national identity. In R. Wodak, R. de Cillia, M. Reisigl & K. Liebhart (Eds.), *Discursive construction of national identity* (pp. 7-48). Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Wodak, R. (2001). The Discourse-Historical Approach. In R. Wodak & M. Meyer (Eds.) *Methods of critical discourse analysis* (pp. 63-94). London: Sage Publications.
- Wodak, R. (2003). Populist discourses: The rhetoric of exclusion in written genres. *Document Design: Journal of Research and Problem Solving*, 4(2), 133-148.
- Wodak, Ruth (2009). The semiotics of racism. A critical Discourse-Historical Analysis. In J. Renkema (Ed.), *Discourse, of course* (pp.311-326). Amsterdam: John Benjamins.
- Wodak, R., de Cillia, R., Reisigl, M., & Liebhart, K. (1999/2009). *The discursive construction of national identity*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Wodak, R. & Meyer, M. (2001). *Methods in Critical Discourse Analysis*. London: Sage.
- Wodak, R. & Pohl, W. (2012). The discursive construction of migrants and migration. In Messer, M., Schroeder, R. & Wodak, R. (Eds.), *Migrations: Interdisciplinary Perspectives* (pp. 205-212). Berlin: Springer Publication.

What are the effects of focus on quantifiers in Turkish: An evidence in the visual-world paradigm

*Cemre Ece Kircali
İpek Pınar Uzun
Özgür Aydın*

Universal () and existential () quantifiers have been widely studied among languages to analyse scope interpretations (Kurtzman & MacDonald, 1993; Beghelli & Stowell, 1997; Kelepir, 2001; Güre, 2015; Ay & Aydın, 2016). Being a flexible word-order language, Turkish speakers require both syntactic operations and prosodic features when they decode quantifier ambiguity. The purpose of this study is to compare collocational or distributive reading between syntactic and prosodic characteristics of Turkish quantifiers using eye-movements in visual world paradigm (VWP). To do so, we designed the stimuli (see Table 1) composing of 30 sentences of each conditions (2×2×2) in POSITION (subject vs. object), WORD-ORDER (SOV vs. OSV), and PROSODY (focus vs non-focus). 30 native Turkish speakers participated to the experiment. The visual scenes monitored in EyeLink 1000 Plus, were formed with VWP grid design (Figure 1). Auditory stimuli checked for their phonetic parameters using PRAAT (Boersma & Weenink, 2006), were pre-recorded by a female native Turkish speaker.

The VWP data were analysed by the generalized additive mixed models (GAMM) using the mgcv package (Wood, 2012), with the factors and their interactions. The factors in Table 1 was considered as fixed factors and items and participants were as random factors. The GAMM results of the conditions indicated that all in the SOV order, the condition of POSITION ($\beta=16.49$, $SE=17.76$, $z=94.80$, $p<.001$) was significant while PROSODY was not ($\beta=02.00$, $SE=02.00$, $z=0.76$, $p=0.68$). However, the interaction between conditions were highly significant ($\beta=17.46$, $SE=18.58$, $z=115.16$, $p<.001$) for universal her and existential bir in Turkish. Additionally, in OSV order, the significancy was observed just in PROSODY condition ($\beta=17.01$, $SE=18.40$, $z=98.45$, $p<.001$), and the conditions of POSITION ($\beta=02.00$, $SE=02.00$, $z=0.99$, $p=0.61$) and interaction of these conditions ($\beta=02.00$, $SE=02.00$, $z=0.39$, $p=0.83$) indicated insignificancy. These findings implied the different processing patterns on disambiguation process.

As in previous studies, the processing of quantifiers has been revealed that syntactic positions have an effect on scope relations. Beyond that, the primary findings of this study show that the focus has also an effect on the processing of quantifiers, which will be discussed within the framework of syntactic and prosodic features of scope relations in quantifier ambiguity.

Keywords: quantifier scope, focus, Visual World Paradigm

References

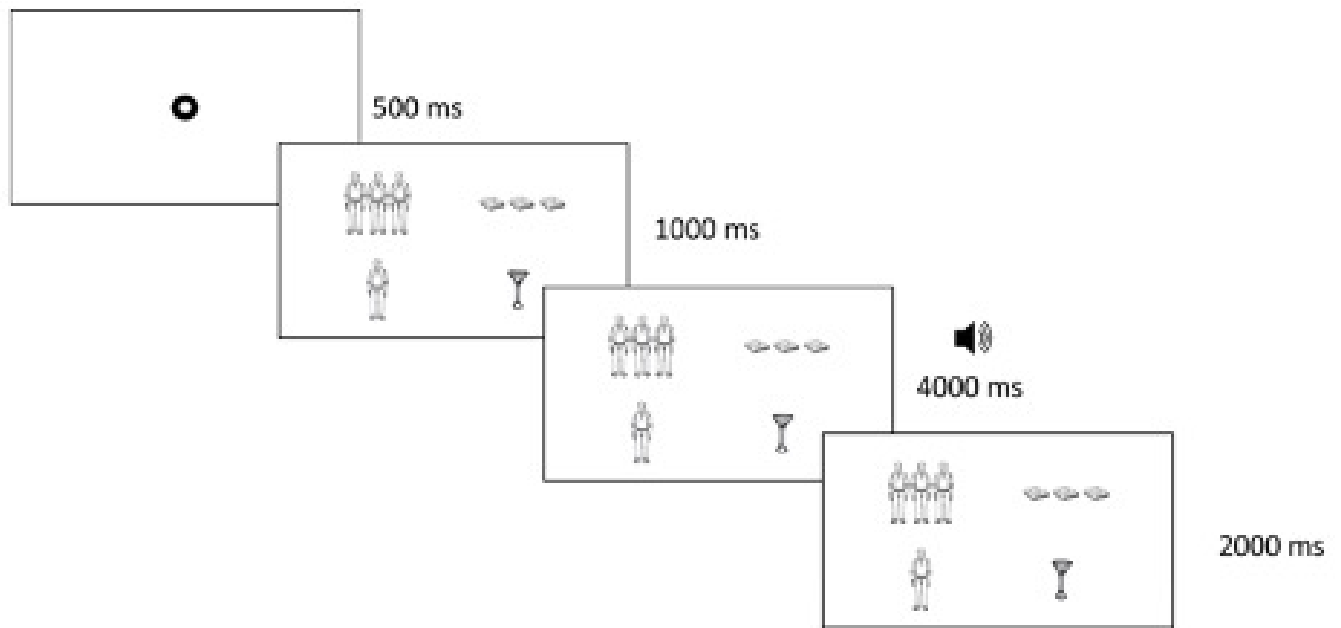
- Altmann, G. T., & Kamide, Y. (2007). The real-time mediation of visual attention by language and world knowledge: Linking anticipatory (and other) eye movements to linguistic processing. *Journal of memory and language*, 57(4), 502-518.
- Ay, S., & Aydin, Ö. (2016). Someone judges every sentence: Third Language acquisition of quantifier scope in Turkish. In Gürel, A. (Eds.), *Second Language Acquisition of Turkish* (pp. 135-163). John Benjamins.
- Baayen, R. H. (2008). *Analyzing linguistic data*. Cambridge, UK.
- Beghelli, F., & Stowell, T. (1997). Distributivity and negation: The syntax of each and every. In Szabolcsi, A. (Eds.), *Ways of scope taking* (pp. 71-107). Dordrecht, Springer.
- Boersma, P., & Weenink, D. (2006). *Praat* (version 4.5)[Computer software]. Amsterdam, Institute of Phonetic Sciences.
- Gürer, A. (2015). *Semantic, prosodic, and syntactic marking of information structural units in Turkish* [Unpublished doctoral dissertation]. Boğaziçi University.
- Keleşir, M. (2001). *Topics in Turkish syntax: Clausal structure and scope* [Unpublished doctoral dissertation]. Massachusetts Institute of Technology.
- Kennelly, S. D. (2003) The implications of quantification for the role of focus in discourse structure. *Lingua*, 113, 1055-1088.
- Kratzer, A., & Heim, I. (1998). *Semantics in generative grammar*. Oxford, Blackwell.
- Kural, M. (1992). *Properties of scrambling in Turkish scope* [Unpublished masters dissertation]. UCLA.
- Kurtzman, H. S., & MacDonald, M. C. (1993). Resolution of quantifier scope ambiguities. *Cognition*, 48(3), 243-279.
- Richardson, D. C., Altmann, G. T., Spivey, M. J., & Hoover, M. A. (2009). Much ado about eye movements to nothing: A response to Ferreira et al.: Taking a new look at looking at nothing. *Trends in Cognitive Sciences*, 13(6), 235-236.
- Team, R. C. (2013). *R: a language and environment for statistical computing*. R Foundation for Statistical Computing, Vienna.
- Wood, S. (2012). *gamm4: Generalized additive mixed models using mgcv and lme4* (2011). R package version 0.1-3.

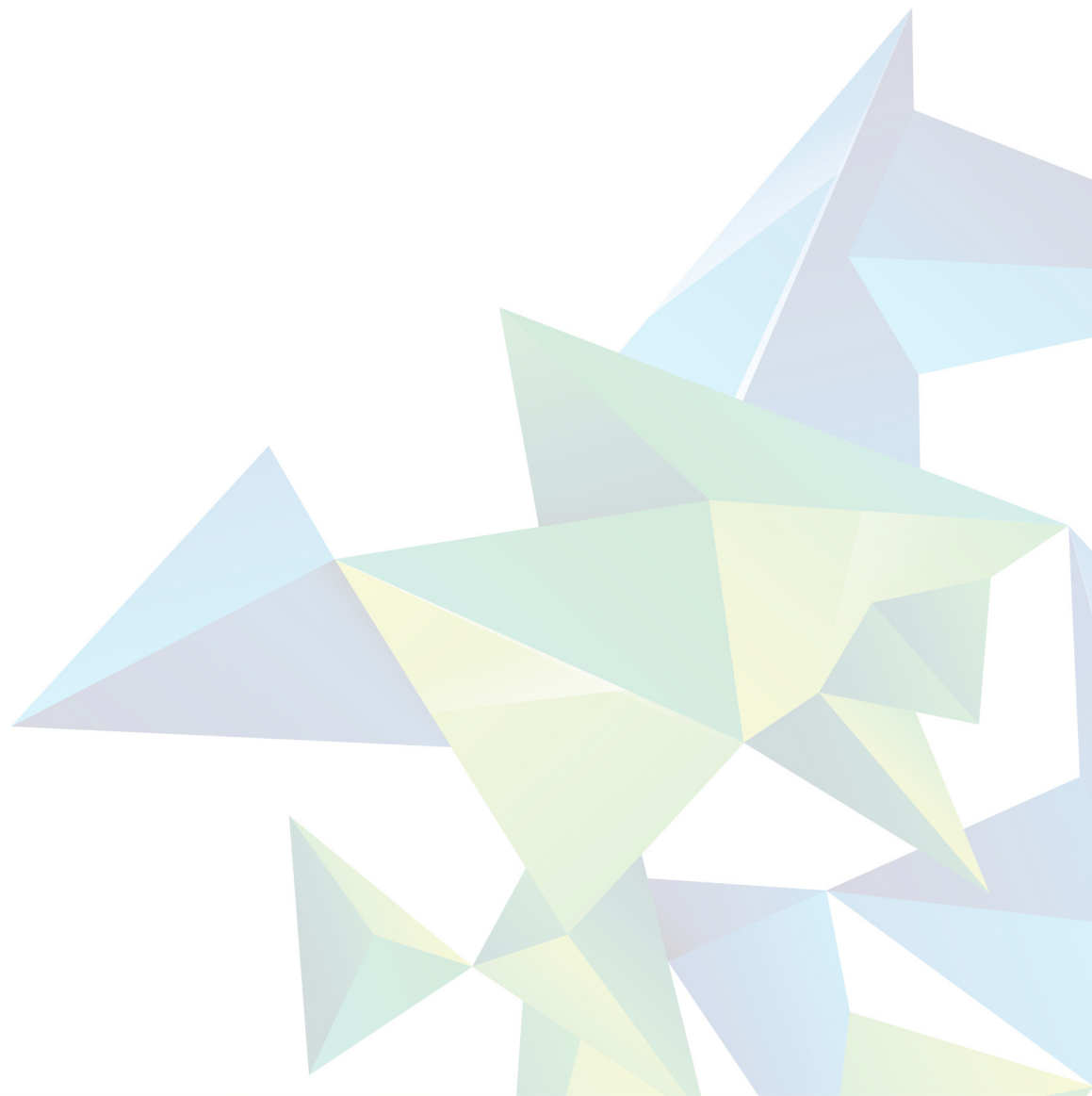
Tables and Figures

Table 1. Experimental Design

	<i>Stimuli</i>					<i>Word Order</i>	<i>Position</i>	<i>Focused-Q</i>
1.	Geçen sabah Last morning_NOM 'Last morning every child read a book at the class'	sınıfta class.LOC	her öğrenci every child.NOM	BİR KİTABI a book.ACC	okudu. read.PAST.3s	SOV	Object	E
2.	Geçen sabah	sınıfta	HER ÖĞRENCİ	bir kitabı	okudu.	SOV	Subject	V
3.	Geçen sabah	sınıfta	BİR KİTABI	her öğrenci	okudu.	OSV	Subject	E
4.	Geçen sabah	sınıfta	bir kitabı	HER ÖĞRENCİ	okudu.	OSV	Object	V
5.	Geçen sabah Last morning_NOM 'Last morning a child read every book at the class'	sınıfta class.LOC	bir öğrenci a child.NOM	HER KİTABI every book.ACC	okudu. read.PAST.3s	SOV	Object	V
6.	Geçen sabah	sınıfta	BİR ÖĞRENCİ	her kitabı	okudu	SOV	Subject	E
7.	Geçen sabah	sınıfta	HER KİTABI	bir öğrenci	okudu.	OSV	Subject	V
8.	Geçen sabah	sınıfta	her kitabı	BİR ÖĞRENCİ	okudu	SOV	Object	E

Figure 1. Experimental Procedure

"Verb Serialization and Aktionsart in Chuvash (2): A Critical Analysis of Descriptive Verbs in Chuvash"

Uli Schamiloglu

The Chuvash language has always had a special place among the Turkic languages, whether one views it as an archaic language critical for reconstructing Proto-Turkic, or as an innovative language which has diverged substantially from Common Turkic. The study of verb serialization and Aktionsart in Chuvash allows us yet another window through which to view the place of Chuvash among the Turkic languages. In an earlier study, the author offered an overview of the history of the study of verb serialization and Aktionsart in Chuvash (in particular Lebedev 2004) to argue that the scope of the presence of this phenomenon has been understated. That paper also suggested additional avenues for historical and comparative research on this topic.

The current paper (the second in the series) proposes to offer a list of descriptive verbs in Chuvash along with a critical analysis of the earlier interpretations. It will examine them from the perspective of earlier analyses for Kazan Tatar (Schönig 1984) and Uzbek (especially Nasilov 1989). Finally it will also try to draw upon the new framework offered by Johanson (2000), which is very innovative for the study of Turkic languages.

Future papers in this series will examine historical and comparative perspectives which will help us to understand this topic in greater depth for both Chuvash and the comparative study of the Turkic languages.

Keywords: Verb serialization, Aktionsart, Turkic languages, Chuvash ,

References

- L. Johanson, *Aspekt im Türkischen. Vorstudien zu einer Beschreibung des türkeitürkischen Aspektsystems*, Studia Turcica Upsaliensia (Uppsala, 1971).
- Эдуард Евгеньевич Лебедев, "Акционсартовые значения сложновербальных аналитических форм в чувашском и турецком языках", dissertation for Candidate of Philological Sciences, N.I. Ul'yanov Chuvash State University (Чебоксары 2004).
- D.M. Nasilov, "Formi viraženiya sposobov glagol'nogo deystviya v altaiskix yazikax (v svyazi s problemoy glagol'nogo vida)", *Oçerki sravnitel'noy morfologii altaiskix yazikov*, ed. O.P. Sunik (Leningrad, 1978), pp. 88-177.
- C. Schönig, *Hilfsverben im Tatarischen. Untersuchung zur Funktionsweise einiger Hilfsverbverbindungen*, Veröffentlichungen der Orientalischen Kommission 35 (Wiesbaden, 1984).
- U. Schamiloglu, "Turk Dillerinde Yardımcı Fiiller Sorunu", *Uluslararası Türk Dili Kongresi 1988* (Ankara: Turk Dil Kurumu, 1996), pp. 153-168.

Interactional Functions of 'Aynen' in Turkish: Evidence from Spoken Turkish Corpus

*Doğan Baydal
Nalan Kızıltan*

A multitude of verbal and non-verbal elements characterizes spoken discourse (Norrick, 2012). These elements are employed in the co-construction of meaning/action and in indicating the uptake of utterances: turn taking practices, backchannels, pragmatic markers and gesture are a few of them (Caffi & Janney, 1994). Interactional markers are a kind of pragmatic markers which move a conversation forward, which organize sequential contributions and function to achieve coherence and which display epistemic and effective stances (Fraser, 1996). Interactional markers encompass (1) pragmatic markers, that is, “words or phrases which signal the potential communicative force of an utterance” (Norrick, 2012); (2) (non-)lexical devices such as laughter and backchannels, which indicate affective and cognitive states and which may function as tokens of (non-) acknowledgement; and (3) gestures and other non-verbal conversational management strategies such as prosodic features which may index a variety of social meanings.

Aynen is an interactional marker in Turkish, which serves as communicative force of agreement, compliance and agreement solicitor. By employing data from a general corpus, this study aims at exploring the pragmatic functions of interactional marker aynen in Turkish. In this study, Turkish National Corpus (TNC) was referred in the analysis of the interactional marker. TNC consists of transcribed spoken data. The distribution of number of words in the corpus is determined proportionally for each text domain, time and medium of text.

Keywords: Aynen, Interactional Marker, Turkish National Corpus

References

- Caffi, C., & Janney, R. W. (1994). Towards a pragmatics of emotive communication. *Journal of Pragmatics*, 22, 325-373.
- Fraser, B. (1996). Pragmatic markers. *Pragmatics*, 6, 167-190.
- Norrick, N. R. (2012b). Listening practices in English conversation: The responses responses elicit. *Journal of Pragmatics*, 44, 566-576.
- Ruhi, Ş. (2011, July). 'LOOK' as an expression of procedural meaning in directives in Turkish: Evidence from the Spoken Turkish Corpus. Paper presented at the 6th International Symposium on Politeness, 11-13 July 2011, METU, Ankara.

On Cleft Constructions in Turkish

Leyla Zidani-Eroglu

On Cleft Constructions in Turkish We contribute to the majorly understudied area of Turkish linguistics involving cleft constructions which have not been systematically studied, apart from Turan (2003). Clefts consist of three parts: (i) a presuppositional clause, (ii) a pivot, and (iii) a copula:

1. English: a. It is John(pivot) who ate the pizza(presuppositional)
b. What John ate(presuppositional) was the pizza(pivot).
2. Turkish: [sinema-ya gid-en] Hasan-dı.
cinema-Dat go-SbjParticiple Hasan-Past
'Hasan was the one who went to the movies.' (Kornfilt 1997)

Kornfilt (1997) states that Turkish only has pseudo-clefts as in (2). However, Yavaş (2010) states that moving the free relative clause (=presuppositional portion) to the right edge of the sentence yields an 'it'-cleft reading (3b):

3. a. Bu soru-yu sor-an Ahmet-tir. b. Ahmet-tir bu soru-yu sor-an this question-Acc ask-subjpart
Ahmet-pred.mar 'It is Ahmet who asked this question.'
'The person who asked the question is Ahmet.'

Though (3b) is not an 'it'-cleft, our data supports clefts other than pseudo-clefts in (2) by revealing differences in (i) the agreement on the copula (4a vs 5a,b), (ii) the (non)presence of overt case on the pivot (4a vs (2,3,5)), and (iii) the (im)possibility of an overt pronoun in the subject position (4b vs 5b). Hence, there are two additional types of clefts; the Yavaş type (3b) and the one in (4a).

4. a. Ali-nin pişir-diğ-i (yemek) Hasan-a-ydı/ban-a-ydı (san-a değil-di).
Ali-Gen cook-participle-3Sg.Poss (food) Hasan-Dat-Cop.Past/I-Dat-Cop.Past you-Dat not-Cop.Past
'It was for Hasan/me (not you) that Ali cooked food.'
- b. *O Hasan-a-ydı, Ali-nin pişir-diğ-i (yemek) (≠ 5b)
5. a. Sinema-da gör-düğ-üm siz-di-niz. b. O siz-di-niz, sinema-da gördüğüm.
Cinema-Loc -see-participle-1Sg you-Cop.Past-2Sg

We account for their differences by utilizing two distinct derivations for clefts: (i) Jespersen 1927 for (3b,5) and (ii) Jespersen 1937 for (4a). In this regard, Turkish seems to resemble Korean and Japanese more than previously thought.

Keywords: clefts, copular agreement, case marked pivots

References

- Jespersen, O. 1927. A modern English grammar 3. London: Allen and Unwin.
- Jespersen, O. 1937. Analytic Syntax. London: Allen and Unwin.
- Kerslake, C. 1998. Definiteness, referentiality and animacy in pronominal participial clauses in Turkish. The Mainz Meeting: Proceedings of the 7th International Conference on Turkish Linguistics, ed. By Johanson, L. et al. p. 321-345. Wiesbaden: Horowitz.
- Kornfilt, J. 1997. Turkish. New York and London: Routledge.
- Turan, Ü. D. 2003. Ayrık Tümce. Proceedings of the 16th International Conference on Turkish Linguistics, ed by König, G., N. Büyükkantarcıoğlu and F. Karahan, p. 59-68. Ankara: Hacettepe University Press.
- Yavaş, M. 2010. Structural Characteristics of Turkish. In Communication Disorders in Turkish. Ed. By S. Topbaş, and M. Yavaş. Salisbury UK: Techset Composition Ltd..

Pluractionality and reduplication in Turkish

Yui Suzuki

Pluractionality refers to “plurality or multiplicity of the verb’s action” (Newman 1990: 53). In Turkish, pluractionality can be expressed by verb-related morphosyntactic means, such as verbal suffixes and auxiliary verbs (e.g., *it-ekle* push-PL ‘push repeatedly’ and *serp-ip dur* sprinkle-CVB stand ‘keep on/continue sprinkling’) (Aksan and Aksan 2009: 123).

In this paper, it is argued that total reduplication, or “doubling” (Göksel and Kerlake 2005: 100), of nouns is one of the strategies for marking pluractionality in Turkish. Consider (1).

1. O-na kitap-lar-ı **kutu~kutu** ver-di-m.
3SG-DAT book-PL-ACC **box~box** give-PST-1SG
‘I gave books to him/her box by box.’

In (1), the reduplicated expression in boldface indicates not only that the speaker used boxes to give books but also that the action of giving was conducted several times. This pluractional reduplication is compatible with the iconicity principles (Haiman 1980) because reduplicated structures mean repeated actions. Interestingly, the plurality of actions is marked not on verbs but on nouns in this construction.

Moreover, it is claimed that reduplication of different nouns expresses different kinds of pluractionality. To be more specific, the situation types of pluractionality vary depending on the meaning of reduplicated nouns. In (1), for example, reduplication of the unit noun *kutu* ‘box’ indicates that the action was repeated unit by unit. In (2), however, reduplication of the place noun *kütüphane* ‘library’ expresses that the action was conducted sporadically in different places.

2. Kitab-ı **kütüphane~kütüphane** ara-dı-m.
book-ACC **library~library** search.for-PST-1SG
‘I searched for the book from library to library.’

To conclude, this paper argues that total reduplication of nouns in Turkish has the function of marking pluractionality. It also offers a fine-grained taxonomy of pluractional reduplication. By doing so, this study aims to contribute to the typology of pluractionality in Turkic languages and beyond.

Keywords: pluractionality, reduplication, Turkish, semantics, morphology

References

- Aksan, Mustafa, and Yeşim Aksan. 2009. "Degree modification and event semantics: Derived verbs and postverb constructions in Turkish." In *Proceedings of WAFL 3*, edited by Sergei Tatevosov, 120–34. Moscow: Moscow State University.
- Göksel, Aslı, and Celia Kerslake. 2005. *Turkish: A comprehensive grammar*. Oxon: Routledge.
- Haiman, John. 1980. "The iconicity of grammar: Isomorphism and motivation." *Language* 56 (3): 515–40.
- Newman, Paul. 1990. *Nominal and verbal plurality in Chadic*. Berlin: Mouton de Gruyter.

Effects of L2 on causal structures in L1 frog story narratives in children

*Ayşe Doğan
Büşra Sena Özcan
Ceyda Özkan
Emre Lale
Aslı Aktan Erciyes*

Present study investigates the effect of learning a second language (L2-English) with different causal constructions compared to first language (L1-Turkish) on the causal language produced during L1 narrative constructions. While causal language input can support causal reasoning, there are crosslinguistic differences in causal constructions with regards to causal verb expressions. Turkish uses both morphological (changing a verb by adding suffixes to suggest causality e.g., Yap''do'', Yap-TIR 'make someone do something') and lexical (a verb that encodes the cause and effect within e.g., yakala ('catch') causatives. On the other hand, English only uses lexical ones. And both languages use causal conjunctions (e.g., çünkü 'because'). In the present study, 5- and 7-year-old monolingual (L1-Turkish) and bilingual (L1-Turkish; L2-English) high SES children (N = 111, 60 monolingual, 51 bilinguals) elicited narratives in L1 for the picture book 'Frog, Where Are You?'. For narratives, we coded the following causal structures: Causal links, morphological and lexical causative verbs. With respect to the difference in the causal structure types across Turkish and English, we hypothesized that monolingual children would produce more causal structures compared to bilingual children. Our results showed that 5-year-old monolinguals used causal links more than 5-year-old bilinguals ($p's <.05$) and 7-year-old monolinguals used lexical causatives more than 7-year-old bilinguals, ($p's <.05$). These findings suggest that monolingual children who are more exposed to morphological causatives may have a different expression of causality reflected in causal links and lexical causatives due to the fact that L1-Turkish provides transparent cues for causality (e.g., causative suffixes). Unexpectedly, there were no differences in morphological causatives between the two groups. This might be due to the fact that frog story might not elicit morphological causatives to a great extent. Future studies should address differences in experimental tasks together with narrative constructions.

Keywords: Causal Language, Causatives, Bilingualism, Turkish, English

References

- Aktan-Erciyas, A., & Göksun, T. (under review). Early parental causal language input is associated with children's later causal verb understanding.
- Dixon, R. M. W. (2000). A typology of causatives: form, syntax and meaning. In R. M. W. Dixon & A. Y. Aikhenvald (Eds.), *Changing valency: Case studies in transitivity* (pp. 30–83). Cambridge University Press Cambridge. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511627750.003>
- Piaget, J. (1954). *The construction of reality in the child*. New York: Basic Books.

What it takes to acquire a rule: Evidence from children's acquisition of /k/-zero alternation

F. Nihan Ketrez

The errors in /k/-zero alternation in early child speech (e.g., *köpeki) are discussed as early evidences for children's productive rule application in early Turkish [1, 2]. Because children do not hear such forms from their parents, they must be formulating a rule and applying it productively. Spontaneous productions suggest that it is mastered before 2;6 [5] and elicited production experiments report an error rate of 17% at age 3;0 and 2% at age 4;0 [3, 4]. These error rates are lower than the ones reported for other morphophonological alternations (e.g., p-b, t-d alternations).

In this study, we tested children's production of pseudowords along with real words to see whether the /k/-zero alternation rule could really be applied productively. 46 children (mean age 3;1) and 35 adults participated in the study. An elicited production test was conducted on real words (monosyllabic words such as kek and multisyllabic words such as köpek) and pseudowords (such as pik, and mesek). The participants were asked to attach a possessive marker (E: bu adamın ... /nesi? P: keki/köpeği). Participants' responses were coded as alternating (köpeği/meseği), non-alternating (*köpeki/meseki) and no-suffix (köpek/mesek).

The results showed that while children applied the alternation rule in 80% of the cases in the multi-syllabic real words, displaying an adult-like sensitivity to the number of syllables, they did not attach the possessive suffix to the pseudo-words in majority of the items (66%). Their alternation rate fell down to 14% in pseudowords. These results suggested that despite the /k/-zero alternation examples in children's speech and errors such as köpeki that showed that they could (de)compose words rather than rote-learning them, their rules were not yet fully productive at age 3;0. These results are evaluated in terms of their implications for the single-route and dual-route models of language acquisition [6, 7 among others].

Keywords: /k/-zero alternation, child language acquisition, single-route model, dual-route model

References

- Aksu-Koç, A. & Slobin, D. I. (1985). The acquisition of Turkish. In Slobin, D.I. (ed.) *The Crosslinguistic Study of Language Acquisition*. Vol. 1: The Data. (839-878). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Ekmekçi, Ö. (1979). Ekmekçi, F. Ö. 1979. *Acquisition of Turkish: A Longitudinal Study on the Early Language Development of a Turkish Child*. Doctoral Dissertation. University of Texas at Austin.
- Ketrez, F. N. (2016). Different paces (but not different paths) in language acquisition. In Güven, M., Akar, D., Öztürk, B. Keleşir, M. (eds). *Exploring the Turkish Linguistic Landscape*. *Studies in Language Companion Series 175*. (183-200). Amsterdam: John Benjamins.
- Nakipoğlu, Üntak & Furman (2016). Acquisition of morphophonemic alternations and the role of frequency. In Güven, M., Akar, D., Öztürk, B. Keleşir, M. (eds). *Exploring the Turkish Linguistic Landscape*. *Studies in Language Companion Series 175*. (157-182). Amsterdam: John Benjamins.
- Topbaş, S. & H. Kopkallı-Yavuz (1997). The onset of a linguistic system: Is there evidence from the acquisition of final devoicing in Turkish? In A. C. Heycock and R. Skillcock (eds.), *Proceedings of GALA '97 Conference on Language Acquisition*, 284-289. University of Edinburgh.
- McClelland, J. & Patterson, K.(2002). Rules or connections in past tense inflections: What does the evidence rule out? *Trends in Cognitive Sciences* 6(11): 465-472.
- Pinker, S. (1992). Rules of language. *Science* 253: 530-535.

Processing of Conversational Routines by Turkish Native Speakers

*Dilek Göymen
Mehmet Aygüneş*

Recent studies have shown that formulaic sequences have a processing advantage over creatively generated language (Underwood et al., 2004; Conklin & Schmitt, 2008). There are two opposing approaches to the source of this advantage. Holistic Approach assumes these phrases are processed and stored as a single unit (Wray, 2008; Sinclair, 1991) whereas Distributed Representation argues they are decomposed into constituents (Haselow, 2018). This study aims to examine the assumptions of these approaches by investigating whether constituents are accessed within Turkish conversational routines with masked priming lexical decision experiment. Besides, it is aimed to determine whether semantic transparency and light verbs affect their processing. With this aim, conversational routines were divided into four categories and 40 conversational routines (10 for each category) were included in the experiment: transparent sequences with light verb (e.g., merak etme) and with non-light verb (e.g., soru sorma), opaque sequences with light verb (e.g., komik olma) and with non-light verb (e.g., dalga geçme). For each item, five conditions were designed: target formulaic sequences with high frequency (e.g., merak etme), non-formulaic phrases with low frequency (e.g., merak duyma), semantically anomalous phrases (e.g., merak alma), phrases with a non-word (e.g., berik etme), two non-word combinations (e.g., berek efde). Non-formulaic items were included to see the effect of formulaicity in processing. Anomalous and non-word phrases were employed as control items. In addition to these 240 items, 40 binominals (e.g.: çatal kaşık) with these five conditions (in total 240 items) were used as fillers. Phrases (e.g.; merak etme) were displayed as prime stimuli for 60 ms and noun constituents (e.g., MERAK) as target stimuli which participants reacted to. This experiment in which 30 Turkish native speakers participated will demonstrate whether Turkish native speakers decompose formulaic sequences into constituents during online processing and how semantic transparency and light verbs influence processing.

Keywords: processing of formulaic sequences, masked priming, Turkish conversational routines, semantic transparency, light verbs

References

- Conklin, K. & Schmitt, N. (2008). Formulaic Sequences: Are They Processed More Quickly than Nonformulaic Language by Native and Nonnative Speakers? *Applied Linguistics*, 29 (1), 72–89.
- Haselow, A. (2018). Language change from a psycholinguistic perspective: The long-term effects of frequency on language processing. *Language Sciences* (68), 56–77.
- Sinclair, J. (1991). *Corpus, concordance, collocation*. Oxford: Oxford University Press.
- Underwood, G., Schmitt, N., & Galpin, A. (2004). The eyes have it: An eye-movement study into the processing of formulaic sequences. In N. Schmitt (Ed.), *Formulaic sequences* (pp. 153-172). Philadelphia: John Benjamins.
- Wray, A. (2008). *Formulaic Language: Pushing the boundaries*. Oxford Applied Linguistics. Oxford: Oxford University Press.

Türkçede Özneli Geçişsiz ve Nesneli Geçişsiz Eylemlerin İşlemlenme Süreci: Öz İlerlemeli Okuma Çalışması

Senem Kuzu
Mehmet Aygüneş
Hürriyet Gökdayı

Alanyazında Nesneli geçişsiz eylemlerin (NG-siz), Özneli geçişsiz eylemlere (ÖG-siz) göre daha fazla işleme yükü getirdiğini öne süren çalışmalar bulunmaktadır. Friedman ve ark. (2008) sözcüksel priming görevi kullandıkları çalışmalarında NG-sizlerin, ÖG-sizlere göre daha fazla işleme süresine sebep olduğunu belirtmektedirler. Lee ve Thompson (2011) afazili hastalar ve sağlıklı katılımcılar üzerinde yaptıkları çalışmada NG-siz ve ÖG-siz eylemlerde farklı göz hareketi örüntüleri görmüşler ve NG-sizlerde özne Ad Öbeğinde sabitleme süresinin arttığını bildirmişlerdir. Shetreet (2010) ve Shetreet (2012), NG-sizlerin işlemlenme sürecinin ÖG-siz ve Geçişli eylemlerden (G-li) mekânsal olarak farklılaştığını, NG-sizlerin işlemlenmesinde Broca alanında aktivasyon görülürken diğerlerinde görülmediğini öne sürmektedir. Meltzer-Asscher ve ark. (2015) ise, NG-sizlerin ÖG-sizlerden mekânsal olarak işleme farklılığı gösterdiğini NG-sizlerde Broca alanında daha büyük sinyal artışı olduğunu belirtmektedir.

Bu çalışmanın öncelikli amacı; Türkçedeki a) G-li b) NG-siz ve c) ÖG-siz eylemlerde ve bu yapıların edilgenleştirilmelerinde işleme açısından bir farklılık olup olmadığını belirlemektir. İkinci amacı ise, tümcedeki öznelinin canlılık özelliğinin işleme sürecine bir etkisinin olup olmadığını incelemektir.

Çalışmada anadili Türkçe olan 40 katılımcıyla Öz İlerlemeli Okuma yöntemi kullanılarak iki deney gerçekleştirilmiştir. İlk deneyde her biri +canlı özneli G-li, NG-siz, ÖG-siz ve bu eylemlerin edilgenleştirilerek bozulmuş biçimleri yer almıştır. İkinci deneyde – canlı özneli NG-siz ve ÖG-siz eylemler ve bu eylemlerin edilgenleştirilerek bozulmuş biçimleri yer almıştır.

İlk deneyde yapılan istatistiksel analizler NG-siz>ÖG-siz=G-li biçiminde bir örüntü olduğunu göstermektedir [$F(2,70)=6,151, p<.01$]. Diğer bir deyişle, ÖG-siz ve G-li eylemlerin işlemlenmesinde bir farklılığın oluşmadığı ancak NG-siz ile gerek ÖG-siz gerekse G-li eylemlerin arasında anlamlı farklılığın oluştuğu ve NG-siz'lerin işlemlenme süresinin daha uzun olduğu belirlenmiştir. İkinci deneyde de NG-siz>ÖG-siz biçiminde anlamlı bir farklılığın oluştuğu görülmüştür [$F(1,35)=4.793, p<.05$]. Buna göre her iki deneyde de tutarlı biçimde NG-siz yapıların işlemlenmesi daha uzun sürmüştür.

Çalışmanın sonuçlarına göre Türkçede NG-siz eylemler de işleme yükü daha fazladır. Bu sonuçlar NG-siz eylemlerin ÖG-siz eylemlerden farklı biçimlerde üretildiğini ve işlemlendiğini söyleyen önceki çalışmaları desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Özneli geçişsiz, Nesneli geçişsiz, Öz ilerlemeli okuma, Edilgenlik

Kaynakça

- Friedmann, N.; Taranto, G.; Shapiro, L.P.; Swinney, D. (2008) The leaf fell (the leaf): The online processing of unaccusatives. *Linguist. Inq.*, 39, 355–377.
- Lee, Jiyeon & Thompson, Cynthia. (2011). Real-time production of unergative and unaccusative sentences in normal and agrammatic speakers: An eyetracking study. *Aphasiology*. 25. 813-825
- Meltzer-Asscher, Aya & Mack, Jennifer & Barbieri, Elena & Thompson, Cynthia. (2015). How the brain processes different dimensions of argument structure complexity: Evidence from fMRI. *Brain and Language*. 142. 10.1016/j.bandl.2014.12.005.
- Shetreet, E., & Friedmann, N. (2012). Stretched, jumped, and fell: An fMRI investigation of reflexive verbs and other intransitives. *NeuroImage*, 60, 1800-1806.
- Shetreet, E., Friedmann, N., & Hadar, U. (2010). The Neural Correlates of Linguistic Distinctions: Unaccusative and Unergative Verbs. *Journal of Cognitive Neuroscience*, 22, 2306-2315.

Processing of Attachment Preferences to Relative Clauses in Turkish

Cengiz Turan

In this study, the processing of attachment preferences to relative clauses (RC) in Turkish was analyzed through an eye-tracking technique and comprehension questions presented following each experimental sentence. Within this context, the possible effects of the RC on attachment types (low – high) were examined. The data obtained from sixty participants were analyzed in the study. Twenty-eight experimental sentences were developed based on RC and two attachment types. Therefore, in the study four conditions were tested along with twenty-eight filler sentences. General direction of processing is that the high attachment (HA) configuration caused slightly less cognitive load than the low attachment (LA). However, the HA sentences exhibited statistically significant longer reading durations on NP2 (the second noun phrase following the RC area). Significantly longer fixation durations on main verbs were observed in LA sentences. Regarding the answers to the comprehension questions, the data complement the findings from online processing. It is suggested that for Turkish parser, the early processing is dominated by syntactic operations. However, it is overridden by lexical-semantic information of the main verb in case of ambiguities. Processing of HA sentences is more rapid than the LA sentences. Therefore, it is suggested that Turkish is a HA language.

Keywords: attachment preferences, relative clauses, high and low attachment, garden path, cognitive load

References

Görev Mi Sanat Mı? Türkçede Annelik ve Babalık Metaforlarının Karşılaştırılması

*Pınar İbe Akcan
Aygül Uçar*

Metaforlar dilbilim dışı ve dilbilimsel (Lakoff ve Johnson (1980) ile Kövecses (2002) ve sonrası) çalışma alanlarında, dış dünyayı anlamlandırış biçimimizin önemli dilsel göstergeleri olarak sıkça tartışılmıştır. Basitçe, A B'dir biçimindeki bir işleme yani dil konuşucusunun A'yı, C, D ya da diğer birimler aracılığıyla değil B birimi ile denk görmesi, ilgi kavramın zihindeki temsili ile ilişkilidir. Bilişsel açıdan bakıldığında, çeşitli kavramlara ilişkin metaforik ifadelerin de içinde bulunduğu bir dizi kullanım aslında kavramsallaştırmaların somut birer dilsel kanıtıdır (Taylor, 2003). Farklı dillerde farklı kavramlara ilişkin metaforik algıların belirlenmesi üzerine çok sayıda çalışma vardır. Annelik ve babalık kavramlarına ilişkin ise psikoloji ve sosyoloji alanlarında (metaforları da içeren) çalışmalar bulunmakla birlikte (Friedman, 1987; Gudgeon, 1989; Barclay, 1999; Sunderland, 2006; Wall ve Arnold, 2007; Başay ve Aksoy, 2007) dilbilimsel odaklı çalışmaya rastlanmamıştır. Metafor alanyazınında yapılan çalışmaların büyük bir bölümü konuşuculara ürettirilen metaforik ifadeler üzerinden iken bir bölümü de edebi metinler gibi planlı yazılı üretimler üzerinden yapılan çözümlenmelerdir. Oysa dil konuşucularının doğal dil ortamlarında yeğledikleri metaforik kullanımların, zihindeki kavramsallaştırmaların ortaya koyulması adına daha değerli bir veri seti oluşturduğu açıktır. Bu çalışmanın amacı annelik ve babalık kavramlarının Türkçede nasıl kavramsallaştırıldığını anlamak üzere iki araştırma sorusunu yanıtlamaktır: 1. Türkçede annelik ve babalık kavramlarına ilişkin öne çıkan metaforik kullanımlar nelerdir? 2. Bu kullanımlar, kavramsal alanlar açısından ne yönleriyle benzeşmekte ya da ayrışmaktadır? Bu araştırma sorularını yanıtlamak üzere, Türkçe Ulusal Derlemi (TUD v.3.) (Aksan ve diğ., 2016) ile internet üzerindeki gerçek zamanlı eşdizimlilikleri listeleyen WebCorp (webcorp.org.uk) olmak üzere iki farklı araçtan Türkçe doğal dil verisine erişim sağlanacaktır. Anne ve baba başsözcükleri ile annelik ve babalık başsözcükleri arandığında elde edilen, toplamda anne ve annelik için (+/-) 5000, baba ve babalık için ise (+/-) 5000 bağımlı dizin üzerinden ayrıştırılan metaforik kullanımlar, içinde yer aldıkları kavramsal alanlara göre sınıflandırılacaktır. Çalışmanın öngörülen sonucu annelik ve babalığa ilişkin metaforik kullanımların birbirinden önemli ölçüde farklılaştığı, toplumdilbilimsel açıdan bakıldığında ise, bu farklılaşmanın iki olguya ilişkin algıların da farklılaştığına işaret ettiği yönündedir.

Anahtar Kelimeler: kavramsal metafor, metaforik algılar, derlem

Kaynakça

- Aksan, Y., Aksan, M., Özel, S. A., Yılmaz, H., Demirhan, U. U., Mersinli, Ü., Bektaş, Y., Altunay, S., (2016). Web Tabanlı Türkçe Ulusal Derlemi (TUD). XVI. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri, 723-730.
- Başay A. C. ve A. B. Aksoy (2007). Farklı Gelişim Döneminde Çocuğu olan Babaların Çocuk, Anne ve Baba Metaforlarının İncelenmesi. Cumhuriyet International Journal of Education 6/3, 328-347.
- Barclay, L. (1999). The experiences of new fatherhood: A Sociocultural Analysis. Journal of Advanced Nursing 29/4, 1013-1020.
- Friedman, S. S. (1987). Creativity and the Childbirth Metaphor: Gender Difference in Literary Discourse. Feminist Studies 13/1, 49-82
- Gudgeon, C. (1989). Mother, Father, Sister, Friend: Metaphor and the Craft of Child Care. Child & Youth Care Quarterly, 18/1, 89-100.
- Kövecses, Z. (2002) Metaphor. A Practical Introduction. Oxford and New York: Oxford University Press.
- Lakoff, G. and Johnson, M. (1980) Metaphors We Live By. Chicago: The University of Chicago Press.
- Sunderland, J. (2006). Parenting' or 'mothering'? The case of modern childcare magazines. Discourse & Society 17/4, 503-527.
- Taylor, J. (2003). Cognitive Grammar. Oxford: OUP.
- Wall, G. ve S. Arnold (2007). How involved is involved fathering? Gender and Society 21/4, 508-527.
- WebCorp. <http://www.webcorp.org.uk/> Erişim tarihi: 01.02.2020

-(y)İş Adlaştırma Biçimbirimi İle Oluşturulan Adların Anlamsal Kategorilerinin Betimlenmesi

*Ayten Bülbül
Emine Oflaz Köleci*

Biçimbilim ve Sözcüksel Anlam, biçimbirimlerin anlamlarını ve bu biçimbirimlerin türetme, bileştirme ya da dönüştürme yoluyla karmaşık adlar oluşturmak için nasıl bir araya geldiklerini inceler. Lieber (2004), Sözcüksel Anlam Çerçevesi (Lexical Semantic Framework) yaklaşımı ile dillerde biçimbirim ile türetilen (ya da dönüştürülen) karmaşık sözcüklere ve dolayısıyla adlaştırmaya ilişkin bir dizi soruya dizgesel bir biçimde yanıt vermeyi amaçlamıştır. Bunlar, sözcük oluşturma sürecinde türetimsel eklerin çokanlamlılık göstermesi; aynı işlevi gerçekleştiren birden fazla ek olması; sözcükte biçimsel bir değişiklikle sonuçlanmayan sıfır ekinin türetimsel olabilmesi ve sözcük oluşturmada biçim ve anlamın çoğu zaman bire bir örtüşmemesi olarak özetlenebilir (Lieber, 2004: 2). Sözcüksel Anlam Çerçevesi bu sorulara sözcükbirim ve eklerin (önek/sonek) anlamlarının sınıflandırılması ve karmaşık sözcükler oluşturmak üzere nasıl birleştiklerini göstermesi yönüyle sistematik bir çerçeve sağlamaktadır. Bu yaklaşımda bileşimsel durumdaki sözcükbirimlerin sözcüksel-anlamsal sunumu temelde anlamsal/dilbilgisel iskelet ve anlamsal/edimsel gövde olmak üzere iki bölümden oluşur ve her iki bölüm de tüm dillerin ulaşabileceği toplam 18 evrensel anlamsal özellik içerir.

Türkçede -(y)İş adlaştırma belirticisi hem sözlüksel hem de sözdizimsel düzlemde adlaştırmayı sağlayabilmektedir. Diğer adlaştırma belirticilerine göre daha ad-benzeri bir görünüm sergileyen -(y)İş biçimbirimiyle oluşturulan eylem soylu adın (i) bir hareketin gerçekleştirilme biçimini ifade etmek; (ii) bir olay ya da hareketin tek bir anını ifade etmek olmak üzere iki işlevinden söz edilebilir (Göksel ve Kerslake, 2005: 370-371). Bu açıklamalar doğrultusunda Türk Dil Kurumu'nda yayınlanan Türkçe Sözlük (2011)'den yararlanarak anlamsal kategoriler çerçevesinde bir sözcük tanımında anlamsal öğelerin yer almasına ilişkin bir model önerisi sunulması amaçlanmaktadır. Araştırmanın örneklem grubunu Türkçe Sıklık Sözlükte (2017) -(y)İş biçimbirimiyle oluşturulan 37 madde başı konumundaki sözcük oluşturmaktadır. İş, oluş ve kılış anlamlarında soyut adlar türetmesi yönüyle sözlüksel düzlemde son derece işlek bir biçimbirim olarak karşımıza çıkan -(y)İş ile oluşturulan adların, hangileri ile örtüştüğü araştırılmaktadır. Türkçe Sıklık Sözlük'teki -(y)İş ile var olan her bir madde başı Lieber (2004)'in Sözcüksel Anlam Çerçevesi'nde sınıflandırdığı anlamsal kategori özelliğine göre çözümlenmiştir. Elde edilen bulgular bu 37 sözcüğün tanımında anlamsal kategori bilgisinin Türkçe Sözlük'te yeterli düzeyde yer almadığı, -(y)İş ile türetilen bu adların tanımında adın işi ve/veya durumu olma özelliği ile sınırlı tutulduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Sözcüksel Anlam, Sözlüksel-Anlam Çerçevesi, anlamsal kategoriler adlaştırma, -(y)İş biçimbirimi

Kaynakça

- Aksan, Y., Aksan, M., Mersinli, Ü., Demirhan, U.U. (2017). A frequency dictionary of Turkish: A core vocabulary for learners. London: Routledge.
- Andreou, M. (2017). Lexical semantic framework for morphology. Oxford research encyclopedia of linguistics. Oxford: Oxford University Press.
- Bassac, C. ve Cicek, M. (2013). On the derivation of nominals in -(y)lş and -mE in Turkish. *Lingua* 133. Sf.230-261.
- Bierwisch, Manfred (2009). Nominalization – Lexical and Syntactic Aspects..A. Giannakidou & M. Rathert (Yay.haz.) Quantification, Definiteness, and Nominalization içinde (ss 281-294). Oxford: Oxford University Press.
- Brandhter, R. (2011). Deverbal nominals in context: Meaning variation and copredication. OPUS: Stuttgart.
- Comrie, B. ve Thompson, S. (2007). Lexical Nominalization. *Language Typology and Syntactic Description*. Sf. 334-381.
- Coşkun, H. (2019). Türkçe Çekimsiz Tümleç Yan Cümlelerinde Olgusallığın Kapsamı. *Türkiyat Mecmuası Journal of Turkology* c. 29/1. 1-25
- Demirok, Ö. (2018). Events are Entities: Evidence from Turkish Nominalizations. Erişim adresi: <http://demirok.scripts.mit.edu/web/wp-content/uploads/2018/01/demirok-wccfl36.pdf>
- Demirok, Ö. (2019). A Semantic Characterization of Turkish Nominalizations. Richard Stockwell ve diğ. (Yay.haz.) Proceedings of the 36th West Coast Conference on Formal Linguistics içinde (ss 132-142). Somerville, MA: Cascadilla Proceedings Project.
- Doris L. P. Ve Olsen, S. (2009) Maa (Maasai) Nominalization: Animacy, Agentivity and Instrument. Masangu Matondo ve diğ., (Yay.haz.) Selected Proceedings of the 38th Annual Conference on African Linguistics içinde (ss151-165). Somerville, MA: Cascadilla Proceedings Project.
- Erdal, M. (1998). On the verbal noun in-(y)lş. Doğan Aksan Armağanı, DTCF Yay: 366. Sf. 53-68.
- Fonteyn, L. (2019). A corpus-based view on the (aspectual-)semantics of Modern English nominalizations. *Language Sciences* 73 : 77–90.
- Göksel, A., ve Kerslake, C. (2005). *Turkish: A comprehensive grammar*. London: Routledge.
- Hanna, K. (2018). Nominalization and Adjectivization by Japanese Suffixes: -sa, -sei, -na, and -teki. *Proceedings of AJL* 2. Sf. 29-40.
- Kawaletz, L., ve Plag, I. (2015). Predicting the semantics of English nominalizations: A frame-based analysis of -ment suffixation. L. Bauer, P. Štekauer & L. Körtvélyessy (Yay. haz.), *Semantics of complex words* içinde (ss. 289-319). Dordrecht: Springer.
- Kornfilt, J. Ve Whitman, J. (2011). Afterword: Nominalizations in syntactic theory. *Lingua* 121: 1297-1313.
- Lieber, R. (2004). *Morphology and Lexical Semantics*. Cambridge: University Press.
- Melloni, C. (2007). *Polysemy in Word Formation: The Case of Deverbal Nominals*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, University of Verona.
- Melloni, C. (2011). *Event and result nominals: A morpho-semantic approach*. Bern: Peter Lang AG.
- Plag, I. (1998). The Polysemy of -ize Derivatives: On the role of semantics in Word formation. In: G. Booij & J. van Marle (eds.). *Yearbook of Morphology*. Dordrecht: Kluwer, 219–242.
- Türk Dil Kurumu (2011). *Türkçe sözlük* (11. Basım). Ankara: TDK Yayınları.

New Arguments for an Old Problem: Exceptional Case Marking in Turkish

*Cihan Başoğlu
Selçuk İşsever*

This study aims to explore exceptional case marking (ECM) structures in Turkish by presenting novel data to contribute to the discussions on the syntactic positions and case checking properties of ECM-subjects, which are argued to get their accusative case from the matrix verb by (i) establishing long-distance agreement in either in-situ or embedded [Spec, CP] positions (Aygen 2002, 2005, Şener 2008, Özgen & Aydın 2016, Öztürk 2005), or either (ii) raising to (Arslan-Kechriotis 2016, Moore 1998, Özsoy 2001, Zidani-Eroğlu 1997) or (iii) being base-generated in the matrix [Spec, VP] position (İnce, 2006).

One of the cases missed in the literature is sentential scopes of *wh*-phrases when they are ECM-subjects. Consider, for instance, (1a-b), where the ECM-subject *kim-i* could take only matrix scope. Another case generally missed is the relation between ECM and topicalization. As seen in the contrast in (2a-b), topicalization out of the embedded clause is not possible to a position in front of a focused ECM-subject. Assuming case checking is a local operation with establishing the right spec-head configuration (as in Chomsky, 1993), these facts support the idea that ECM-subjects are matrix level elements in an A-position, as they are interpreted at the position where they get their case.

Another strong argument for raising-to-A position comes from Knecht's (1986) passivization analysis, where the ECM subject in (3a) can raise to matrix [Spec, TP] as in (3b), which is possible only if the ECM subject was not in an A'-position prior to movement, considering the Ban on Improper Movement.

As for our proposal, we assume a complex pair-Merged $\langle Co, To \rangle$ head (Mizuguchi, 2019) in the embedded domain for Turkish ECM clauses where the ϕ -features of *Co* is not inherited by *To*, which means that the probe for agreement with subject is *Co* and the complex head still functions as the head of CP. Furthermore, NOM case assigner *To* is inactive due to head-adjunction with *Co*, and even though agreement is allowed to take place, NOM case checking is not. Hence, having uninterpretable case features, the subject DP in [Spec, CP] raises further into matrix *vP* and gets its ACC case in a local fashion (through a spec-head case checking relation à la Chomsky, 1993 among others). This accounts for structures where the ECM-subject agrees with the embedded verb (cf. 4a). For the structures without agreement (cf. 4b), we assume a ϕ -defective *Co* in the embedded domain. This time, the embedded subject directly raises to the matrix level for case purposes without being probed by $\langle Co\phi\text{-defective}, To \rangle$.

Data:

1. a. Ali [kim/kim-i ev-e gitti] biliyor?
b. Ali [kim/*kim-i ev-e gitti] biliyor.
Ali who/who-acc home-dat go.pst know 'Who does Ali think went home?'
2. a. Patron [bu işii ben ti yap-a-yım] istiyor.
b. *Patron [bu işii ben-i ti yap-a-yım] istiyor.
boss this work.acc I/me do-subj-1sg want 'The boss wants me to do this job.'

3. a. Demet [sen-i İzzmir-e git-ti] san-dı.
Demet.nom you-acc İzzmir-dat go-pst think-pst.3sg 'Demet thought you went to İzzmir.'
- b. (Sen) [İzzmir-e git-ti] san-il-dı-n.
(you.nom) İzzmir-dat go-pst think-pass-pst-2pl 'You were thought to went to İzzmir.'
4. a. Ali [sen-i İstanbul-a git-ti-n] san-iyor.
Ali you-acc İstanbul-dat go-pst-2sg think-prog.3sg
- b. Ali [sen-i İstanbul-a git-ti] san-iyor.
Ali you-acc İstanbul-dat go-pst think-prog.3sg 'Ali thinks you went to İstanbul.'

Keywords: ECM, raising, case checking, complex head, pair-Merge

References

- Arslan-Kechriotis, Z.C. (2016). A new look at Exceptional Case Marking in Turkish. Csato, E. A. et al. (eds.) *The Uppsala Meeting: Proceedings of the 13th International Conference on Turkish Linguistics*, Wiesbaden: Harrassowitz Verlag, 34-44.
- Aygen, G. (2002). *Finiteness, case and clausal architecture*. Unpublished doctoral dissertation, Harvard University.
- Aygen, G. (2005). *Finiteness, case and agreement*. Vineeta Chand et al. (eds.), *The Proceedings of West Coast Conference in Formal Linguistics (WCCFL)*, Cambridge: Cascadilla Press. 57-70.
- Chomsky, N. (1993). A minimalist program for linguistic theory. Ken Hale & Samuel Jay Keyser (eds.), *The view from Building 20*. 1-52. Cambridge, Mass.: MIT Press.
- İnce, A. (2006). Direct complement clauses as object control structures in Turkish. Erin Bainbridge & Brian Agbayani (eds.), *Proceedings of the Thirty-Fourth Western Conference On Linguistics (WECOL)*, 208-221.
- Knecht, L. (1986). *Subject and object in Turkish*. Unpublished doctoral dissertation, Boston, MA: MIT.
- Mizuguchi, M. (2019). Optional raising in ECM and labeling of XP-YP. *Studies in Generative Grammar*, 29(2), 373-411. <https://doi.org/10.15860/sigg.29.2.201905.373>
- Moore, J. (1998). Turkish copy-raising and A-chain locality. *Natural Language and Linguistic Theory* 16, 149-189.
- Şener, S. (2008). Non-canonical case licensing Is canonical: Accusative subjects of CPs in Turkish. Stowers, CT: University of Connecticut. <http://ling.auf.net/lingbuzz/000759>
- Özgen, M. & Aydın, Ö. (2016). What type of defective feature do exceptionally case-marked clauses of Turkish bear? *Open Journal of Modern Linguistics* 6, 302-316. doi: 10.4236/ojml.2016.64031
- Özsoy, A. S. (2001). On 'small' clauses, other 'bare' verbal complements and feature checking in Turkish. Erguvanlı-Taylan, E. (ed.), *The Verb in Turkish*. Amsterdam: John Benjamins, 213-237.
- Öztürk, B. (2005). Accusative subjects in Turkish. Paper presented at Mediterranean Syntax Meeting, University of the Aegean, June 23-25 2005, Rhodes, Greece.
- Zidani-Eroğlu, L. (1997). Exceptionally case-marked DPs as matrix objects. *Linguistic Inquiry* 28, 219-230.

The Choice of Null vs. Overt Objects in Turkish

Ümit Deniz Turan
Özkan Aslan

This study investigates null vs. overt objects in Turkish, with a specific focus on those with Abstract Object antecedents, an area neglected in the previous literature. Abstract Objects (AO) are entities introduced into discourse as events, facts, propositions, speech acts, etc. (Asher, 2012; Gundel, et. al., 2005). Both overt and null objects can be used with NP/DP and AO antecedents in Turkish. Example (1) illustrates a null object with an AO and (2) with an NP/DP antecedent:

1. Üretim yapıp gelirlerini arttırıyorlar. 0 Biliyor musun?
2. Oğlum büyüdü; çok uzaklarda ve ben 0 özlüyorum.

In (1), the null object is used to point back to an AO; while in (2) it is used to refer to an NP antecedent. Previous literature on English has found that AOs are referred to by demonstratives "this/that", while those with NPs by the pronoun "it" (Webber, 1991; Gundel, et. al. 2005, among others). In Turkish, reference to abstract objects are also obtained by using demonstratives "bu" and "şu"; however, null objects can be felicitous in certain discourse contexts. By using the data from the METU Turkish corpus, we test the following three hypotheses on structural / discourse conditions that allow null vs. overt objects with AO and NP antecedents: 1) Webber claims that the theory of right frontier in discourse structure can account for the use of demonstratives. 2) Gundel, in a series of papers suggests that the choice of personal vs. demonstrative pronouns depends on the accessibility based on salience (the center of attention) vs. mere activation in the discourse. 3) Still, Miltsakaki, (2007) argues that the choice depends on structural factors, such as subjecthood, which in fact makes the entity salient, making it appropriate to be referred to by the pronoun "it". Our initial findings show that structural factors play a role in the choice of null objects.

Keywords: Null vs. overt objects, Abstract Objects, Reference, Anaphora Choice and Resolution

References

- Asher, N. (2012). Reference to abstract objects in discourse (Vol. 50). Springer Science.
- Gundel, J. K., Hedberg, N., & Zacharski, R. (2005). Pronouns without NP antecedents: How do we know when a pronoun is referential. *Anaphora processing: linguistic, cognitive and computational modelling*, 351-364.
- Miltsakaki, E. (2007). A rethink of the relationship between salience and anaphora resolution. In *Proceedings of the 6th discourse anaphora and anaphor resolution colloquium* (pp. 91-96).
- Webber, B. L. (1991). Structure and ostension in the interpretation of discourse deixis. *Language and Cognitive processes*, 6(2), 107-135.

Identifying Hate Speech in Turkish Media Texts: A Deep-Learning model

*Melce Hüsünbeyi
Arzucan Özgür
Didar Akar*

Discriminatory language, in particular hate speech, is a global problem posing a grave threat to democracy and human rights. Yet, it is not always easy to identify as it is rarely explicit. In order to detect hate speech, we developed a deep learning model incorporating certain linguistic structures as well as lexical items. In studies on other languages, it has been claimed that POS Tags and typed dependency relationships such as in-group/outgroup markers yield more significant results (Burnap & Williams, 2016; Alorainy et.al. 2016) . In addition to such lexical items associated with hate speech, we added three linguistic features into the model. First is the occurrence of overt subject pronoun in sentences such as *biz size söyledik ama siz anlamadınız* “we told you but you did not understand” has been taken into account. Likewise, the occurrence of overt possessive pronouns in genitive constructions such as *onların hayranları kına yaksınlar* “let their fans rejoice” has been included. Second, the use of imperative has been integrated into our model as it is claimed to be a marker of othering language (Oktar, 2001). The third linguistic feature is the use of reporting verbs such as *uyar-* “warn” and *iddia et-* “claim” as they play an important role in the construction of objectivity (Harry, 2013).

Following the tenets of Critical Discourse Analysis (Fairclough and Wodak, 1997; Wodak and Meyer 2001), we focus on the relationship between linguistic codes and political ideologies. For this study, we created a dataset by retrieving printed media news that the Hrant Dink Foundation annotated for hate speech.

With different word representations, we have examined the Hierarchical Attention Network (HAN) model (Yang et.al. 2016), which aims to capture the changing meanings of expressions by using the hierarchical structure of the text. In order to improve the effectiveness of our model, we incorporated the linguistic structures above that might point to discriminatory language based on qualitative textual analysis. We enhanced the HAN model using these novel features. We believe that these feature sets created for the Turkish language will encourage new studies in both qualitative and quantitative analyses of hate speech.

Keywords: machine learning, critical discourse analysis, hate speech, discriminatory language, media discourse

References

Kibarlık Stratejilerinin Kullanımında Toplumsal Cinsiyet Değişkeninin Rolü

*Gülsüm Songül
Baran Barış*

Edimbilimsel bir olgu olan dilsel kibarlık kısaca iletişim bağlamında konuşucunun dinleyicinin yüzünü tehdit eden bir davranışın etkisini azaltmak için kullanılan karmaşık bir dizge olarak betimlenebilir. Toplumsal cinsiyet ve dil ilişkisi üzerine geçmiş yıllarda yapılan çalışmaların birçoğunda kibarlık olgusu toplumsal rol kuramları çerçevesinde kadın dili ile ilişkilendirilmektedir. Oysa günümüz yaklaşımları toplumsal cinsiyetin sabit bir ulam olmadığını, bağlam, metin türü gibi unsurların dilsel seçimler ve dil kullanımları üzerinde etkili olduğunu savunmaktadır. Bu görüş doğrultusunda çalışmamızın amacı, gündelik konuşma söyleminde toplumsal cinsiyet ve dilsel kibarlık arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Dilbilim alanında kibarlık öncelikle Lakoff (1977), Leech (1983) ve Brown ve Levinson (1987) tarafından irdelenmiştir. Bu çalışmalar arasında Goffman'ın yüz kuramına dayanan Brown ve Levinson'ın kuramı alanyazında uzun süre etkisini sürdürmüştür. Bunu takip eden çalışmalar, genel olarak kültürlerarası çalışmalardan yararlanarak çeşitli kültürlerin kibarlık stratejilerini kullanımını ya da disiplinlerarası bir yaklaşımla kibarlık stratejilerini bilişsel psikoloji, dil eğitimi, toplumsal cinsiyet çalışmaları ve hukuk gibi farklı disiplinlerin verileri üzerinden incelemektedir (Watts, 2003: 98, 99). Watts, Brown ve Levinson'ın yaklaşımının soyut olduğunu ve günlük yaşamdaki dilsel kibarlığı yansıtmadığını öne sürmekte ve farklı kibarlık ulamlarının da bulunduğunu belirtmektedir. Politik davranışları ve anlatımları kibarlık araştırmalarının merkezine alan Watts'ın ilişkisel işlem yaklaşımı çerçevesinde Locher ve Watts iletişim bağlamında katılımcıların belirli bir dilsel ögenin beklenti çerçeveleri doğrultusunda kibar olup olmadığını değerlendirdiklerini savunmaktadır. Buna göre, bir dil davranışı belirli bir bağlamda kaba, kibar olmayan, kibar ve aşırı kibar olmak üzere dört ulamda ve bu ulamların her birine koşut olan uygunluk/politiklik ve belirtisizlik/belirtlilik bilişsel ulamları çerçevesinde değerlendirilmektedir (2005: 78). Söz konusu ulamlaştırma doğrultusunda, toplumsal cinsiyet ve kibarlık ilişkisinin irdelendiği çalışmamızın veri tabanını aynı ve farklı toplumsal cinsiyet gruplarının üyeleri arasında yapılan ve toplam üç saat süren karşılıklı konuşmalar oluşturmaktadır. Çözümlemelerin devam ettiği araştırmamızın bulgularının Türk toplumunda belirli dilsel kullanımların iletişimin katılımcıları tarafından "kibar" olarak değerlendirilip değerlendirilmemesinde toplumsal rol, bağlam ve konu gibi etmenlerin etkisini ortaya koyması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kibarlık, toplumsal cinsiyet, edimbilim

Kaynakça

- Brown, P. ve Levinson, S. (1978). Universals in language use: Politeness phenomena. In E. N. Goody, (Ed.), Questions and Politeness: Strategies in Social Interaction, 56- 289. New York Cambridge: Cambridge University Press.
- Brown, P. ve Levinson, S. (1987). Politeness: Some Universals in Language Use. Cambridge: Cambridge University Press.
- Doğançay-Aktuna, ve Kamışlı, S. (1997). Sözeylemler Bağlamında Türkçede Kibarlık İmleri. Dilbilim Araştırmaları. S. 8. Boğaziçi Üniversitesi Yayınevi: İstanbul.
- Hatipoğlu, Ç. (2016). Yalın Hayır ve İncelik(sizlik) Derecesi. Dilbilim Araştırmaları Dergisi, 21 (1), 51-72.
- Holmes, J., Marra, M. ve Schnurr, S. (2008). Impoliteness and Ethnicity: Maori and Pakeha Discourse in New Zealand Workplaces. Journal of Politeness Research: Language, Behaviour, Culture. 4(2): 193-219.
- Holmes, J. ve Stubbe, M. (2003). Power and Politeness in The Workplace: A Sociolinguistic Analysis Of Talk At Work. Routledge: New York.
- Işık-Güler, H. (2008). Metapragmatics of (Im)Politeness in Turkish: An Exploratory Emic Investigation. Unpublished PhD Dissertation. Middle East Technical University.
- Locher, M. A. ve Watts, R. J. (2008). "Relational work and impoliteness: Negotiating norms of linguistic behavior". Impoliteness in Language: Studies on its Interplay with Power in Theory and Practice. Bousfield, D. ve Locher, M. A. (ed.). Mouton de Gruyter: New York.
- Ruhi, Ş. (2008). "İncelik kuramında ontolojik sorunlar". Dilbilim: 35. Yıl Yazıları. Büyükkantarciöğlü, N. ve Yarar, E. (ed.). Multilingual Yabancı Dil Yayınları: İstanbul.
- Sifianou, M. (2012). Disagreements, face and politeness. Journal of Pragmatics, 44(12), 1554-1564.
- Watts, R. J. (2003). Politeness. Cambridge University Press: New York.
- Vilki, L. (2006). Politeness, face and facework: Current issues. In A man of measure: Festschrift in honour of Fred Karlsson on his 60th birthday. Vol. 2006/19, SKY journal of linguistics, special supplement, no. 19, The Linguistic Association of Finland, Turku, pp. 322-32.
- Zouch, A. (2015). Pragmatic (Im)Politeness and Group Gender Composition in Face-to-Face and Virtual Communication: Tunisian Undergraduate Students as a Case Study. The European Conference on Technology in the Classroom 2015 Official Conference Proceedings, www.iafor.org

Apologizing in Turkish as a foreign language

Ciler Hatipoglu

The primary purpose of learning a second language (L2) is communication and knowing when, where and what to say to your interlocutor(s) is one of the vital prerequisites of a successful interaction. The lack of pragmatic competence on the part of second language learners can lead to communication breakdowns (Fernández Amaya 2008; Thomas 1983). Therefore, the study of speech acts has become a prominent field of interest within L2 acquisition research, and the current paper aims to contribute to this field of research.

Drawing on Hofstede's (1980, 1991, 2001) framework of National Cultures, and some aspects of Brown and Levinson's Politeness Theory (1987), as well as Searl's (1969) and Austins's (1962) Speech Act Theory, this study focuses on a 'culture-sensitive' speech act (Suszcynska 1999) - the apology - and examines how learners coming from two distinct cultural backgrounds - Russian and Arabic - perceive and utilize this remedial act.

Seventy-two native speakers of Russian and Arabic attending intermediate and advanced level Turkish classes in a study abroad context participated in the study. At the time of the data collection process, the learners had been living in Turkey for 6 to 20 months. The data examined here were collected using Discourse Completion Tests (DCTs) specifically developed for the study. The analyses aimed to identify the quantitatively and qualitatively features of the apologies produced by non-native speakers of Turkish in the tested contexts.

The results of the study demonstrated the effect of culture on the perception and utilization of speech acts and the intricate relationship between contexts and what is perceived as appropriate language use. It is believed that the results of the study would lead to the identification of the specific apology sequences deemed appropriate by various groups of non-native speakers of Turkish; which in turn, would provide essential evidence about how students with diverse cultural experiences understand and position the product called 'apologies in Turkish'.

Keywords: Turkish as a foreign language, apologies, cross-cultural communication, study abroad context, native speakers of Russian and Arabic learning Turkish

References

- Austin, J. L. (1962). *How To Do Things With Words*. Oxford: Oxford University Press.
- Brown, Penelope & Levinson, Stephen C. (1987). *Politeness: Some Universals in Language Usage*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Fernández Amaya, Lucía. (2008). Teaching Culture: Is it Possible to Avoid Pragmatic Failure? *Revista Alicantina de Estudios Ingleses*, 21, 11-24.
- Hofstede, Geert. (1980). *Culture's Consequences: International Differences in Work-Related Values*. California: Sage Publications.
- Hofstede, Geert. (1991). *Cultures and Organizations: Software of the Mind*. New York: McGraw-Hill.
- Hofstede, Geert. (2001). *Culture's Consequences: Comparing Values, Behaviours, Institutions and Organisations across Nations (Second Edition)*. London: Sage Publications.
- Searle, John R. (1969). *Speech Acts*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Suszczynska, Malorzata. (1999). Apologizing in English, Polish and Hungarian: Different languages, different strategies. *Journal of Pragmatics*, 31 (8), 1053-1065.
- Thomas, Jenny. (1983). Cross-cultural pragmatic failure. *Applied Linguistics*, 4 (2), 91-112.

Türkçede Adların Üstsöylemsel İşlevleri

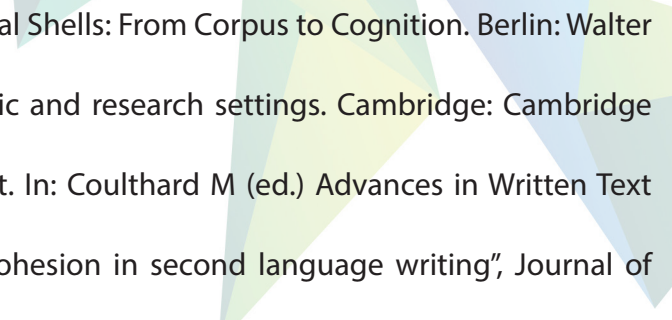
*Esra Aydın Öztürk
Kamil İşeri*

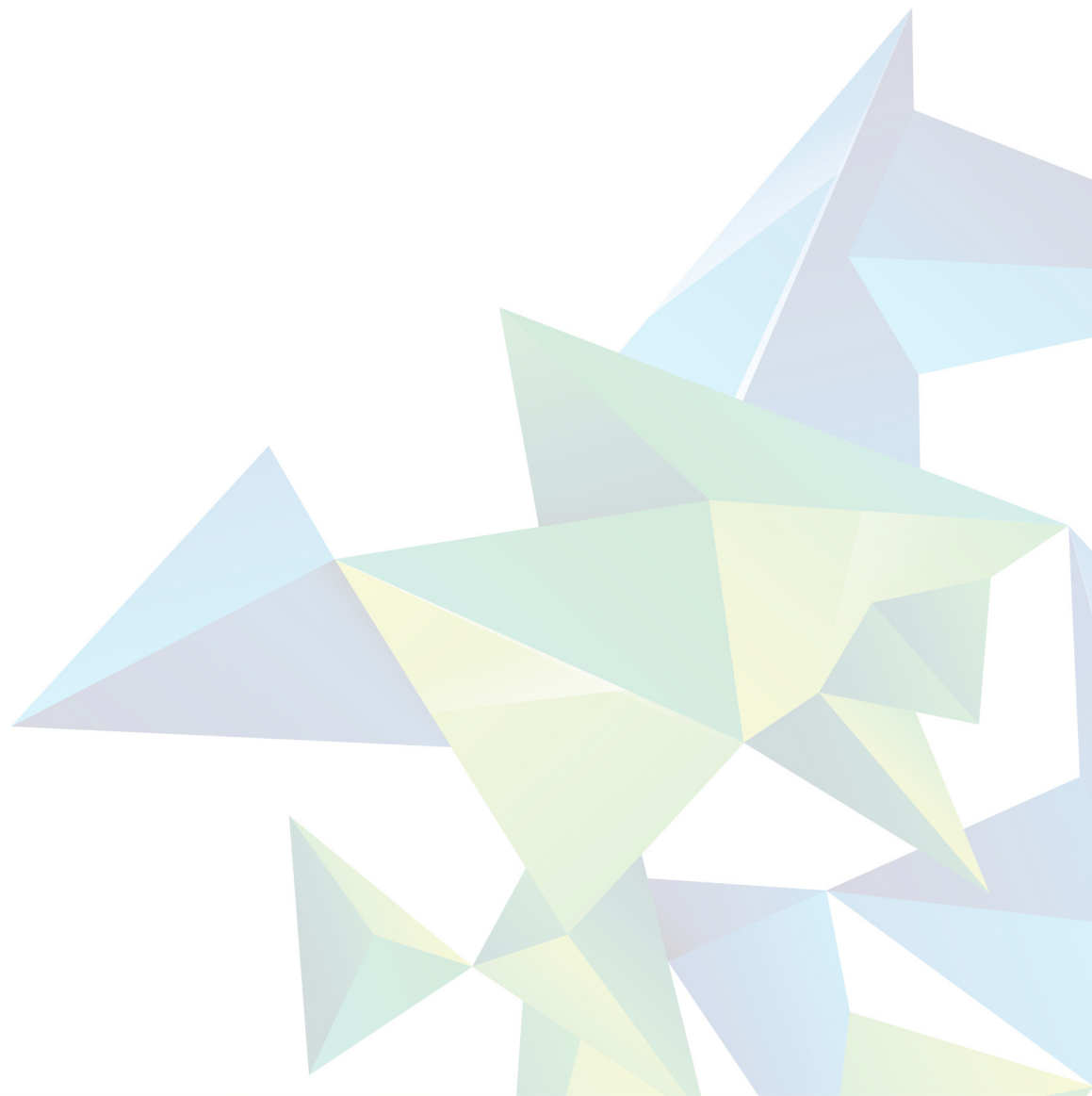
Üstsöylem, retorik ile ilgili tartışmaları anlamamanın bir yolu olarak son yıllarda sıklıkla çalışılan bir konu haline gelmiştir. Bir iletinin alıcıya nasıl anlaşılacağını anlatmaya yardımcı olan üstsöylem belirleyicilerinin yer aldığı üstsöylem modelinin tamamlayıcısı sayılabilecek üstsöylemsel adlar söylemin düzenlenişine ya da alıcıların belirtilen konuyu anlamasına katkıda bulunan adlar olarak tanımlanmaktadır. Üstsöylemsel adların görünüm, sıklık ve retorik işlevlerinin araştırılması ve bu adların üstsöylem modeliyle birlikte ele alınması Türkçe alanyazında üzerinde çalışılması gereken bir konu olarak görülmektedir. Çalışmanın amacı, Türkçe araştırma makale özetlerindeki üstsöylemsel adları tespit edip bu adların sergilediği dağılımları ve işlevlerini ortaya çıkarmaktır. Üstsöylemsel adların özet metinlerde çalışılmasının nedeni ise özetlerin, yazarın bilgiyi bağlaşıklık ve tutarlı bir biçimde sunup iddialarını ön plana çıkarma ve okuyucuyu metnin tamamını okumaya ikna etmedeki rollerinin büyük bir kısmını bu adlarla sergiliyor olmasıdır. Çalışma belge tarama modeli ile yapılandırılmıştır. Çalışmanın örneklemini 2000-2020 yılları arasında Dilbilim Araştırmaları adlı dergide yer alan 88 Türkçe araştırma makalesi özeti oluşturmaktadır. Veriler, amaçlı örnekleme yöntemlerinden uygun durum örnekleme yoluyla elde edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde, verileri tanımlamaya ve içinde barındırdığı gerçekleri ortaya çıkarmaya yönelik olan içerik çözümlemesi kullanılmıştır. Veriler Jiang ve Hyland'in (2017) üstsöylemsel adların sınıflandırılması çalışmasında belirlediği sınıflamaya göre değerlendirilmiştir. Araştırma makale özetlerinde yer alan üstsöylemsel adlar bilgi odaklı etkileşimli ve alıcı odaklı etkileşimli işlevler açısından tartışılmıştır. İngilizce bilimsel makale özetlerinde olduğu gibi Türkçede de adların, retorik temelli bir sınıflamanın yapılmasında; yazar duruşunun belirlenmesi açısından mantıklı ve tutarlı bilgi oluşturarak söylemin düzenlenmesinde önemli bir işlevi olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: özet, adlar, üstsöylem, işlevsel

Kaynakça

- Akimoto M (1990). Deverbal nouns in grammar and discourse. Paper presented at the 17th International Systemics Congress, July 3–7, Stirling.
- Charles, M. (2003). 'This mystery...': A corpus-based study of the use of nouns to construct stance in theses from two contrasting disciplines. *Journal of English for Academic Purposes*, 2(4), 313-326.
- Charles, M. (2007). Argument or evidence? Disciplinary variation in the use of the Noun that pattern in stance construction. *English for Specific Purposes* 26(2): 203–218.
- Flowerdew J. (2003). Signalling nouns in discourse. *English for Specific Purposes* 22(4): 329–346.
- Flowerdew J. and Forest R W. (2015). *Signalling Nouns in English: A Corpus-based Discourse Approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Flowerdew, J. (2006) "Use of signalling nouns in a learner corpus", *International Journal of Corpus Linguistics*, 11 (3), pp. 345-352. DOI: 10.1075/ijcl.11.3.07flo.
- Flowerdew, J. (2015). Revisiting metadiscourse: Conceptual and methodological issues concerning signalling nouns. *Ibérica*, (29), 15-34.
- Francis G. (1986). *Anaphoric Nouns*. Birmingham: English Language Research, University of Birmingham.
- Francis, G. (1994). Labelling discourse: an aspect of nominal-group lexical cohesion. In M. Coulthard (Ed.), *Advances in written text analysis* (pp. 83–101). London: Routledge.
- Gardner, D. ve Davies, M. (2013) A new academic vocabulary list. *Applied Linguistics* 35(3): 305–327.
- Göksel, A., Kerslake, C., (2005). *Turkish, A Comprehensive Grammar*, London: Routledge.
- Halliday M A K and Hasan R (1976). *Cohesion in English*. London: Longman.
- Hinkel, E. (2001). Matters of Cohesion in L2 Academic Texts. *Applied Language Learning*, Vol. 12, No.2, pp. 111-132.
- Hinkel, E. (2004). *Teaching Academic ESL Writing: Practical techniques in vocabulary and grammar*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Hunston, S., ve Francis, G. (1999). *Pattern grammar*. Amsterdam: Benjamins.
- Hyland K. (2005). Stance and engagement: A model of interaction in academic discourse. *Discourse Studies*.7(2): 173–192.
- Hyland. K (2004). *Disciplinary Discourses: Social interactions in academic writing*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Ivanič R (1991). Nouns in search of a context: A study of nouns with both open-and closed system characteristics. *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching* 29(2): 93–114.
- Jiang F. K. ve Hyland K. (2015). 'The fact that': Stance nouns in disciplinary writing. *Discourse Studies*. 17 (5). 529-550. DOI: 10.1177/1461445615590719.
- Jiang F. K. ve Hyland K. (2016). Nouns and academic interactions: a neglected feature of metadiscourse. *Applied Linguistics*, 1-25. Doi: 10.1093/applin/amw023.
- Jiang, F. K. & Hyland, K. (2017). Metadiscursive nouns: Interaction and cohesion in abstract moves. *English for Specific Purposes*. 46, 1-14.
- Jiang, F. K. & Hyland, K., (2018). Nouns and Academic Interactions: A Neglected Feature of Metadiscourse. *Applied Linguistics*. 39, 4, 508–531.
- Jiang, F. K., & Hyland, K. (2015). 'The fact that': Stance nouns in disciplinary writing. *Discourse Studies*, 17(5), 529–550.
- Peters, P. (1985), *Strategies for Student Writers*, Queensland: Wiley.
- Prados, M. D. (2018). Abstract Nouns as Metadiscursive Shells in Academic Discourse. *Caplletra* 64 (Primavera, 2018). ISSN 0214-8188, ISSN versió electrònica 2386-7159 pp. 153-178.
- Sala, M. (2014). Research article abstracts as domain-specific epistemological indicators. A corpus-based study. In M. Bondi & R. Lorés Sanz (Eds.), *Abstracts in academic discourse: Variation and change* (pp. 199-220). Berlin: Peter Lang.
- Salager-Meyer, F. (1992). A text-type and move analysis study of verb tense and modality distribution in medical English abstracts. *English for Specific Purposes*, 11(2), 93-113.

-
- Schmid H-J. (2000). *English Abstract Nouns as Conceptual Shells: From Corpus to Cognition*. Berlin: Walter de Gruyter.
- Swales, J. M. (1990). *Genre analysis: English in academic and research settings*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Tadros A (1994) Predictive categories in expository text. In: Coulthard M (ed.) *Advances in Written Text Analysis*. London: Routledge, pp. 69–82.
- Tahara, N. (2014) “Metadiscursive nouns and textual cohesion in second language writing”, *Journal of Humanities and Social Sciences*, 37, pp. 13-26.
- Thompson, G. (2001). Interaction in academic writing: Learning to argue with the reader. *Applied Linguistics*, 22(1), 58-78.
- Ventola, E. (1994). Abstracts as an object of linguistic study. In S. Čmejrková, F. Daneš, & E. Havlová (Eds.), *Writing versus speaking: Language, text, discourse, communication* (pp. 333-352). Tübingen: Gunter Narr.
- Winter E.O. (1992). The notion of unspecific versus specific as one way of analysing the information of a fund-raising letter. In: Mann WC and Thompson SA (eds) *Discourse Description: Diverse Linguistic Analyses of a Fund-raising Text*. Amsterdam: John Benjamins, pp. 131–170.
- Winter, E. O. (1982). *Towards a contextual grammar of English*. London: George Allen ve Unwin.
- Yuvayapan, F. (2019). Metadiscursive Nouns in Doctoral Dissertations: A Comparison of Native and Nonnative Speakers of English. *Journal of Theory and Practice in Education*, 15(1), 74-87.

High Vowel Shortening

Elif Sarmış
Stefano Canalís

This paper presents the findings of a quantitative study on high vowel shortening (HVS) in Turkish and discusses the phonological status of this process.

Higher vowels, all else equal, are often shorter than lower vowels [1]. Generally, HVS results from inherent articulatory properties of speech mechanisms; lower vowels require more lowering of the tongue and jaw, thus taking longer to reach their articulatory target. While in most languages HVS appears to be purely phonetic (mechanical, articulatorily or aerodynamically based, gradient), in some languages (e.g., Japanese [2]) it is at least in part governed by phonology: it is (semi) categorical and controlled.

We argue HVS isn't (purely) phonetic in Turkish, but an allophonic rule controlled by phonology. We conducted two experiments with 18 native speakers to test high (/i,y, u/) and non-high (/a,e,ø,o/) vowels in open or closed and in stressed or unstressed syllables.

High vowels were indeed shorter than non-high ones. If Turkish HVS only depended on articulation and/or acoustics, we would expect 1) a broadly linear correlation between it and vowel height, 2) such a correlation to exist even when phonetic vowel height isn't closely related to the phonological status of vowels. This isn't uncommon in Turkish; the phoneme traditionally described as / / is actually slightly lower than /i,u,y/.

However, in our data the correlation between a vowel's F1 and its duration within the [-high] and [+high] categories is non-existent. Fig.1 shows the absence of a positive correlation between F1 and duration within non-high vowels, while Fig.2 shows it within high vowels. In contrast, if the duration of [-high] and [+high] vowels are compared, non-high vowels turn out to be rarely shorter than high vowels (Fig.3).

This suggests that Turkish HVS isn't a purely gradient phenomenon only shaped by physiological constraints, but the near-categorical output of a phonological rule.

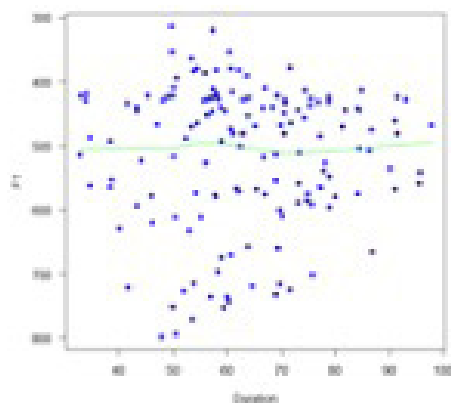

Fig.1 Non-high vowels, smoothing curve superimposed

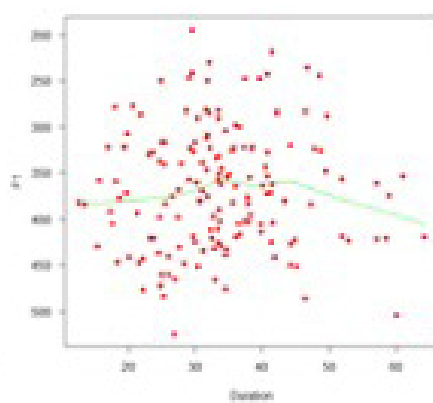

Fig.2 High vowels, smoothing curve superimposed

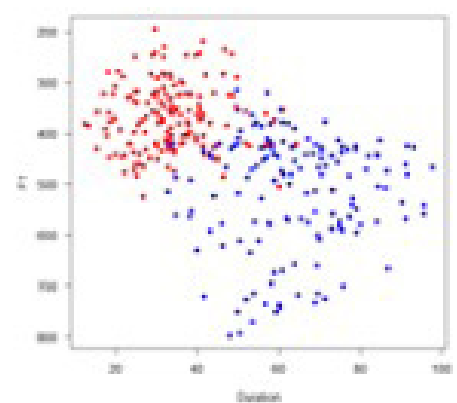

Fig.3 High (red) and non-high (blue) vowels

Keywords: Turkish phonology, vowel shortening, vowel devoicing, high vowels, non-high vowels, high vowel shortening and devoicing, closed syllable, high vowel weakening, Turkish high vowel shortening

References

- Maddieson, I. (1999). Phonetic universals. In W. J. Hardcastle & J. Laver (Eds.), *The Handbook of Phonetic Sciences* (pp. 619-639). Oxford, UK: Blackwell.
- Tanner, J., Sonderegger, M., & Torreira, F. (2019). Durational Evidence That Tokyo Japanese Vowel Devoicing Is Not Gradient Reduction. *Frontiers in Psychology*, 10.

Corpus-based approach to pluractionality in Turkish Sign Language

Yasemin Güçlütürk

In terms of typology, verbs are known to have linguistic expressions of event plurality or pluractionality — that is, constructions of pluractional markers encoding multiplicity of (i) participants, (ii) time and (iii) location (Cusic, 1981). Recent studies on LSF (Kuhn & Aristodemo, 2017), LSC (Quer, 2019) and TİD (Makaroğlu, 2019) have shown that pluractionality in sign languages (SLs) is marked by distinct manual reduplicative markers, repetition /rep/, alternating repetition /alt/ and repetition with arc movement /rep-arc/. In addition, Makaroğlu (2019) has revealed that the nonmanual markers puffed cheeks /pc/, puffed cheeks with arc movement /pc-arc/ and repetition with body shift /rep-bs/ mark pluractionality in TİD. This study investigates pluractionality based on naturalistic data from the TİD Corpus (Dikyuva, Makaroğlu & Arık, 2017). The data was obtained from 116 native TİD signers from 26 different cities, including dialogues and narratives. Despite the similarities in manual pluractional markers (e.g. /alt/, /rep/, /rep-arc/) between LSF, LSC and TİD, it's worthwhile that we come up with considerable cross-linguistic variations, particularly in terms of nonmanual features and combinational structures. The following differences arise: (i) following Makaroğlu (2021), /pc/, entails the distribution of sub-events with the same or different participants over time (1); (ii) the nonmanual marker /bs/, entails the distribution of sub-events with the same person over time (2); (iii) the interaction of manual and nonmanual pluractionals in forming combinational structures; (iv) in contrast to Kuhn and Aristodemo (2017) the pictorial properties of verb motion is not limited to the repetition of manual forms in the visibility of pluractionality. Although prior studies have noted the importance of repetition of a verbal form, the most obvious finding is that the systematic pattern of nonmanual pluractionals fits perfectly into a larger typology of pluractionality.

1. over-time progress-pc [17:007-S:00:00:18-E:00:00:20]
"It progressed over time."
2. stay bored-bs [22:016-S:01:59.20-E:02:02.40]
"I was bored of staying (over a period of time)."

Keywords: pluractionality, verbal plurality, nonmanual markers, turkish sign language, signed modality, iconic structure

References

- Cusic, D. D. (1981). Verbal plurality and aspect. Ph.D. dissertation, Stanford, CA: Stanford University.
- Dikyuva, H., Makaroğlu, B. & Arık, E. (2017). Turkish Sign Language Grammar. Ankara: Ministry of Family and Social Policies Press.
- Kuhn, J. & Aristodemo, V. (2017). Pluractionality, iconicity, and scope in French Sign Language. *Semantics and Pragmatics* 10(6).
- Makaroğlu, B. (2019). Pluractionality and non-manual behaviors in Turkish Sign Language. *SignNonmanuals Workshop 2, Graz, 3-4 May 2019*.
- Makaroğlu, B. (2021). Nonmanual behaviors in pluractionality A view from Turkish Sign Language. In: Lackner, Andrea (ed.) *Sign Languages' Nonmanuals. Grazer Linguistische Studien (gls)*. 93. 34-54.
- Quer, J. (2019). Reduplication revisited: verbal plurality and exhaustivity in the visual-gestural modality. *Sensos-e*, 6(1), 5-17

Numeral Quantifiers vs. Numeral Pronouns: Which one is easier to process?

Ayşe Gül Özay- Demircioğlu

Background. In Turkish, numerally quantified phrases (NQs) in a subject position generally agree with third-person verbs, but Turkish allows a mismatch in person agreement when the verb agrees with a quantified subject. Therefore, the verb shows the first plural (1PL) agreement and second plural (2PL) agreement (Göksel & Kerslake, 2004).

1. Üç kişi gel-di-niz/gel-di-k. (NQ) 'Three persons came.'

On the other hand, numeral pronouns (NPs) carry overt person morphology, and they require the same person agreement marking on the verb.

2. Üçümüz/üçünüz parkta yürüdük/yürüdünüz. (NP) 'Three of us/you walked in the park.'

I tested whether the processing of subjects with NPs (semantically unambiguous) significantly differs from the processing of numerally quantified subjects (semantically ambiguous). I expect a difference between NPs and NQs with 1PL and 2PL agreement morphologies on the verb because in NPs, overtly present on the subject. Thus, in these situations, numeral pronouns are expected to be easier to process. Methods. Data were collected from 134 Turkish speakers through a self-paced reading task on Ixet Farm. Every experimental item (3) had seven regions (4). Three different 2(Agreement) x 2(Regions) Repeated Measures ANOVA were conducted. Discussion. Results showed no difference in 1st person and 2nd person between NP and NQ. However, a significant difference occurred across 1PL and 2PL of NQ: 1PL is easier to process while no difference occurred across NP. The absence of difference between the processing of the two structures (NP vs. NQ) supports the claim that the difference between 1PL and 2PL with numerally quantified subjects comes from the nature of numerally quantified subjects. The preference for 1PL agreement morphology comes from the fact that the quantified phrase is easier to conceive of as including the speaker than anything else. The participants prefer including themselves, 1st person, in the denotation of the subject.

Keywords: sentence processing, syntactic processing, numeral quantifiers, numeral pronouns

References

Göksel, A., & Kerslake, C. (2004). Turkish: A comprehensive grammar. Routledge.

3. Experimental Items:

1) Üç kişi bu havuz-da yüz-üyor-du-nuz daha geçen hafta. Numeral Quantifiers 2PL three person this pool-LOC swim-PROG-PAST-2PL just last week.

*'Three person (you) were swimming in this pool just last week.'

2) Üç kişi bu havuz-da yüz-üyor-du-k daha geçen hafta. Numeral Quantifiers 1PL three person this pool-LOC swim-PROG-PAST-1PL just last week.

*'Three person (we) were swimming in this pool just last week.'

3) Üçünüz bu havuz-da yüz-üyor-du-nuz daha geçen hafta. Numeral Pronouns 2PL three of you this pool-LOC swim-PROG-PAST-2PL just last week.

'The three of you were swimming in this pool just last week.'

4) Üçümüz bu havuz-da yüz-üyor-du-k daha geçen hafta. Numeral pronouns 1PL three of us this pool-LOC swim-PROG-PAST-1PL just last week.

'The three of us were swimming in this pool just last week.'

(4) Regions:

Table 1. *Regions of the Items with Numerally Quantified Subjects*

R1	R2	R3	R4	R5	R6	R7
<u>Üç kişi</u>	<u>bu</u>	<u>havuz-da</u>	<u>yüz-üyor-du</u>	<u>daha</u>	<u>geçen</u>	<u>hafta.</u>
Three person	this	pool- LOC	swim-PROG-PAST-3SG	just	last	week
‘Three persons were swimming in this pool just last week.’						

Table 2. *Regions of the Items with Numeral Pronouns*

R1	R2	R3	R4	R5	R6	R7
<u>Üçümüz</u>	<u>bu</u>	<u>havuz-da</u>	<u>yüz-üyor-du-k</u>	<u>daha</u>	<u>geçen</u>	<u>hafta.</u>
Three of us	this	pool- LOC	swim-PROG-PAST-1PL	just	last	week
‘Three persons were swimming in this pool just last week.’						

Functional interpretation of the verbal noun marker {-(|2)s} in Kazakh

*Uldanay Jumabay
Irina Neveskaya*

The status of the Kazakh suffix {-(|2)s} is a disputable question. On the one hand, {-(|2)s}1 forms verbal nouns; on the other hand, {-(|2)s}2 is employed as a derivational suffix forming nouns from verbal stems: *barıs-kelıs* 'relation', 'contact' ← *bar-* 'to go' and *kel-* 'to come'; *alıš-berıs* 'physical interaction', 'material exchange'; ← *al-* 'to take' and *ber-* 'to give'. From the historical and comparative points of view, both affixes are closely interrelated and can be seen as stages of development from an inflectional affix to a derivational one. In the majority of Turkic languages, it has the derivational status and forms nouns from verbal stems. This article aims at describing the scope of functioning of the inflectional affix {-(|2)s}1.

The Kazakh verbal noun marker {-(|2)s}, roughly corresponding to the Turkish verbal noun {-(|y)|ş} (see Erdal 1998) and Uyghur {-(|)ş}, is not so active in Kazakh as it is in Turkish and Uyghur. Its predicative function in non-finite clauses has been taken over by the verbal noun {-(|2w)} to a great degree (see Abish & Jumabay 2019). Consequently, Kazakh grammar books do not describe the use and functions of the verbal noun marker {-(|2)s} in detail. Some grammar books just mention its usage as the dependent predicate in immediate anteriority clauses. Nonetheless, the verbal noun {-(|2)s} is still in use in Kazakh, expressing several specific meanings. Some of its functions cannot be overtaken by the verbal noun {-(|2w)}.

Our research has shown that the Kazakh verbal noun marker {-(|2)s}, like other verbal noun markers such as {-G4A2n}, {-A2t|2n//yt|2n}, {-(|2w)} and {-M3A2K2}, can be used in non-finite subordinate clauses as a subordinator. However, unlike other verbal nouns, its usage in Kazakh is extremely constrained. It can only be used in non-finite complement clauses and adverbial clauses. Firstly, in complement clauses, it functions as a complementizer (see Johanson 2013). Depending on the semantics of matrix predicates, the propositions expressed in the complement clauses indicate the manner of action, see (1).

1. *ol jür-ıs-ın üdet-e tıs-t-ı.*
X walk-VN-POS3.ACC speed up-CONV FALL.POSTV-PAST-3
'X slightly speeded up his walking'.

Secondly, the verbal noun {-(|2)s} can be employed in temporal clauses, functioning as an adverbial subordinator or adjunct (KG 2002; Geng 1989; Zhang 2004); see (2).

2. *jumlah ayakta-l-ıs-ı-men üy-ge karay asıy-atın ädet-ke*
work finish-PASS-VN-POSS3-POSTP home-DAT towards rush-AN habit-DAT
uşıra-d-ım.
meet-PAST-1SG
'I got into the habit of rushing home as soon as I had got off work'.

Keywords: verbal noun -|s; functions; non-finite clauses; Kazakh

References

- Abish, Aynur & Jumabay, Uldanay 2019. The complementizer {-U2w} in Kazakh as spoken in China. *Turkic Languages* 23, 49–66.
- Geng, Shimin 1989. *Xiàndài hāsàkè yǔ yǔfǎ* [Modern Kazakh grammar]. Beijing: Chinese Minzu University Press.
- Erdal, Marcel 1998. On the verbal noun in -(y)Is'. Kâmile Ğmer & Leyla SubaĞı Uzun (eds.), *DoĞan Aksan ArmaĞanı*. Ankara, Ankara Üniv. Dil ve Tarih-CoĞrafya Fakültesi, 1998, S. 53-68.
- Johanson, Lars 2013. Selection of subjunctors in Turkic non-finite complement clauses. *Bilig* 67, 73–90.
- KG = *Qazaq grammatikasi* [Kazakh grammar] 2002. Astana: *Qazaqstan respubli- kasi bılım jáne yitim ministirligi* & A. Baytursin ulı atında yı tıl bılımi instituti [Ministry of Education and Science of the Republic of Kazakhstan & Ahmet Baytursunuli Language Institution].
- Zhang, Dingjing 2004. *Xiàndài hāsàkè yǔ shǐyòng yǔfǎ* [A practical grammar of Modern Kazakh]. Beijing: Chinese Minzu University Press.

Contribution of "indecisive" consultants to linguistic research

Tooru Hayasi

Purpose: In this paper I propose a possible solution that can compensate for the lack of an adequate number of consultants giving us a variational data of language, by using "indecisive" consultants' judgments, which are often eliminated from analysis.

Background: Linguistic data elicited from actual living speakers inevitably involves variation. Variability is thus an important aspect of language, as Poplack and Dion (2009) argue. Except for cases of sociolinguistic or experimental research, however, our analysis is usually based on a few consultants' dichotomic judgments, i.e. whether a given linguistic expression is acceptable or unacceptable. There are two reasons behind such a research practice: variational data is unavailable without a sizable group of consultants, and "standard" consultants are believed to be representative of the whole speech community.

Methodology: By reusing the data collected from my questionnaire survey about Turkish demonstratives (Hayasi 2016), it is examined whether or not a few indecisive consultants with frequent multiple answers can reflect the whole group's variation. The normalized entropy of each question is calculated as an index of how divergent their answers are. The number of demonstratives chosen by every indecisive consultants is counted for each question. (Most consultants choose just one demonstrative as her/his answer to every question.)

Results: Six "indecisive" consultants are identified among 59. The most indecisive consultant answers 17 questions with two or more demonstratives. The correlation coefficient between the normalized entropy and the numbers of demonstratives answered by him is 0.70, which shows relatively apparent correlation between his answers and the variation in the whole group's answers. The average numbers of demonstratives in six indecisive respondents' answers also show medium correlation with the variation shown by the whole group. It is thus plausible that inherent variability of language may be estimated from the answers of a few indecisive speakers.

Keywords: variability of language, indecisive linguistic consultant, dependence on a few consultants

References

- Hayasi, Tooru. 2016. Variability in linguistic judgment: An analysis of questionnaire survey data from Istanbul and Berlin on the usage of Turkish demonstratives. *Turkic Languages* vol.20 no.1, 60–73.
- Poplack, Shana, and Nathalie Dion. 2009. Prescription vs. praxis: The evolution of future temporal reference in French. *Language* vol.85 no.3, 557–587.

Anadolu Ağızlarında Kılınışları Bakımından “Gülmek” ve “Ağlamak” Eylemlerinin Troponimik Görüntüsü

Didem Akyıldız Ay

1985 yılında geliştirilmeye başlanan WordNet, İngilizce sözcüklerden oluşan bir sözlüksel veritabanıdır. Oldukça hacimli ve kendine özgü bir sözlükbirimsel ağ sistemine sahip olan bu veritabanında isimler, fiiller, sıfatlar ve zarfların her biri ayrı bir kavram ifade eden bilişsel eşanlımlılar (synsets) kümeleri halinde gruplandırılmıştır. Fiillerin bilişsel eşanlımlı kümelelerinin oluşturulmasında diğer isim gruplarından farklı olarak hiyerarşiler halinde düzenlenen troponim (troponym) yöntemi kullanılmıştır.

Dilbiliminde troponimi, semantik alanda fiiller arasındaki olası ilişkilerden biridir. Bu ilişki genel bir kavramı ifade eden bir fiilin tarzıyla ilgili çeşitli ayrıntıları ifade eden başka bir fiille veya fiillerle olan ilişkisidir. WordNet’te ağaçların dibine doğru olan fiiller biçimindeki troponimler, bir olayı karakterize eden, giderek daha spesifik davranışları ifade eden fiiller bütünüdür. Başka bir deyişle X eylemi, Y eyleminin fark bir biçimde yapılaş tarzını ifade ediyorsa Y eylemi X eyleminin bir troponimidir.

Fiillerde kılınış kategorisi, fiil kökünün bildirdiği temel anlama bağlı başlama, süre, bitirme, yineleme vb. bir süreç türünü ifade etmektedir. Standart Türkçede birçok fiil kılınıştaki bu süreçlerin dışında daha başka tarzlarını ifade etmek için çoklukla söz diziminde belirteç niteleyicileri ile desteklenmektedir. Örneğin konuşmak fiilinin farklı tarzlarını belirtmek için fısıldayak konuşmak, bağırarak konuşmak, kesik kesik konuşmak, kekeleyerek konuşmak gibi ilgili fiilden bağımsız sözlükbirimlerle anlamsal yönden desteklenmektedir.

Fonolojik, morfolojik ve semantik yönden standart Türkçeden birtakım ayrılıklara sahip olduğu bilinen ağızlar ise standart dilin bağlayıcı etkisinden uzak kalarak özellikle leksikolojik bakımdan oldukça çeşitlilik göstermektedirler. Bu çeşitlilik, sözcükbirimlerin sözlüksel anlamlarında görüleceği gibi dil dışı göndergelerin standart Türkçenin söz varlığı haznesinde yer almayan çok daha spesifik unsurlarının ifade edildiği, ağızlara özgü olan dilsel göstergelerin varlığından anlaşılmaktadır.

Bu çalışmada “ağlamak” ve “gülmek” eylemlerinin çeşitli yönlerini ifade eden Anadolu ağızlarındaki troponimler üzerinde durulacaktır. İlgili eylemlerin tarzlarıyla ilgili ayrıntı bilgilerin standart Türkçedeki gibi belirteçlerle desteklenmeye gerek duyulmadan belirtildiği ve büyük bir kısmının yansıma sözcüklerden oluştuğu anlaşılan bu troponimler, ayrıca kılınış özellikleri bakımından sınıflandırılmaya tabi tutulacaktır.

Anahtar Kelimeler: troponim, WordNet, Anadolu ağızları, fiil, kılınış kategorisi

Kaynakça

Fellbaum, C. (Ed.). (1998). Word Net: An Electronic Lexical Database. Cambridge, MA: MIT Press.

Fellbaum, C; Miller, G (1990). "Folk psychology or semantic entailment? A reply to Rips and Conrad (1989)".
Psychological Review. 97: 565–570.

Fellbaum, C. (2002). On the semantics of troponymy. In R. Green, S. Myang, & C. Bean (Eds.), Relations, pp.
23-34.

<https://wordnet.princeton.edu/>

Türkçede Sayı Sözcüğü İçeren Öznelerin Konumu

Melek Çelik

Türkçede zarfların belirtme durum eki almış bir öge ile eylem arasına girebilmesi, belirtme durum eki almış öbeklerin (Belirleyici Öbekleri, İng. Determiner Phrase) Eylem Öbeği (EÖ) içindeki bir konumlarından taşındığı varsayımıyla (Kelepir, 2001, Arslan-Kechriotis, 2006 ve diğerleri) açıklanmaktadır. Bu durumda Eylem-Öbeği-içi-Özne-Hipotezi (Koopman and Sportiche, 1985 vd.) de göz önüne alındığında “Çoğu öğrenci her kitabı çok sevdi.” gibi niceleyicili özne ve nesne içeren bir ifadenin ağacı aşağıdaki gibi gösterilebilir:

1. [ZÖ [BÖ1 çoğu öğrenci] [Z' [EÖ [BÖ2 her kitabı] [EÖ çok [EÖ iz1 [iz2 sev]]]] [Z di]]]

Bu tip bir cümlede nesne, çalkalama operasyonu (ya da A-üssü hareketi) ile tümcenin başına getirildiğinde ilgili ağacın gösterimi aşağıdaki gibi olur (Kornfilt, 2003 ve diğerleri):

2. [ZÖ [BÖ2 her kitabı] [ZÖ [BÖ1 çoğu öğrenci] [Z' [EÖ iz2 [EÖ iz1 [iz2 sev]]] [Z di]]]]

Bu konuşmada Nesne-Özne-Eylem sırasındaki yapılarda niceleyici içeren nesnenin her zaman çalkalamaya uğradığı varsayımının doğru olmadığını savunacağız. Örneğin “Her kitabı dört öğrenci okudu.” tümcesinin “Dört öğrenci her kitabı okudu.” tümcesinden nesne çalkalamasıyla türetilmediğini, aksine bu tip tümcelerin aşağıda gösterdiğimiz gibi öznenin EÖ içinde kalmasıyla türetilbileceğini iddia edeceğiz.

3. [ZÖ [Z' [EÖ [BÖ2 her kitabı] [EÖ [AÖ dört öğrenci] [iz2 oku]]] [Z du]]]

Bu tezi savunmak için özne konumunda “her” ve “çoğu” gibi niceleyiciler içeren tümcelerle sayı sözcüğü içeren tümceler arasındaki bazı farklara bakmak yerinde olur. Türkçede ilgi tümceciği yapmanın iki yolu vardır: -An ile kurulan tümcecikler ve -DİK ile kurulan tümcecikler. Bir ilgi tümceciği içerisinde TÖ'nün kardeşi olan BÖ kategorisinde bir özne varsa ve ilgileştirme (İng. Relativization), BÖ olan bu özne ile değil de başka bir öbek ile kuruluyorsa bu durumda -DİK tümcecikleştirmesi kullanılmalıdır (Cagri, 2005 vd.).

4. Üzerinde çoğu öğrencinin oturabildiği bank
- 4'. *Üzerinde çoğu öğrenci oturabilen bank
5. Üzerinde her öğrencinin oturabildiği bank
- 5'. *Üzerinde her öğrenci oturabilen bank

Oysa içinde sayı sözcüğü bulunan bir özne içeren ilgi tümcecikleri, -DİK tümcecikleştirmesiyle kullanılabilir gibi -An tümcecikleştirmesiyle de kullanılabilir:

6. Üzerinde dört öğrencinin oturabildiği bank
- 6'. Üzerinde dört öğrenci oturabilen bank

Bu da bize sayı sözcüğü içeren öznenin, “her” ve “çoğu” gibi güçlü niceleyiciler (bkz. Enç, 1991 ve Kelepir, 2001) içeren öznelerden farklı bir dizimsel (sentaktik) konumda olabildiğini sezdirmektedir. (3)'te gösterdiğimiz ve bu tezde savunduğumuz analiz, bu farkın bir açıklamasını sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türkçede özne, sentaks, sayı sözcükleri

Kaynakça

- Arslan-Kechriotis, Z. C. (2006). Case as an Uninterpretable Feature. Doktora Tezi. Bogazici Universitesi.
- Cagri, I. (2005). Minimality and Turkish Relative Clauses. Doktora Tezi. University of Maryland
- Enç, M. (1991). The semantics of specificity. *Linguistic Inquiry* 22 1-25.
- Kelepir, M. (2001). Topics in Turkish Syntax: Clausal Structure and Scope. Doktora Tezi. MIT
- Koopman, H, and D.Sportiche. (1985). Theta theory and extraction. *GLOW Newsletter* 14:57-58
- Kornfilt, J. (2003). Scrambling, subscrambling, and case in Turkish. İçinde S. Karimi (Ed.), *Word order and scrambling* (s. 125-155). Oxford: Blackwell.

Attribution Markers and Reportatives in Turkish

*Ümit Deniz Turan
Betül Canıdar
Ahmet Arslan*

This paper investigates the attribution markers and reportatives (i.e. reported speech) in a news sources database crawled from the Internet, basically from Anadolu Agency. Attribution is “ascribing a proposition to some sources’ (mental) content (opinion, thought, belief, etc.)” (Guardamagna, 2015, p. 159), as illustrated in (1):

1. Türkiye Sağlıklı Kentler Birliğince yaptırılan araştırmaya göre,

“According to a survey commissioned by the Association of Turkey Healthy Cities,.....

In Example (1), göre “according to” is an attribution marker.

Reportatives, which contain verbs of communication such as açıklamak (explain), belirtmek (state), etc., can also be included in the category of attribution, as exemplified by the indirect speech in (2):

2.Su Ürünleri Fakültesi Öğretim Üyesi. balığın dar bir alanda yaşamasının mucize olduğunu anlattı. Faculty of Fisheries professor explained that it is a miracle that the fish lives in a narrow space.

We suggest that attribution and reportatives can be investigated at four levels:

- Source of information: This category is about where the information comes from. It may be either from Self or Other. This aspect is closely related to evidentiality, which, in fact, is a broader category and can be due to visual, firsthand, sensory, inferential and reportative evidence (Chafe & Nichols, 1986; Aikenfeld, 2003, among others).
- Content: What the reported speech is about
- Span of the content: The content can be a sentence, a paragraph, a fragment of a sentence, etc.)
- Degrees of Subjectivity: Every sentence has a perspective, known as speech/ thought representation, perspective, point of view, evaluation, etc.). This category is a continuum, i.e. there are varying degrees of subjectivity (Smith, 2003, p.175).

We provide a quantitative and qualitative analysis of the two levels concerning attribution: Evidentiality and degrees of subjectivity. Our initial findings show that the perspective adopted in attribution is usually an authority and that attribution tends to be less subjective than the other attribution forms (e.g. bana göre vs. bence).

Keywords: Attribution, reportatives, subjectivity vs. objectivity, evidentiality

References

- Aikhenvald, Alexandra Y. "Evidentiality in typological perspective." *Typological Studies in Language* 54 (2003): 1-32.
- Calsamiglia, Helena, and Carmen López Ferrero. "Role and position of scientific voices: Reported speech in the media." *Discourse studies* 5.2 (2003): 147-173.
- Chafe, Wallace L., and Johanna Nichols, eds. *Evidentiality: The linguistic coding of epistemology*. Vol. 20. Norwood, NJ: Ablex Publishing Corporation, 1986.
- Guardamagna, Caterina. "Reportative evidentiality, attribution and epistemic modality: A corpus-based diachronic study of Latin *Secundum NP* ('According To NP')." *Language Sciences* 59 (2017): 159-179.
- The Penn Discourse Treebank 2.0 Annotation Manual The PDTB Research Group December 17, 2007. <https://www.seas.upenn.edu/~pdtb/PDTBAPI/pdtb-annotation-manual.pdf>
- Smith, Carlota S. *Modes of discourse: The local structure of texts*. Vol. 103. Cambridge University Press, 2003.
- Tantucci, Vittorio. *Language and social minds: The semantics and pragmatics of intersubjectivity*. Cambridge University Press, 2021.

Türkçe’de Alaycılık: Söylem Çözümlemesi ve Sesletim

Çağla Karatepe

Amaç, söylem çözümlemesi (discourse analysis) ve sesletim (prosody) arakesitinde, Türkçe komedi bağlamı içerisinde bir kabalık unsuru olarak “alaycılığın” (sarcasm) ve sesletimindeki örüntülerin incelenmesidir.

Bir söylem çözümlemesi yaklaşımı olan İlişkisel Çalışma (Relational Work) (Locher ve Watts, 2005, 2008) söylem içerisinde bireylerin üstlendikleri tüm görevleri/gerçekleştirdikleri tüm işleri (work) kapsar. Bireyler hali hazırdaki rollerine (latent networks) ek olarak bağlam içerisinde ortaya çıkan roller (emergent networks) de üstlenebilirler. Bu anlamda, kabalık, nezaket, fazla nezaket gibi kavramların içsel olarak (“intirinsically”) kibar veya nazik olmadıklarını, söz konusu bağlamdan yola çıkılarak değerlendirilebileceklerini savunur. İlişkilerdeki güç dengesi de yine bu rol ve bağlamsal unsurlardan etkilenmektedir.

Söylem içerisinde dinleyicilerin algılarını etkileyen en önemli unsurlardan bir diğeri de sesletimdir (prosody). Çalışmada alaycı ifadelerdeki ton, durakların konumu, uzunluğu, vurgu, ritim, kavşak gibi özellikleri dikkate alınarak bağlam içerisindeki örüntüler incelenecektir. Birincil verilerin tamamı Türkiye’de ulusal düzeyde bir TV kanalında yayınlanan Tolgshow programından gelmektedir. İkincil veri olarak söz konusu program izleyicilerinin internet üzerinde yaptığı yorumlar kullanılacaktır.

Öncelikle alaycı söylemleri içeren iletişim kesitleri seçilerek söylem anotasyon programı olan Exmaralda ile transkripsiyonu gerçekleştirilecek; söz konusu iletişim içerisinde ilişkilerin/rollerin/kimliklerin nasıl yürütüldüğü incelenecektir. Alaycı sözcelerdeki sesletim özellikleri Praat yardımıyla incelenecektir.

Bireyler, bağlam içerisinde hem sosyal hem de bireysel normları ile davranmakta ve tonu da stratejik bir biçimde kullanmaktadır. Alaycı ifadelerde “dümdüz bir ezginin” kabalığın etkisini arttırmak için, öte yandan daha kıvrımlı bir ezginin de etkiyi hafifletmek için kullanıldığı ilk bulgulardandır.

Dynel’a (2014) göre alaycı ifadelerde “açık gerçek dışılık” (overt untruthfulness) aranmaz; ancak hedefteki kişi için “acı bir eleştiri” (“bitter criticism”), dinleyici için de komedi unsuru taşıması gerekir. Ön veri analizinde, Dynel’in savunusunun aksine alaycı ifadelerde ikinci bir algısal alanın (“mental space”) sıklıkla yaratıldığı, hedef alınan kişiye yönelik eleştirinin derecesinin de sesletim ile şiddetlendirilip yumuşatıldığı görülmüştür. Attardo ve diğerleri (2003) de benzer bir çalışmada, bağlam içerisinde alaycı ifadelerin farklı sesletim özelliklerine sahip olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Alaycılık, kabalık, Söylem, Sesletim, İlişkisel Çalışma

Kaynakça

- Attardo, S., Eisterhold, J., Hay, J., & Poggi, I. (2003). Multimodal markers of irony and sarcasm. *Humor*, 16(2), 243-260.
- Dynel, M. (2014). Isn't it ironic? Defining the scope of humorous irony. *Humor*, 27(4), 619-639.
- Locher, M. A. and R. J. Watts (2005). Politeness Theory and Relational Work. *Journal of Politeness Research: Language, Behavior, Culture* 1(1): 9.
- Locher, M. A. and R. J. Watts (2008). Impoliteness in Language. Chapter 4. Relational work and impoliteness: Negotiating norms of linguistic behaviour. B. Derek and A. L. Miriam, De Gruyter Mouton: 77-100.

'Tabi' as an Interactional Marker in Turkish

*Ferdane Kaynarpinar
Aygül Uçar*

In the course of speech, some expressions function as interactional markers that help speakers to proceed their talk and at the same time, their social relations are used (Ruhi, 2013). These expressions are the verbal or non-verbal units that reflect the attitudes of the speaker to the addressee and helps the addressee on understanding and interpreting of these utterances. Generally, all the markers take on the task that to make coherence and support the interaction, but they earn their functions in the discourse. For this reason, it can be said that they may have different functions in different discourses (Schiffrin, 1987: 73). Leech (1887: 132) proposes that approval markers have a direct relation with the (im)politeness in the conversation. Speakers are in the tendency to approve what other speakers say and agree with them as a sign of positive politeness (Leech, 2004: 201). Because disagreement is accepted as a face-threatening act and these expressions are used in order to maintain face (Brown & Levinson, 1988: 38). For instance, *evet* plays an important role on making interpersonal relationship and creating social perception as an interactional and approval marker and it is used for creating and maintaining social interaction by the speakers in order to create relations as a strategical device (Özcan and Aksan, 2017). Also, these expressions are used as illocutional acts and reflect the psychological states of the speakers (Searle, 1969: 65). According to Ronan (2015: 35), approval is taking positive attitudes toward a proposition.

Aims of this study were to determine the pragmatic functions of commonly used interactional marker *tabi* in Turkish in the concordance lines extracted from both the written corpus (which consist of fictional dialogues) and the spoken corpus (which has the transcribed versions of authentic dialogues), to find out the multiword units and collocations which these expressions form, and accordingly, to make the quantitative and qualitative classification of these expressions in the framework of (im)politeness and speech act theories. Quantitative and qualitative researches were conducted by following the corpus-driven approach via TUD v.3.0 (Aksan et al., 2016) which consists of 50 million words from written and spoken texts. From the concordance lines, only the ones that have the approval function were determined manually and the ones in the form of adjective and postposition were excluded from the scope of the study. As a result, 791 concordance lines that have the approval function of *tabi* were obtained out of 4336 overall concordance lines. Concordance lines that have the expression *tabi* were dealt with detailly in terms of the functions of the aforesaid interactional marker and according to the degrees of approval functions, they were divided into three groups as zero-degree, stressed and unstressed. In addition, what kinds of usages they display were determined from the point of (im)politeness and speech act theories.

Keywords: interactional marker, approval, *tabi*, (im)politeness, speech act

References

- Aksan, Y., Aksan, M., Özel, S. A., Yılmaz, H., Demirhan, U. U., Mersinli, Ü., Bektaş, Y., Altunay, S., (2006). Web Tabanlı Türkçe Ulusal Derlemi (TUD) [Web-based Turkish National Corpus (TNC)]. Akademik Bilişim'14-XVI. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri, 723-730, February, 2014, Mersin Üniversitesi.
- Brown, P. & Levinson, S. C. (1988). Politeness: Some universals in language use. Cambridge: Cambridge University Press.
- Büyükkantarçioğlu, N. (2006). An analysis of Turkish interjections in the context of reactive idea framing. Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi 23 (1), 19-32.
- Çubukçu, H. (2005). Karşılıklı konuşmada destekleyici geri bildirim. In İ. Ergenc, S. İşsever, S. Gökmen ve Ö. Aydın (Eds.), Dilbilim İncelemeleri (pp. 289-304). Ankara: Doğan Yayıncılık.
- Leech, G. (1987). Principles of pragmatics. New York: Longman.
- Leech, G. (2004). The pragmatics of politeness. New York: Oxford.
- Özcan, G. & Aksan, Y. (2017). Sözlü Türkçede evet'in görünüşleri: Sözlü Türkçe Derlemi'nden bulgular. Mersin Üniversitesi Dil Edebiyat Dergisi, 14 (2), 15-35.
- Ronan, P. (2015). Categorizing expressive speech acts in the pragmatically annotated SPICE Ireland corpus. ICAME Journal 39, 25-45.
- Ruhi, Ş. (2013). Interactional markers in Turkish: A corpus-based perspective. Mersin Üniversitesi Dil ve Edebiyat Dergisi 10 (2), 1-7.
- Searle, J. R. (1969). Speech acts: An essay in the philosophy of language. New York: Cambridge University Press.
- Schiffrin, D. (1987). Discourse markers. Cambridge: Cambridge University Press.

1-8. Sınıf Türkçe Ders Kitaplarında Eşanlamlı Sözcüklerin Sıfat+Ad Eşdizimlilikleri

*Nermin Yazıcı
Leyla Çimen*

Dil eğitiminde eşanlamlı sözcüklerin kazandırılması, sözcüksel bağlaşıklığa katkı sağlamasıyla (Dilidüzgün, 2010) anlamlandırmayı; sözcüksel ve sözdizimsel açıklama yoluyla yeni bir biçimde aktarım yapmayı; yazma çalışmalarında yerdeşliği (Eziler Kıran, 2019) sağlamasından dolayı önemli yer tutmaktadır. Dilbilimi alanında, iki ayrı göstergenin bütünüyle aynı anlama gelemeyeceği gerekçesiyle eşanlamın mümkün olmadığı düşüncesi eğitim alanında çok yer bulmamış, eşanlamlı sözcüklerin öğretimini bu bağlamda ele alan çalışmalar oldukça kısıtlı kalmıştır (Çimen ve Yıldız, 2021). Bu nedenle Türkçe ders kitaplarındaki eşanlamlı sözcüklerin anlambilimsel niteliğine çok az dikkat çekilmiştir. Alan yazındaki bu boşluğun kapatılmasına katkıda bulunmak amacıyla bu çalışmada, 1-8. Sınıfların Türkçe Ders Kitaplarından oluşturulan derlemde eşanlamlı sözcüklerin oluşturduğu sıfat+ad eşdizimlilikleri öbekbilimsel yaklaşımla ele alınacaktır. Howarth (1998)'in da savunduğu gibi sıklık temelli yaklaşımlar tek başına yeterli değildir; öbekbilimsel anlayış bir bilgisayar algoritmasının ortaya çıkarabileceğinden daha fazlası anlamına gelmektedir. Bu doğrultuda derlem işleme yazılımı Lanbox (Brezina vd., 2015) aracılığıyla eşdizimli sözcük dizinleri elde edilip ardından öbekbilimsel yaklaşımla incelenecektir. Alan yazında (Aksan ve Yaldir, 2010; Kucera ve Francis, 1982) ad ve eylem türlerinin diğer türlere göre daha sık kullanıldığının ifade edilmesinden hareketle çalışmada sıfat+ad eşdizimlilikleri ele alınacaktır. Eşdizimli sözcükler daha önce birçok çalışmada (Barfield ve Gyllstad, 2009; Howarth, 1998, Macis ve Schimitt, 2016, Nesselhauf, 2005) benzer şekilde ele alındığı gibi şeffaf, yarı-şeffaf ve opak olarak ayrılacaktır. Bu üç eşdizimlilik kategorisi, anlam özellikleri bakımından açıkça farklılık göstermektedir. Dolayısıyla eşdizimli sözcüklerin, eğitimde eşanlamlı sözcüklerin farklı şekilde ele alınması gerektiğini ortaya koyması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: eşanlamlı sözcükler, eşdizimlilik, Türkçe ders kitapları, derlem

Kaynakça

- Aksan, Y. Ve Yaldir, Y. (2010). Türkçe sözcüklerinin nicel betimlemesi. 24. Ulusal Dilbilim Kuurltayı 17-18 Mayıs 2010. Ankara: ODTÜ.
- Brezina, V., McEnery, T. ve Wattam, S. (2015). Collocations in context: A new perspective on collocation networks. *International Journal of Corpus Linguistics*, 20(2), pp.139-173.
- Çimen, L. ve Yıldız, S. (2021). Eş anlamlı sözcüklerin öğretime eleştirel yaklaşım ve yapılandırmacı yaklaşım açısından etkinlikler. *Turkish Studies - Education*, 16(1), 199-216. <https://dx.doi.org/10.47423/TurkishStudies.47697>
- Dilidüzgün, Ş. (2010). Metindilbilim ve Türkçe öğretimi: Uygulamalı bir yaklaşım. Morpa Kültür Yayınları.
- Eziler Kiran, A. (2019). Yazınsal göstergebilim ve eleştiri. R. Filizok, E. Saltık (Eds.), *Eleştiri Kuramları'nın İçinde* (ss. 102-126). Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Howarth, P. (1998). Phraseology and second language proficiency. *Applied Linguistics* 19(1), 24-44.
- Kucera, H. Ve Francis, W. N. (1967). *Computational analysis of present day american english*. Brown University Press.
- Macis, M. ve Schmitt, N. (2016). The figurative and polysemous nature of collocations and their place in ELT. *ELT journal*,
- Nesselhauf, N. (2005). *Collocations in a learner corpus*. John Benjamins Publishing.

The syntax-semantics interface of the auxiliary *žat* in Kazakh

David Gyorfı

Auxiliary verb constructions (AVC) in Turkic can be defined as complex predicates involving a particular auxiliary verb and a main verb that takes a converbial form, most notably converb A (CVB.A) or converb B (CVB.B) (e.g. Johanson and Csató 2018:151). The auxiliary verb *žat* has been described as one that expresses the progressive aspect (Johanson 1999; Muhamedowa 2015; Somfai Kara 2002) with limited abilities in other imperfective aspects (I follow the aspectual labels of Bybee, Perkins, and Pagliuca 1994; Comrie 1976 and Cover 2015).

This paper is looking at divergent cases. The null hypothesis is that *žat* may only express the progressive aspect with the addition that if the main verb is 'come' or 'go', CVB.A is selected, while other main verbs select CVB.B. Recent fieldwork has shown the following deviations which argues for an auxiliary whose semantics is more versatile than previously thought.

- Firstly, it will be shown by semantic analysis that the AVC [go/come]-CVB.B+*žat* expresses the perfect aspect (cf. Kumyk and Karachay data in Johanson (1999:179)), with the addition of event multiplicity (cf. Somfai Kara 2002:48) under certain conditions. The analysis follows studies regarding similar data, such as van Geenhoven (2004), Iordăchioaia and Soare (2015) and Laca (2004).
- Next, I will argue that the AVC [non-go/come]-CVB.B+*žat* in the nonpast tense expresses the frequentative aspect. This construction is contrasted to others that denote event multiplicity.
- Lastly, I will argue that the AVC [non-go/come]-CVB.A+*žat* is used in complete and truncated conditionals, where it marks the apodosis and expresses high hypotheticality (Comrie 1986:88).

In conclusion, this paper claims that previously not, or superfluously described Kazakh AVCs based on the auxiliary *žat* express a larger set of TAM categories than previously thought. These AVCs cover every possible combination of the converbs vs main verb restrictions.

Keywords: Kazakh, auxiliary verbs, TAM, pluractionality

References

- Bybee, Joan, Revere Perkins, and William Pagliuca. 1994. *The Evolution of Grammar: Tense, Aspect, and Modality in the Languages of the World*. Chicago and London: The University of Chicago Press.
- Comrie, Bernard. 1976. *Aspect*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Comrie, Bernard. 1986. "Conditionals: A Typology." Pp. 77–100 in *On Conditionals*, edited by E. C. Traugott, A. Meulen, J. Reilly, and C. Ferguson. Cambridge: Cambridge University Press.
- Cover, Rebecca T. 2015. "Semantic Fieldwork on TAM." Pp. 233–68 in *Methodologies in Semantic Fieldwork*, edited by R. Bochnak and L. Matthewson. Oxford University Press.
- van Geenhoven, Veerle. 2004. "For-Adverbials, Frequentative Aspect, and Pluractionality." *Natural Language Semantics* 12:135–190.
- Iordăchioaia, Gianina and Elena Soare. 2015. "Pluractionality with Lexically Cumulative Verbs: The Supine Nominalization in Romanian." *Natural Language Semantics* 23(4):307–52.
- Johanson, Lars. 1999. "Typological Notes on Aspect and Actionality in Kipchak Turkic." Pp. 171–84 in *Tense-aspect, transitivity and causativity : essays in honor of Vladimir Nedjalkov*, edited by W. Abraham and L. Kulikov. Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins.
- Johanson, Lars and A. Éva Csató. 2018. "Grammaticalization in Turkic." Pp. 146–65 in *Grammaticalization from a Typological Perspective*, edited by H. Narrog and B. Heine. Oxford: Oxford University Press.
- Laca, Brenda. 2004. "Progressives, Pluractionals, and the Domains of Aspect." *Journées d'Études Linguistiques* 87–92.
- Muhamedowa, Raihan. 2015. *Kazakh: A Comprehensive Grammar*. London, New York: Routledge.
- Somfai Kara, Dávid. 2002. *Kazak (Languages of the World/Materials 417.)*. München: Lincom Europa.

Is L1 transfer operative at the syntax-discourse interface? The acquisition of pragmatics of subjects by the advanced Turkish learners of Korean and Japanese speakers

Oktaç Çınar

Null and overt subject distribution has been claimed to be the locus of syntax-discourse interface in null subject languages since the choice to use null vs. overt subject is governed by certain discursive properties (e.g. Belletti et al., 2007). Drawing on this, the study investigates the acquisition of null and overt subjects in L2 Turkish at the syntax-discourse interface in order to understand whether L1 transfer operates in the domain that needs the mapping of syntactic information on the discursive knowledge. There are two groups of participants in the study. The control group participants were adult native speakers of Turkish (n=26). The learner group participants were advanced Turkish learners of adult Korean (n=10) and Japanese (n=17) speakers. These participants had attended Turkish language courses and received a certificate of Turkish at the advanced level. Since Turkish, Korean, and Japanese are null subject languages, the very same constraints that regulate the null vs. overt subject distribution hold in these languages. Therefore, successful acquisition of the given constraints might be interpreted over Full Transfer approaches (e.g. Schwartz & Sprouse, 1996). In order to attain this aim, contextualized grammaticality judgement task (CGJT), adapted from Rothman (2007; 2009), was employed to fetch data. In this task, participants were asked to judge whether the contextualized sentences they read was pragmatically odd or not. The CGJT was framed by 4 conditions (for each condition n=4). The pragmatic constraints on the use of null and overt subjects were not violated in the first two conditions. However, the latter two conditions violated the discursive constraints (topic continuity vs. topic shift), rendering unacceptable null and overt subject constructions. The results of the CGJT revealed that the L2 participants were insensitive to the pragmatics of null vs. overt subject distribution. This finding is in line with the claim that the properties at the syntax-discourse interface cannot be fully acquired (Interface Hypothesis; Sorace & Filiaci, 2006; Sorace, 2011). The vulnerability of the discursive constraints suggests that Korean and Japanese speakers failed to transfer the discursive rules or categories in their interlanguage. Therefore, one can argue that syntax-discourse interface is vulnerable irrespective of the L1 and L2 pairs (e.g. Margaza & Bel 2006, Lozano, 2018).

Keywords: Null and overt subjects, discursive constraints, topic continuity, topic shift, L2 Turkish, Korean and Japanese speakers, Interface Hypothesis

References

- Belletti, A., Bennati, E., & Sorace, A. (2007). Theoretical and developmental issues in the syntax of subjects: Evidence from near-native Italian. *Natural Language and Linguistic Theory*, 25, 657–689.
- Lozano, C. (2018). The development of anaphora resolution at the syntax-discourse interface: Pronominal subjects in Greek learners of Spanish. *Journal of Psycholinguistic Research*, 47(2), 411–430.
- Margaza, P., & Bel, A. (2006). Null subjects at the syntax-pragmatics interface: Evidence from Spanish interlanguage of Greek speakers. In M. Grantham O'Brien, C. Shea, & J. Archibald (Eds.), *Proceedings of the 8th generative approaches to second language acquisition conference* (pp. 88–97). Cascadilla.
- Rothman, J. (2007). Pragmatic solutions for syntactic problems: Understanding some L2 syntactic errors in terms of discourse-pragmatic deficits. In S. Baauw, F. Dirjkoningen & M. Pinto (Eds.), *Romance languages and linguistic theory* (pp. 299–320). John Benjamins.
- Rothman, J. (2009). Pragmatic deficits with syntactic consequences? L2 pronominal subjects and the syntax-pragmatics interface. *Journal of Pragmatics*, 41, 951–973.
- Schwartz, B., & Sprouse, R. (1996). L2 cognitive states and the Full Transfer/Full Access Model. *Second Language Research*, 12, 40–72.
- Sorace, A. (2011). Pinning down the concept of “interface” in bilingualism. *Linguistic Approaches to Bilingualism*, 1(1), 1–33.
- Sorace, A., & Filiaci, F. (2006). Anaphora resolution in near-native speakers of Italian. *Second Language Research*, 22, 339–368.

Türkçede Olumsuz Hitapların Anlam ve Kullanım Özellikleri

*Nuriye Özer
Pınar İbe Akcan*

Hitap ifadeleri dilbilim alanyazınında çokça çalışılmış (Brown ve Gilman, 1960 ; Lambert ve Tucker, 1976; Kroger, Wood, ve Kim, 1984; Ervin-Tripp, 1986; Braun, 1988; Dickey, 1997 gibi), Türkçe alanyazında sıklıkla yazılı metinler üzerinde incelenerek listeleme ve anlamsal gruplandırmalar yapılmış, kimi özellikleriyle dilbilimsel çalışmalarda yer bulmuş (Bayyurt, 1992; Balpınar, 1996; Özezen, 2004; Azap, 2008; Kökpınar Kaya, 2012; Demirbaş, 2017; Işık Güler ve Eröz-Tuğa, 2017 gibi) ancak doğal dil verisinden yararlanarak, dilbilgisel özellikleriyle bütüncül bir dizge olarak yeterince betimlenmemiş bir alandır. İletişimde katılımcıların birbirlerine ya da konuşma dışında söyleme konu olan katılımcılara yönelttikleri hitap ifadeleri, diller arası benzerlikler olduğu kadar farklılıklar da içeren ve bu özellikleriyle toplumdilbilimsel ve kullanımbilimsel açıdan incelemeye değer bir konudur.

Hitap ifadelerinin Türkçedeki görünümünü ortaya koymayı hedefleyen daha geniş kapsamlı bir çalışma için oluşturulmuş olan Türkçedeki hitap biçimleri veri tabanından yararlanarak bu çalışmada üç araştırma sorusu yanıtlanmaya çalışılacaktır: 1. Türkçe hitap ifadeleri olumlu ve olumsuz anlamlı birimler olmak üzere iki gruba ayrıldıklarında nicel olarak nasıl bir görünüm sergilemektedir? 2. Türkçe olumsuz hitap ifadelerihangi anlamsal alt sınıflara ayrılabilir? 3. Bu anlamsal alt sınıflar kullanım özelliklerine göre nasıl sınıflandırılabilir? 2. Olumsuz hitaplar için yapılan sınıflandırmalar anadili konuşucusu yargılarıyla örtüşmekte midir?

Bu soruları yanıtlamak üzere iki veri setinden yararlanılacaktır. Bunlardan ilki, Aksan vd. (2016) TUD v3 üzerinden belirlenen hitap ifadelerinin bir alt seti olan olumsuz hitap ifadeleridir (toplamda 282 olumsuz ifade ayıklanmıştır; aşağılık, düzenbaz, ömür törpüsü, yüz karası, zavallı gibi). İkinci veri ise bu olumsuz hitap ifadelerinin kullanım özelliklerini belirlemek üzere 100 anadili konuşucusuna çevrimiçi yöneltilen sormacadır. Sormaca, olumsuz hitap ifadelerinin anlamsal alt sınıflarından rastgele seçilen eşit sayıda ifadenin kullanım özelliklerini ortaya koymak üzere anadili konuşucularına yöneltilen çoktan seçmeli ve söylem tamamlama türünden sorulardan oluşmaktadır. Birbirini tamamlayıcı nitelikte iki veri olan derlem verisi ve anadili konuşucusu yargıları temelinde yapılan bu çözümlemenin Türkçe hitap dizgesinin betimlenmesine katkı sağlaması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: hitap ifadeleri, olumsuz hitaplar, derlem

Kaynakça

- Aksan, Y., Aksan, M., Özel, S. A., Yılmaz, H., Demirhan, U. U., Mersinli, Ü., Bektaş, Y., Altunay, S., (2016). Web Tabanlı Türkçe Ulusal Derlemi (TUD). XVI. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri, 723-730.
- Azap, N. (2008). Türkiye Türkçesinde hitap ve arasözler. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi, Sakarya.
- Balpınar, Z. (1996). The use of pronouns of power and solidarity in Turkish. *Dilbilim Araştırmaları*, 288-293.
- Bayyurt, Y. (1992). The analysis of the determining factors affecting people's choice of address forms in Turkish. Unpublished master's thesis, Lancaster University, Lancaster.
- Braun, F. (1988). *Terms of address: Problems of patterns and usage in various languages and cultures*. Berlin: Mouton De Gruyter.
- Brown, R. and Gilman, A. (1960). The Pronouns of Power and Solidarity. In Sebeok, T. A. (Ed.), *Style in Language* (pp.253-276). Cambridge, Mass: MIT Press.
- Demirbaş, M. (2017). Türkiye Türkçesi ağızlarında seslenme sözleri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim*, 6(4), 2154-2181.
- Dickey, E. (1997). Forms of address and terms of reference. *Journal of Linguistics*, 33(2), 255- 274.
- Ervin-Tripp, S. (1972). Sociolinguistic rules: Alteration and co-occurrence. In J. Gumperz, ve D. Hymes (Eds.), *Directions in Sociolinguistics* (pp. 213-250). Cambridge: Basil Blackwell.
- Işık Güler, H , Eröz-Tuğa, B. (2017). Sözlü Türkçe Derlemi ve Türkçe Ulusal Derleminde (U)lan'ın Edimbilimsel Bir İncelemesi. *Dil ve Edebiyat Dergisi*, 14 (2) , 37-60.
- Kökpınar Kaya, E. (2012). İçselleştirme ve ötekileştirme arayüzünde Türk Toplumunda kullanılan hitap terimleri üzerine bir inceleme. *Proceedings of 15th International Conference on Turkish Linguistics*, (pp.303-310). Zigetvar,Macaristan.
- Kroger, R., O., Wood, L., A. ve Kim, U. (1984). Are the rules of address universal? III: comparison of Chinese, Greek and Korean Usage. *Journal of Cross-Cultural Psychology* 3, 273-284.
- Lambert, W. E., ve Tucker, G., R. (1976). *Tu, Vous, Usted: A Social-Psychological Study of Address Patterns*. Rowley: Newbury House.
- Özezen, M. (2004). Türkiye Türkçesi günlük konuşma dilinde seslenme biçimleri üzerine gözlemler- genel sınıflandırma. V. Uluslararası Türk Dil Kurultayı Bildirileri II (20-26 Eylül 2004), Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları, 2265-2276.

Yazarın Metin Sesi: Türkçe Bilimsel Metinlerde Etkileşimsel Üstsöylem Belirleyicileri

Özlem Dağ Tarcan

Bilimsel metinler, retorik nesnellüğün sağlanmasında okuyucu yöneliminin önemli olduğu bir metin türü olarak kabul edilmektedir. Her ne kadar önermeye dayalı ve öznel olmayan bir tür olarak kabul edilse de bilgiyi doğrulama eylemi sosyal bir süreçtir ve okuyucuyu ikna etmeye yönelik dilsel seçimler yapmayı gerektirir. Bilgi, “inanılan şeyin sosyal olarak da gerekçelendirilmesi” (Rorty, 1979) olarak düşünüldüğünde bilimsel metin yazarlarının da okuyucularının tepkilerini, artalan bilgilerini, bilgiyi işleme süreçlerini ve kişiler arası beklentileri tahmin etmeleri gerekmektedir. Benzer şekilde okuyucuların da yazarların düşünce şeklini ve okuyucunun kendi öznel araştırma amaçları doğrultusunda yazarın bu amaçlara olan katkısını göz önünde bulundurması gerekmektedir (Bazerman, 1988). Bu doğrultuda bilimsel metin yazarları, hem okuyucuyu kendi savlarının doğruluğu konusunda bilgilendiren hem de “diğerlerinin doğru olarak algılayabileceği bir söylem örüntüsü oluşturarak” okuyucu ikna etmeye çalışan metinler ortaya koymaya çalışmaktadırlar (Harris, 1991).

Bilimsel metinlerin sunumunda belirleyici bir göreve sahip olan üstsöylem belirleyicileri (metadiscourse markers), yazarların okuyucu ile ilişki kurmak için kullandıkları araçlardır. Bu araçlar; söylemi düzenlemeye, okuyucuyu metne dahil etmeye ve yazarın tutumunu okuyucuya aktarmaya yardım etmektedirler (Zarei ve ark. 2011). Bir söylemin ya da yazarın metnin içeriğine veya okuyucuya olan uzaklığını düzenlemek için kullanılan dilsel kaynaklar olan üstsöylem belirleyicileri, etkileşimli (interactive) ve etkileşimsel (interactional) olarak iki ulama ayrılmaktadır (Hyland 2000). Bu araçları kullanarak yazar, kendi bakış açısını okuyucuya açıklamayı ve okuyucuları metnin farklı noktalarına götürerek onları metne dahil etmeyi amaçlamaktadır.

Yukarıda sunulan kuramsal dayanaklar doğrultusunda bu çalışmada, Türkçe Sosyal Bilimler ve Fen Bilimleri alanlarında yazılmış bilimsel metinlerdeki etkileşimsel üstsöylem belirleyicilerinin, Hyland (2005)'te ortaya konan Üstsöylem Modeli temel alınarak karşılaştırılması amaçlanmaktadır. Çalışmanın amacı doğrultusunda; bilimsel metin yazarları okuyucuyu yönlendirmek için ve metne dahil etmek için yazarın metin sesi (text voice) olarak hangi belirleyici kullanmaktadırlar ve bu belirleyiciler farklı disiplinlerde farklılık göstermekte midir sorularına yanıt aranmaktadır.

Çalışmanın derlemine, ULAKBİM Tr-Dizin’de yer alan ve 2019-2020 yılları arasında yayımlanan Sosyal Bilimler ve Fen Bilimleri alanlarında yazılmış tek yazarlı süreli yayınlardan rastlantısal olarak seçilen makaleler oluşturmaktadır. Çalışmanın sınırlılıkları çerçevesinde 110.673 sözcüklük bir derlem kullanılmıştır. Derlem değerlendirmesinde nitel ve nicel araştırma tekniklerinden yararlanılmıştır. Derlem verisinin çözümlenmesi iki aşamada gerçekleştirilmiştir. İlk aşamada, Antconc 3.5.0 yazılımı ile tarama işlemi gerçekleştirilmiş; ikinci aşamada derlemi oluşturan makaleler tümce tümce ayrılarak üstsöylem belirleyicisi olabilecek öğeler işaretlenmiştir. Araştırmanın sayısal verileri, (IBM) SPSS Statistics 23 ve Microsoft Excel 2016 programları kullanılarak analiz edilmiştir.

Çalışmanın sonucunda üstsöylem belirleyicilerinin farklı alanlarda, farklı sıklıklarda kullanıldığı ve farklı alanların, farklı desenlemeler kullanma eğiliminde olduğu gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Üstsöylem, üstsöylem belirleyicileri, etkileşimsel üstsöylem belirleyicileri, bilimsel metinler, akademik yazma

Kaynakça

- Bazerman, C. (1988). *Shaping Written Knowledge*. Madison: University of Wisconsin Press.
- Harris, R.A. (1991). Rhetoric of science, *College English*, 53(3), 282-307.
- Hyland, K. (2000). *Disciplinary Discourses: Social Interactions in Academic Writing*. London: Longman.
- Hyland, K. (2005). *Metadiscourse*. Continuum, London.
- Rorty, R. (1979). *Philosophy and Mirror of Nature*. Princeton: Princeton University Press.
- Zarei, G. R ve Mansoori, S. (2011). A Contrastive Study on Metadiscourse Elements Used in Humanities vs. Non Humanities across Persian and English, *English Language Teaching*, Sayı: 4, (1), s: 42-50.

Boosting and Hedging in Turkish Research Articles

*Emine Yerar
Çiğdem Yalavaç*

Stance refers to “different kinds of personal feelings and assessments, including attitudes that a speaker has about certain information” (Biber, 2006: 99). Using appropriate linguistic conventions helps the author convey his stance. Metadiscourse is one of them. Among the metadiscourse markers, hedges and boosters are the noteworthy tools allowing the writers to present their stance. (Hyland, 2009). Therefore, the main purpose of this study is to examine the use of hedges and boosters in the results and discussion sections in research articles (RAs) produced in the field of natural sciences (NS) and social sciences (SS) and to determine whether there is a difference in rhetorical conventions of Turkish authors. With this purpose, a total of forty RAs published in peer-reviewed journals in 2017 and 2018 were chosen from four academic disciplines: biology, chemistry, linguistics and psychological counselling and guidance and the selected RAs were analyzed quantitatively by adopting Hyland’s (2005) interactional metadiscourse taxonomy. The occurrences of hedges and boosters in the sample were identified manually and re-analyzed by an interrater to obtain more reliable results. The frequencies of hedges and boosters were calculated by a non-parametric test, Mann-Whitney U. The findings revealed that the possibility structures and passives are the most frequently used linguistic items to show doubt in NS and SS. Regarding boosters, the study indicated that the private verbs and suasive verbs are the most common boosters. It was also found out that necessity/obligation modals and adjectival phrases are used frequently to express certainty. Regarding the statistical differences within the scope of fields, no significant difference was observed between hedges and boosters. Based on these results, it is possible to conclude that Turkish academic authors follow the same path as a method of persuasion, regardless of their fields.

Keywords: Metadiscourse, hedge, booster, interactional metadiscourse, stance

References

- Adams Smith, D. E. (1984). Medical discourse: Aspects of author's comment. *ESP Journals*, 3, 25-36. [https://doi.org/10.1016/0272-2380\(84\)90004-0](https://doi.org/10.1016/0272-2380(84)90004-0).
- Akbaş, E. (2014). Are they discussing in the same way? Interactional metadiscourse in Turkish writers' texts. In A. Łyda & K. Warchał (Eds.), *Occupying niches: interculturality, culturality and aculturality in academic research* (pp. 119–133). London/Berlin: Springer. [http:// dx. doi. Org / 10. 1007/978-3-319-02526-1-8](http://dx.doi.org/10.1007/978-3-319-02526-1-8).
- Atabay, N., Kutluk, İ., Özel, S. (1983). *Sözcük türleri*. Ankara: TDK.
- Bayyurt, Y. (2000). Türkçe'de resmiyet kavramına tv sohbet programları çerçevesinden bir bakış. *Dilbilim Araştırmaları*, 17-37.
- Biber, D. (1988). *Variation across speech and writing*. New York, NY: Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511621024>.
- Biber, D., Johansson, S., Leech, G., Conrad, S. & Finegan, E. (1999). *Longman grammar of spoken and written English*. Harlow: Longman.
- Biber, D. (2006). Stance in spoken and written university registers. *Journal of English For Academic Purposes*, 5 (2), 97-116. DOI: 10.1016/j.jeap.2006.05.00.
- Birkenstein, C., & Graff, G. (2008). In teaching composition, 'formulaic' is not a 4-letter word." *Chronicle of Higher Education*, 6(2),2-21.
- Boutellier, R., Gassmann, O., Raeder, S., Dönmez, D., & Domigall, Y. (2011). What is the difference between social and natural sciences? Doctoral Seminar "Forschungsmethodik I" HS11-10, 118, 1.00, fall semester. Zürich. [Http: // www. collier.sts.vt. Edu / sciwrite / pdfs / boutellier_2011.pdf](http://www.collier.sts.vt.edu/sciwrite/pdfs/boutellier_2011.pdf).
- Brown, P., & Levinson, S. C. (1987). *Studies in interactional sociolinguistics*, 4. politeness: some Universals in language usage. Cambridge University Press.
- Crismore, A. (1989). *Talking with readers: metadiscourse as rhetorical act*. New York: Peter Lang.
- Crismore, A., & Farnsworth, R. (1990). Metadiscourse in popular and professional science discourse. In W. Nash (ed.), *The writing scholar: studies in academic discourse* (pp. 118-136). Newbury Park, C.A.: Sage.
- Crismore, A., Markkanen, R., & Steffensen, M. S. (1993). Metadiscourse in persuasive writing: a study of texts written by American and Finnish university students. *Written Communication*, 10(1), 39-71.
- Crystal, D. (1987). *The Cambridge encyclopaedia of language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Emeksiz, Z. (2015). Stance taking and passive voice in Turkish academic discourse. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 11(2), 13-22. Retrieved from [https://dergipark.org.Tr/tr/ pub/ jlls/issue36118/40557](https://dergipark.org.tr/tr/pub/jlls/issue36118/40557).
- Çapar, M. (2014). *Interactional metadiscourse markers in research articles*. (Unpublished master's dissertation). Anadolu University, Eskişehir.
- Doyuran, Z. (2009). Conciliation of knowledge through hedging in Turkish scientific Articles. *Edebiyat Fakültesi Dergisi/Journal of Faculty of Letters*, 26(1), 85-99.
- Fidan, Ö. (2002). *Türkçe bilimsel metinlerde üstsöylem belirleyicileri* (Unpublished master's dissertation). Ankara Üniversitesi, Türkiye.
- Göksel, A. & Kerslake, C. (2005). *Turkish: A comprehensive grammar*. New York: Routledge. <http://dx.doi.org/10.4324/9780203340769>.
- Granqvist, K. P. (2013). *Hedges, boosters, and tag questions in Big Bang Theory – A gender perspective* (Unpublished master's dissertation). Göteborgs Universitet, Göteborgs.
- Hinkel, E. (1997). Indirectness in L1 and L2 academic writing. *Journal of Pragmatics*, 27, 361–386.
- Hyland, K. (1996). Writing without conviction? Hedging in science research articles. *Applied linguistics*, 17(4), 433-454.
- Hyland, K. (1998). Persuasion and context: The pragmatics of academic metadiscourse. *Journal of Pragmatics*, 30, 437-55. Doi: 10.1016/S0378- 2166 (98) 00009-5.
- Hyland, K. (1999). *Talking to students: Metadiscourse in introductory course books*. *English for specific purposes*, 18(1), 3-26.
- Hyland, K. (2000). *Disciplinary discourses. Social interactions in academic writing*. Longman, London.

- Hyland, K. (2001). Humble servants of the discipline? Self-mention in research articles. *English for specific purposes*, 20(3), 207-226.
- Hyland, K. (2004). Disciplinary interactions: Metadiscourse in L2 postgraduate writing. *Journal of Second Language Writing*, 13, 133-151.
- Hyland, K. & Tse, P. (2004). Metadiscourse in academic writing: A reappraisal. *Applied Linguistics*. 25 (2), 156-177.
- Hyland, K. (2005). *Metadiscourse: Exploring interaction in writing*. London: Continuum.
- Hyland, K. (2007). Genre pedagogy: Language, literacy and L2 writing instruction. *Journal of Second Language Writing*, 16 (3), 148-164.
- Hyland, K. (2009). *Academic discourse: In a global context*. Continuum International Publishing Group.
- Hyland, K. (2011). *Academic discourse. The continuum companion to discourse analysis*. (pp. 171-184). London: Continuum.
- Kerslake, C. (1996). The Semantics of Possibility in Turkish: Current Issues in Turkish linguistics. *Proceedings of the Fifth International Conference on Turkish Linguistics*, 84-104, Hitit Yayınevi.
- Kornfilt, J. (1997). *Turkish*. London and New York: Routledge.
- Lakoff, R. (1973). Language and woman's place. *Language in Society*, 2 (1), 45-79. Doi: 10.1017/S0047404500000051.
- Leckie-Terry, H. (1995). *Language and Context: A functional linguistic theory of register*. Biddles Ltd, Guildford and Kings Lynn: London.
- Mauranen, A. (1993). Contrastive ESP rhetoric: Metatext in Finnish-English economic texts. *English For Specific Purposes*, 12, 3-22.
- Namaziandost, E. (2017). A comparative study of boosters in the discussion section of medical and applied linguistics articles. *International Journal of Applied Linguistics and English Literature*, 6(7), 1-5.
- Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative Data Analysis: An Expanded Sourcebook*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Peacock, M. (2006). Linking adverbials in research articles across eight disciplines. *Ibérica*, 20, 9-34.
- Quirk, R., Greenbaum, S., Leech, G., & Svartvik, J. (1985). *A comprehensive grammar of the English language*. Longman, London.
- Özsoy, Sumru (1999). *Turkish Türkçe*, İstanbul: Boğaziçi University Press.
- Salager-Meyer, F. (1994). Hedges and textual communicative function in medical English written discourse. *English For Specific Purposes*, 13(2), 149-170.
- Sanjaya, N. S. (2013). *Hedging and Boosting in English and Indonesian Research Articles (PhD Dissertation)*. Pennsylvania: The Pennsylvania State University.
- Sansa-Tura, S. (1986) "-Dir in modern Turkish." in A. Aksu-Koç & E. Erguvanlı-Taylan. *Proceedings of the Turkish Linguistics Conference*. İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi Yayınları, 145-158.
- Serholt, S. (2012). *Hedges and boosters in academic writing. A study of gender differences in essays written by Swedish advanced learners of English. (Unpublished master's dissertation)*. Engelska.
- Takimoto, M. (2015). A corpus analysis of hedges and boosters in English academic articles. *Indonesian Journal of Applied Linguistics*, 5(1), 90. DOI: 10.17509/ijal.v5i1.836.
- Trajkova, P. Z. (2011). Toning down statements in newspaper editorials. *The Journal for Languages and Literatures of the Faculty of Philosophy*, 1, 71-84.
- Traugott, E. C., & Trousdale, G. (2010). Gradience, gradualness and grammaticalization: How do they intersect? In E. C. Traugott, & G. Trousdale (Eds.), *Gradience, gradualness and grammaticalization* (pp. 19-44). [Typological Studies in Language, 90]. Amsterdam: John Benjamins. DOI: 10.1075/tsl.90.04tra
- Traugott, E. C., & Trousdale, G. (2013). *Constructionalization and constructional changes*. [Oxford Studies in Diachronic & Historical Linguistics, 6]. Oxford: Oxford University Press. DOI: 10.1093/acprof:oso/9780199679898.001.0001
- Trousdale, G. (2008a). Words and constructions in grammaticalization: the end of the impersonal construction. In S. M. Fitzmaurice, & D. Minkova (Eds.), *Studies in the history of the English language IV: Empirical and analytical advances in the study of English language change* (pp. 301-326). [Topics in English

- Linguistics, 61]. Berlin: Mouton de Gruyter. DOI: 10.1515/9783110211801.301
- Traugott, E. C., & Trousdale, G. (2010). Gradience, gradualness and grammaticalization: How do they intersect? In E. C. Traugott, & G. Trousdale (Eds.), *Gradience, gradualness and grammaticalization* (pp. 19–44). [Typological Studies in Language, 90]. Amsterdam: John Benjamins. DOI: 10.1075/tsl.90.04tra
- Traugott, E. C., & Trousdale, G. (2013). *Constructionalization and constructional changes*. [Oxford Studies in Diachronic & Historical Linguistics, 6]. Oxford: Oxford University Press. DOI: 10.1093/acprof:oso/9780199679898.001.0001
- Trousdale, G. (2008a). Words and constructions in grammaticalization: e end of the imper-sonal construction. In S. M. Fitzmaurice, & D. Minkova (Eds.), *Studies in the history of the English language IV: Empirical and analytical advances in the study of English language change* (pp. 301–326). [Topics in English Linguistics, 61]. Berlin: Mouton de Gruyter. DOI: 10.1515/9783110211801.3
- Traugott, E. C., & Trousdale, G. (2010). Gradience, gradualness and grammaticalization: How do they intersect? In E. C. Traugott, & G. Trousdale (Eds.), *Gradience, gradualness and grammaticalization* (pp. 19–44). [Typological Studies in Language, 90]. Amsterdam: John Benjamins. DOI: 10.1075/tsl.90.04tra.
- Uysal, H. H. (2012). Argumentation across L1 and L2 writing: Exploring cultural influences and transfer issues. *Vial, Vigo International Journal of Applied Linguistics*, 9, 133-156.
- Vázquez, I. & Giner, D. (2008). Beyond mood and modality: Epistemic modality markers as hedges in research articles. A cross-disciplinary study. *Revista Alicantina De Estudios Ingleses*, 21, 171-190.
- Vass, H. (2004). Socio-cognitive aspects of hedging in two legal discourse genres. *IBÉRICA*, 7, 125-141.
- Yarar, E. (2002). *The official language of Turkish: A formal and functional approach*. (Unpublished doctoral dissertation). Hacettepe University, Ankara.
- Yuvayapan, F. (2019). Metadiscursive nouns in doctoral dissertations: A comparison of native and non-native speakers of English. *Journal of Theory and Practice in Education*, 15(1), 74-87. [http:// orcid.org/0000-0002-7924-0933](http://orcid.org/0000-0002-7924-0933).

Türkiye Türkçesinde Algı Metaforları

Fatma Özkan Kurt

Dış ve iç dünyaya ilişkin bilgiler, duyu organları vasıtasıyla elde edilen algılarımıza dayanır. Önümüzden geçen arabanın renk bilgisini, yediğimiz yemeğinin tadının ne olduğu bilgisini algılama süreci sonucunda ediniriz. Algılama sonucu edinilen bilgiler, doğal dillerde farklı sözcük türleri ile kodlanarak algıya ilişkin dilsel ifadeleri oluşturur. Bu bilgiler sadece fiziksel algı alanı ile sınırlı kalmayıp algı dışındaki deneyim alanlara ait bilgileri de içerir. Yani algıya ilişkin sözcükler sadece fiziksel algı alanına ait anlamları iletmez. Örneğin görme fiziksel alanına ait gör- eylemi aynı zamanda “olanları bir fırsat olarak gör.” ifadesinde olduğu daha soyut deneyim alanına ait anlamları iletibilmektedir. Alanlar arası bu anlam ilişkisi, bilişsel bir mekanizma olan metafor ile sağlanır. Metafora ilişkin bu bakış açısı, Lakoff ve Johnson tarafından Kavramsal Metafor Teorisi (1987) ile teorik bir zemine oturtulur. Bu teoride metafor, kavramsal alanlar arası haritalamalardır (Lakoff&Johnson 2003). Bu kavramsal alanlardan biri algı olduğunda karşımıza algı metaforları (perception metaphors) çıkar.

Bu çalışmada Türkiye Türkçesinde koklama algısına ilişkin dilsel ifadelerden kok-, kokla- ve koku(sunu) al-fiilleri anlamsal açıdan değerlendirilmiştir. Çalışmada betimsel ve bilişsel olmak üzere iki yöntem birlikte kullanılmıştır. Betimsel tarama ile incelenecek veri seti toplanmış, bu verilerin anlamları içerik analiz yöntemi ile çözümlenmiştir. Ardından bilişsel bir yöntem ile hedef alan ve kaynak alan arasındaki haritalamalar belirlenmiştir. Çalışmanın veri seti, Türkçe Ulusal Derlemi'nden (TUD) elde edilmiştir. Gerektiğinde Türk Dil Kurumu Türkçe Sözlük'ten (2011) yararlanarak söz konusunu fiillerin ilettiği anlamlar karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Yapılan incelemede kok-, kokla- ve koku(sunu) al- eylemlerinin sez-, hor gör-, küçümse-, çürük ol-, bozuk ol- gibi metaforik ifadeleri ilettikleri tespit edilmiştir. Bu metaforik ifadelerin de SEZMEK KOKLAMAKTIR, KÜÇÜMSEMEK KOKUSUNU ALMAKTIR ve ÇÜRÜMEK KOKMAKTIR metaforik haritalamalar ile yani algı metaforları ile açıklanabileceği ortaya koyulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Algı metaforları, kavramsal metafor, bilişsel

Kaynakça

Aksan, Y. et al. (2012). Construction of the Turkish National Corpus (TNC).

Barcelona, A., Valenzuela J. (2011). "An Overview of Cognitive Linguistics", Cognitive Linguistics: Convergence and Expansion, Ed. by Mario Brdar, Stefan Th. Gries and Milena Žic Fuchs, John Benjamins Publishing Company, 2011, s.17- 44.

Evans V., Green M. (2006). Cognitive Linguistics An Introduction, Edinburgh University Press, 2006.

Evans, V. vd. (2007). The Cognitive Linguistics Reader, Equinox, London.

Ibarretxe-Antuñano I. (1996): "Semantic Extensions in the Sense of Smell", Anuario del Seminario de Filología Vsa Julio de Urquijo: International Journal of Basque Linguistics and Philology, S. 2, s.631- 644.

Ibarretxe-Antuñano I. (1999): Polysemy and Metaphor in Perception Verbs: A Cross-Linguistic Study, Thesis submitted for the Degree of Doctor in Philosophy University of Edinburgh, 1999.

Lakoff, G.; Johnson, M. (1980). "Conceptual Metaphor in Everyday Language", The Journal of Philosophy, Volume 77, Issue 8. s. 453- 486.

Lakoff, G.; Johnson, M. (2003). Metaphors we live by, The University of Chicago press, London.

Longitudinal Development of Turkish-Dutch Bilingual Children's Early Lexicon

Feyza Altinkamiş

As a result of a paradigmatic shift on the assessment of bilingual children's language abilities, it has now been agreed that the bilingual children's language skills should be evaluated in both languages and when only one of their languages is considered, this results in incomplete language profiles of bilingual children (Armon-Lotem, de Jong & Meir, 2015). However, this also raises attention on a well-established necessity for the improvement of bilingual language diagnostics. Today, the researchers are working on developing standardized tests with bilingual norm samples. It is therefore fundamental to have a detailed knowledge of the performance of Turkish-Dutch bilingual children as there is a considerable number of emergent bilinguals of Turkish origin in West-Europe (Altinkamis & Simon, 2020; D'Haeseleer, Daelman, Altinkamis, Smet, Ryckaert, Van Lierde, 2021).

In line with this background, this study answers the following research questions:

1. How does Turkish-Dutch bilingual children's Turkish lexicon develop?
2. How does Turkish-Dutch bilingual children's Dutch lexicon develop?
3. What does this observed profile in Turkish-Dutch bilingual children's early lexicon tell us about the characteristics of emergent bilingualism?

In this study, 10 Turkish-Dutch bilingual children's early lexical development were longitudinally followed through Dutch and Turkish adaptations of CDI. Also, their families were regularly consulted to provide a more comprehensive approach into these children's language exposure patterns and family-related factors. Similar to Altinkamis & Simon (2020), the results based on the longitudinal data in this study showed that language exposure patterns at home context are the main influential factor in understanding the language development paths in a bilingual setting. Not only the general development profile but also the development of specific lexical categories reflect the children's language interactions.

Keywords: Turkish-Dutch bilinguals, early lexicon, CDI, TIGE, language exposure

References

- Altinkamis, F. & Simon, A. (2020). Language abilities in bilingual children: The effect of family background and language exposure on the development of Turkish and Dutch. *International Journal of Bilingualism*, 24(5), 931-951.
- Armon-Lotem, S., de Jong, J., & Meir, N. (Eds.) (2015). *Assessing Multilingual Children. Disentangling bilingualism from Language Impairment*. Bristol: Multilingual Matters.
- D'Haeseleer, V., Daelman, J., Altinkamis, F., Smet, A.S., Ryckaert, E. & Van Lierde, K. (2021). Language development in Turkish-Dutch bilingual children, *Folia, Phoniatica et Logopaedica*, DOI: 10.1159/000512443.

Zihinsel Engelli Çocukların Dil Bozuklukları: Grice'ın İşbirliği İlkeleri Çerçevesinde İnceleme

*Gaye Delgen
Ayşegül Özcan Vural
Eda Can*

Zihinsel engel doğum öncesi, sırası veya sonrası ortaya çıkan bilişsel bir bozukluktur (Doğangün, 2008:157). Amerikan Zekâ Yetersizliği Birliği'ne göre zihinsel engel gelişim döneminde meydana gelen, uyumsal davranıştaki bozukluklarla birlikte bulunan ortalamanın altındaki zekâ işlevidir. Zihinsel engelli çocuklarda dil bozukluklarına sıklıkla rastlanmakta ve yaygın olarak gecikmiş dil görülmektedir. Dilin birçok alanında sorun yaşayan bu çocuklar sağlıklı çocuklara göre daha kısa ve az karmaşık tümceler kullanmakta, bağlama uygun seçimler yapamamakta ve sesletimde sorunlar yaşamaktadır. Ayrıca bu çocuklar zekâ geriliğinden kaynaklanan algılama bozukluklarından dolayı dili diğer çocuklardan daha geç öğrenmekte ve anlatmak istediklerini ifade edememektedir. Tüm bunlardan dolayı zihinsel engelli çocuklar iletişimde yeteri kadar açık olamamakta ve toplumdan uzaklaşmaktadır (Ulovec ve diğerleri, 2004:836; Eripek, 2005:48). Bu çalışmanın amacı zihinsel engelli çocukların ifade edici dil becerilerini Grice'ın işbirliği ilkeleri çerçevesinde incelemek ve sağlıklı çocuklarla karşılaştırmaktır. Çalışmada testlerin uygulanacağı grupların araştırma sürecine dahil edilmesinin daha kolay ve ulaşılabilir olması nedeniyle uygun durum örnekleme kullanılmıştır (Ekiz, 2009:106) Çalışmanın örnekleme zihinsel engel tanısı almış ve İzmir ilinde özel bir kurumunda eğitim görmekte olan 10 hafif, 10 orta ve 10 ileri derece zihinsel engelli çocuktan ve bu çocuklarla yaş, cinsiyet ve eğitim yılı bakımından eşleştirilmiş herhangi bir sağlık problemi olmayan 10 çocuktan oluşmaktadır. Bu noktada, çalışmada yer alan denek sayısı İzmir ilinde zihinsel engelli çocuk sayısı temel alınarak güç analiziyle belirlenmiştir. Çalışmada deneklerin ifade edici dil becerileri resimli öykü anlatım testiyle değerlendirilmiştir. Her denekle yaklaşık 10 dakika görüşülerek deneklerin yanıtları kaydedilmiş ve ses kayıtları çevriyazıya dönüştürülmüştür. Veriler çalışmanın amacı doğrultusunda değerlendirilmiş ve istatistiksel açıdan çözümlenmiştir. Elde edilen bulgular zihinsel engelli çocukların sağlıklı çocuklardan anlamlı düzeyde fazla ihlal yaptıklarını göstermiştir. Ayrıca zihinsel engel derecesinin dil becerilerini etkilediği, derece arttıkça dil bozukluklarının arttığı ve bu nedenle çocukların iletişimde sorun yaşadıkları ortaya çıkarılmıştır. Bu sonuç, zihinsel engel derecesinin belirlenmesinde diğer etkenlere ek olarak dil bozukluklarının da etkili olabileceğinin bir kanıtıdır. Ayrıca zihinsel engelli çocukların dil gelişimine yönelik oluşturulacak dil terapisi materyallerinin geliştirilmesine de yön verecektir.

Anahtar Kelimeler: Zihinsel Engel, Grice'ın İşbirliği İlkesi, Dil Bozuklukları

Kaynakça

- Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı (2014). Aile Eğitim Rehberi Zihinsel Engelli Çocuklar. Ankara: Engelli ve Yaşlı Hizmetleri Genel Müdürlüğü Yayınları, 33.
- Çelik, C., Yiğit, I., & Erden, G. (2015). Wechsler Çocuklar İçin Zekâ Ölçeği Geliştirilmiş Formunun Doğrulayıcı Faktör Analizi: Normal Zihinsel Gelişim Gösteren Çocukların Oluşturduğu Bir Örneklem. *Türk Psikoloji Yazıları*, 18(35), 21.
- DuBois, J.W. Transcription Design Principles for Spoken Discours eResearch. *International Pragmatics Association*, 1(1), 71-106.
- Eripek S. Zihinsel Engelli Çocuklar, 2. baskı, Anadolu Ü. Eskişehir, 2005.
- Kara, B., (2017). Dünyada ve Türkiye’de Zihinsel Engellilerde Eğitim. *TheJournal of AcademicSocialScienceStudies*, 281.
- Spruill, J. & Harrison, P.L. (2008). Assessment of Mental Retardation /Intellectual Disability with the WISC-IV. *WISC-IV Clinical Assessment and Intervention* (pp. 273-297). USA: Elsevier Academic Press.
- T.C. Milli Eğitim Bakanlığı. (2016). Çocuk Gelişimi ve Eğitimi- Zihinsel Yetersizlikler, 6-7.
- Topbaş, S. (1998). Öğrenme güçlüğü gözlenenler. *Özel Eğitim*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları: 61.
- Ulovec Z, Sosic Z, Scrinjaric I, Catovic A. Prevalance and significance of minor anomalies in children with impaired development, *Actapediatrica*, 2004; 93:836-840.

Kıbrıs Türkçesindeki -mış'ı ölçünlü Türkçedeki -mış ile karşılaştırılması: Dilde değişme belirtileri (Comparing Cypriot Turkish -mış with Standard Turkish -mış: Evidence for Language Change)

Yoryia Agouraki
Christos Nikolaou

Bu çalışmada Ölçünlü Türkçe ve Kıbrıs Türkçesinde -mış'ın anlamında ve dağılımında yaşanan değişim incelenmektedir. -mış'ın ana anlamından üretken bir anlam ortaya çıkmaktadır. -mış'ın ana anlamı, bir olayın/verinin kipsel taban olarak faaliyetleri olan bir gerçekçi iletişimsel arka planına ait olduğunu işaretlemektedir (krş.Kipsellik Kuramı, Kratzer 1981). Üretken anlam, betimlenen veri/ olay ile sıralama kaynağı arasında bir 'ayrılık' işaretleyen 'uyuşmazlık' isminde anlamsal bir özelliğın eklemesiyle ana anlamının daralması oluşturmaktadır.

Sıralama kaynağıyla betimlenen veri/olay arasında bu 'ayrılık' da; bir yandan böyle bir olayın/ verinin geçerli olup olmamasına karşı konuşucunun tarafsız kalması veya kuşulanması olarak algılanmaktadır. Diğer yandan betimlenen olayın/verinin gerçek olduğunu, konuşucu tarafından sürpriz/ironi/karşıtlık duygusuyla yorumlayarak kabul etmesi olarak algılanmaktadır. 'Veri' terimiyle ayrık tümce ve varoluşsal cümlelerin anlamını kastetmekteyiz.

Çalışma, -mış'ın dağılımında yaşanan değişime dayanarak; -mış'ın ana anlamından (olay/ veri gerçekçi kipsel tabana aittir) üretken anlamına kadar (gerçekçi tabana ait olan olay/veri bir sıralama kaynağıyla uyuşmazdır) dil değişiminin izini sürmekte, belirtilerini izleyip anlatmaya çalışmaktadır. Böylelikle, sadece üretken anlamında -mış'ın anlamsal yüklem olmayan bir ögeye eklenmesi imkanı görünmektedir. Bu durumlarda, -mış anlamsal yüklem çekimlenmemekte, ama, cümlenin hiyerarşisinde daha yüksek bir konum tutmaktadır. Özellikle, -mış'ın dağılımında değişim A ve B noktasında gösterilmektedir.

A. Kıbrıs Türkçesinde -mış, sadece 'uyuşmazlık' anlamını taşıırken, ikinci konum klitiği olarak dağılımlanmakta (krş.(1)).

1. [Yaşıtlarım]-mış evlendi. Bana ne be?

-mış'ın eklendiği öge, tümcede -mış'ten bağımsız olarak birinci konumdadır. Bu noktada vurgulanması gereken, tümcenin ayrık tümce olması durumunda -mış'ın eklendiği ögenin odak ögesi olamayacağıdır. Çünkü, Kıbrıs Türkçesinde odak ögeleri sadece ayrık tümcelerde rastlanmaktadır (krş.(2a-b)). (2)b örnekte -Dir ek-fiil ile ayrık tümcenin anlamına karşıt olarak (2)a örnekte -mış ile ayrık tümcenin anlamı sadece 'uyuşmazlık'tır.

2. a. Amed'mış gonusan.
b. Amed'dir gonusan.

B. Hem Ölçünlü Türkçede hem Kıbrıs Türkçesinde -mış, sadece 'uyuşmazlık' anlamını taşıırken, alıntılan sözlerle kullanılabilmekte/alıntılan sözlere eklenebilmektedir (krş.(3)).

3. [Seni seviyorum]-muŝ yalana bak. Hem de kuyruklu yalan!

Bu örnekte -mış, şahıs ekinden sonra eklendiği için, burada -mış'ın yüklem eki olmadığı kanıtlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dil değişimi, Kipsellik Kuramı, Kıbrıs Türkçesi, Ölçünlü Türkçe, -mış

Kaynakça

- Agouraki, Y. (2017). 'On the interpretation of the Turkish marker -miş'. Manuscript, University of Cyprus.
- Çatal, A. A. (2012). Kıbrıs Türk Ağzıları. PhD thesis, Doğu Akdeniz Üniversitesi.
- Demir, N. (2002). Kıbrıs Ağzılarında imiş Hakkında. *Bilig* 23/Güz, pp. 129-139.
- Demir, N. (2003). "On imiş in Cypriot Turkish", *Turkic Languages* 7, pp. 268-274.
- Demir, N. and Johanson, L. (2006). 'Dialect contact in Northern Cyprus'. *International Journal of the Sociology of Language* 181, pp.1-109.
- Demir, N. (2009). 'Kıbrıs Ağzılarında imiş Hakkında'. In Öztürk R. (ed.). *Türk Dili İncelemeleri: 3*. İstanbul: Kesit Yayın No: 7, pp. 109-116.
- Demir, N. (2012). Türkçede Evidensiyel. *Bilig/Yaz*, pp. 97-118.
- Demir, N. (2018). 'Cypriot Turkish'. In Bulut, C. (ed.). *Linguistic Minorities in Turkey and Turkic-Speaking Minorities of the Peripheries*. Wiesbaden: Harrassowitz.
- Göksel, A. (2015). Phrasal compounds in Turkish; Distinguishing citations from quotations. In C. Trips & J. Kornfilt (Eds.), *Phrasal Compounds, Special Issue - STUF Language Typology and Universals*. (pp. 359-394).
- Göksel, A. and Kerslake, C. (2005). *Turkish: A Comprehensive Grammar*. New York: Routledge.
- Johanson, L. (2000). 'Turkic Indirectives'. In Johanson L. and Utas B. (eds.). *Evidentials: Turkic, Iranian and Neighbouring Languages*. Berlin: Mouton de Gruyter, 61-88.
- Johanson, L. (2016). Turkic Indirectivity.
(https://research.jcu.edu.au/lcrc/Research%20Projects/evidentiality/draft-chapters-for-the-volume/chapter-18/at_download/file)
- Kappler, M. and Tsiplakou, S. (2018). Miş and mishimou: an instance of language contact in Cyprus. In: Bulut, C. (ed.). *Linguistic Minorities in Turkey and Turkic-Speaking Minorities of the Peripheries*. Wiesbaden: Harrassowitz.
- Kornfilt, J. (1997). *Turkish*. London: Routledge.
- Kratzer, A. (1981). 'The notional category of modality'. in: by H.J. Eikmeyer and H. Rieser (eds.). *Words, worlds, and contexts: New approaches in word semantics*. Berlin: Walter de Gruyter.
- Lewis, G. (2000). *Turkish Grammar (2nd edition)*. Oxford: Oxford University Press.
- Wackernagel, J. (1892). Über ein Gesetz der indogermanischen Wortstellung. *Indogermanische Forschungen* 1, pp. 333-436.

POSTERS

The Role of Verbs in Assigning Accusative Case Marker in Turkish: A Corpus Based Approach

Sakine abuk Ballı

Case morphology and the specificity status of the referent of a noun phrase carrying case morphology have been at the center of attention for a long time. There have been different approaches to the semantics of the accusative case marking, among which are En's (1991) discourse-linking, von Heusinger's (2002) referential anchoring, Bolgün's (2005) individuation which was based on the arguments put forth by Erguvanlı-Taylan & Zimmer (1994) and more recently Özge's (2010) flexibility and intentional operators and the interaction of grammatical and inferential processes. This paper investigates the accusative case marker –(y)ı and the category of transitive verbs with which it is used in METU Turkish Discourse Bank. Analysis of the verbs in the corpus was done by working on the accusative-marked and non-case marked direct objects with a set of verbs by using regular expression query. The hits that were produced by the concordancer with regard to identified categories of the verbs were examined to find out whether there is any pattern of the verb categories for the use of accusative case marked direct objects. The findings suggest that transitivity and voice have a role in accusative case marking in direct objects in addition to mechanisms discussed in the literature.

Keywords: Accusative-case marker, direct objects, transitivity, voice corpus

References

- Aygen, G., (2002). Finiteness, case and clausal architecture. Ph.D. Dissertation. Harvard University, Cambridge, MA.
- Bolgün, A. (2005). Accusative case marking in Turkish. Ph.D. Dissertation. Ballstate University, Indiana.
- Enç, S. M., (1991). The semantics of specificity. *Linguistic Inquiry*, 22 (1), 1–25.
- Erguvanlı-Taylan, E., Zimmer, K. (1994). Case marking in Turkish indefinite object constructions. *BLS*, vol. 20, 547–553.
- Özge, U. (2010). Grammar and information: A study of Turkish indefinites. Ph.D. Dissertation. Middle East Technical University, Ankara.
- Von Heusinger, K. (2002). Specificity and definiteness in sentence and discourse structure. *Journal of Semantics*, 19 (3), 245–274.

Multiple exponence in the Karakalpak causative

*Bakhitgul Kdirbaeva
Matthew Zaslansky*

Karakalpak is an understudied Kipchak language spoken in Uzbekistan. This paper focuses on Karakalpak causative constructions, namely on multiple exponence (ME), “the occurrence of multiple realizations of a single morphosemantic feature, bundle of features, or derivational category within a word” (Harris 2017: 9). We draw data for this analysis from recent fieldwork done by the authors in Karakalpakstan. The causative markers consists of the familiar set of suffixes found throughout the Turkic family (Baskakov 1952: 334), as in (1).

1. Karakalpak causative suffixes:
-Dir, -It, -t, -QIz, -klr, -QAr, -lr, -Ar

As in many other Turkic languages, causative suffixes in Karakalpak may vacuously iterate “simply as a means of emphasizing causation” (Göksel & Kerslake 2005: 221), as in (2).

2. a. uʃ- ↔ uʃ-ir-(t-(qiz-(dir-(t-)))
‘fly’ ‘let fly’
b. mjen keptir uʃ-ir-dı-m
1SG.NOM dove fly-CAUS-PST-1SG
c. mjen keptir uʃ-ir-t-qiz-dir-t-tı-m
1SG.NOM dove fly-CAUS-CAUS-CAUS-CAUS-CAUS-PST-1SG
‘I let a dove fly away.’

Speakers judge verbs in (2) as being semantically identical. We argue that the degree of ME is to some extent pragmatically determined by the degree of volitionality of the causee:

3. a. mjen staʒor-ka uʃ-ir-t-qiz-dir-dı-m
1SG.NOM intern-DAT fly-CAUS-CAUS-CAUS-CAUS-PST-1SG
b. ?mjen staʒor-ka uʃ-ir-t-qiz-dir-t-tı-m
1SG.NOM intern-DAT fly-CAUS-CAUS-CAUS-CAUS-CAUS-PST-1SG
‘I let the intern fly away.’

Thus (3b) may exhibit degraded acceptability relative to (3c) for pragmatic reasons, but it is nonetheless marginally acceptable. This exhibits exuberant exponence in Turkic and thus constitutes a novel contribution to the typology of ME.

Karakalpak differs from most of Turkic in that for many lexemes the syntagmatic ordering of causative suffixes is not fixed, so uʃ-tır-ıız-, uʃ-qız-dir-, etc. are also possible stems meaning “let fly away.” We further argue that this is in part explainable as the result of the expansion of default causative markers following sound changes syncoating the vowels of more archaic suffixes.

Keywords: Karakalpak, causative voice, multiple exponence, morphology congruence

References

- Baskakov, Nikolai A. 1952. Karakalpakskij jazyk: Fonetika i morfologija II [Karakalpak language. Phonetics and morphology II]. Moscow: Publishing house of the USSR Academy of Sciences.
- Göksel, A. & Kerslake, C., 2005. Turkish: A Comprehensive Grammar. New York: Routledge.
- Harris, Alice C. 2017. Multiple exponence. Oxford: Oxford University Press.

H. P. Grice'in Pragmatik Kuramı Bağlamında Vaka Dosyalarının Karşılaştırılması Olarak İncelenmesi

Tuğçe Arslan

Pragmatik alanında, bir konuşmanın başarılı bir şekilde yürütülebilmesi için ilgili konuşmacı ve dinleyicinin H. P. Grice'in ifade ettiği niyet merkezli "işbirliği ilkesi" doğrultusunda belirli ilkeleri göz önünde bulundurması gerekmektedir. Bir iletişim ilkesinin ihlal edilmesi, dinleyicinin sezdirim adı verilen yeni çıkarımlar yapmasına yol açmaktadır. Bu çalışmada H. P. Grice'in ilkelerinin sözlü olarak kullanımına odaklanılarak, farklı alanlardan vaka dosyalarında yer alan ifadelerin hangi ilkelere daha sık uyduğu ve hangi ilkeleri daha sık ihlal ettiğini bulmak amaçlanmaktadır. Üç vaka dosyası incelenerek bu dosyalar arasında H. P. Grice'in bu dört kategoride sınıflandırdığı (Nitelik, Nicelik, İlişki ve Tarz) maksimlerin ihlal ve uyum dereceleri karşılaştırılmalı olarak tespit edilmiş ve bir grafik oluşturulmuştur. Bu grafikte; 1. ve 3. dosyalarda yer alan ifadelerde "Nitelik" ve "Tarz"da ihlal artışı söz konusuysa, 2. dosyada yalnız "Nicelik" maksiminde bir ihlal artışı gözlemlenmiştir.

1. Dosya İhlaller; Nitelik: 10, Tarz: 16, 2. Dosya İhlaller; Nicelik: 11 ve 3. Dosya İhlaller; Nitelik: 21, Tarz: 15) Kısacası farklı dava dosyalarından alınan bu örnek ifadelerde "İlişki" maksiminde önemli bir aşınma söz konusu değilken, "Nitelik", "Nicelik" ve "Tarz" maksiminde sıklıkla kendini tekrar eden bir aşınma olduğu tespit edilmiştir. Aynı zamanda bu sonuçlar İran'daki çeşitli vaka dosyalarını inceleyen Tajabadi, Dowlatabadi ve Mehric (2014) çalışmasında elde edilen sonuçlarla karşılaştırılmış ve vaka dosyalarındaki ihlallerin doğası ile birtakım farklılıklar bulunmuştur. Bu farklılıklar neticesinde elde edilen sonuçlar arasında bir ters orantı olduğu gözlemlenmiştir. 1. ve 3. dosyada "Nitelik" ve "Tarz"daki ihlal artıksa, buna oranla "Nicelik" ve "İlişki"deki ihlal azalmış, uyum artış göstermiştir.
2. dosyada ise "Nicelik"deki ihlal artıksa, "Nitelik", "İlişki" ve "Tarz"daki ihlal azalmış, uyum artmıştır. Bu benzer durum İran'daki çeşitli vaka dosyalarını inceleyen çalışmada "Nicelik" ve "İlişki" maksimi açısından iki dosyada gözlemlenmiştir. Konuşmada da bu farklılıkların doğası hakkında birtakım yorumlarda bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: H. P. Grice'in Maksimleri, İşbirliği İlkesi, Adli Dilbilim, Pragmatik, Vaka Dosyaları, Karşılaştırılmalı Analiz

Kaynakça

Huang, Yan (2014). Pragmatic. United Kingdom: Oxford University Press.

Tajabadi, Azar, Hamidreza Dowlatabadi ve Ehsan Mehric (2014). "Grice's Cooperative Maxims in Oral Arguments: The Case of Dispute Settlement Councils in Iran". Dept. of English Language and Literature, Faculty of Humanities. Arak University, 98, s. 1859–1865.

Fincan, Aydan (2019). Adli Dilbilim Açısından İdam Mahkûmlarının Son Sözlerindeki Duygu Durumlar. Yüksek lisans tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü / Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Ana Bilim Dalı. s. 1–132.

Tanrıvere, Utku (2016). İntihar Mektuplarının Psikodilbilimsel İçerik ve Tür Özellikleri Bağlamında İncelenmesi: Adli Dilbilimsel Bir Yaklaşım. Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü / Adli Bilimler Ana Bilim Dalı. s. 1–107.

Türkçe-Macarca Dil İlişkileri ve Türkçeden Macarcaya Geçen Kelimeler/ (Relationships Between Turkish-Hungarian Languages And Words Imported From Turkish Into Hungarian)

Gökhan Dilbaş

Hungarian language has historically experienced linguistic relationships with Turkish languages on various occasions, as a result of which many words were imported into Hungarian language from Turkish languages. The linguistic relationships between Turkish and Hungarian languages are divided into three eras called pre-Hungarian Conquest era, Post-Hungarian Conquest Cumans and Pechenegs era, and Ottoman era. The Pre-Hungarian Conquest Turkish-Hungarian linguistic relationships, in particular, is an area of study upon which scientists are most focused.

The relationship between Turkish languages and Hungarian language, as well as the words imported from Turkish languages into Hungarian language, has begun to attract attention of researchers who investigated the issue since the 17th Century, and such researches and debates are still going on. Comparative studies, in particular, contribute to a better understanding of the relationships experienced between Turkish languages and Hungarian language, while, at the same time, shedding some light on the historical development of both Turkish and Hungarian languages.

In this study, after dealing with the historical periods of Hungarian language briefly, we attempted to assess the relationships historically experienced between Turkish languages and Hungarian language. And we closed the study with an overview of the linguistic relationships between Turkish and Hungarian, as well as of the words imported from Turkish into Hungarian. The framework of this study is essentially built upon the relations between Turkish languages and Hungarian language during the timeframe from the origins of Hungarian tribes/clans up to their settlement in the Carpathians Basin and from the beginning to the end of Ottoman domination in Hungary, words that passed from Turkish to Hungarian were determined.

Thus, while contributing to the researches conducted on words imported from Turkish into Hungarian, on the one hand, this study also aims to help any efforts to assess and interpret the relationships, historically experienced between Turkish and Hungarian people, from a linguistic perspective, as well.

Keywords: Words imported from Turkish into Hungarian, Turkish-Hungarian linguistic relationships, Chuvash language.

References

- A magyar nyelv története – segédanyag – Belváros Tanoda Alapítványi Gimnázium (http://www.beltanoda.hu/segedanyagok/nyelvtan_ertsegi/nyelvtortenet/nyelvtori_osszefoglalas.pdf) (15.05.2021)
- Hajnal, J. (1986. Március – Junius). Az Etelközi Magyarság Gazdasági Élete és Régi Török Jövevényszavaink, Hung. Közl. 18. Évf. 1-2. (66-67.) Sz. 107-144. L. Novi Sad – Újvidék, s. 107-144.
- Kiss, J. (2017). A magyar nyelvtörténet korszakolásának kérdésköréhez, Magyar Nyelv, 113. Évf, 2. Szám., s. 129-145.
- Ligeti, L. (1977). török szófejtés és török jövevényszavaink (Szérű, a gyűszű és rokonsága; ocsú). Schütz Ödön- Horváth Anna (Szerkeztő), A Magyar Nyelv Török Kapcsolatai És Ami Körülöttük Van I. (65-81). Budapest.
- Papp, I. (2014). Magyar Nyelvtörténet. Debrecen.
- Rásonyi, L. (1993). Tarihte Türklük. Üçüncü Baskı. Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü. Ankara Üniversitesi Basımevi. Ankara.
- Saifutdinov, Rishat. Macar Dilinde Bulunan Osmanlı Öncesi Türkçe Kelimeler. (<https://www.altayli.net/macar-dilinde-bulunan-osmanli-oncesi-turkce-kelimeler.html>) (10.05.2021).
- Várnai, J. (2016). Honfoglalás előtti török jövevényszavaink (<http://www.leventevezer.extra.hu/Honfelott.pdf>) (13.05.2021)
- Yılmaz, E. (2015). Altayistik Bağlamında Macarca-Türkçe Dil İlişkileri. Bilig. Sayı: 74, s. 287-308. <https://www.arcanum.hu/hu/online-kiadvanyok/pannon-pannon-enciklopedia-1/magyar-nyelv-es-irodalom-31D6/a-magyar-nyelv-tortenete-34AE/nyelvunk-oskora-gerstner-karoly-34E3/otorok-jovevenyszavak-34EF/> (01.06.2021)
- <https://www.arcanum.hu/hu/online-kiadvanyok/MuMaTu-a-mult-magyar-tudosai-1/gombocz-zoltan-1CCC/a-magyar-nyelv-regi-torok-jovevenyszavai-torok-szemelyneveink-1CF9/> (01.06.2021)
- <http://finnugor.elte.hu/index.php?q=trkkpcs> (10.06.2021)
- [www.s-markovic.edu.rs › sites › default › files](http://www.s-markovic.edu.rs/sites/default/files) (11.06.2021)
- <https://www.nemzetismeret.hu/?id=3.2> (16.06.2021)
- <https://www.nyest.hu/renhirek/nyugati-otorok-anyanyelvunk> (21.06.2021)
- https://www.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tamop425/2011_0001_536_MagyarNyelv/ch16s02.html (23.06.2021)
- <https://tudasbazis.sulinet.hu/hu/magyar-nyelv-es-irodalom/magyar-nyelv/magyar-nyelv/2/fogalomgyujtemeny/torok-jovevenyszavak> (29.06.2021)

Paratactic clause combining in heritage Turkish in Germany and the U.S.

*Kateryna Iefremenko
Onur Özsoy
Christoph Schroeder*

Investigations into h(eritage) Turkish in Germany and also in the Netherlands show that in comparison with the monolingual setting of Turkey's Turkish, finite means of clause combining are more frequent in the heritage varieties (Treffers-Daller et al. 2006, Bayram 2013, Onar Valk 2015, Schroeder 2016).

In our talk, we investigate the consequences of these dynamics for the system of paratactic clause combining in h-Turkish in Germany and in the U.S.. Taking Karakoç (2007) and Herkenrath (2016) as a starting point, we concentrate in particular on the emergence of temporal-deictic forms such as *o zaman* ("then"), *ondan sonra* ("later"), *o anda* ("at that moment"), *ve sonra* ("[and] later") in the function of paratactic connectors.

We pursue a contrastive approach, looking at formal and informal, spoken and written discourse, and include a comparison of h-Turkish in Germany with Turkey's Turkish and with h-Turkish in the US. Data comes from 64 participants from each country: 32 adults and 32 adolescents. We show how language-internal variation and language contact dynamics interact in the system of paratactic clause combining in h-Turkish. This will lead to theoretical considerations concerning the understanding of the specific linguistic dynamics that characterize heritage languages.

Keywords: language contact, heritage Turkish, clause combining

References

- Bayram, F. (2013): Acquisition of Turkish by heritage speakers: A Processability Approach. PhD Dissertation. Newcastle.
- Herkenrath, A. (2016). Deictic conjunctions in the Turkish of bilingual children? The language change of o zaman. In E. Csató, B. Karakoç, & A. Menz (Eds.), *The Uppsala Meeting: Proceedings of the 13th International Conference on Turkish Linguistics*. Wiesbaden: Harrassowitz, 122-134.
- Karakoç, B. (2007): Connectivity by means of finite elements in monolingual and bilingual Turkish discourse. In J. Rehbein, C. Hohenstein, L. Pietsch (Eds.): *Connectivity in Grammar and Discourse*. Amsterdam/Philadelphia: Benjamins, 199–227.
- Onar Valk, P. (2015): Transformation in Dutch Turkish subordination? Converging evidence of change regarding finiteness and word order in complex clauses. Utrecht: LOT.
- Schroeder, C. (2016): Clause combining in Turkish as a minority language in Germany. In D. Akar, M. Güven, M. Kelepir, B. Öztürk (Eds.): *Exploring the Turkish linguistic landscape. Essays in honor of Eser Erguvanlı-Taylan*. Amsterdam, Philadelphia: Benjamins, 81–102.
- Treffers-Daller, J., Özsoy, A. S., van Hout, R. (2006): Oral language proficiency of Turkish-German bilinguals in Germany and Turkey: An analysis of complex embeddings in Turkish picture descriptions. In H. E. Boeschoten, L. Johanson (Eds.): *Turkic languages in contact. With assistance of with the editorial assistance of Sevgi Ağacagül and Vildan Milani*. Wiesbaden: Harrassowitz, 203–219.

Determination of the Effect of "Spectral Subtraction" Noise Removing Tool in Praat Software on Vowel's F0 Value

*Tugay Rifat Duyar
Güven Mengü*

It is known that Praat software is widely used in the analysis of speech sounds. The "Spectral subtraction" method, as a widely used in sound editing software, is an algorithm that automatically distinguishes the noise from the speech sound according to its algorithm. Besides, this algorithm is widely used in forensic phonology research, mobile communication technologies, hearing aids, and cochlear implants to increase the perceptual quality of speech.

The purpose of this study; To determine whether there is a change in fundamental frequencies (F0) when the computer internal noise detected in the speech sound recordings made for phonetic analysis is cleaned using the "remove noise" encoded with the "Spectral Subtraction" algorithm in the Praat.

In our study, 50 healthy male patients between the ages of 18-65, whose native language is Turkish and without any voice disorders, were included. Eight vowels of Turkish [i, y, ɯ, u, e, œ, o, a] recorded for 6 seconds from the participants. Recordings were taken in a professionally insulated sound recording studio. These recordings were filtered by "spectral subtraction" noise filtering method, the method was applied to all records.

As a result of the examination, it was determined that the fundamental frequency data obtained at each point selected from each of the 8 vowel recordings of all 50 subjects did not have any statistical differences. In light of the data obtained, it is seen that the noise below the frequency of F0 does not affect the frequency values. Also, it is seen that the noise filtering tool in the Praat software, although it is an automated algorithm, does not cause any change in the formant values. As a result, it is seen that it is not necessary to use a noise cleaning tool in regular noises under the F0 frequency.

Keywords: Remove noise, formant analysis, spectral subtraction

References

- Ergenç, İ. (2002). *Konuşma Dili ve Türkçenin Söyleyiş Sözlüğü* (Vol. 1.). Ankara: Multilingual.
- Ergenç, İ. and Bekâr Uzun, P. İ. (2017). *Türkçenin Ses Dizgesi*. Anakra: Seçkin Yayıncılık.
- Boersma, P. and Van Heuven, V. J. G. I. (2001). *Speak and unSpeak with PRAAT*.
- Boersma, P. and Weenik, D. (2017). *PRAAT: A System for Doing Phonetics by Computer*. v. 6.0. 31, retrieved August 22, 2017. Institute of Phonetics Sciences, University of Amsterdam.
- Boll, S. (1979). Suppression of acoustic noise in speech using spectral subtraction. *IEEE Transactions on acoustics, speech, and signal processing*, 27(2).
- Huxley, T. H. (2007). *The Production and Perception of Consonants, Suprasegmentals*. In A. Behrman (Ed.), *Speech and Voice Science*. Plural Publishing.
- KayPentax. *CSL: Computerized Speech Lab*.
- URL: <<https://www.pentaxmedical.com/pentax/en/99/1/Computerized-Speech-Lab-CSL>> Last Access Date: 12.02.2019
- Malkoç, E. (2009). Türkçe Ünlü Formant Frekans Değerleri ve Bu Değerlere Dayalı Ünlü Dörtgeni. *Dil Dergisi*(146).
- Özsoy, S. A. (2004). *Türkçe'nin Yapısı-1, Sesbilim*. İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi Yayınevi.
- Underhill, R. (1986). Turkish. In D. I. Slobin and K. Zimmer (Eds.), *Studies in Turkish Linguistics*. Vol. 8. University of California, Berkeley: John Benjamins Publishing Company.

The extent of connectivity devices and narrative chaining in Turkic varieties? Evidence from Turkish, Azerbaijani and Bashkir

Dursun Ünüvar
Mehmet Akkuş

This study aims at investigating temporal converbial ending $-(X)p$ in three distinct Turkic varieties, namely Turkish, Azerbaijani and Bashkir with a specific focus on the congruence of connectivity devices and narrative chaining. In this regard, in Turkic varieties, converbs can construct structures in serial linearization in narration as exemplified in the examples:

Turkish:

1. Ali al-ıp sav-ıp sat-ıp elin-de-ki-ler-i kaybet-ti.
Ali take-CONV. get off-CONV.sell-CONV. hand-POSS.Pl.-ACC. lose.Past.3sg
'Ali lost all he got by selling and getting out of hand' (Akkuş, 2019, p. 150).

Bashkir:

2. Ағас төб-өн-ә ултыр-ып, йәнә үкһе-п ила-й башла-ған.
tree root-Poss.-DAT sit-CONV again sob-CONV. cry-CONV. begin-PST3PSg.
'Tree sits on its root and starts sobbing and crying' (BHE, 37).

According to Johanson (1995), "there are old and widespread narrative sentence patterns using such devices in a systematic way" (p. 331). This study also aims at scrutinizing the extent of functions of connectivity devices and narrative chaining in Turkish, Azerbaijani and Bashkir. To this end, the study aims to answer the following research questions:

1. Is there any difference in the use of converbial endings in narrative chaining in Turkish, Azerbaijani and Bashkir in terms of frequency of use?
2. Is there any difference in the use of converbial endings in narrative chaining in Turkish, Azerbaijani and Bashkir in terms of pattern of use?

In order to answer these questions, this study embraces a qualitative method utilizing the spoken data compiled for linguistic analysis. The rationale behind including three Turkic varieties into the study lies on the assumption that converbial constructions are considered among highly entrenched and "invulnerable domains" in Turkic.

Our preliminary findings reveal that there is a difference in the use of converbial constructions in narrative chaining in the aspects frequency of use of converbs, and patterns of use in Turkish, Azerbaijani and Bashkir.

Keywords: connectivity devices, narrative chaining, Turkish, Azerbaijani, Bashkir

References

Turkish-French bilingual learners' writing processes and text quality in their L1, L2 and L3

Gulay Tiryakioglu

Research on multilingual writing behaviour is growing thanks to the existence of research tools that enable us to look more closely at what language learners actually do as they write (Hyland, 2016; Tiryakioglu, 2020; Van Waes et al., 2012; Wengelin et al., 2019). This study looks at the relationship between writing processes (writing fluency, pauses and revisions) and the quality of texts written by fifteen middle school Turkish-French bilingual students (14-15 years old, residing in France) during writing in their home language (Turkish), school language (French), and English (a foreign language). They performed three writing tasks (copy, descriptive, and narrative tasks) in each language on a computer with the Inputlog keystroke-logging tool (Leijten & Van Waes, 2013). Data related to writing processes were analyzed from this Inputlog data: writing fluency was measured as characters per minute, words per minute, and pause-bursts; pausing was measured as pause rate, pause length, and location; and revisions were measured as revision rate and revision-bursts. To assess text quality, a team of evaluators used a holistic rating scale to judge content, organization and language use in the L1, L2 and L3 texts. We also obtained stimulated recall and background data on the participants' writing behaviors.

Analyses of the keystroke logging data reveal important differences between L1, L2 and L3 writing processes, which appear to be linked to our bilingual subjects' linguistic backgrounds, and especially their contact with written Turkish (Akinci, 2016). Writing processes were more fluent in French, with longer pause-bursts, fewer pauses and revisions than writing in Turkish and English. We also found significant correlations between writing fluency measures and text quality in the three languages. The relationships between writing processes and text quality in multilingual writing are complex, and we will discuss the implications of our findings for classroom practice, and future research.

Keywords:

References

- Akinci, M.A. (2016). Le bilinguisme des enfants turcophones issus de familles immigrées. In Ch. Hélot & J. Erfurt (Eds), *L'éducation bilingue en France: Politiques linguistiques, modèles et pratiques*. Limoges : Lambert Lucas.
- Hyland, K. (2016). Methods and methodologies in second language writing research. *System*, 59, 116-125.
- Leijten, M., & Van Waes, L. (2013). Keystroke logging in writing research: Using Inputlog to analyze and visualize writing processes. *Written Communication*, 30(3), 358-392.
- Van Waes, L., Leijten, M., Wengelin, A., & Lindgren, E. (2012). Logging tools to study digital writing processes. In V. W. Berninger (Ed.), *Past, present, and future contributions of cognitive writing research to cognitive psychology* (pp. 507-533). New York, NY: Psychology Press
- Tiryakioglu, G. (2020). EFL learners' writing processes: the relationship between linguistic knowledge, composing processes and text quality. Doctoral Dissertation. University of Lyon 2, France.
- Wengelin, A. Frid, J., Johansson, R., & Johansson, V. (2019). Combining keystroke logging with other methods. Towards an experimental environment for writing process research. In E. Lindgren and K.P.H. Sullivan (Eds.), *Observing writing: Insights from keystroke logging and handwriting* (pp. 30-50). Leiden, the Netherlands: Brill.

Reinterpretation of /l/-alternation in Kyrgyz /jl/ and /rl/ sequences

*Kentaro Suganuma
Jakshylyk Akmatalieva*

As many previous studies (Hebert and Poppe 1964, Kasymova et. al. 1991, Kirchner 1998, Kara 2008, Landmann 2011, and Zhu 2018) have indicated, the suffix initial /l/ in Kyrgyz alternates to /d/ when it follows a voiced consonant (e.g., Plural suffix /-lar/, *ajban-dar* “animals.”) However, previous studies have not arrived at any consensus regarding /l/-alternation in /jl/ and /rl/ sequences. Furthermore, most of them have only focused on the plural suffix /-lar/ and not examined other /l/-initial suffixes, such as the nominal suffix /-lik/.

This study, therefore, sought to reinterpret /l/-alternation in /jl/ and /rl/ sequences with including suffixes other than /-lar/.

Kyrgyz has five /l/-initial suffixes. Four native speakers were surveyed to confirm whether /l/ alternated when these suffixes were attached to stems ending in /j/ and /r/, with the results summarized as follows:

/jl/ /rl/

1. Plural suffix /-lar/
(a) No alternation (b) No alternation
2. Nominal suffix /-laʃ/
(c) Optional alternation
3. Nominal suffix /-lik/
4. Verbalizing suffix /-la/
5. Adjectivalizing suffix /-luu/

The /l/-alternation was not observed in the /jl/ sequence or in the /l/ in /-lar/ in the /rl/ sequence (see (a) and (b)). However, in the other cases, both the alternated and non- alternated forms were allowed as optional alternation (see (c)).

The differences between (b) and (c) were attributed to the suffix type, with the plural suffix being an inflectional suffix and the others being derivational suffixes.

Therefore, it was concluded that the Kyrgyz /l/-alternation in /jl/ and /rl/ sequences could be reinterpreted as follows:

1. For the /jl/ sequence, the /l/ does not alternate.
2. For the /rl/ sequence, the /l/ alternates optionally in derivational phonology but not in inflectional phonology.

Keywords: Kyrgyz, Phonology, Fieldwork, Derivational suffix, Inflectional suffix

References

- Hebert, Raymond J. and Nicholas Poppe (1964) Kirghiz Manual. The Hague: Mouton. Kara, Dávid Somfai (2008) Kyrgyz. München: Lincom Europa.
- Kasymova, Bella, Kurmanbek Toktonalijev and Asan Karybajev (1991). Изучаем Киргизский Язык. Frunze: Mektep.
- Kirchner, Mark (1998) Kyrgyz. In: Lars Johanson and Éva Á. Csató (eds.) The Turkic Languages, 344-356. London: Routledge.
- Landmann, Angelika (2011) Kirgisisch Kruzgrammatik. Wiesbaden: Harrassowitz Verlag.
- Zhu, Hanzhi (2018) Sonorant Restrictions in Kyrgyz. In: Wm. G. Bennett et al. (eds.) Proceedings of the 35th West Coast Conference on Formal Linguistics, 468-478. Somerville, MA: Cascadilla Proceedings Project.

Kazakh Esh-words. Existentials or Universals?

Assem Amirzhanova

The question whether n-words in Negative Concord (NC) languages are universal quantifiers scoping above negation or existential quantifiers in the scope of negation has been raised in the literature (Giannakidou 2002). Kazakh Esh-words being dependent on negation behave like Strict NC items (see Amirzhanova 2021). In this paper, I will show that Kazakh Esh-words map into an existential quantifier by showing how they behave under modals and in the embedded clauses. I apply the tests offered by Giannakidou (2006) to Esh-words and show that:

- (i) Negation must be clausemate to them as in most SNC languages.
- (ii) Licensing in relative clauses is not possible, because Esh-words must be in the scope of a negative operator.
- (iii) They are modified by modifiers corresponding to almost/absolutely.
- (iv) They can not bind donkey pronouns.
- (v) They can be used as predicate nominals.

The first four diagnostics show that Esh-words are universal quantifiers, while the last one indicates that they have an existential interpretation. I will provide an additional evidence that Esh-words are interpreted under negation and therefore they are existentials.

In the sentence below, *esh-bir medbike* can be interpreted above or under the modal, but always under negation. The reading *Ali must fire no nurses* is not available.

1. Ali ESH-bir medbikeni zhumistan shigaruga mindetti yemes.
Ali ESH-one nurse.acc work.abl fire.nf.dat must NOT
"Ali does not have to fire any nurses."
 - a. There is no specific nurse Ali has to fire. $\neg > \exists > \text{must}$
 - b. Ali does not to fire any nurses. $\neg > \text{must} > \exists$

Moreover, the presence of De-Dicto reading in (2) indicates that an Esh-word is interpreted under negation. (Students who did not come are students according to John's beliefs).

2. John Esh-qanday studentin kelgenin oylaMAdi
John Esh-which student.gen come.gen think.not
"John thinks that no student came."

Keywords: Strict Negative Concord, negation, existential quantifier, universal quantifier, esh-words, de-dicto

References

- Amirzhanova, A. (2021). Kazakh Esh-words and Negative Concord. MA thesis. Boğaziçi University
- Giannakidou, A. (2006). N-words and negative concord. *The Blackwell companion to syntax*, 3, 327-391.

Kadın Cinayeti Haberlerinin Medyadaki Söylemsel Temsillerinin İncelenmesi

Kübra Karaca

Bu çalışma, kadın cinayeti haberlerinin medyadaki söylemsel temsillerinin farklı haberler üzerinden büyük ve küçük ölçekli yapılar çerçevesinde betimsel olarak incelenmesini ve karşılaştırılmasını amaçlamaktadır. Alanyazında, kadının medyadaki temsilleri üzerine birçok araştırma gerçekleştirildiği (Risidaneva, 2018), kadın cinayeti haberlerinin medyada kadın ve erkek rolleri üzerinden biçimlendirilen basmakalıp yargı ve ifadelerle sunulduğu görülmektedir (Lipschultz ve Hiltz, 2002). Aynı zamanda, medyayı yönetenlerin mağdur olan kadının durumunu yeterince açıklamama, gerçekleşen olayı değersizleştirme, suçlu olan aktörleri örtük bir biçimde verme gibi uygulamaları da vardır (Kitzinger ve Thomas, 1995; Ryan ve Wentworth, 1999). Medyada kadınlarla ilgili yer alan haberlerin içeriği ve akışı ise çoğunlukla eril dil ile biçimlendirilmektedir (Rathzel, 1997; Meloy ve Miller, 2009; Wilcox, 2005). Haber metinlerinde kullanılan dilsel ifadeler, suçun ve şiddetin algılanışına yönelik toplumsal ve söylemsel inşaya da katkıda bulunmaktadır (Fairclough, 2000; Fowler, 2013; Jewkes, 2004; Litosseliti ve Sunderland, 2002). İdeolojik kodlarla yapılanan, duygu ve düşünceleri yönlendirebilme gücünü elinde bulunduran medya (Hartley, 1988), suça ve suçun algılanışına ilişkin toplumsal algıyı oluşturmada söylemin toplumsal bir uygulayım olma (Fairclough, 1992) özelliğinden yararlanmaktadır. Sözü edilenler doğrultusunda bu çalışmada, <http://anitsayac.com/> web sitesi üzerinden 2008'den günümüze kadar öldürülen 3000'in üzerinde kadının isimlerine ulaşılacak, söz konusu kadınların ölümleriyle ilgili haberlerden bir kısmı seçilerek bir derlem oluşturulacaktır. Veri tabanını oluşturacak yazılı haber metinleri, van Dijk'ın (1998) haber metinlerini incelemek üzere öne sürdüğü ulamlama doğrultusunda büyük ölçekli (tematik yapı, konu, haber başlığı) ve küçük ölçekli (anlamsal düzlem, sözcüksel biçim ve sözcük seçimleri, sözdizimsel biçim) yapılarla göre incelenecektir. Çalışmada, kadın cinayetlerinin medyadaki söylemsel temsillerine ve bu metinlere yansıyan söylemsel ayrımcılığın çeşitli görünümüne yönelik betimlemeler, örnekler ve değerlendirmeler sunulacaktır. Toplumsal eşitsizlik sezdirimleriyle yapılandırılan haber metinleri, eleştirel söylem çözümlemesi (Fairclough ve Wodak, 1997) bağlamında da değerlendirilecektir. Çalışmanın sonucunda, söylemsel ayrımcılığı ve eril bakış açısını yansıtan ifadelerin haber metinlerinin genelinde gözleneceği, hâkim ideolojilerin büyük ve küçük ölçekli yapılar düzleminde yapılacak inceleme ile ortaya çıkarılacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Söylem çözümlemesi, eleştirel söylem çözümlemesi, kadın cinayetleri, kadına yönelik şiddet, söylem ve medya.

Kaynakça

- Fairclough, N. (1992). *Language and power*. New York: Longman.
- Fairclough, N., & Wodak, R. (1997). Critical discourse analysis. *Discourse as social interaction*, 2, 258-284.
- Fowler, R. (2013). *Language in the News: Discourse and Ideology in the Press*. Routledge.
- Hartley, J. (1988). *Understanding news*. London: Routledge.
- Jewkes, Y. (2004). Media representations of the causes of crime. *Criminal Justice Matters*, 55(1), 26-27.
- Kitzinger, C., & Thomas, A. (1995). Sexual harassment: A discursive approach. *Feminism and discourse: Psychological perspectives*, 32-48.
- Lipschultz, J. H., & Hilt, M. L. (2002). Election 2000: AARP portrayals of presidential candidates and issues. *Studies in Media & Information Literacy Education (SIMILE)*, 2(4), 1-11.
- Litosseliti, L., & Sunderland, J. (2002). Gender identity and discourse analysis: Theoretical and Empirical Consideration. In Litosseliti, L., & Sunderland, J. (Eds.), *Gender identity and discourse analysis* (pp. 3-42). John Benjamins Publishing.
- Meloy, M. L., & Miller, S. L. (2009). Words that wounds: Print media's presentation of gendered violence. In Humphries, D. (Ed.), *Women, violence, and the media: Readings in feminist criminology* (pp. 29-56). UPNE.
- Rathzel, N. (1997). Gender and racism in discourse. In Wodak, R. (Ed.), *Gender and discourse* (pp. 57-80). Sage Publications.
- Risdaneva, R. (2018). A critical discourse analysis of women's portrayal in news reporting of sexual violence. *Studies in English Language and Education*, 5(1), 126-136.
- Ryan, J., & Wentworth, W. M. (1999). *Media and society: The production of culture in the mass media*. Pearson College Division.
- Van Dijk, T.A. (1998). Opinions and ideologies in the press. In Bell, A. & Garrett, P. (Eds.), *Approaches to media discourse* (pp. 21-63). Oxford: Blackwell.
- Wilcox, P. (2005). Beauty and the beast: Gendered and raced discourse in the news. *Social & Legal Studies*, 14(4), 515-532.